

The sweetest Children!
Manmana Bava! Mathyaji Bava!
Daily Murli Thai
August 2023

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน เพื่อที่จะปลอดภัยจากความทุกข์ทรมานที่ลึกลับของมายา ให้ลี้ภัยอยู่กับพ่อ ด้วยการลี้ภัยอยู่กับพระเจ้า ลูกๆ จะได้รับการปลดปล่อยจากพันธะของมายาถึง 21 ชาติเกิด
- คำถาม:** ด้วยการทำความเพียรพยายามใดที่ลูกๆ กลับมามีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาและมีค่าควรแก่การอยู่ในวัด?
- คำตอบ:** เพื่อที่จะกลับมามีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาและนั่งอยู่ในวัด ทำความเพียรพยายามที่จะทำให้ตนเองปลอดภัยจากวิญญาณปีศาจร้าย ไม่ควรจะมีวิญญาณปีศาจร้ายใดเข้าสิงลูกเลย เมื่อลูกเห็นวิญญาณปีศาจร้ายในผู้อื่น เมื่อบางคนโกรธหรือตกอยู่ภายใต้อิทธิพลของความผูกพันยึดมั่น ให้ก้าวห่างออกจากบุคคลนั้น ทำสัญญากับตัวเองว่าลูกจะอยู่อย่างบริสุทธิ์ มีรักก็ให้แท้จริงผูกกับลูก
- เพลง:** หัวใจนั้นปรารถนาที่จะเรียกหาท่าน...

โอม ซานติ ผู้เลื่อมใสศรัทธาเรียกหาพระเจ้าเสมอ พระเจ้าลูกเรียกว่าพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด พวกเขาเรียกหา: โอ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด ได้โปรดมาและทำให้เราลูกๆ บริสุทธิ์จากไม่บริสุทธิ์เกิด ดังนั้นเขาทั้งหมดไม่บริสุทธิ์อย่างแน่นอน เพราะที่นั่นคืออาณาจักรของราวันและกิเลสทั้ง 5 นั้นอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน ไม่ใช่ว่ากิเลสทั้ง 5 นั้นอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกันแม้กระทั่งในยุคทอง ไม่เลย ที่นั่นลูกเรียกว่าโลกที่ปราศจากกิเลสอย่างสมบูรณ์ ที่นั่นคือโลกที่มีกิเลสอย่างสมบูรณ์ พวกเขาได้ลืมไปแล้วว่า บาร์ตันเคยปราศจากกิเลสอย่างสมบูรณ์ พวกเขาไปในวัดและยกย่องเหล่าเทพ: ท่านนั้นเต็มไปด้วยทุกคุณธรรม ปราศจากกิเลสอย่างสมบูรณ์ ที่นั่นผู้คนนั้นมีกิเลสอย่างสมบูรณ์ เหตุนี้เองพวกเขาจึงเรียกหาพ่อ พ่อมาและให้การลี้ภัยกับผู้ที่มีกิเลสอย่างสมบูรณ์ ท่านให้การลี้ภัยแก่พวกเขาเวลานี้เขาทั้งหมดคือผู้ลี้ภัยและดังนั้นพวกเขากำลังเรียกหา ดวงวิญญาณเรียกหาพ่อของพวกเขา: บาบา เราดวงวิญญาณกลับมามีกิเลสอย่างแท้จริง โปรดมาและทำให้เราปราศจากกิเลสเกิด ทุกคนเฝ้าแต่ฆ่ากันและกันและเหตุนี้เองพวกเขาจึงถูกเรียกว่าเป็นชนปีศาจ พวกเขาไม่รู้ว่าบาร์ตันเคยเป็นโลกของเทพ ผู้คนไม่รู้อย่างแท้จริงว่าบาร์ตันเคยเป็นดินแดนของเทพ และพวกเขาเคยปกครองที่นั่น อย่างไรก็ตามถึงครึ่งหนึ่งของวงจรที่มายาค่อยๆ ทำให้ทุกคนไม่บริสุทธิ์อย่างสมบูรณ์ เหตุนี้เองผู้คนพูด: เวลานี้ โปรดมาและให้การลี้ภัยแก่เราที่ไม่บริสุทธิ์เกิด เวลานี้ลูกได้มาและนั่งบนตักของพ่อสูงสุดดวงวิญญาณสูงสุด เพื่อที่จะกลายเป็นเทพในอนาคต นี่คือนพันธกิจทางจิตของพระเจ้าผู้เป็นพ่อ เป็นพันธกิจสำหรับการทำให้ผู้ที่ไม่บริสุทธิ์นั้นบริสุทธิ์ และเปลี่ยนจากหนามเป็นดอกไม้ เป็นธุรกิจของลูกๆ ที่จะทำตามการชี้แนะของพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด และเปลี่ยนหนามให้เป็นดอกไม้ และทำให้ชาวกรกเป็นชาวสวรรค์ ลูกพูดว่า: โอ พระเจ้าผู้เป็นพ่อ! ดังนั้นแน่นอนที่ลูกรู้จักท่านใช่ไหม? ดังนั้นลูกไม่ควรถามว่าพระเจ้าอยู่ที่ไหน ดวงวิญญาณพูด โอ พระเจ้าผู้เป็นพ่อ! ดวงวิญญาณเรียกหาดวงวิญญาณสูงสุด ท่านไม่สามารถมองเห็นด้วยดวงตาคู่นี้ ดวงวิญญาณก็มองไม่เห็นด้วยเช่นกัน นี่คือนบางสิ่งที่จะต้องเข้าใจ ดวงวิญญาณมีรูปที่เป็นแสง พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด มีรูปเดียวกัน พ่อพูดว่า: ลูกๆ ดวงวิญญาณได้ทิ้งเครื่องแต่งกายหนึ่งและใช้อีกเครื่องแต่งกายหนึ่ง ลูกๆ ดวงวิญญาณไม่สูญสลายในขณะที่ร่างกายนั้นสูญสลาย ดวงวิญญาณละร่างกายของพวกเขา พวกเขาพูดว่า “พ่อของฉันตายไปแล้ว” แต่ดวงวิญญาณแท้จริงแล้วไม่ได้ตาย พวกเขาปลุกเรียกดวงวิญญาณที่จากไปแล้ว เวลานี้ลูกเข้าใจสิ่งนี้ มนุษย์ในโลกไม่รู้จักพ่อเลย เหตุนี้เองพวกเขาจึงต่อสู้ทะเลาะเบาะแว้งกับกันและกันอย่างมากมาย เวลานี้ลูกไม่สามารถบอกว่าพวกเขาจะทำอะไรกับชิปนาซุ พวกเขาบอกว่ามันเป็นชนปีศาจ บาบาพูดว่า: พ่อไม่ได้สร้างโลกเช่นนั้น บาบาสถาปนาสวรรค์ ท่านทำให้ลูกไปเป็นนายแห่งสวรรค์ ดังนั้นพ่อต้องมาอย่างแน่นอน พ่อพูดว่า: ลูกๆ พ่อมาเพื่อให้ผู้ที่กลับมาไม่บริสุทธิ์และไม่มีความสุขนั้นมีความสุขเสมอ ที่นั่นไม่มีใครพูดว่า โอ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ได้โปรดมา หรือ โอ พระเจ้าผู้เป็นพ่อ ได้โปรดเมตตาเกิด! พวกเขาไม่เคยเรียกหาในวิธีนี้ เพราะพวกเขานั้นมีความสุขอยู่แล้ว ทุกคนในความทุกข์จดจำพ่อ ดวงวิญญาณจดจำพ่อ มีประสบการณ์ของความทุกข์และความทุกข์ผ่านร่างกายของเขา เมื่อดวงวิญญาณไม่มีร่างกาย เขาก็อยู่เหนือความสุขและความทุกข์ พ่อพูดว่า: พ่อเข้ามาในผู้นี้ และให้ชื่อเขาว่าบราห์มา บ้างก็เข้าใจสิ่งนี้อย่างชัดเจนมาก ในขณะที่ผู้อื่นไม่เข้าใจ ดังนั้นเป็นที่เข้าใจได้ว่า พวกเขาไม่มีค่าของการไปสู่โลกที่บริสุทธิ์ และเหตุนี้เองพวกเขาจึงไม่ทำตามศรัทธา นี่คือนมดึกดำบรรพ์ที่เป็นชนปีศาจของราวัน ผู้คนเผาหุ่นจำลองของราวันทุกปี นั่นคือสัญลักษณ์ พวกเขาผูกมัดก็ทุกปีด้วยเช่นกัน เพราะพวกเขาไม่อยู่อย่างบริสุทธิ์ พวกเขาผูกมัดก็และแล้วกลับมาไม่บริสุทธิ์ เหตุนี้เองพวกเขาจึงมีการผูกมัดก็ปีแล้วปีเล่า รักก็นั่นเป็นสัญลักษณ์ของความ

บริสุทธิ์ มีการส่งรักก็ไปให้ผู้ที่ยังแหวะในกิเลส: ทำสัญญาว่าลูกจะอยู่อย่างบริสุทธิ์ ด้วยการอยู่อย่างบริสุทธิ์ลูกจะได้รับ โชคของอาณาจักรถึง 21 ชาติเกิด บาบาพูดว่า: พ่อผู้เดียวเท่านั้นที่มาและทำให้ลูกทั้งหมดมีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชา เวลาที่ลูกคือผู้กราบไหว้บูชา ลูกกราบไหว้บูชาเหล่าเทพ ก้อนกรวดและก้อนหิน ฯลฯ และเฝ้าแต่ล้มลุกคลุกคลานไปทั่ว พ่อปลดปล่อยลูกจากการล้มลุกคลุกคลานและทำให้ลูกมีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาเช่นลักษมีและนารายณ์ ลูกมาที่นี่เพื่อ เปลี่ยนจากมนุษย์ธรรมดาไปเป็นนารายณ์ ลูกนั้นเคยทุกข์ทรมานจากมายามาถึงครึ่งหนึ่งของวงจร และเวลานี้ลูกได้ลี้ภัย อยู่กับพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด มามาเองก็ลี้ภัยด้วย บาบานี้ลี้ภัยกับชีพบบาด้วยเช่นกัน ผู้เดียวนั้นไม่มีร่างกายของ ท่านเอง ชื่อของท่านคือชีวา ชื่อของชีพบบานี้ไม่เคยเปลี่ยนแปลง ชื่อของดวงวิญญาณมนุษย์เฝ้าแต่เปลี่ยนไป ดวง วิญญาณได้รับ 84 ชื่อ มนุษย์ไม่รู้ถึงสิ่งเหล่านี้ พวกเขาพูดถึง 84 ชาติเกิดแต่ไม่มีใครรู้ว่าใครใช้ 84 ชาติเกิด ชาวบาร์ตผู้ที่ เคยเป็นเทพคือผู้ที่ใช้ 84 ชาติเกิด นี่คือการที่ไม่มีขีดจำกัด เป็นมนุษย์ที่ต้องรู้อะไรนี้ ลูกรู้ว่าพระเจ้าผู้เป็นพ่อคือผู้สร้าง สวรรค์ และดังนั้นลูกควรจะได้รับมรดกแห่งสวรรค์ของลูกอย่างแน่นอน บาร์ตเคยเป็นสวรรค์ และแล้วมายาราวินได้แย่งชิงมรดกนั้นไป เวลานี้ลูกต้องเอาชนะมาอีกครึ่งหนึ่ง ผู้ที่เอาชนะมาก็เอาชนะโลก เมื่อลูกพ่ายแพ้ราวินลูกก็กลายเป็น ปีศาจและเวลานี้ลูกต้องกลายเป็นเทพ หนามต้องกลายเป็นดอกตูม และแล้วดอกตูมต้องถูกทำให้กลายเป็นดอกไม้ เมื่อ พายุของมายามา ดอกตูมและดอกไม้ก็ร่วงหล่น บางคนเป็นของแม่และพ่อและแล้วก็หย่าขาดจากท่าน ประเด็นเหล่านี้ต้อง เป็นที่เข้าใจใช่ไหม? มีการอธิบายทุกสิ่งพร้อมกับวันที่และช่วงระยะเวลา ฯลฯ นี่คือการไม่โลภมนุษย์ที่กลับหัวและเมล็ด นั้นอยู่เบื้องบน เหตุนี้เองผู้คนจึงจดจำท่านและพูดว่า: โอ พระเจ้าผู้เป็นพ่อ! เป็นเรื่องยากมากที่จะเข้าใจความรู้นี้ ลูกๆ เข้าใจว่าทุกคนจดจำผู้เดียวที่เป็นพ่อของดวงวิญญาณทั้งหมด เราคือพี่น้อง ทุกคนควรได้รับมรดกจากพ่อ สิ่งนี้ลูกเรียก ว่าความเป็นพี่น้อง ลูกคือพี่น้อง ลูกต้องได้รับมรดกจากพ่อ ท่านให้มรดกของความสุขและความสงบแก่ทุกคน พ่อมาและ สอนลูกในรูปของครู และแล้วท่านก็กลายเป็นสัตกูรูและพาลูกกลับไปกับท่าน มีเพียงพระเจ้าผู้เป็นพ่อเท่านั้นที่ลูกเรียกว่า สัจจะ นี่คือการเป็นมิตรของสัจจะ “ความเป็นมิตรของสัจจะพาลูกข้ามฟาก” เวลานี้การทำลายล้างต้องเกิดขึ้น ลูกทุกคน ต้องไปสู่ดินแดนแห่งความสงบและดินแดนแห่งความสุข ผู้คนพูดว่า: พาเรือของฉันข้ามฟากเถิด เรากำลังจมใน มหาสมุทรแห่งยาพิษ ดังนั้นพ่อต้องมาเพื่อพาลูกไปสู่ดินแดนแห่งความสงบและดินแดนแห่งความสุข ถึงครึ่งหนึ่งของ วงจรที่เป็นดินแดนของความสุขและถึงครึ่งหนึ่งของวงจรที่เป็นดินแดนของความทุกข์ บาร์ตนี้ไม่บริสุทธิ์อย่างแท้จริง กลายเป็นดินแดนของโบริ (ผู้คนที่ยังแหวะในความสุขทางประสาทสัมผัส) ซึ่งไม่ลูกเรียกว่าดินแดนของโยคี ยุคทองและยุค เงินนั้นลูกเรียกว่าอาณาจักรของโยเกศวาร์ พวกเขาเรียกศตวรรษนี้ว่าโยเกศวาร์ด้วยเช่นกัน ลูกต้องมีโยคะกับพระเจ้า และประกาศสิทธิ์ในสถานภาพนั้น เวลานี้ลูกกำลังจะประกาศสิทธิ์นั้น พ่ออธิบายแก่ลูกอย่างดีมาก ผู้เดียวที่กำลังอธิบาย แก่ลูกคือมหาสมุทรแห่งความรู้ ไม่สามารถมีมหาสมุทรแห่งความรู้ที่เป็นมนุษย์ บาบานี้ไม่ได้เรียกตัวท่านเองว่าเป็น มหาสมุทรแห่งความรู้ เวลานี้ลูกกำลังกลายเป็นเจ้าสมุทรแห่งความรู้ ลูกกลืนความรู้ทั้งหมดนี้จากมหาสมุทรแห่งความรู้ เช่นที่นักเรียนกลืนความรู้ทั้งหมดจากครูและกลายเป็นนักกฎหมาย ในทำนองเดียวกัน ลูกกลืนมหาสมุทรแห่งความรู้นี้ ทั้งหมด เมื่อลูกได้รับความรู้ทั้งหมดแล้ว และแล้วลูกก็จะได้รับผลรางวัลของลูก พ่อจะกลับไปสู่ดินแดนนิพพาน ลูกๆ ประกาศสิทธิ์ในมรดกของลูกตามลำดับกันไปตามความเพียรพยายามที่ลูกทำ ด้วยความรู้นี้ลูกกลายเป็นเทพและมีความสุข อยู่เสมอ เวลานี้ลูกอยู่ในการลี้ภัยของพระเจ้า บาบากำลังปลดปล่อยลูกจากพันธะของมายาถึง 21 ชาติเกิด พ่ออธิบายแก่ ลูกและทำให้ทุกอย่างง่ายดายอย่างมาก เพียงผู้ที่กำลังจะกลายเป็นผู้ที่มิสตีปัญญาที่สูงส่งเท่านั้นที่จะกลายเป็นเช่นนั้น ลูก เข้าใจว่าลูกประกาศสิทธิ์ในมรดกของลูกจากบาบาทุกวงจร มายาขโมยสิ่งนั้นไปจากลูก และแล้วพ่อก็มาและให้มรดกของ ความสุขและความสงบของลูกแก่ลูก ราวินให้มรดกของความทุกข์แก่ลูกและรามให้มรดกของความสุขแก่ลูก บาบากล่าว ว่าลูกได้รับมรดกของความสุขและความสงบเป็นเวลาถึงชาติเกิดและนานเพียงไร พ่อพูดว่า: เพียงแต่จดจำฉันผู้เป็นพ่อ ฉัน ดวงวิญญาณคือลูกของพ่อสูงสุดดวงวิญญาณสูงสุด ก็เท่านั้นเอง! เฝ้าแต่จดจำพ่อและบาปของลูกจะถูกเผาไป ลูกจะกลายเป็นราชาที่เอาชนะบาป ยุคสมัยของกษัตริย์วิคการมาจิต King Vikarmajeet (ผู้ที่เอาชนะบาป) เริ่มต้นขึ้นในปีที่ 1 และแล้ว หลังจาก 2500 ปียุคสมัยของกษัตริย์วิกรรม King Vikram (ผู้ที่ทำบาป) ก็เริ่มต้น วิคการมาจิตและวิกรรมนั้นคือสองยุค สมัยของบาร์ต ทุกคนรู้เกี่ยวกับยุคสมัยของวิกรรมแต่พวกเขาได้ลืมไปเกี่ยวกับยุคสมัยของวิคการมาจิต นี่คือการศึกษาล่าเรียน มองดูว่ามูรลีนั้นได้เดินทางไปถึงไกลเพียงไร ไม่เช่นนั้นแล้วด้วยวิธีอื่นใดเล่าที่มูรลีจะไปถึงพี่น้องหญิงชายได้? เทปนั้นลูกส่งไปทุกหนแห่งด้วยเช่นกัน ผู้คนในทุกศูนย์จะเฝ้าแต่รับฟังเทป มูรลีนั้นน่าอัศจรรย์ มีการจดจำสิ่งนี้ว่า โกลปีนั้นกระหายที่จะรับฟังมูรลี พ่อพูดว่า: พ่อเข้ามาสู่โลกที่ไม่บริสุทธิ์ ในยุคทอง เหล่าเทพมีความสุขที่ไม่มีขีดจำกัด ไม่มีใครอื่นสามารถมีความสุขมากเช่นนั้น พวกเขาอยู่ในพระราชวังที่ประดับประดาด้วยเพชรพลอย ที่นี้ทองคำนั้นแพงอย่าง มาก ที่นั่นลูกจะสร้างพระราชวังด้วยอิฐทองคำ ที่นั่นพระราชวังจะประดับประดาด้วยเพชร มองดูว่าพ่อทำให้ลูกๆ กลายเป็นอะไรจากสิ่งที่ลูกเคยเป็น ลูกเพียงแต่ต้องสัญญาที่จะอยู่อย่างบริสุทธิ์ ไม่ควรจะมีวิญญาณปีศาจร้ายของความโกรธ ลูก

สามารถเข้าใจเมื่อวิญญานปีศาจร้ายนั้นเข้าสิงใครบางคน ดังนั้นลูกต้องแยกบุคคลนั้นออกจากทุกคนอื่น มีลูกๆ มากมาย ผู้ที่ไม่สามารถทำลายความผูกพันยึดมั่นของพวกเขาแม้กระทั่งในเวลาสั้น เช่นที่ลิงตัวเมียนั้นมีความผูกพันยึดมั่น ดังนั้นผู้คนด้วยก็มีความผูกพันยึดมั่นต่อลูกๆ ของพวกเขา ดังนั้นมีกิเลสในตนเองมากที่สุด จากการเป็นเช่นลิง เวลานั้นลูกกำลังจะถูกทำให้มีค่าควรแก่การอยู่ในวัด นัยสำคัญของรักชาบันดานได้มีการอธิบายแก่ลูกแล้ว ไม่เป็นเพียงเรื่องของการผูกรักก็ให้กับลูก ได้มีการทำสัญญากับพ่อ บาบ่าที่แสนหวาน บาบ่าที่ไม่มีขีดจำกัด ถึงครึ่งหนึ่งของวงจรที่เราผู้เลื่อมใสศรัทธา นั้นเคยจดจำท่าน เวลานั้นท่านได้มาเพื่อทำให้เรากลายเป็นนายของดินแดนสุขาวดี เหตุนี้เองเราจึงกลายเป็นผู้ช่วยของท่าน เราสัญญาว่าเราจะไม่มีวันกลับมาไม่บริสุทธิ์ เราจะกลับมาบริสุทธิ์และทำให้บาร์ตบริสุทธิ์ นี่คือสิ่งที่ง่ายดายอย่างมาก อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานั้นได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บั๊พดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ทำตามศรัทธาและทำงานรับใช้ของการทำให้มนุษย์ที่ไม่บริสุทธิ์กลายเป็นเทพที่บริสุทธิ์ กลายเป็นผู้ช่วยที่สมบูรณ์ของพ่อ
2. กลืนความรู้ทั้งหมดของมหาสมุทรแห่งความรู้ เฝ้าบัพของลูกทั้งด้วยการจดจำระลึกถึงพ่อและกลายเป็นผู้ที่ชนะการกระทำที่เป็นบาป

พร: พร: ขอให้ลูกมีสิทธิ์ในผลสองทาง โดยการพิจารณาว่าลูกเองเป็นผู้รับใช้และกำลังทำงานรับใช้และทำให้หน้าที่ทั้งหมดของลูกสมบูรณ์
ขณะที่ทำให้งานสำเร็จ ไปทำงานหรือทำธุรกิจ ให้ตระหนักอยู่เสมอว่าลูกกำลังทำสิ่งนั้นในฐานะงานรับใช้ "ฉันกำลังทำสิ่งนี้ในฐานะเป็นเครื่องมือเพื่องานรับใช้" และแล้วงานรับใช้จะมาหาลูกโดยอัตโนมัติ และยิ่งลูกทำงานรับใช้มากขึ้น ความสุขของลูกก็จะยิ่งเพิ่มขึ้น แนนอนลูกจะสะสมเพื่ออนาคตและลูกจะได้รับผลแห่งความสุขในทันทีด้วยเช่นกัน ลูกจะประกาศสิทธิ์ในผลสองทาง เมื่อสติปัญญาของลูกไม่วางเว้นในการจดจำระลึกถึงและทำงานรับใช้ ลูกจะสนุกกับผลต่อไปอย่างสม่ำเสมอ

คติพจน์: ผู้ที่คงอยู่ในความสุขอย่างสม่ำเสมอคือผู้ที่ได้รับความรักจากตนเองและจากคนอื่นๆ ด้วยเช่นกัน

*** โอม ชานติ ***

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน ตื่นขึ้นมาในเวลาเช้าตรู่ของน้ำทิพย์และนั่งสมาธิ ให้คิดว่า: ฉันคือดวงวิญญาณและบาบาของฉันเป็นนายของสวน ท่านเป็นคนพายเรือและฉันเป็นลูกของท่าน จงกลายเป็นนายและไต่ตรองเพชรพลอยแห่งความรู้
- คำถาม:** หนึ่งในประเด็นใดที่ได้รับความสำคัญจากโลกภายนอกและจากพ่อด้วยเช่นกัน?
- คำตอบ:** ประเด็นของการให้ทาน ลูกๆ ต้องกลับมามีความเมตตาและมีความกรุณาต่อทุกคน ให้ทานเพชรพลอยแห่งความรู้ที่ไม่สูญสลายแก่ทุกคน ผู้ให้ทานได้รับการยกย่องอย่างมาก ชื่อของพวกเขาลูกกล่าวถึงในหนังสือพิมพ์ ลูกต้องให้ทานแก่ผู้อื่นด้วยเช่นกัน นั่นคือสอนการทำสมาธิ (meditation) ให้แก่พวกเขา
- เพลง:** หัวใจของฉันพูดขอบคุณต่อผู้เดียวที่ให้การคำจูนแก่นั่น

โอม ชานติ การคำจูนให้แก่ผู้ที่กำลังจะจมน้ำ พวกเขาได้รับการคำจูนเพื่อที่จะพาพวกเขาข้ามฟาก เพราะชาวบาร์ตตระหนักถึงคำว่า “คนพายเรือ” งานของคนพายเรือคือการช่วยเหลือนักว่ายน้ำจากการจมน้ำ ลูกๆ เข้าใจว่าเรือของชาวบาร์ตได้จมลง ทุกประเด็นใช้กับชาวบาร์ต สิ่งนี้ไม่สามารถกล่าวถึงผู้คนในดินแดนอื่นๆ เพียงลูกๆ เท่านั้นที่เข้าใจสิ่งนี้ เรื่องราวของการเป็นนารายณ์ที่แท้จริงนั่นคือเรื่องราวของความเป็นอมตะเกิดขึ้นที่นี่ เมื่อลูกนั่งสมาธิในช่วงเวลาเช้าตรู่ ลูกจดจำใคร? ในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา บางคนจดจำเทพองค์หนึ่งและคนอื่นจดจำเทพอื่นๆ ความพยายามทางจิตของพวกเขาทั้งหมดไม่ถูกต้องเพราะพวกเขาไม่มีคนพายเรือหรือนายของสวนที่จะสอนพวกเขา กูรูสอนการทำสมาธิแก่ผู้คนและบอกพวกเขาว่าจะต้องทำอะไร พวกเขาเพียรพยายามอย่างมากที่จะอยู่ในการจดจำระลึกถึง โยคะเรียกว่าความพยายามทางจิต มนุษย์สอนสิ่งนั้นให้กับมนุษย์คนอื่นๆ เวลาที่ลูกเข้าใจแล้วว่าพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด เป็นคนสวน (Gardener) ของสวนนี้ ที่ท่านเป็นนายของสวน (Master of the garden) ราวน์เป็นนายแห่งป่าหนาม มายา ราวน์สร้างป่าแห่งหนาม มีเพียงไม่กี่คนเท่านั้นที่เข้าใจสิ่งต่างๆ ของลูก พวกเขาลืมสิ่งเหล่านั้น มายาทำให้พวกเขาลืม มายาสร้างอุปสรรคอย่างใหญ่หลวงเมื่อลูกนั่งสมาธิ พ่อสอนลูกด้วยเช่นกันว่าลูกควรทำสมาธิอย่างไร ลูกคือคาร์มาโยดี ลูกต้องมีการกระทำในระหว่างวัน ไม่มีบ่วงในสิ่งนี้ พวกเขาไม่สามารถมีสมาธิได้ในระหว่างวัน ในระหว่างวันมีการรับประทาน ดื่ม เล่น ร่ายรำและทำธุรกิจ ฯลฯ พวกเขาไม่สามารถที่จะรักษาการจดจำระลึกถึงในขณะที่กระทำสิ่งใดๆ เหล่านั้น หลายคนพูดว่าพวกเขาอยู่ในการจดจำระลึกถึงตลอดทั้งวัน อย่างไรก็ตามนั่นเป็นเรื่องที่ยากมาก บาบาแบ่งปันประสบการณ์ของท่านเอง ช่วงเวลาเช้าตรู่ของน้ำทิพย์คือเวลาที่บริสุทธิ์ที่สุด เป็นเรื่องง่ายที่จะมีการจดจำระลึกถึงในเวลานั้น เวลาในช่วงเวลาอมฤตดีที่สุด มีหลายสิ่งที่ลูกจะต้องทำในระหว่างวัน ไซ้ เป็นสิ่งที่ดีหากลูกสามารถมีการจดจำระลึกถึงที่สม่ำเสมอในขณะที่ทำบางสิ่ง อย่างไรก็ตามบาบาได้แบ่งปันประสบการณ์ของท่านว่า: พ่อพยายามอย่างหนักมากที่จะพูดกับลูกในขณะที่อยู่ในการจดจำระลึกถึงบาบา ภายใน พ่อมีความซาบซึ้ง: ฉัน ประชาบิดาบรรพมา ผู้เป็นพ่อ กำลังพูดกับลูกๆ ฉันคือพ่อของโลกมนุษย์ พ่อซาบซึ้งกับจิตสำนึกนี้ แต่พ่อพบว่าเป็นเรื่องที่ยากมากที่จะรักษาจิตสำนึกว่าพ่อคือดวงวิญญาณและพ่อกำลังพูดกับลูกขณะที่อยู่ในการจดจำระลึกถึงพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด การจดจำระลึกถึงนั้นยากมาก บาบาแบ่งปันประสบการณ์ของท่าน พ่อสอนลูกด้วยเช่นกัน พ่อชี้บาบาเข้าใจว่าท่านเป็นนายของสวน เจ้าของสวนจะสร้างสวนอย่างแน่นอน เขาจะไม่สร้างหนาม เจ้าของสวนจะไม่ปลูกหนาม เจ้าของสวนเป็นนายของสวนเสมอ เขาจะปลูกดอกไม้ ดังนั้นบาบาเช่นกันปลูกดอกไม้ มันคือมายาที่สร้างป่าแห่งหนาม ด้วยการทำตามการกำหนดของเธอ มนุษย์ก็กลายเป็นเช่นหนาม ลูกได้รับความรู้แล้วว่าบาบาเป็นคนสวน ท่านเป็นคนพายเรือ ท่านเป็นผู้เดียวที่เต็มไปด้วยความเมตตาและท่านก็เป็นเมตตาด้วยเช่นกัน เมื่อลูกนั่งสมาธิในเวลากลางคืน ลูกมีความคิดว่าสวนนี้ใหญ่โตมาก! ก่อนหน้านั้น สวนเคยมีขนาดเล็กมาก พร้อมกันกับโยคะ ความรู้ก็เป็นที่ยอมรับเช่นกัน มนุษย์ไม่ได้มีความรู้ใดๆ พวกเขามีโยคะมากมายหลายประเภท พวกเขาต้องนั่งและจดจำใครคนใดคนหนึ่ง ไม่มีเรื่องของความรู้ในสิ่งนั้น เมื่อพวกเขา นั่งในการจดจำเจ้าแม่กาลี มีเพียงไบหน่าของกาลีเท่านั้นที่ปรากฏอยู่เบื้องหน้าพวกเขาในเวลานั้น พวกเขาเฝ้าแต่จดจำจากัดอัมบาด้วยเช่นกัน นั่นคือหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา พวกเขาไม่ได้มีการจดจำระลึกถึงพ่อและไม่จดจำมรดก พวกเขาทำความเลื่อมใสศรัทธาในรูปแบบต่างๆ มากมาย บางคนหมั่นลูกปิดของลูกประจำ บางคนหมั่นลูกปิดในลักษณะที่แฝงตัว ลูกประจำของลูกแฝงตัวด้วยเช่นกัน พวกเขามีขนบธรรมเนียมประเพณีมากมายในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา บาบาเคยมีประสบการณ์นี้ในช่วงวัยเด็กของท่าน: พ่อของฉันเคยหมั่นลูกปิดของลูกประจำ และแล้วเมื่อฉันได้เห็นท่าน ฉันก็เคยนั่งในห้องเล็กๆ และ

หมูนูกบีดของลูกประจำเช่นกัน ท่านเคยท่องสวด: ราม! ราม! เท่านั้นเอง ท่านไม่ได้มีความรู้ใดๆ เวลานี้ลูกๆ มีความรู้ เมื่อลูกสร้างนิสัยของการนั่งสมาธิในช่วงเวลาเช้าตรู่ของน้ำทิพย์ ลูกจะมีประสบการณ์ของความสุสันต์เป็นอย่างมาก บาบ่าเล่าประสบการณ์ของท่าน ท่านเฝ้าแต่ไตร่ตรองความรู้นี้ด้วยเช่นกัน นี่คือสวนที่ใหญ่โตอย่างมาก ก่อนหน้านี้สวนเคยเล็ก เมื่อลูกจดจำเมล็ดลูกจะจดจำสวนด้วยเช่นกัน สวนลูกสร้างขึ้นอย่างไร? บาบามีความรู้นี้และลูกก็มีความรู้เช่นกัน ต้นไม้ทั้งต้นเข้าไปในสติปัญญาของลูก ทั้งหมดนี้หมูนอยู่รอบภายในลูก สิ่งนี้เรียกว่าการฝึกสมาธิ ลูกมีความสุขของการเป็นของพ่อและลูกก็มีความสุขของความรู้ด้วยเช่นกัน ลูกจดจำทั้งสองสิ่ง ผู้ที่มีความรู้ของธาตุแห่งแสงจะไม่นั่งสมาธิในลักษณะนี้ พวกเขาจะจดจำธาตุแสงเท่านั้น ทั้งหมดที่พวกเขาต้องการคือการหลอมรวมเข้าไปในธาตุ พวกเขาไม่รู้จักผู้สร้างหรือสิ่งสร้างของท่าน และดังนั้นความคิดของพวกเขาจึงแตกต่างอย่างสิ้นเชิงจากของลูกๆ ลูกมีความรู้วบบาบ่าเป็นเมล็ด ด้วยการนั่งสมาธิในตอนกลางคืน ลูกจะสามารถมีความคิดที่ดีมาก ลูกสามารถเข้าใจถึงสิ่งที่ลูกเคยทำในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา ผู้คนสอนหัตถะโยคะมากมายหลายประเภท ฯลฯ เวลานี้ลูกเข้าใจแล้วว่า ด้วยการจดจำระลึกถึงพ่อ ลูกสามารถจดจำสิ่งสร้างทั้งหมด (ต้นไม้)ของท่าน ลูกเคยวนไปในวงจรของ 84 ชาติเกิดและเวลานี้ลูกกำลังจะกลับบ้าน วงจรของละครนี้ยังคงหมุนไปอย่างต่อเนื่อง ลูกจดจำทรัพย์สมบัติของความรู้และจดจำผู้เดียวที่ให้ทรัพย์สมบัตินี้แก่ลูก ด้วยเช่นกัน ยิ่งลูกอยู่ในการจดจำระลึกถึงมากเท่าไร สภาพของลูกก็จะมั่นคงมากเท่านั้น ลูกสามารถอธิบายให้ใครก็ตามรู้ว่าลูกนั่งสมาธิอย่างไร มนุษย์ได้รับคำแนะนำต่างๆมากมายในการจดจำผู้หนึ่งผู้หนึ่ง ที่นี้ลูกทั้งหมดกำลังทำตามหนทางเดียว ลูกอยู่ในการจดจำระลึกถึงผู้เดียว เด็ก ผู้ใหญ่ ทุกคนได้รับการชี้แนะในทิศทางเดียวกัน ลูกต้องนั่งในสมาธิ เราดวงวิญญาณไม่สามารถเป็นดวงวิญญาณสูงสุด ดวงวิญญาณนี้พูดว่า: ฉันได้ใช้ 84 ชาติเกิดครบสมบูรณ์แล้ว เวลานี้ฉันต้องกลับบ้าน ดวงวิญญาณสูงสุดจะพูดเช่นนี้หรือไม่? ท่านไม่ได้เกิดและกลับมาเกิดใหม่ เมื่อผู้คนมาหาลูก พาพวกเขาไปที่ห้องโถง เมื่อลูกเห็นบุคคลสำคัญมาที่นี้เพื่อที่จะทำความเข้าใจมากขึ้น จงนำพวกเขามาที่นี้และอธิบายให้แก่พวกเขาว่าเรานั่งสมาธิอย่างไร เราทำสมาธิในเวลากลางคืนตลอดจนในช่วงระหว่างวันอย่างไรและเราจดจำพ่อเพียงผู้เดียวอย่างไร คำสั่งของพ่อคือ: จดจำพ่อและจดจำวงจรของสิ่งสร้าง 84 ชาติเกิดซึ่งได้มีการจดจำเช่นกัน แนนอนที่เหล่าเทพเคยคงอยู่มาก่อน 84ชาติเกิดของพวกเขาคือที่จดจำกันมา ลูกต้องอธิบายความลับของวงจรอย่างชัดเจนมาก ลูกจดจำพ่อและวงจรของสิ่งสร้างของท่าน สติปัญญาของลูกมีการจดจำระลึกถึงพ่อและความรู้ของตอนเริ่มตอนกลางและตอนจบของสิ่งสร้างด้วยเช่นกัน เราทั้งหมดทำตามการชี้แนะในทิศทางเดียว เรากำลังทำตามศรัทธา พ่อผู้ชำระให้บริสุทธิ์มาและให้มรดกของสวรรค์ที่ไม่มีขีดจำกัดของลูกแก่ลูกและดังนั้นลูกต้องจดจำพ่ออย่างแนนอน จากพ่อที่ลูกประกาศสิทธิในมรดกของลูก ภายหลังลูกจะตกลงมาและลูกกลับมาไม่บริสุทธิ์ในเวลาสุดท้าย พ่อเป็นผู้สร้างและดังนั้นท่านจะให้ความรู้ของสิ่งสร้างอย่างแนนอน พระเจ้าผู้เป็นพ่อเต็มไปด้วยความรู้ เป็นผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ดังนั้นท่านจะมาในโลกที่ไม่บริสุทธิ์เพื่อที่จะชำระโลกให้บริสุทธิ์อย่างแนนอน หากลูกนั่งและอธิบายสิ่งนี้แก่ผู้อื่น พวกเขาจะมีความประทับใจอย่างมาก บอกพวกเขาว่า: อย่าได้เพียงแค่พูดว่าสิ่งนี้ดีแล้วก็จากไป ท่านต้องนำสิ่งนั้นไปปฏิบัติ มิการะของบาปของชาติเกิดนับไม่ถ้วนบนศีรษะของท่านและใช้เวลาที่จะขจัดออกไป ลูกต้องอธิบายแก่พวกเขา: บาบามาแล้วและความตายกำลังอยู่เบื้องหน้า หากลูกไม่ระมัดระวัง ลูกจะไม่สามารถประกาศสิทธิในมรดกของลูก ลูกต้องไม่ล่าช้าในการดำเนินงานที่เป็นสิริมงคล เรียนรู้และไป ด้วยการนั่งสมาธิลูกจะมีประสบการณ์ของความซาบซึ้งเป็นอย่างมาก เวลานี้จดจำพ่อ ท่านเป็นพ่อของลูก ผู้เดียวที่ลูกเคยจดจำท่านในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาชาติแล้วชาติเล่า ลูกเคยมีพ่อทางร่างกายที่แตกต่างกันในทุกชาติเกิด แต่ลูกก็ยังจดจำพ่อที่ไม่มีตัวตนได้อย่างแนนอนเพราะท่านเป็นพ่อที่คงอยู่ตลอดไป ลูกได้รับมรดกที่สูญสลายจากพ่อทางร่างของลูก ลูกได้รับมรดกที่ไม่สูญสลายจากพ่อที่ไม่สูญสลาย ลูกกลับมาสูงส่งด้วยการทำตามศรัทธาของผู้เดียวผู้ที่สูงส่งสองเท่า (ศรี ศรี) ศาสดาดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไปคือศาสนาเทพ วงศ์สกุลที่แตกต่างกันปรากฏออกมาจากสิ่งนั้น การสละละทิ้งของชั้นยาสีเป็นระดับถึงบริสุทธิ์ ในขณะที่การสละละทิ้งของลูกบริสุทธิ์อย่างสมบูรณ์ นี่คือการซาโยคะ คัมภีร์หลักของบารัตคือกิตะ สำหรับการฝึกสมาธิ ลูกต้องอธิบาย: พ่อได้สอนการทำสมาธิแก่เราในลักษณะนี้ ไม่มีมนุษย์คนไหนที่สามารถเรียกว่าพระเจ้าได้ พระเจ้าของทุกคนต้องเป็นผู้เดียว ท่านคือผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ท่านคือพระเจ้าแห่งสวรรค์, ผู้เป็นพ่อและท่านเข้ามาในบารัตเท่านั้น วัดที่ใหญ่โตสร้างขึ้นสำหรับท่านในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา เรากลับมาสูงส่งด้วยการทำตามการกำหนดของผู้เดียวที่สูงส่งสองเท่า นั่งลงและเข้าใจในสิ่งเหล่านี้ เข้าใจพ่อและตอนเริ่มตอนกลางและตอนจบของสิ่งสร้างของท่าน ไม่มีใครอื่นที่รู้สิ่งนี้ ระยะเวลาของยุคทองมีการแสดงว่ามีมากแค่ไหน เมื่อต้นไม้ใหม่ก็เรียกว่าสวรรค์ หลังจากนั้นก็เริ่มทรุดโทรมลงไปเรื่อยๆ ทั้งโลกเวลานี้เป็นนรก ไม่เพียงแต่บ้านทุกหลังเท่านั้น, แต่ทั้งโลกกลายเป็นนรกด้วยเช่นกัน นี่คือป่าแห่งหนาม พวกเขาเฝ้าแต่ที่มแทงกันและกัน พ่อได้มาเพื่อสร้างสวนของอัลลáh พ่อมาและสร้างสวรรค์ ลูกเข้าใจว่าอะไรที่เรียกว่าสวนดอกไม้และอะไรที่เรียกว่าป่าแห่งหนาม ลูกกำลังจะกลายเป็นดอกไม้ที่สูงส่ง ลูกควรจะเฝ้าแต่มีความคิดเหล่านี้ บาบามีความรู้นี้และลูกๆก็มีความรู้เช่นกัน ด้วยการมีความคิดเช่นนั้นในเวลากลางคืนลูก

จะสัมผัสกับความสุขสันต์เป็นอย่างมาก ลูกควรอธิบายในลักษณะนี้ เพราะผู้ที่สิ้นหวังที่นำสงสารเหล่านั้นไม่รู้สิ่งใดเลย และเหตุนี้เองลูกจึงรู้สึกเห็นอกเห็นใจพวกเขา พวกเขาเรียกร้องหา: โอ พระเจ้า ผู้เป็นพ่อ! อย่างไรก็ตามพวกเขาไม่รู้จักพ่อหรือสิ่งสร้างของพ่อ เวลานี้เรากลายเป็นลูกๆของอัลล่าห์ ควรจะมีความซาบซึ้งเป็นอย่างมากในขณะที่กำลังอธิบายสิ่งนี้ ลูกมีเพชรพลอยของความรู้ที่ไม่สูญสลาย ดังนั้นลูกควรจะให้ท่านความรู้เหล่านั้น ผู้ให้ท่านได้รับการยกย่องอย่างมาก ชื่อของพวกเขาก็ได้รับการกล่าวถึงในหนังสือพิมพ์ ผู้คนที่มิจิตใจฝักใฝ่ในศาสนาจะให้ท่าน ลูกคือผู้ที่มีจิตใจฝักใฝ่ในศาสนา หากลูกไม่ให้ท่านนี้แล้วลูกจะได้รับอะไร? ลูกต้องให้ท่านอย่างแนบเนียน นี่เป็นเรื่องง่ายมากที่จะให้ท่านความรู้ บาบอบอกลูกว่าจะนั่งสมาธิอย่างไรและวงจรโลกหมุนไปอย่างไร ก่อนหน้านั้นเคยมีศาสนาเดียวและแล้วศาสนาอื่นๆก็ปรากฏขึ้นมา ภายหลัง ทั้งหมดนั้นคือวงศ์สกุล สิ่งเหล่านี้ควรจะอยู่ในสติปัญญาของลูกๆ มนุษย์มีความสนใจอย่างมากในโยคะ บอกพวกเขาว่า: มาและลองฝึกสมาธิของเรา ผู้ที่มีจิตใจฝักใฝ่ในศาสนาจะมีความสุขเมื่อพวกเขาได้เห็น ห้องทำสมาธิ (Meditation Hall) ผู้ที่มีจิตใจฝักใฝ่ในศาสนาจะไม่มีความท้อแท้ แม้ว่าลูกๆจะมีประเด็นมากมายที่จะอธิบาย ลูกนั้นก็ตามลำดับกันไป ล้อคในสติปัญญาของลูกบางคนไม่ได้เปิดออกเลย ล้อคจะเปิดออกได้อย่างไรหากลูกไม่จดจำพ่อ? นี่คือการสิ่งที่ยากตายยาก ลูกต้องอธิบายว่าลูกนั่งในการจดจำระลึกถึงอย่างไร ผู้คนไม่รู้แม้กระทั่งว่าเราจะต้องจดจำใคร พ่อสูงสุดดวงวิญญาณสูงสุดที่ไม่มีตัวตน ท่านเองที่เป็นพ่อของทุกคนกำลังสอนเรา ท่านคือผู้ชำระให้บริสุทธิ์ พระเจ้า ผู้เป็นพ่อ และท่านกำลังสอนราชาโยคะแก่เรา เวลานี้ขึ้นอยู่กับลูกว่าลูกจะศึกษาเล่าเรียนหรือไม่ เราทั้งหมดกำลังทำตามการชี้นำเดียว เรากำลังรับการชี้นำจากผู้เดียวที่มีความสูงส่งทั้งสองทาง นี่คือการเป้าหมายและวัตถุประสงค์ เช่นที่พ่อเต็มไปด้วยความรู้ ดังนั้นลูกๆของท่านก็เป็นเช่นเดียวกัน เพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นที่สามารถเปลี่ยนมนุษย์ให้กลายเป็นเทพ ด้วยการมีความคิดเช่นนั้นในเวลากลางคืนลูกจะมีประสบการณ์ของความสุขสันต์อย่างมาก อัจชะ

ถึงลูกๆที่ สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัฟฟา ดา พ่อทางจิตพูดนมัสเตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ตื่นในเวลาเช้าตรู่ของน้ำทิพย์ ไตรตรองความรู้ในขณะที่กำลังนั่งอยู่ในการจดจำระลึกถึง จดจำทรัพย์สินสมบัติของความรู้ และผู้ประทานความรู้
2. อยู่ในความซาบซึ้งของพระเจ้าและทำงานรับใช้ แสดงให้ทุกคนเห็นถึงวิธีที่ง่ายตายที่จะทำสมาธิ คงอยู่ในความสอดคล้องขณะที่ทำตามการชี้นำเดียว

พร: ขอให้ลูกเป็นตัวของการบรรลุผลทั้งหมดและให้ประสบการณ์ของความสงบและพลังแก่ทุกคนและด้วยกระแสของความสุขทางจิตวิญญาณ
กระแสของความสุขทางจิต บนใบหน้าของลูกผู้ที่เต็มไปด้วย การบรรลุผลที่ได้รับจากพระเจ้า และผู้ที่เป็นตัวของการบรรลุผลทั้งหมด ไปถึงทุกดวงวิญญาณผู้มีประสบการณ์ของความสงบและพลังด้วยเช่นกัน เช่นที่ต้นไม้ที่อุดมด้วยผลไม้ ด้วยความเอื้อเฟื้อของร่มเงาของพวกเขาก็ให้ความเอื้อเฟื้อแก่ผู้คน และพวกเขามีความสุข ในทำนองเดียวกัน กระแสของความสัจของลูกด้วยร่มเงาของการบรรลุผล จงให้ประสบการณ์ของความสงบและพลังแก่ร่างกายและจิตใจ

คติพจน์: ผู้ที่เป็นตัวของการจดจำระลึกถึงมีประสบการณ์ว่าสถานการณ์ที่เลวร้ายว่าเป็นเช่นเกม

*** โอม ขานติ ***

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน เฝ้าแต่ให้เวลาแก่การจาริกแสวงบุญแห่งการจดจำระลึกถึงแล้วบาปของลูกจะได้รับการปลดปล่อยไป ความผูกพันยึดมั่นต่อทุกคนจะสิ้นสุดลงและลูกจะกลายเป็นพวงมาลัยรอบคอของพ่อ
- คำถาม:** ลูกกำลังศึกษาคำพูดไม่กี่คำใดกับพระเจ้าผู้เป็นพ่อ? ความลับใดที่หลอมรวมในคำพูดเหล่านั้น...?
- คำตอบ:** พระเจ้าผู้เป็นพ่อเพียงแต่กำลังสอนลูกมากเพียงนี้ว่า: โอ ดวงวิญญาณ ละทิ้งสำนึกของร่างกายของลูกและจดจำพ่อ มีการสอนการศึกษาของเพียงไม่กี่คำพูดนี้แก่ลูก เพราะลูกจะไม่ใช้หนัง (เครื่องแต่งกาย) เก่าในโลกเก่าในเวลานี้ ลูกต้องไปสู่โลกใหม่ พ่อได้มาเพื่อพาลูกกลับไปกับพ่อ ดังนั้นเฝ้าแต่ลิ้มทุกคนและลิ้มร่างกายของลูก
- เพลง:** ท่านคือแม่และพ่อ...

โอมชานติ ลูกซาลิแกรมรู้ว่าลูกไม่ได้กำลังรับฟังคำภีร์ใดจากมนุษย์ นี่ไม่เรียกว่าการชุมนุมทางจิต (สัทสัง) แต่เป็นการศึกษาเล่าเรียน หากลูกถามผู้คนพวกเขาจะพูดว่า: พวกเขาจะไปทำการชุมนุมทางจิตหรือที่วิทยาลัย ลูกรู้ว่าจะมีนักปราชญ์ ผู้รู้ ผู้เคร่งศาสนาในการชุมนุมทางจิตที่ให้ความรู้แก่พวกเขา ที่โรงเรียน มนุษย์เป็นศาสตราจารย์และครู ฯลฯ ที่นี้ไม่ใช่มนุษย์ ผู้ นั่นคือพ่อทางจิตที่ไม่มีขีดจำกัด ผู้ที่ลูกพูดว่าท่านคือแม่และพ่อ สิ่งนี้ไม่สามารถเป็นคำสรรเสริญของเหล่าเทพหรือแม้กระทั่งของบราห์มา วิษณุหรือชางก้า นี่คือการสรรเสริญของพ่อสูงสุดดวงวิญญาณสูงสุดที่ไม่มีตัวตน เวลานั้นลูกรู้ว่าด้วยการรับเอาร่างกายมาใช้ พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดที่ไม่มีตัวตนกำลังเล่นบทบาท ไม่มีใครนอกจากพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดที่ไม่มีตัวตนนี้ ที่จะสามารถสอนลูกบราห์มา कुमारและกุมาริได้ แม้กระทั่งบราห์มาก็ไม่สามารถเรียกว่ามหาสมุทรแห่งความรู้ได้ ท่านเรียกว่าประชาธิปไตย (บิดาของมวลมนุษย์) เพียงพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดที่ไม่มีตัวตนเดียวเท่านั้นที่เรียกว่ามหาสมุทรแห่งความรู้ ท่านผู้เดียวคือผู้ที่ทำให้ผู้ที่ไม่บริสุทธิ์นั้นบริสุทธิ์เพราะชีวิตที่ไม่มีกิเลสสามารถได้รับจากมหาสมุทรแห่งความรู้เท่านั้น สิ่งเหล่านี้คือสิ่งใหม่ ด้วยการเขียนชื่อของกฤษณะในกิตะพวกเขาทำให้กิตะติดเพี้ยนไป มนุษย์จะรู้ได้อย่างไรว่าพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดที่เต็มไปด้วยความรู้มาและเข้ามาในร่างกายของมนุษย์และให้ความรู้? ผู้คนลืมสิ่งนี้ ไม่ใช่ว่าคำภีร์นั้นเขียนไว้ในตอนเริ่มต้นของยุคทองแดง ไม่เลย! ได้มีการอธิบายว่าเริ่มแรกพวกเขาสร้างภาพลักษณ์ของพ่อและวัด ฯลฯ ที่ทำให้ความเลื่อมใสศรัทธาเริ่มขึ้น ความเลื่อมใสศรัทธาของดวงวิญญาณสูงสุดควรคงอยู่เป็นเวลายาวนานเพราะท่านคือผู้ที่สูงสุดเหนือสิ่งใด การกราบไหว้บูชาท่านเริ่มขึ้นก่อน ชีวาผู้เดียวที่มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชา ไม่ใช่ว่า บราห์มา วิษณุหรือชางก้า จากัดอัมบาหรือจักกะปิตานั้นมีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชา เป็นเพียงพ่อผู้เดียวที่ทำให้พวกเขาทั้งหมดมีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชา อย่างแน่นอนที่ท่านจะได้รับการกราบไหว้บูชามากยิ่งขึ้นกว่า ผู้ (บราห์มา) ไม่มีอะไร เขาจะได้รับการกราบไหว้บูชาได้อย่างไรหากพ่อสูงสุดดวงวิญญาณสูงสุดไม่ได้เข้ามาในเขา ผู้ประทานการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์แก่ทุกคนคือพ่อเพียงผู้เดียว สิ่งเหล่านี้ต้องมีการไตร่ตรอง ความเลื่อมใสศรัทธาเริ่มขึ้นอย่างไร? ชีพบาบาไม่ได้ไตร่ตรองมหาสมุทรแห่งความรู้ ลูกต้องไตร่ตรองมหาสมุทรแห่งความรู้ สรัสวตี ผู้ที่เป็นสิ่งสร้างที่เกิดจากปากของบราห์มาต้องไตร่ตรองมหาสมุทรแห่งความรู้ด้วยเช่นกัน ผู้ที่สูงที่สุดเหนือสิ่งใดคือผู้เดียว และหากท่านไม่มาใครจะทำให้โลกบริสุทธิ์จากไม่บริสุทธิ์? มนุษย์ทั้งหมดนั้นไม่บริสุทธิ์ หากชีพบาบาไม่มาใครจะให้มรดกแห่งสวรรค์แก่ลูก? หากลูกไม่มีศรัทธาในสติปัญญาของลูก ลูกก็ไม่สามารถถูกร้อยเข้าไปในลูกประคำแห่งชัยชนะได้ ลูกที่มีค่านั้นกลายเป็นลูกประคำรอบคอเสมอ พ่อจะพึงพอใจด้วยเช่นกันหากลูกของเขาเชื่อฟังและมีค่าอย่างมาก พ่อแม่มากมายมีลูกสิบสองถึงสิบสี่คนและบางคนนั้นมีค่าและบางคนก็ไม่มีค่า ไม่มีใครนอกจากพ่อผู้ชำระให้บริสุทธิ์ที่สามารถยกระดับผู้ที่ไม่บริสุทธิ์ได้ ลูกรู้ว่ามิมัตที่สร้างให้แก่แม่น้ำคงคาบนริมฝั่งแม่น้ำคงคา ดังนั้นลูกควรอธิบายว่าแม่น้ำคงคาคือสิ่งใด เป็นบางพลังที่ทำให้ลูกกลับมาบริสุทธิ์จากไม่บริสุทธิ์หรือลูกกลับมาบริสุทธิ์ด้วยน้ำ พ่อพูดว่า: แม่น้ำคงคาไม่ใช่ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ไม่มีใครสามารถกลับมาบริสุทธิ์โดยปราศจากโยคะ เหตุนี้เองลูกจึงไม่ต้องอาบน้ำในแม่น้ำคงคา โยคะหมายถึงการจดจำระลึกถึง ลูกต้องเชื่อมโยงของสติปัญญา ผู้คนเหล่านั้นมีท่าทางของโยคะที่ต่างกันมากมาย ฯลฯ พวกเขาทำหฐโยคะประเภทต่างๆ มากมาย นั่นไม่เรียกว่าโยคะ ผู้เป็นแม่และผู้หญิงที่ไร้เดียงสาที่นาสงสารจะรู้อะไรเกี่ยวกับหฐโยคะ? เมื่อผู้คนกำลังศึกษาที่โรงเรียน ไม่มีเรื่องของการเร่รอนไปทั่วในสิ่งนั้น พวกเขาสอบผ่านการสอบอันใดอันหนึ่งและพวกเขาก็รู้ว่าพวกเขาจะกลายเป็นสิ่งใดหลังจากสอบผ่านการสอบนั้น ที่นี้ลูกรู้ว่านี่คือการสอบและพระเจ้าผู้เป็นพ่อนั้นกำลังสอนลูก ท่านคือผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ของลูกคือชีวิตนักเรียนของพระเจ้าผู้เป็นพ่อ พ่อทำให้ลูกกลับมาบริสุทธิ์จาก

ไม่บริสุทธิ์อย่างไร? ท่านพูดว่า: โอดวงวิญญาณ ละทิ้งสำนักของร่างกายนั้น ลูกต้องละทิ้งร่างเก่านี้ ก่อนอื่นใดร่างกายของลูกเคยสวยงาม แต่ในเวลาี่ร่างกายเหล่านี้กลายเป็นสภาพยุคเหล็ก ลูกจะไม่ได้รับหนังใหม่ (ร่างกาย) ที่นี้เพราะวัตถุธาตุที่นี้มันตาไม่ประฐาน เวลาี่พอจะพาลูกกลับไปกับพ่อ พ่อก็ได้พาลูกกลับไปในวงจรที่แล้วด้วยเช่นกัน พ่อคือความตายเหนือความตายทั้งหมด พ่อจะพาทุกคนกลับไปแล้วพ่อจะส่งลูกไปสู่ดินแดนของความเป็นอมตะ นี่คือดินแดนของความตาย โลกที่สกปรก เหตุนี้เองยุคแห่งการบรรจบพบกันจึงต้องมีระยะเวลา 100ปี ยุคอื่นทั้งหมดมีเวลา 1250ปี ช่วงเวลาของยุคแห่งการบรรจบพบกันในเวลาสุดท้ายนี้สั้นมาก เช่นที่จกของบราห์มินั้นสั้นมาก ในทำนองเดียวกันระยะเวลาของยุคแห่งการบรรจบพบกันก็สั้นมากด้วยเช่นกัน แล้วโลกนี้จะสิ้นสุดลง แล้วลูกจะเริ่มสร้างอาคารใหม่ ฯลฯ ศรีกฤษณะมาก่อนในสิ่งนั้น เขานั้นฉลาดมากและสนใจที่จะให้มีการสร้างประสาทราชวัง ฯลฯ ต้องเคยมีบางคนฉลาดมากและดังนั้นจึงมีการสร้างวัดโสมนาล เบอร์ลาลฉลาดมากด้วยเช่นกันที่เขาสร้างวัดที่สวยงามเช่นนั้น ผู้ที่มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาแรกสุดคือชีพบบา ในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา วัดแรกที่สร้างขึ้นคือวัดโสมนาล (วัดของเจ้าแห่งน้ำทิพย์) สิ่งนั้นต้องสร้างขึ้นภายหลังเล็กน้อย (เข้าไปสู่ยุคทองแดง) เมื่อการกราบไหว้บูชาเริ่มต้น เวลาี่มีความมิดมิดอย่างที่สุด กลางคืนจะสิ้นสุดลงและแล้วกลางวันจะมา พ่อพูดว่า: พ่อมาในระหว่างกลางคืนและกลางวัน มีสงครามที่ยิ่งใหญ่ด้วยเช่นกัน มีการเขียนไว้ว่า: สิ่งต่างๆ เช่นนั้นจะปรากฏขึ้นมาจากท้องของเขาที่พวกเขาจะทำลายทั้งวงศ์สกุล ลูกสามารถเห็นได้ว่าอย่างแท้จริงที่พวกเขากำลังเตรียมการเพื่อการทำลายล้าง พวกเขาเชื่อว่าบางคนกำลังคลใจพวกเขา ทั้งสองด้านได้ผลิกระเบิดเพื่อการทำลายล้าง ภัยพิบัติจะมาด้วยเช่นกัน ลูกมองเห็นในทางปฏิบัติว่าการก่อตั้งกำลังเกิดขึ้นและการทำลายล้างนั้นอยู่เพียงเบื้องหน้าด้วยเช่นกัน หากบางคนไม่ได้มองเห็นการทำลายล้าง ถึงอย่างไรพวกเขายังคงสามารถมองเห็นดินแดนสุขาวดี การศึกษาเล่าเรียนอย่างดีและการประกาศสิทธิ์ในมรดกที่ไม่มีขีดจำกัดที่สมบูรณ์จากพ่อ นี่ไม่ใช่สำหรับผู้ที่มีตัวตนกำลังสอนลูกอยู่ ไม่มีเรื่องของคัมภีร์ ฯลฯ นี่คือนิยามแห่งความรู้ ท่านเองกำลังสอนลูก คิดว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณที่ปราศจากร่างและจดจำพ่อ พระเจ้าพูด ท่านพูดกับลูกของท่านว่า: พ่ออยู่เบื้องหน้าลูกเป็นการส่วนตัว จากผู้ที่กลายเป็นลูกของพ่อ บางคนคือลูกเลี้ยงและบางคนคือลูกจริง เพียงลูกจริงเท่านั้นที่มีสิทธิ์ต่อมรดก ผู้ที่มีสติปัญญาที่มีความสงสัยนั้นเรียกว่าลูกเลี้ยง พวกเขาไม่สามารถได้รับมรดก แล้วพวกเขาก็กลายเป็นส่วนหนึ่งของปวงประชาตามความเพียรพยายามของพวกเขาลูกจริงนั้นเข้ามาสู่อาณาจักร พวกเขารักพ่อและพ่อรักพวกเขา ลูกร้องเพลงว่า: ฉันจะส่งเวทย์ตนเองแก่ท่าน ฉันจะอุทิศตนแก่ท่าน พ่อพูดว่า: หากลูกจดจำพ่อ พ่อจะช่วยเหลือลูก เมื่อลูกคงความกล้าหาญไว้ พระเจ้าก็จะช่วยเหลือ ตัดโยคะของสติปัญญาของลูกจากทุกคนอื่นและเชื่อมโยงกับผู้เดียว ลูกพูดว่าลูกเป็นของบามาและทั้งหมดนี้เป็นของบามา ทุกสิ่งที่เราให้แก่บานานนั้นมีค่าแค่เศษฟางและเราได้ประกาศสิทธิ์ในมรดกของอำนาจการปกครองที่ไม่มีขีดจำกัดแห่งสวรรค์ของเราเป็นสิ่งตอบแทน เราไม่ได้มีความผูกพันยึดมั่นต่อร่างเก่านี้ นี่คือร่างที่มีโรคภัยที่ตาไม่ประฐานเรามีสิ่งอื่นใดเล่า? เมื่อบุคคลหนึ่งตาย ทุกสิ่งก็ถูกทิ้งไว้เบื้องหลัง แล้วทุกสิ่งของเขาก็ถูกมอบให้แก่ชนนิกรณ(พราหมณ์): เรากำลังให้ทุกสิ่งแก่ท่าน เพื่อที่จะสิ้นสุดความผูกพันยึดมั่นของเรา เราเพียรพยายามที่จะจดจำบาบาอย่างสม่ำเสมอ และแล้วมายาก็สร้างอุปสรรค ดังนั้นด้วยการค่อยๆ เฝ้ามองให้เวลาที่จะจดจำพ่อ บาปของลูกจะถูกเผาไป พวกเขาคือผู้ที่จะเป็นกลายเป็นพวงมาลัยรอบคอของพ่อ บาบาอธิบายอย่างง่ายดายอย่างมาก พ่อพูดว่า: ตามละครพาหนะนี้ถูกกำหนดไว้สำหรับพ่อด้วยเช่นกัน พ่อไม่สามารถเข้ามาในใครอื่นได้ ลูกพูดว่า: บาบา เราพบท่านในอาคารนี้ ในชุดนี้ด้วยเช่นกันและประกาศสิทธิ์ในมรดกของเราจากท่านในวงจรที่แล้ว ดังนั้นสิ่งนี้ง่ายดายอย่างมาก บาบาพูดว่า: เพียงแต่จดจำพ่อผู้เดียว ขอให้สติปัญญาของลูกไม่ไปหาใครอื่น จดจำว่า: ผู้ที่จดจำลูกชายของเขาในเวลาสุดท้าย... หากลูกจดจำใครบางคนลูกจะต้องถือกำเนิดกับพวกเขา ขออย่าได้มีความผูกพันยึดมั่นต่อใคร ผู้ที่จดจำผู้หญิงในเวลาสุดท้าย... พ่อมาเพื่อชำระผู้ที่ไม่บริสุทธิ์ให้บริสุทธิ์ ท่านได้รับการสรรเสริญอย่างมากมายว่า: สัญลักษณ์รูปไข่เดียว(เอก โอม การ์) ท่านมีเพียงชื่อเดียว ท่านไม่ได้ใช้ร่างอื่นใดที่ชื่อของท่านจะเปลี่ยนไป ลูกใช้ 84 ชาติเกิด ดังนั้นลูกก็มี 84 ชื่อด้วยเช่นกัน คำสรรเสริญที่ร้องเกี่ยวกับบาบา คือ: สัญลักษณ์ที่เป็นอมตะ เป็นอิสระจากความเป็นศัตรู ปราศจากความกลัว ท่านคือความตายเหนือความตายทั้งหมด ความตายไม่สามารถมาหาท่านได้ พ่อจะพาทุกคนกลับไปสู่ดินแดนแห่งการหลุดพ้น พ่อเป็นอิสระจากความเป็นศัตรู พ่อไม่ได้เก็บความขุ่นเคืองใครไว้ พ่อคือสัญลักษณ์ที่เป็นอมตะ พ่ออยู่เหนือการเกิด พ่อไม่ได้เข้ามาสู่วงจรของการเกิดและการตาย ท่านได้รับการสรรเสริญอย่างมากมาย มีการจดจำว่าท่านคือผู้ขจัดความทุกข์และผู้ประทานความสุข ท่านขจัดความทุกข์ของยุคเหล็กและให้ความสุขของยุคทอง ลูกรู้ว่าเคยมีการหลุดพ้นในชีวิตในบาร์ตในยุคทอง ดวงวิญญาณที่เหลือนั้นเคยอยู่ในดินแดนแห่งความสงบ ลูกจำสิ่งนี้ได้หรือไม่? ดังนั้นอย่างแน่นอนที่เมื่อพ่อมาสู่ยุคแห่งการบรรจบพบกันเท่านั้น ที่ท่านสามารถพาทุกคนกลับไปสู่ดินแดนแห่งความสงบแล้วส่งลูกไปสู่ดินแดนแห่งความสุข สิ่งเหล่านี้ง่ายดายอย่างมาก แต่มายาก็เป็นเช่นที่ว่ามันที่ลูกออกไปจากที่นี่ ลูกก็ลืม พ่อตัดสินใจให้มีการให้การลงโทษโดยดรามราชในกรงขังของกรรมและลูกก็ร้องในความทุกข์ระทมและร้องขอการให้อภัยและพูดว่า: ฉันจะไม่กระทำบาปเช่นนั้นอีก

แล้ว พื้นที่ที่ลูกออกมาจากครรภ์ ลูกก็เริ่มทำบาปอีกครั้ง นี่คือการจองจำของมายา มายาไม่ได้คงอยู่ในยุคทองและยุคเงิน ที่นั่นไม่มีสิ่งใดนอกจากความสุข เวลาที่ลูกกำลังศึกษาเล่าเรียน ไม่มีเรื่องของการจากบ้านและครอบครัวของลูกในสิ่งนี้ บาบาสพูดว่า: ลืมทุกสิ่งรวมทั้งร่างกายของลูก นี่คือการสละละทิ้งที่ไม่มีขีดจำกัดของลูก ชันยาสซีเหล่านี้นั้นมีการสละละทิ้งที่มีขีดจำกัด พวกเขาเข้าไปในป่าแล้วก็กลับมาสู่เมือง พวกเขาให้ชื่อที่ใหญ่โตเช่นนั้นแก่ตนเอง พ่อพูดว่า: พ่ออธิบายทุกอย่างอย่างง่ายดายเป็นอย่างมาก มีผู้เป็นแม่ที่แก่ชรามากมายที่พูดว่า: เราไม่สามารถเข้าถึงสิ่งใด อัจชะ ลูกรู้ว่าพระเจ้ากำลังสอนลูกใช่ไหม? ท่านพูดว่า: เพียงแต่จดจำพ่อ ไม่มีความยากลำบากใดในสิ่งนี้ เวลาที่เราได้จบสิ้นวงจรของ 84 ชาติเกิดแล้ว นี่คือการงัดกรงแห่งการสำนึกในตนเอง ดวงวิญญาณได้รับนิมิตของวงจร ร่างกายกลับมาเป็นอิสระจากโรคภัยที่นี้ ด้วยการรู้จักวงจร ลูกจะประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูง เหตุนี้เองبابาจึงพูดว่า: กลายเป็นผู้ควมงวงจรแห่งการสำนึกในตนเอง ท่านอธิบายแก่ลูกอย่างง่ายดายเป็นอย่างมาก การจดจำระลึกถึงนั้นง่ายดาย การควมวงจักรโลกนั้นง่ายดาย ไม่มีความยากลำบากใด นี่คือการรายได้ที่แท้จริง ความมั่งคั่งและสิ่งของในครอบครองทั้งหมดกำลังจะจบสิ้น ทุกสิ่งจะถูกทิ้งไว้เบื้องหลัง จะมีคลื่นที่ใหญ่โตจากมหาสมุทรและภัยพิบัติทางธรรมชาติจะเกิดขึ้นด้วยเช่นกัน บาร์ตเคยเป็นดินแดนแห่งสัจจะ ไม่มีดินแดนอื่นใด บาร์ตคือสถานที่เกิดของชีพบบา เป็นสถานที่จาริกแสวงบุญที่ยิ่งใหญ่ที่สุด วัดที่สร้างแก่โสมนาถที่สวยามเช่นนั้นถูกสร้างในบาร์ต เวลาที่พวกเขาสร้างวัดมากมาย บาบาสพูดว่าการแต่งงานในเวลานี้คือการทำลายตนเองอย่างสมบูรณ์ ในขณะที่การแต่งงานกับชีพบบาคือการทำให้ตนเองประสบความสำเร็จ ชีพบบาคือเจ้าบ่าวด้วยเช่นกัน ท่านส่งลูกไปสวรรค์ ลูกได้มาที่นี้และลูกรู้ว่อย่างแท้จริงที่ลูกจะกลายเป็นนารายณ์จากคนธรรมดาและกลายเป็นลักษมีจากนารีธรรมดา ไม่ใช่ว่าดวงวิญญาณในเครื่องแต่งกายเพศชายจะอยู่ในเครื่องแต่งกายเพศชายเสมอไป พวกเขาเฝ้าแต่เปลี่ยนไป บางครั้งพวกเขามีเครื่องแต่งกายเพศชายและบางครั้งก็มีเครื่องแต่งกายเพศหญิง ได้มีการอธิบายแก่ลูกด้วยเช่นกันว่ายุคทองเปลี่ยนไปเป็นยุคเงินอย่างไร พระเจ้าผู้เป็นพ่อที่เต็มไปด้วยความรู้กำลังสอนลูก มนุษย์ไม่สามารถเป็นพ่อ ครู และสัตกูรูได้ เขาสามารถเป็นพ่อและครูแต่ไม่ใช่กูรูในเวลาเดียวกัน อย่างไรก็ตาม ในสิ่งนั้นเช่นกันเขาก็ให้การศึกษาทางโลกเท่านั้น บาบานี้ทำให้ลูกกลายเป็นนายแห่งสวรรค์อย่างสมบูรณ์ หากลูกไม่เข้าใจบางสิ่งแล้วให้ถามนับพันๆ ครั้ง อัจชะ

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

2. เพื่อให้ลูกจะมีการจดจำระลึกถึงพ่อผู้เดียวเท่านั้นในเวลาสุดท้าย ตัดโยคะของสติปัญญาของลูกจากทุกคนอื่นและเพียรพยายามที่จะอยู่ในการจดจำระลึกถึงพ่ออย่างสม่ำเสมอ

คติพจน์: ผู้ที่รับใช้ด้วยหัวใจที่จริงแท้และปราศจากแรงจูงใจที่เห็นแก่ตัวใดๆเป็นดวงวิญญาณที่สะอาดและบริสุทธิ์

- สาระ:** ลูกๆผู้เป็นที่รักที่แสนหวาน พ่อได้มาเพื่อสร้างโลกใหม่แห่งสวรรค์สำหรับลูก ดังนั้นอย่าได้ผูกหัวใจของลูกกับนรกนี้ เฝ้าแต่ลิ้มนรกนี้
- คำถาม:** พ่อผู้ที่มีความเมตตา มีความเมตตาต่อลูกในรูปใด?
- คำตอบ:** พ่อพูดว่า ในรูปของพ่อ พ่อมีความอ่อนหวานเช่นเดียวกับหัวน้ำตาลและให้ความรักแก่ลูกมากกว่ามนุษย์ใครที่เคยให้ลูกได้ พ่อทำให้ลูกกลายเป็นนายของโลแห่งความรักที่บริสุทธิ์ ในรูปของครู พ่อให้การศึกษาแก่ลูกเช่นนั้นที่ลูกกลายเป็นราชินีแห่งสวรรค์ การศึกษานี้เป็นไปเพื่อกลายเป็นเทพจากมนุษย์เพชรพลอยแห่งความรู้เหล่านี้ทำให้ลูกเป็นนายของโล
- เพลง:** ใครคือแม่และใครคือพ่อ?

โอมซานติ ความหมายของ “โอมซานติ” ได้อธิบายแก่ลูกแล้ว ความหมายของ“โอม”คือ ฉันคือดวงวิญญาณ ฉันดวงวิญญาณเป็นลูกของดวงวิญญาณสูงสุดที่ไม่มีตัวตน พ่อทางร่างกายคือผู้ให้กำเนิดร่างกาย เขาเรียกว่าพ่อที่ให้กำเนิดร่างกายนี้ ในขณะที่ชีพบาบาเป็นพ่อของดวงวิญญาณ ท่านคือพ่อเสมอ ดวงวิญญาณเป็นล้านๆและหลายพันล้านอาศัยอยู่ในโลกที่ไม่มีตัวตนที่พวกเขาปราศจากกิเลสอย่างสม่ำเสมอ ดวงวิญญาณที่ไม่บริสุทธิ์ไม่สามารถอาศัยอยู่ในอาณาเขตสูงสุดได้ ก่อนอื่นลูกต้องทำให้ประเด็นของการเป็นดวงวิญญาณมั่นคงและที่พ่อของลูกคือดวงวิญญาณสูงสุด ในความสัมพันธ์ของดวงวิญญาณ ทั้งหมดเป็นพี่น้องกัน พ่อของร่างกายนี้เรียกว่าพ่อทางร่าง พ่อของดวงวิญญาณเรียกว่าพ่อเหนือโลก ท่านคือพ่อผู้เดียวของทุกคน ผู้คนเรียกหา: “โอ พระเจ้าผู้เป็นพ่อ! โอผู้ชำระให้บริสุทธิ์! ผู้เดียวที่มีเมตตา!” นั่นคือดวงวิญญาณที่เรียกหาพ่อ ดวงวิญญาณพร้อมกับร่างกายของเข่าที่ไม่มีความสุข และแล้วในยุคทองดวงวิญญาณก็ประสบกับความสุขในร่างกาย ซึ่งเหตุนี้เองจึงเรียกว่าดินแดนแห่งความสุขนั้นคือสวรรค์ นี่คือนรก มีการร้องเพลงว่าทุกคนจดจำพระเจ้าในเวลาของความทุกข์ พวกเขาจดจำผู้ชำระให้บริสุทธิ์ พวกเขาเข้าใจว่าพ่อผู้ชำระให้บริสุทธิ์อาศัยอยู่เบื้องบนในอาณาเขตสูงสุด แม่น้ำคงคาไม่สามารถเป็นผู้ชำระให้บริสุทธิ์ได้ แม่น้ำคงคาสามารถมองเห็นได้ด้วยดวงตาทางร่างของลูก เป็นไปไม่ได้ที่จะเห็นพ่อที่ไม่มีตัวตนหรือดวงวิญญาณ พ่อสูงสุดดวงวิญญาณสูงสุดที่เป็นผู้ประทานชีวิตและผู้ประทานการหยั่งรู้ที่สูงส่งด้วยเช่นกัน ซึ่งเรียกว่าพระเจ้าผู้เป็นพ่อผู้สร้าง อัจชะ ดังนั้นแล้วผู้เป็นแม่มาจากที่ไหน? พ่อจะสร้างโลกโดยปราศจากแม่ได้อย่างไร? แม่นั้นจำเป็นอย่างแน่นอน พระเจ้าผู้เป็นพ่อ ผู้สร้างโลกมนุษย์คือพ่อของทุกคน ในเมื่อมีพ่อก็ต้องมีแม่ด้วยเช่นกัน พ่อมาและอธิบายว่า พ่อคือผู้ที่ไม่มีตัวตน เมื่อพ่อมาและแต่งงานแล้วเท่านั้นที่พ่อสามารถมีลูกได้ อย่างไรก็ตามพ่อจะไม่แต่งงาน ลูกๆต้องถูกสร้างขึ้นมาโดยปราศจากการแต่งงานของพ่อ ดังนั้นพ่อจึงรับลูกมาเลี้ยงดูตัวอย่างเช่นเมื่อชายคนหนึ่งต้องการจะมีทายาทเพื่อจะให้สมบัติของเขาแต่ไม่มีภรรยาเขาก็จะรับใครบางคนมาเลี้ยงดู ตัวเขาเองกลายเป็นแม่และพ่อ ดังนั้นพ่อที่ไม่มีชีวิตจำกัดพูดว่า พ่อคือพ่อของลูกเช่นกัน พ่อสร้างลูกอย่างไรเป็นเรื่องที่จะต้องเข้าใจ พ่อมาและอธิบายด้วยตนเองว่าพ่อจำเป็นต้องใช้ร่างกาย ดังนั้นพ่อจึงรับการคำจูนของผู้นี้ ลูกพูดว่าลูกเป็นลูกของพระเจ้า ทุกคนเป็นลูกของพระเจ้า แต่มันเป็นเวลานี้ที่พระเจ้าปรากฏอยู่เบื้องหน้าของลูกเป็นการส่วนตัว ท่านมาและนำลูกมาเลี้ยงดู ลูกเข้าใจว่าลูกกลายเป็นลูกของบาบา พ่อคือผู้สร้างสวรรค์ ท่านสอนราชาโยคะแก่ลูกเพื่อที่จะทำให้ลูกเป็นนายของสวรรค์ ท่านเองนี่แหละและอธิบายว่า พ่อคือพระเจ้าผู้เป็นพ่อที่ไม่มีตัวตน ผู้ที่ไม่มีตัวตนเป็นผู้สร้างโลกมนุษย์ได้อย่างไร? ท่านรับลูกมาเลี้ยงดูและท่านนี่อธิบายแก่ลูกว่า พ่อคือชีวา ผู้ไม่มีตัวตน ลูกดวงวิญญาณไม่มีตัวตนเช่นกัน ลูกเข้าไปในกรงขังของกรรมในขณะที่พ่อไม่ได้เข้าไปในกรงขังของกรรม เป็นเวลาครึ่งวงจรที่กรรมเป็นเช่นประสาทราชวังสำหรับลูกและอีกครั้งของวงจรที่กรรมเป็นเช่นกรงขัง เพราะครึ่งหนึ่งของวงจรที่มายาราวนทำให้ลูกกระทำบาป มายาไม่ได้คงอยู่ในยุคทองที่จะทำให้ลูกไม่มีความสุขหรือกระทำบาป พ่อให้มรดกแห่งสวรรค์แก่ลูกเป็นเวลา 21 ชาติเกิด โลกใหม่เรียกว่าสวรรค์ เมื่อบ้านเก่ามากขึ้นลูกก็จะทิ้งบ้านนั้นและไปยังบ้านใหม่ โลกนี้ก็เก่าด้วยเช่นกัน นั่นคือโลกใหม่ยุคทองเป็นโลกที่บริสุทธิ์ ดังนั้นพ่อพูดว่า ลูกผู้เป็นที่รัก พ่อก่อตั้งสวรรค์เพื่อลูกและเหตุใดลูกจึงผูกหัวใจของลูกกับนรกนี้? เวลานี้จงลิ้มนรกนี้ จดจำพ่อ พ่อของลูกและสวรรค์ เฝ้าแต่ลิ้มโลกเก่า นี่คือการสละละทิ้งที่ไม่มีชีวิตจำกัด ขจัดความผูกพันยึดมั่นทั้งหมดของลูกจากทุกสิ่งที่ลูกเห็นรวมทั้งร่างเก่าของลูก เพียงแค่คิดว่าลูกให้ทุกสิ่งแก่พระเจ้าแล้ว ร่างกาย ความมั่งคั่ง ทรัพย์สินสมบัติ และลูกๆของลูกทั้งหมดจะถูกทำลาย นี่คือการสละละทิ้งมหาการตะที่ยิ่งใหญ่เดียวกันที่ประดุจแห่งการหลุดพ้นและการหลุดพ้นในชีวิตจะเกิดขึ้น สิ่งนี้เรียกว่าฮารีชวาร์(ประตูลู่พระเจ้า) กฎณะเรียกว่าฮารี(ผู้ขจัดความทุกข์) และประตูลู่ของ

เขาเข้าไปสวรรค์ พ่อมาและเปิดประตูไปสวรรค์ ไม่มีใครที่ไม่บริสุทธิ์สามารถไปที่นั่นได้ เหตุนี้เองท่านจึงชำระผู้ที่ไม่บริสุทธิ์ให้บริสุทธิ์และท่านปลดปล่อยทุกคนจากความทุกข์ ไม่มีใครอื่นสามารถปลดปล่อยลูกได้ เพียงพ่อเท่านั้นที่เป็นผู้จัดความทุกข์และผู้ประทานความสุข ท่านพูดว่า พ่อสอนราชาโยคะแก่ลูก พ่อมาเพื่อให้ความสุขที่สม่ำเสมอแก่ลูก พ่อนำสวรรค์มาอยู่บนฝ่ามือของพ่อเพื่อลูก ลูกกลายเป็นเทพจากมนุษย์ด้วยการศึกษาราชโยคะ สติปัญญาก็พูดเช่นกันว่านี่เป็นเรื่องที่จะต้องเข้าใจ พิจารณาว่าโลกนี้เก่าแล้วและโลกนี้จะกลับมาใหม่อีกครั้ง เพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นที่เป็นผู้ทรงพลังอำนาจที่ด้วยพลังของพ่อทำให้ลูกกลายเป็นนายแห่งสวรรค์ ผู้คนต้องการที่จะมีอาณาจักรเดียว อาณาจักรที่ทรงอำนาจเดียว นั่นคือที่นั่นในยุคทองและยุคเงิน เมื่อเคยมีอาณาจักรของเหล่าเทพที่ไม่สั่นคลอน ไม่มีการแบ่งแยก ที่มีความสงบและความสุข ดังนั้นจึงไม่มีอุปสรรคใดๆเลย นั่นเรียกว่าอาณาจักรที่ไม่มีการแบ่งแยก ไม่มีศาสนาอื่นใดที่ทำให้ลูกไม่มีความสุข เพียงแค่ดูในปัจจุบันแม้ว่าชาวคริสต์ทั้งหมดจะเป็นของศาสนาเดียวกันก็มีความขัดแย้งมากมายในบรรดาของพวกเขา เพราะนี่คืออาณาจักรของมายา มายาไม่ได้คงอยู่ในยุคทอง เวลานี้พวกเขาเรียกหา โอ พระเจ้าผู้เป็นพ่อ ได้โปรดเมตตาต่อเราเถิด! บาบาสอนว่า พ่อมีเมตตาต่อทุกคน พ่อปลดปล่อยลูกทุกคนออกจากบาป นั่นคือพ่อปลดปล่อยลูกจากโลกที่ไม่บริสุทธิ์นี้ พ่อพาลูกดวงวิญญาณทั้งหมดกลับไปยังโลกที่ไม่มีตัวตน แต่ร่างกายของลูกจะถูกเผาที่นี่ ภัยพิบัติทางธรรมชาติได้รับการจดจำ ลูกสามารถมองเห็นสิ่งซึ่งบอกของสิ่งเหล่านั้น ที่จะมีคามอดอยากอย่างแน่นอน เวลานี้พ่อพูดว่า จัดความผูกพันยึดมั่นของลูกออกจากโลกที่สกปรกนี้ พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดคือหัวน้ำตา ท่านพูดว่า ไม่มีใครสามารถรักลูกได้มากเท่ากับที่พ่อรักลูก เวลานี้พ่อกำลังทำให้ลูกกลายเป็นนายของโลกที่บริสุทธิ์ เวลานี้ลูกกำลังศึกษาเล่าเรียนเพื่ออาณาจักร เป้าหมายและวัตถุประสงค์ของลูกอยู่ในสติปัญญาของลูก คนใหม่ไม่สามารถเข้าใจสิ่งใดได้จนกว่าจะมีใครบางคนหนึ่งและอธิบายแก่เขา เขาต้องนั่งเป็นระยะเวลาหนึ่งสัปดาห์และเข้าใจว่าเขาต้องกลายเป็นเทพจากมนุษย์ เหตุนี้เองพ่อจึงเรียกว่านักมายากล พ่อทำให้มนุษย์ไปเป็นเทพด้วยเพชรพลอยแห่งความรู้ ท่านเรียกว่าพ่อค้าเพชร นักธุรกิจ และนักเดินทางด้วยเช่นกัน พ่อมาและทำให้ลูกเป็นจักรพรรดิและจักรพรรดินีแห่งสวรรค์ ท่านเป็นนักเดินทางที่สวยงามเช่นนั้น ลูกเคยไม่มีประโยชน์ เวลานี้พ่อสอนลูกและทำให้ลูกเป็นราชินีแห่งสวรรค์ ลูกเข้าใจว่าลูกกำลังศึกษาเล่าเรียนเพื่อที่จะกลายเป็นส่วนหนึ่งของสุริยวงศ์และจันทร์ราวงค์ ดวงวิญญาณสูงสุดกำลังสอนลูก ลูกกำลังศึกษาอะไรที่นี้? ลูกจะพูดว่า เรากำลังศึกษาเพื่อกลายเป็นเทพจากมนุษย์ เพราะโลกของมนุษย์ที่มีนิสัยชั่วร้ายเช่นปีศาจนี้จะถูกทำลาย ผู้คนแม้กระทั่งร้องเพลงว่าพวกเขาไร้คุณธรรม พวกเขาไม่มีคุณธรรมใดเลย ดังนั้นพ่อผู้มีเมตตาในที่นี้และสอนลูก ผู้คนของทุกศาสนาจะยอมรับพ่อผู้เดียวที่ไม่มีตัวตนว่าเป็นพระเจ้า แม้ว่ามนุษย์พูดว่า “พระเจ้าผู้เป็นพ่อ” พวกเขาก็ไม่รู้ว่าท่านคือใครหรือท่านมาจากที่ไหน เวลานี้ลูกรู้ว่าท่านเข้ามาในโลกเก่าที่ไม่บริสุทธิ์นี้ เพราะท่านก่อตั้งโลกที่บริสุทธิ์ ท่านทำให้โลกเก่านี้ใหม่ ไม่มีอะไรเลยนอกจากความสุขในโลกใหม่ บาบาสอนว่า พ่อต้องมาทุกวงจรเพื่อที่จะก่อตั้งโลกใหม่ สติปัญญาเข้าใจว่าหลังจากกลางคืนก็มีกลางวัน มียุคเหล็กในวงจร หลังจากยุคเหล็กยุคทองก็จะมาอย่างแน่นอน ลูกๆเรียกว่าผู้ที่ดวงจักรแห่งการสำนึกรู้ในตนเอง ดวงวิญญาณเข้าใจว่าเขาใช้ 84 ชาติเกิดอย่างไร ไม่มีมนุษย์ใดสามารถให้การหลุดพ้นแก่มนุษย์อื่น เป็นพ่อที่มาและอธิบายแก่ลูก พ่อทำให้ลูกสามารถกลับมาบริสุทธิ์และได้รับชัยชนะเหนือโลกด้วยพลังโยคะ พ่อคือผู้ทรงพลังอำนาจ ลูกได้รับมรดกที่ไม่มีขีดจำกัดจากพ่อ ผืนดิน ท้องฟ้าและทะเล ฯลฯ ทั้งหมดจะเป็นของลูก เพียงแค่มองดูที่นี่ พวกเขาถิ่นเขตแดนในท้องฟ้าและน่านน้ำ พวกเขาพูดว่าท่านต้องไม่เข้ามาในน่านน้ำของพวกเขา ที่นั่นลูกปกครองทั่วทั้งโลก ลองจินตนาการดูสิว่าสวรรค์จะเป็นเช่นใด! ลูกไม่สามารถลิ้มรสชาติได้ เมื่อใครบางคนตาย พวกเขาพูดว่าเขาไปสวรรค์ แต่สวรรค์อยู่ที่ไหน? นี่ต้องเป็นนรกอย่างแน่นอน นี่เองคือนรก มนุษย์ทั้งหมดไม่บริสุทธิ์และไม่มีความสุข นี่คือนิยามของสวรรค์ พวกเขาเฝ้าแต่เฝ้าหุ่นจำลองของสวรรค์แต่เขาไม่ตาย พวกเขาสร้างหุ่นจำลองของสวรรค์สูง 100 ฟุต พวกเขาเฝ้าแต่เพิ่มขนาดของสวรรค์อยู่เรื่อยๆ แต่ในวันที่ผ่านไปพวกเขาเฝ้าแต่ทำให้สวรรค์สูงขึ้นเรื่อยๆ แต่พวกเขาไม่เข้าใจสิ่งใดเลย สิ่งเหล่านี้จะต้องเข้าใจ ดูซิในขณะที่กำลังให้มูรลีย์ ก็มีการบันทึกเทปด้วยเช่นกันสำหรับโกปีก้าเพราะพวกเขาไม่สามารถอยู่ได้หากไม่มีมูรลีย์ ดังนั้นจึงมีการจัดการสิ่งนี้ขึ้นมา โดยปราศจากมูรลีย์พวกเขาก็สิ้นหวังเพราะมูรลีย์นี้เป็นเช่นนั้นที่ทำให้ชีวิตของลูกมีค่าเช่นเพชร บาบาสอนลูกที่นี่ แล้วมูรลีย์ก็ส่งไปลอนดอน อเมริกา ฯลฯ ลูกมีความสุขอย่างมากที่ได้รับฟังสิ่งนี้ มีการร้องเพลงว่าโกปีก้าไม่สามารถอยู่ได้หากไม่มีมูรลีย์ เพียงพระเจ้าผู้เป็นพ่อเท่านั้นที่พูดความรู้นี้แก่ลูก ประเด็นหลักเดียวที่ต้องมีการอธิบายคือผู้เดียวนั้นเป็นพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดของเรา ผู้ที่เราได้รับมรดกแห่งสวรรค์ของเราจากท่าน ดวงวิญญาณพูดว่า พ่อของฉันคือดวงวิญญาณสูงสุดและท่านกำลังสอนเราดวงวิญญาณ ไม่มีใครอื่นสามารถพูดว่า “ฉันดวงวิญญาณสูงสุดกำลังสอนลูกๆดวงวิญญาณ” หรือ “ฉันดวงวิญญาณสูงสุดผู้ที่เต็มไปด้วยความรู้” ทุกสิ่งต้องมีการอธิบายแก่ลูกอย่างชัดเจนมาก แต่ไม่ใช่ว่าสติปัญญาของทุกคนจะเหมือนกัน บางคนมีสติปัญญาที่สะอาดบริสุทธิ์ บางคนมีสติปัญญาที่ราโจ และบางคนมีสติปัญญาที่ตาโม แล้วครูจะทำอะไรได้? ครูจะพูดว่าลูกไม่ได้ใส่ใจอย่างเต็มที่ต่อการศึกษาลูก พระเจ้าผู้เป็นพ่อที่เต็มไปด้วยความรู้ เช่นที่ครูเต็มไปด้วยความรู้และสอนนักเรียนและ

ทำให้พวกเขาเป็นเช่นเดียวกับตัวเขาเอง ในทำนองเดียวกันเพียงพระเจ้าผู้เป็นพ่อเท่านั้นที่มีความรู้ของวงจรโลกนี้ ไม่มีใครอื่นที่มีความรู้นี้ เพียงพ่อเท่านั้นที่สอนความรู้ให้แก่ลูกและทำให้ลูกเต็มไปด้วยความรู้ พ่อผู้ที่สูงที่สุดเหนือสิ่งใดเต็มไปด้วยความรู้ ชื่อของพ่อสูงสุดและที่อยู่อาศัยของพ่อก็สูงสุด บราห์มา วิษณุและชางกาคือผู้อาศัยในอาณาเขตที่ละเอียดอ่อนแล้วมนุษย์อยู่ในระดับที่สาม ยังคงมีระดับชั้นในบรรดามนุษย์ ระดับชั้นของมนุษย์ในยุคทองคงอยู่สูง ลูกไปสู่ยุคทองเมื่อยุคเหล็กถูกทำลายแล้ว เมื่อเป็นยุคทอง ยุคเงินก็ไม่ได้คงอยู่ และเมื่อเป็นยุคทองแดงยุคเหล็กก็ไม่ได้คงอยู่ สิ่งทั้งหมดเหล่านี้ต้องเก็บไว้ในสติปัญญาของลูก และเหตุนี้เองจึงต้องทำรูปภาพเหล่านี้ขึ้นมา มีมนุษย์จำนวนน้อยมากในยุคทองขณะที่ในยุคเหล็กมีมนุษย์นับไม่ถ้วน ลูกถามว่า บาบา การทำลายล้างจะเกิดขึ้นเมื่อไร? การทำลายล้างจะเกิดขึ้นเมื่อการแสดงนี้จบสิ้นลงและทุกคนจะกลับบ้าน บาบาเป็นผู้นำทางไปสู่การหลุดพ้นและการหลุดพ้นในชีวิต ท่านอาศัยอยู่ในอาณาเขตสูงสุด ลูกอาศัยอยู่ที่นั่นด้วยเช่นกัน แต่ลูกมาที่นี่เพื่อเล่นบทบาทของลูก พ่อพูดว่า ลูกๆ ลูกต้องได้ชัยชนะเหนือมายา ไม่มีเรื่องของความก้าวร้าวรุนแรงในสิ่งนี้ ไม่มีความก้าวร้าวรุนแรงเลยในยุคทอง มีเพียงเหล่าเทพที่ปราศจากกิเลสอย่างสมบูรณ์เท่านั้นที่คงอยู่ที่นี่ อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสต์กับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ทำให้สติปัญญาของลูกมีการสละละทิ้งที่ไม่มีขีดจำกัด ชักความผูกพันยึดมั่นของลูกจากสิ่งเก่าทั้งหมดที่ลูกสามารถมองเห็นด้วยดวงตาทางร่างกายของลูกรวมทั้งร่างกายของลูกด้วย และจดจำพ่อและสวรรค์
2. เข้าถึงการศึกษาอย่างดีมากและทำให้สติปัญญาของลูกสะอาดประจักษ์ มุรลิจือการศึกษาเล่าเรียนของลูก และดังนั้นลูกต้องใส่ใจอย่างมากกับมุรลิจ

พร: ขอให้จิตใจของลูกอยู่อย่างมีพลานามัยดีโดยการมีประสบการณ์ของความบันเทิงในความเพียรพยายามของลูกด้วยรูปแบบใหม่ของการตระหนักรู้ของโชคของลูก
ในชีวิตบราห์มินเพราะด้วยการอยู่ในชาติเกิดสุดท้ายของลูกนี้ ไม่ว่าลูกมีความอ่อนแอมากเพียงไร หรือลูกเจ็บป่วยทางร่างกายมากเพียงไร จิตใจของลูกอยู่อย่างมีพลานามัยดี จิตใจโดยขึ้นด้วยความจริงใจและความกระตือรือร้น สิ่งขึ้นของจิตใจที่มีพลังคือจิตใจสามารถไปถึงที่ใดก็ตามที่ต้องการที่จะไปใน 1 วินาทีได้ สำหรับสิ่งนี้เฝ้าแต่สรรเสริญโชคของลูกและเฝ้าแต่โดยขึ้น จากอมฤตเวลาเป็นต้นไป จงนำรูปแบบใหม่ของโชคเข้าสู่การตระหนักรู้ของลูก บางครั้งเก็บรูปหนึ่งของการบรรลุผลไว้เบื้องหน้าลูกและบางครั้งอีกรูปแบบหนึ่งของการบรรลุผล และแล้วจะมีความบันเทิงในความเพียรพยายามของลูก ลูกจะไม่เบื่อแต่จะมีประสบการณ์ของความใหม่

คติพจน์: ทำทุกการกระทำหลังจากที่คิดเกี่ยวกับสิ่งนั้นและลูกจะเฝ้าแต่มีความสำเร็จ

*** โอม ชานติ ***

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน เวลาที่คุณยืนอยู่ที่สามแยก แยกแรกเป็นดินแดนของความทุกข์ แยกที่สองเป็นดินแดนแห่งความสงบและแยกที่สามเป็นดินแดนแห่งความสุข เวลาที่ตัดสินใจ (เลือก) ว่าลูกต้องการไปที่ไหน
- คำถาม:** บนพื้นฐานของศรัทธาใดที่ลูกๆ สามารถอยู่อย่างสดชื่นแจ่มใสได้อย่างสม่ำเสมอ?
- คำตอบ:** ศรัทธาแรกที่ลูกควรมีคือเวลานี้ลูกกลายเป็นของใคร หลังจากที่ไปของพ่อแล้ว, ไม่มีความจำเป็นใดที่ต้องอ่านพระเวทคัมภีร์หรือตำราศาสนาใด ศรัทธาที่สองลูกควรมีคือว่าสกุลของลูกนั้นเป็นสกุลเทพที่สูงส่งที่สุด ด้วยสำนึกนี้ลูกสามารถจดจำทั้งวงจร ผู้ที่รักษาสำนึกนี้ของพ่อและวงจรจะคงอยู่อย่างสดชื่นแจ่มใสอย่างสม่ำเสมอ
- เพลง:** ใครบางคนได้ทำให้ฉันเป็นของท่านและสอนให้ฉันยิ้ม

โอม ชานติ ก่อนอื่นใดลูกๆ ก็มีความสุขที่รู้ว่าเวลานี้ลูกเป็นของใคร จะไม่กล่าวว่าเวลานี้ลูกเป็นของกู ลูกจะต้องเป็นของพ่อ แม้กระทั่งว่าหลังจากที่ลูกละร่างของลูก, และแล้วลูกจะเป็นของพ่อ ที่นั่นลูกต้องเป็นของพ่อ ไม่มีความจำเป็นสำหรับพระเวทหรือคัมภีร์ใดๆ ทันทีที่เด็กถือกำเนิดพ่อของเขาก็เข้าใจว่าลูกเป็นนายของทรัพย์สมบัติของเขา นี่เป็นเรื่องของความสัมพันธ์ ลูกๆ รู้ด้วยเช่นกัน ในความเป็นจริงก่อนอื่นใดลูกๆ นั้นเป็นลูกๆ ของพ่อเหนือโลก, ชีพบาบา ก่อนอื่นเราคือดวงวิญญาณ และภายหลังเราก็ได้รับร่างกาย ลูกนั้นมีร่างกายและเวลานี้ลูกได้พบกับพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดแล้ว ท่านได้มาและให้คำแนะนำของท่านแก่ลูกแล้ว ลูกพูดว่า: บาบานั้นเป็นของท่านและไม่มีความสัมพันธ์อื่นใด ลูกกลายเป็นลูกๆ ของพ่อ ผู้เดียวนี้พูดว่า: พ่อไม่ใช่กู ผู้ถือศาสนาฯลฯ ชื่อของบราห์มากูมารและบราห์มากุมารีนั้นมีการเขียนเอาไว้บนกระดานและอย่างแน่นอนที่จะมีพ่อด้วยเช่นกัน ลูกเขียนว่าลูกคือบราห์มากูมารและ บราห์มากุมารีนี่คือความสัมพันธ์ใช้ใหม่ นั้นควรเป็นความสัมพันธ์ของแม่และพ่อ มีการร้องเพลงด้วยว่า: ท่านคือแม่และพ่อและเราคือลูกๆ ของท่าน ราวกับว่าดวงวิญญาณจดจำสิ่งเหล่านี้เป็นนิรันดร์ เมื่อเรากลายเป็นลูกๆ ของท่าน, เราจะประกาศสิทธิในมรดกของเรา ลูกรู้ว่าเวลานี้ลูกกลายเป็นของแม่และพ่อ ลูกคือลูกๆ ของชีพบาบาและดังนั้นอย่างแน่นอนที่ลูกได้จดจำพ่อและมรดก ลูกไม่ได้ถูกสอนจากตำราศาสนาใด ฯลฯ ลูกเพียงแต่มีศรัทธา เวลานี้ลูกเป็นของพ่อ ดังนั้นจงจดจำท่าน พ่อพูดว่า: ด้วยการจดจำพ่อ, ลูกจะกลายเป็นเช่นพวกเขา (ลักษมีและนารายณ์) สิ่งนี้ง่ายดายอย่างมาก ลูกควรจะมีสติปัญญาที่กว้างไกล ท่านไม่ได้อธิบายสิ่งอื่นใดแก่ลูก ท่านเพียงแต่บอกลูกถึงสกุลของลูกและลูกได้วนไปรอบวงจรของ 84 ชาติเกิดอย่างไร ส่วนที่เหลือท่านปลดปล่อยลูกจากการศึกษาพระเวทและคัมภีร์ ฯลฯ ลูกต้องเฝ้าแต่เพียงจดจำพ่อ สิ่งนี้ได้อยู่ในสติปัญญาของลูกด้วยว่าวงจรโลกหมุนไปอย่างไร ด้วยการล่วงรู้ถึงตอนเริ่ม ตอนกลางและตอนจบของวงจร, ลูกกลายเป็นผู้ที่สูงสุดเหนือสิ่งใด ลูกกลายเป็นนายแห่งสวรรค์ พ่อทำให้ลูกสดชื่นแจ่มใสตลอดกาล สิ่งนี้ง่ายดายอย่างมาก, แต่ลูกก็ยังลืมอีก อะไรคือเหตุผลสำหรับสิ่งนี้? ลูกๆ ไม่เคยลืมพ่อแม่ของพวกเขา จดจำพ่อและมรดกและลูกจะคงอยู่อย่างสดชื่นแจ่มใสเสมอ เมื่อมีความทุกข์, ผู้คนก็จดจำแต่พ่อ อย่างแน่นอนที่พ่อให้ความสุขแก่ลูก เมื่อใครบางคนเป็นเหตุแห่งความทุกข์, พวกเขาก็พูดว่า: โอ บาบา! โอ พระเจ้า! ลูกเคยร่ำร้องในความทุกข์ระทมมาแล้วทุกชาติเกิด เวลานี้ทุกสิ่งได้มีการอธิบายแก่ลูกๆ อย่างง่ายดายมาก แม้ว่าลูกอาจจะไม่มีพลาณามัยที่ดี, แม้ว่าลูกอาจจะเจ็บป่วยอย่างมาก, ลูกก็ยังสามารถทำงานรับใช้ได้ เมื่อใครบางคนป่วย, ผู้คนก็บอกให้เขาพราวดชื่อของราม ที่นั่นเช่นกัน, แม้เมื่อลูกป่วย, ลูกก็สามารถบอกผู้อื่นว่า: จงจดจำชีพบาบา อย่างแน่นอนที่ลูกต้องเตือนผู้อื่นถึงสิ่งนี้ ลูกสามารถให้ความรู้แก่ผู้อื่นแม้ว่าลูกกำลังจะตาย พวกท่านเป็นลูกๆ ของดวงวิญญาณสูงสุด จงจดจำท่าน! ชีพบาบาเป็นพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดและท่านผู้เดียวเท่านั้นที่จะให้มรดกแก่พวกท่าน เมื่อลูกมีความสนใจในงานรับใช้, ลูกจะให้ความรู้แก่ผู้อื่นแม้ว่าลูกกำลังจะตาย ไม่ควรจะเป็นว่าลูกนอนอยู่ในโรงพยาบาลแล้วลูกหยุดพูด ขอให้บางคำพูดเฝ้าแต่ออกมาจากปากของลูก สภาพของลูกควรจะมีดีมาก แม้ว่าลูกล้มป่วยลูกก็สามารถทำงานรับใช้ได้อย่างมากมาย เมื่อเพื่อนฝูงและญาติมิตรของลูกมาเยี่ยมลูก ลูกก็จะบอกพวกเขาว่า: จงจดจำดวงวิญญาณสูงสุด ท่านผู้เดียวเท่านั้นคือผู้ปกป้องทั้งหมด ดังนั้นจงจดจำชีพบาบา ท่านคือหนึ่งเดียวเท่านั้น ทุกคนได้รับมรดกจากผู้เดียวเท่านั้น ในความสัมพันธ์ทางโลก, ผู้ชายได้รับมรดก กุมารีกกล่าวได้ว่าสูงส่งเสียยิ่งกว่าบราห์มิน 100 คน ท่านนั้นสำหรับให้แก่ผู้ที่บริสุทธิ์ ลูกๆ กุมารีนั้นบริสุทธิ์ที่สุด เหตุนี้เองจึงมีคำกล่าวว่า: ฉันกำลังให้ลูกสาวเป็นทาน สิ่งนั้นกล่าวได้ว่าเป็นการให้ทานที่ยิ่งใหญ่ ในความเป็นจริงนั้นไม่ใช่การให้ทาน เวลานี้ลูกกำลังให้ทาน ลูกพูดว่า: ฉันกำลังให้ลูกสาวของฉันแก่ชีพบาบา เพื่อที่เธอได้รับการทำให้เป็นจักรพรรดินีแห่งสวรรค์ อย่างไรก็ตามกุมารีกควรที่จะเป็นผู้ที่ได้รับการศึกษาอย่างดีด้วยเช่น

กัน เธอควรจะเป็นคนจากสกุลเทพของเราผู้ที่เข้าใจทุกสิ่งได้อย่างรวดเร็วทันที่ที่ได้มีการอธิบายแก่เธอ เธอควรเป็นผู้ที่มีค่าต่องานรับใช้ บาบาก็ไม่ได้ให้ไปดูแลเด็กเล็กๆ นี่เป็นเรื่องง่ายมากที่จะอธิบายให้ใครก็ตามว่า: ชีพบาบาเป็นพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดของพวกเขา รูปภาพอยู่เบื้องหน้าลูก จมมองดู, ลูกกำลังประกาศสิทธิ์ในมรดกของยุคทองนี้ ลักษณะและนารายณ์ได้รับมรดกของพวกเขาจากที่ไหน? สิ่งนี้ง่ายดายอย่างมากและเหตุนี้เองบาบากำลังให้ทำรูปภาพขนาดใหญ่ เวลานี้การแสดงนี้กำลังมาถึงจุดจบ เราได้เคยเล่นบทบาทของ 84 ชาติเกิดของเราแล้ว เวลานี้เราจะกลับไปหาบาบาและแล้วเราจะไปสู่โลกใหม่ บาบาของเราเป็นผู้สร้างของโลกใหม่ ท่านทำให้เรากลายเป็นนายของโลกนั้น เราแสดงวิธีการให้แก่ท่านเพื่อที่ท่านจะสามารถได้รับมรดกของความสุขที่สมาเสมอจากพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด ก่อนอื่นใดให้อธิบายว่า: นั่นคือดวงวิญญาณ นั่น, ดวงวิญญาณ, รับประทาน นั่น, ดวงวิญญาณ, เดิน ลูกจะต้องมีการฝึกฝนที่ดีมากในสิ่งนี้ สำนักที่เป็นร่างควรจะถูกตัดขาดไป ผู้ที่มีสำนักที่เป็นร่างจะจดจำญาติมิตรทางโลกของพวกเขา ผู้ที่มีสำนักเป็นดวงวิญญาณจะจดจำเพียงแต่พ่อเหนือโลกของพวกเขาเท่านั้น ขณะที่นั่ง, เดิน, เห็น, เคลื่อนไหวไปมา, ขอให้คงอยู่ในสติปัญญาของลูกว่า: นั่นคือดวงวิญญาณ ลูกต้องทำตามการชี้นำของพ่อ ชีพบาบากำลังให้การชี้นำแก่ลูกว่า: คิดว่าตัวลูกเองเป็นดวงวิญญาณ ลูกต้องทำความเพียรพยายาม ลูกจะกลายเป็นสมาชิกของสวรรค์ อย่างไรก็ตามลูกจะต้องไม่มีความสุขกับสิ่งเล็กน้อยๆ แม้ว่าลูกๆจะไปสวรรค์, ลูกต้องกลายเป็นลูกๆที่แท้จริง ผู้ที่เพียงจดจำบิดาเท่านั้นที่กล่าวได้ว่าเป็นลูกๆที่แท้จริง หากมีการจดจำใครอื่น, และแล้วลูกก็กลายเป็นลูกเลี้ยง มีลูกๆมากมายที่เฝ้าแต่จดจำทั้งสอง ผู้เดียวนี้คือพ่อผู้ที่ให้มรดกของสวรรค์ที่ไม่สูญสลายแก่ลูก มีสกุลนี้และสกุลนั้นด้วยเช่นกัน ลูกได้รับความทุกข์จากสกุลนั้น อย่างไรก็ตาม, ลูกได้รับมรดกของความสุขชั่วคราว เวลานี้ลูกต้องตัดสินใจด้วยสติปัญญาของลูกว่า: การชี้นำใดที่เราจะไป? และเราควรจะไปที่ไหน? ไปทางโลกหรือทางเหนือโลก? สติปัญญาพูดว่า: หลังจากที่มันเป็นของพ่อเหนือโลก, เหตุใดฉันจึงไม่ไปทางสวรรค์เล่า? ลูกต้องตายขณะมีชีวิตจากญาติมิตรทางโลกของลูก ด้วยการเป็นของพ่อเหนือโลก ลูกจะกลายเป็นนายแห่งสวรรค์ ที่นี้ลูกกลายเป็นนายของนรก ดวงวิญญาณพูดว่า: ฉันควรจะไปหาพ่อของพ่อเหนือโลก? ฉันควรจะไปสู่ดินแดนแห่งความสงบและความสุขหรือฉันควรจะไปที่นี่? ในความเป็นจริงไม่ควรมีแม้กระทั่งความคิดที่จะไปที่นี้ (ดินแดนของความทุกข์) ลูกอยู่ที่นี้มาชาติแล้วชาติเล่าแล้ว เวลานี้เราจะไม่มีวันปล่อยพ่อเหนือโลก ลูกๆหนึ่งที่นี่เป็นการส่วนตัวเบื้องหน้าพ่อ ลูกไม่ได้มีญาติมิตรใดทางโลก สติปัญญาของลูกพูดว่า: เราจะไปหาบาบาในดินแดนแห่งการหลุดพ้นและดินแดนแห่งความสงบ ลูกควรจะไปตั้งแต่เช้าตรู่และนั่งและไตร่ตรองในวิธีนี้ ลูกจะสนุกสนานกับตนเองอย่างมากด้วยการนั่งในเวลานั้น การชี้นำใดที่ฉันควรจะไปในเวลาหนึ่ง? เหตุใดฉันควรจะไปฝั่งนรก? มายาหลอกลวงลูกอย่างมากในสิ่งนี้ เวลานี้ลูกมีเป้าหมายและวัตถุประสงค์แล้ว เวลานี้ลูกยืนอยู่บนฝั่ง ลูกรู้ว่าฝั่งนี้ไม่มีสิ่งใดนอกจากความทุกข์ ฝั่งนั้นมีความสุขถึง 21 ชาติเกิด พ่อพูดว่า: จงจดจำพ่อเพราะลูกต้องมาหาพ่อ มายาพูดว่า: ลูกต้องไปยังฝั่งโลก ฉันควรจะไปที่ไหน? ลูกได้พบหนทางแล้ว ในด้านหนึ่งเป็นหนทางสู่สวรรค์และอีกด้านหนึ่งเป็นหนทางสู่นรก มีสามแยก สามแยกเป็นที่ซึ่งถนนสามสายมาพบกัน เวลานี้เราควรจะไปในทิศทางใด? ถนนเส้นที่หนึ่งนั้นไปสู่การหลุดพ้น ถนนเส้นที่สองไปสู่การหลุดพ้นในชีวิตและถนนเส้นที่สามนั้นไปสู่การบรรจบกันของแม่น้ำสามสาย มีการบรรจบกันของถนนสามสายและเรากำลังยืนอยู่แยกหนึ่งในทางแยกนั้น ตัวอย่างของสามแยกนั้นดี เวลานี้เราควรจะไปที่ไหน? นรกรันั้นกำลังจะถูกละลาย มีความทุกข์มากมายที่นี่ เวลานี้เรายืนอยู่ที่สามแยก เราจะไม่หันกลับ บาบาได้นำเราออกจากถนนแห่งความทุกข์และนำเราไปสู่สามแยกแล้ว ลูกได้ออกมาหลังจากที่ได้ผ่านถนนแห่งความทุกข์มาชาติแล้วชาติเล่า เวลานี้สติปัญญาของลูกพูดว่า: เราควรจะไปสู่การหลุดพ้นและการหลุดพ้นในชีวิต เรานั้นจะไม่นั่งในดินแดนของการหลุดพ้นตลอดไป ไม่ใช่เราเป็นอิสระจากการเล่นบทบาทของเราและไม่ลงมาอีกครั้ง มันเป็นไปได้ที่อยูอย่างเป็นอิสระจากบทบาทของลูก ตามละคร, แนนอนที่ลูกจะลงมาอีกครั้งหนึ่งและจะกลับไปเหมือนผึ้งยุง ผู้ที่เห็นความทุกข์มากมายก็ควรที่จะสามารถมองเห็นความสุขมากเท่านั้นด้วยเช่นกัน บาบาส่งให้สมดุลที่ตัดเทียมกันในละคร: นั่นมีแม้กระทั่งผู้ที่มียุทธศาสตร์เล็กน้อยและมาที่นี่เป็นเวลาหนึ่งหรือสองชาติเกิดเท่านั้นแล้วก็กลับไป เวลานี้ลูกกำลังยืนอยู่ที่สามแยก นั่นคือเป็นดินแดนแห่งความสงบและอีกหนึ่งนั้นเป็นดินแดนแห่งความสุข หากลูกปรารถนาที่จะไปสู่ดินแดนแห่งความสงบ ดังนั้นให้เฝ้าแต่จดจำแต่ดินแดนแห่งความสงบ ลูกต้องจดจำการหลุดพ้น ผู้ที่ลงมาภายหลังเฝ้าแต่จดจำดินแดนแห่งการหลุดพ้นมากกว่าเพราะพวกเขาเคยอยู่ในดินแดนแห่งการหลุดพ้นเป็นเวลานานกว่า ลูกจะจดจำดินแดนของการหลุดพ้นในชีวิต เราจะไปสวรรค์ให้เร็ว ผู้คนเหล่านั้นปรารถนาจะอยู่ในการหลุดพ้นอัมชะ เพียงแต่เฝ้าจดจำพ่อ มีคุณประโยชน์ในสิ่งนั้นเช่นกัน หากบางคนต้องการอยู่ในดินแดนนิพพานและไม่ต้องการไปสู่ดินแดนแห่งความสุข และแล้วให้เข้าใจว่าบทบาทของสวรรค์ของผู้นั้นไม่ได้ปรากฏให้เห็น ลูกกำลังยืนอยู่ที่สามแยกของถนนที่นำไปสู่ดินแดนแห่งความสุข ลูกเป็นผู้ทำความเพียรพยายาม ผู้คนจะชอบโยคะที่แท้จริงของลูก อัมชะ เฝ้าแต่จดจำพ่อ ไม่จำเป็นที่จะต้องจดจำวงจร ความรู้นี้เป็นไปสำหรับผู้คนทุกศาสนา ลูกเข้าใจว่าไม่ว่าทุกคนจะประกาศสิทธิ์มากเพียงไรตามละคร เขาก็จะมาและประกาศสิทธิ์ตามสถานภาพของพวกเขาอีกครั้ง หากลูกต้องการไปสู่ดินแดนแห่งการหลุดพ้น,

ให้จดจำพอ หากลูกต้องการอยู่อย่างมีความสุขเสมอ, ก็มีความสงบและความสุขที่นั่น ไม่ว่าใครบางคนเป็นของที่ไหนก็ตาม, เขาก็ต้องประกาศสิทธิ์ในมรดกนั้น พ่อคือผู้ประทานการหลุดพ้นและการหลุดพ้นในชีวิตสำหรับทั้งหมด หากใครบางคนจะใช้เพียงแค่หนึ่งหรือสองชาติเกิดเท่านั้น เขาก็จะมีประสบการณ์ของทั้งความสุขและความทุกข์ในชาติเกิดนั้นเช่นที่ยุงมาแล้วก็ไป นั่นไม่เรียกว่าชีวิตที่มีคุณค่า ลูกคือผู้ที่คงอยู่สดชื่นแจ่มใสเสมอ ลูกเป็นประชากรที่กำลังยืนอยู่ที่นั่น ลูกสามารถชี้หนทางของทั้งสอง ลูกสามารถไปสู่ดินแดนแห่งการหลุดพ้น ลูกควรจดจำทั้งสอง: ดินแดนแห่งการหลุดพ้นและดินแดนแห่งการหลุดพ้นในชีวิต ไม่มีความจำเป็นที่ต้องศึกษาคัมภีร์ ฯลฯ สำหรับสิ่งนี้ สิ่งนี้ง่ายมากสำหรับกุมารเพราะพวกเขาไม่ได้ไต่บันไดนั้น เป็นการดีที่ศึกษาเล่าเรียนในวัยเด็กเพราะสติปัญญานั้นดี ลูกไม่ได้จดจำใครอื่นในเวลานั้น ลูกทั้งหมดคือกุมาร ลูกไม่จำเป็นต้องทำสิ่งอื่นใด เพียงแต่ช่องแฉะในการศึกษาเล่าเรียน ก็เท่านั้นเอง! เรื่องจะข้ามฟาก เพียงพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดเท่านั้นผู้ที่ทำให้เรากลายเป็นนายแห่งสวรรค์อธิบายสิ่งนี้กับเรา ลูกมีรูปภาพในสิ่งที่ลูกต้องเป็น พ่อพูดว่า: ลูกจะกลายเป็นเทพด้วยการศึกษานี้ การแสดงนี้จะจบลงในเวลานี้ ผู้คนอยู่ในความมืดมิดที่สุด เวลาลูกอยู่ในแสงสว่าง พ่อได้มาและปลุกลูกให้ตื่นจากการหลับใหล นี่เป็นการปลุกสติปัญญา ดวงวิญญาณ ให้ตื่น พ่อมาและปลุกลูก: ตื่นเถิดและทำความเพียรพยายามเพื่อดินแดนแห่งความสุข ผู้ที่เป็นของวงศ์สกุลของลูกก็จะเฝ้าแต่มาและจะเฝ้าแต่มีการขยายตัว ลูกสามารถคิดคำนวณว่าจำนวนมากเท่าไรที่กำลังกลายเป็นปวงประชาของลูก, แต่ไม่เลย! บ้างรับฟังอย่างมาก, ขณะที่ผู้อื่นจากไปหลังจากได้ยินเพียงเล็กน้อย ลูกไม่สามารถคิดคำนวณสิ่งใดได้ ลูกมีทุกสิ่งในสติปัญญาของลูกว่าใครกลายเป็นส่วนหนึ่งของลูกประจำขนาดใหญ่, ลูกประจำขนาดเล็ก มีการสร้างปวงประชาที่มั่งคั่งและปวงประชารวมด้อยอย่างไร และใครกลายเป็นเช่นนั้น ที่นี้ ลูกได้รับการบอกถึงทุกสิ่งว่าใครจะกลายเป็นจักรพรรดิและจักรพรรดินีหลักของสุริยวงศ์ ใครจะกลายเป็นส่วนหนึ่งของจันทรวงศ์และปวงประชามากเพียงไรที่ลูกสร้างขึ้น กิ่ง ก้าน และใบไม้ ฯลฯ ปรากฏออกมาจากตอนกลางของทั้งต้นไม้ นั่นคือวงจรของทุกศาสนาอย่างไร แม้กระทั่งในเวลานี้ใบไม้เฝ้าแต่ปรากฏขึ้น โลกที่ไม่ตัวตนจะกลับมาว่างเปล่าอย่างสมบูรณ์แล้วหลังจากนั้นการทำลายล้างจะเกิดขึ้น นับล้านๆคนจะตายในสงครามใหญ่ จำนวนนับไม่ถ้วนจะตาย จำนวนมากมายก็จะตายที่นี้, แต่เพียงไม่กี่คนเท่านั้นที่จะมาและปกครองในยุคทอง เวลามีผู้คนมากมาย ไม่มีแม้กระทั่งอาหารเพียงพอสำหรับพวกเขาเลย ลูกๆรู้ว่าบาบาเพียงในยุคแห่งการบรรจบพบกัน พ่ออธิบายว่า: ลูกๆ ลูกต้องทำการกระทำเพื่อหาเลี้ยงชีพของลูกอยู่แล้ว จงเฝ้าแต่ขอคำแนะนำเกี่ยวกับทุกสิ่ง ปัญหิกรรมของแต่ละคนนั้นเป็นของตนเอง เฝ้าแต่ขอสรืมหักจากศัลยแพทย์ที่คงอยู่ตลอดไป ท่านจะให้ยาเป็นส่วนตัวของแต่ละคน ได้มีการอธิบายแล้วว่าโลกนี้ได้จบสิ้นเรียบร้อยแล้ว เวลานี้จดจำพ่อและเรือของลูกจะข้ามฟาก พ่อได้มาเพื่อทำลายนรกและก่อตั้งสวรรค์ เรากำลังให้คำแนะนำแก่ท่าน เรากำลังให้สรืมหักที่เราได้รับจากสรืศรีแก่ท่านด้วยเช่นกัน พ่อพูดว่า: จดจำพ่อและลูกจะกลายเป็นนายแห่งสวรรค์ อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสต์กับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. จงมีความใส่ใจในการทำงานรับใช้ อยู่ใน การจดจำระลึกถึงพ่อแม้กระทั่งขณะเจ็บป่วย จงเตือนผู้อื่นให้อยู่ในการจดจำระลึกถึง เฝ้าแต่ให้ท่านความรู้ด้วยปากของลูก
2. จงกลายเป็นลูกๆ ที่แท้จริง นั่นคือให้อยู่ในการจดจำระลึกถึงพ่อผู้เดียวเท่านั้น ตั้งแต่เช้าตรู่และไตรตรองมหาสมุทรแห่งความรู้ อย่าได้จดจำใครอื่น

พร: ขอให้ลูกกลายเป็นผู้ให้คุณประโยชน์โลกและเปลี่ยนแปลงโลกด้วยความรู้ลึกที่บริสุทธิ์และมีพลังของลูก ลูกๆ มีความรู้ลึกที่บริสุทธิ์ในจิตใจของลูกอย่างสม่ำเสมอว่าทุกคนควรได้รับคุณประโยชน์ ทุกดวงวิญญาณควรกลับมามีความสุขสำหรับหลายชาติเกิดและเต็มไปด้วยการบรรลุผล ผลของความรู้ลึกที่บริสุทธิ์และมีพลังเหล่านี้ของลูกเปลี่ยนแปลงดวงวิญญาณทั้งหลายของโลก เมื่อลูกก้าวหน้าต่อไปแม้ว่าตราบใดจะได้รับ การเปลี่ยนแปลง เพราะตามละคร ลูก ดวงวิญญาณ ของยุคแห่งการบรรจบพบกันที่สูงส่งได้รับพรด้วยการได้รับผลทันที ดังนั้นดวงวิญญาณใดก็ตามผู้ที่เข้ามาสัมผัสกับลูกจะมีประสบการณ์ผลของความสงบและความสุขในขณะนั้น

คติพจน์: อยู่อย่างมั่นคงในสภาพไตรการดารชี เมื่อลูกทำการตัดสินใจและลูกจะมีความสำเร็จในทุกการกระทำ

***** โอม ขานดี *****

ของขวัญของการพบปะกับพระเจ้าคือมกฏ บัลลังก์ และตลัก

วันนี้ พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดกำลังมองเห็นลูกๆทุกคนในรูปที่ไม่มีขีดจำกัดของลูก พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดและลูกทั้งหมดเป็นนายที่ไม่มีขีดจำกัดและเป็นลูกที่ไม่มีขีดจำกัดด้วย บัพดาตามีความยินดีและพอใจที่ได้เห็นลูกๆทุกคนมีความรักและให้ความร่วมมือ และลูกๆก็มีความสุขอย่างมากที่ได้เห็นพ่อด้วยเช่นกัน พ่อมีความสุขมากกว่าหรือลูกมีความสุขมากกว่า? ลูกจะพูดอย่างไร? ทั้งพ่อและลูก! สิ่งนี้เรียกว่าเมลาแห่งการพบปะกับพระเจ้า มีเมลาเกิดขึ้นมากมาย แต่เมลาของการพบปะกับพระเจ้าเกิดขึ้นในยุคบรรจบพบกันเท่านั้น ไม่สามารถเกิดขึ้นในช่วงเวลาอื่นใดได้ตลอดทั้งวงจร ซึ่งกำลังเกิดขึ้นในเวลานี้ และจะเกิดขึ้นอีก ลูกทุกคนกำลังสนุกสนานกับการพบปะใช่ไหม? บัพดาตาดินดีและพอใจที่ได้เห็นโชคของลูกๆ และท่านร้องเพลงในหัวใจของท่านว่า: ว้า! ลูกๆ! ว้า! ลูกไม่เคยฝันถึงโชคนี้ ลูกไม่เคยแม้แต่จะคิดถึงโชคนี้เลย แต่เวลานี้ลูกกำลังสัมผัสกับโชคที่สูงส่งในทางปฏิบัติ เส้นของโชคที่สูงส่งกำลังแปลงประกายบนหน้าผากของลูกแต่ละคน ลูกทุกคนเป็นดวงดาวที่แปลงประกายใช่ไหม? ลูกมีโชคที่สูงส่งของลูกนี้ในสำนักของลูกใช่ไหม? เหตุใดโชคนี้จึงสูงส่ง? เพราะว่าลูกทั้งหมดผู้เป็นดวงวิญญาณที่มีโชคได้ถือกำเนิดมาเป็นบราห์มินที่สูงส่งโดยผู้ประทานโชค พ่อลูกเรียกว่าผู้ประทานโชคและบราห์มาก็ถูกเรียกว่าผู้ประทานโชคเช่นกัน การเกิดของลูกทุกคนเกิดขึ้นโดยผ่านบัพดาตา โชคของผู้ที่มีพ่อเป็นผู้ประทานจะสูงส่งมาก! ลูกกำลังเฉลิมฉลองการพบปะกับพระเจ้าใช่ไหม? (กำลังพูดกับดัมเบิลฟอเรเนอร์) ลูกก็กำลังเฉลิมฉลองเช่นกัน นี่เป็นสิ่งที่ดีมาก ถ้าดัมเบิลฟอเรเนอร์ไม่มาปรากฏตัวในเมลาที่ไม่มีขีดจำกัดก็จะไม่ใช่เมลาที่ไม่มีขีดจำกัด ดังนั้นลูกทุกคนมีบทบาทพิเศษเช่นกันที่พ่อกับลูกๆทั้งหมดมีความยินดีและมีความสุขที่ได้เห็นลูก ดังนั้นโชคอันดับหนึ่งคือการถือกำเนิดมาโดยผู้ประทานโชค และพร้อมกับสิ่งนี้ ตลอดทั้งวงจรตั้งแต่ยุคทองจนถึงยุคเหล็ก มีใครบ้างไหมในชาติเกิดใดก็ตามที่เคยได้รับโชคที่มีดวงวิญญาณสูงสุดเป็นพ่อ ครู และสัจกูร และเป็นผู้ที่เติมเต็มความรับผิดชอบของทุกความสัมพันธ์ด้วย? อย่างไรก็ตามลูกได้รับแล้วในเวลานี้ ลูกพูดด้วยความศรัทธาและความซาบซึ้งว่าผู้ที่กำลังหล่อเลี้ยงลูกคือดวงวิญญาณสูงสุด ผู้คนในโลกเพียงแค่พูดว่าพระเจ้าเป็นผู้หล่อเลี้ยงพวกเขา ในขณะที่ลูกพูดจากประสบการณ์จริงว่าพระเจ้าคือพ่อของลูก และท่านเป็นผู้ให้การหล่อเลี้ยงลูก ท่านกำลังหล่อเลี้ยงลูก! ลูกมีความสุขซึ่งนี้หรือไม่? หรือว่าบางครั้งลูกลืมไปเล็กน้อย? สิ่งที่เกิดขึ้นนั่นก็คือ ขณะที่เคลื่อนไปลูกพิจารณาโชคที่สูงส่งของลูกว่าธรรมดา โชคนั้นสูงส่งแต่ลูกพิจารณาว่าธรรมดา ดังนั้น เนื่องจากคิดว่าธรรมดา ประกายของความซาบซึ้งและความสุขที่ลูกควรมีอย่างสม่ำเสมอที่ลูกไม่ควรลืมแม้แต่วันที่เดียวก็หายไป เพราะลูกได้พบพ่อแล้ว และรู้ว่าท่านเป็นของลูก และที่ลูกก็เป็นของท่านด้วย ลูกได้รับสิ่งนั้นจากการได้รับอนุญาต ท่านเป็นของลูก ในเมื่อท่านเป็นของลูก ลูกจึงควรมีความซาบซึ้งนี้ ลูกควรมีความซาบซึ้งทางจิตนี้ ลูกมีสิ่งนี้แล้ว แต่บางครั้งความซาบซึ้งก็สูงส่ง บางครั้งก็อยู่ในระดับกลาง และบางครั้งก็ธรรมดา ลองคิดดูสิว่า: พ่อของเราคือดวงวิญญาณสูงสุด! ดวงวิญญาณสูงสุดก็เป็นครูของลูกโดยตรงด้วยเช่นกัน ท่านมาให้คำสอนอะไรแก่ลูก? ท่านมาทำให้ลูกเป็นอะไร? ตรีนตร ตรีกาลดาชิ ตรีโลกนาถ มีใครที่เรียนการศึกษาเช่นนี้ไหม? จนถึงตอนนั้นลูกเคยได้ยินเกี่ยวกับตักกริ(ปริญา)นี้หรือไม่? ลูกรู้จักตักกริของการกลายเป็นผู้พิพากษา นักกฎหมาย หมอ หรือวิศวกร แต่ลูกเคยได้ยินตักกริของการกลายเป็นตรีโลกนาถ ตรีกาลดาชิ ตรีนตร และเต็มไปด้วยความรู้หรือไม่? มีใครบ้างไหมตั้งแต่ยุคทองแดงจนถึงยุคเหล็กที่เคยได้รับตักกรินี้? ลูกได้รับไหม? ลูกใช้ 63 ชาติเกิดเช่นกัน แต่ไม่มีใครเคยได้รับและจะไม่มีใครได้รับด้วยเช่นกัน นั่นคือครูของลูก! ไม่ว่านักวิทยาศาสตร์จะทำการทดลองมากเท่าไร พวกเขาก็ยังไม่สามารถไปถึงตรีโลกได้ พวกเขาไม่สามารถบรรลุความรู้ของทั้งสามโลกได้ ในขณะที่แม้แต่เด็กอายุ 5 ขวบในบรรดาลูกก็ยังให้ความรู้ของสามโลกได้ เขาจะพูดด้วยความซาบซึ้งเช่นกันว่า: ไซ มีอาณาเขตที่ละเอียดอ่อนและโลกที่ไม่มีตัวตน ดังนั้น ดวงวิญญาณสูงสุดก็เป็นครูด้วยเช่นกัน ท่านทำให้ลูกได้รับตักกรินี้ด้วยคำสอนที่สูงส่งของท่าน อย่างไรก็ตามสถานภาพที่ยิ่งใหญ่ที่สุดในโลกคือสถานภาพของการปกครอง ดังนั้นลูกได้รับสถานภาพนั้นด้วยการศึกษาเช่นกัน ดังนั้นท่านจึงทำให้ลูกเป็นราชา ลูกเป็นราชาหรือลูกยังต้องกลายเป็นสิ่งนั้น? ลูกเป็นราชาแต่ลูกก็ยังนั่งอยู่บนพื้น! ลูกไม่มีแม้แต่อาคารที่แข็งแรง ลูกกำลังนั่งอยู่ในเตนท์! ดังนั้นดูสิว่า สถานภาพที่สูงส่งที่สุดคือสถานภาพของการปกครอง ดังนั้นลูกจึงเป็นผู้ที่มีอำนาจในการปกครองตนเองในเวลานี้ และลูกจะต้องกลายเป็นผู้ปกครองโลกในอนาคตด้วย สิ่งนี้มันคงใช่ไหม? ใครต้องปกครอง? หรือจะมีราชาอื่นที่จะมาปกครองลูกไหม? ไม่เลย ลูกทั้งหมดจะกลายเป็นราชา ลูกทั้งหมดจะปกครอง ดังนั้นลูกได้เตรียมปวงประชาไว้แล้วหรือยัง หรือลูกจะปกครองตนเอง? ดังนั้นเพียงแค่ดูโชคของลูก ดวงวิญญาณสูงสุดคือครูของลูก ผู้ที่ให้สถานภาพการปกครองแก่ลูก แล้วในฐานะสัจกูร: กูรูทำอะไร? เขาให้มนตราแก่ลูก แล้วสัจกูรให้มน

ตราอะไรแก่ลูก? มานมานบาฟ! ลูกได้รับมนตราที่ยิ่งใหญ่จากสัตว์และลูกก็ได้รับพรทั้งหมดเช่นกัน ลูกได้รับพรมากมายเท่าไร? ดูรายการของพรของลูกสิ มันยาวมาก ลูกได้รับพรทุกวัน ลูกได้รับพรมาเป็นเวลานาน ไม่มีใครคนใดสามารถให้พรแก่สาวกของเขาได้มากเท่า ลูกเคยเห็นใครเช่นนั้นเหมือนกับสัตว์นี้ผู้ให้พรแก่ลูกทุกวันหรือไม่? ลูกมีความซาบซึ้งนี้ในขณะนี้ใช่ไหม? (ใช่) ดีมาก จงรักษาสัตว์นี้ไว้กับลูกเสมอ อย่าให้เป็นเช่นนั้นที่ความซาบซึ้งของลูกเริ่มลดลงทันทีที่ลูกขึ้นรถบัสจากที่นี่ ให้ความซาบซึ้งนี้เพิ่มขึ้นอย่างสม่ำเสมอ

บัปตาดาปรารภว่าที่จะเห็นลูกแต่ละคนเป็นที่หนึ่งในทุกวิชา ดังนั้นลูกเป็นที่หนึ่งหรือว่าลูกยังต้องกลายเป็นสิ่งนั้น? พูดด้วยความซาบซึ้งว่า: ถ้าฉันไม่ใช่สิ่งนี้แล้วใครจะเป็น? ดับเบิลฟอเรเนอร์มีความซาบซึ้งเป็นสองเท่าใช่ไหม? นี่เป็นสิ่งที่ดี พ่อก็มีความยินดีและพอใจเช่นกันที่ลูกของพ่อแต่ละคนเป็นมงกุฎราชกุมาร ไม่ใช่ส่วนหนึ่งของปวงประชา ปวงประชาจะมาในภายหลัง ลูกทั้งหมดยังโชคดีที่ลูกมีโอกาสได้มาพบปะในครั้งนี้ จะเป็นอะไรไหมถ้าลูกต้องอยู่ในเต็นท์? อย่างน้อยลูกก็ไม่ได้นอนในฝุ่น! ลูกกำลังนอนบนฟูก ลูกกำลังได้รับบราห์มาโยจันที่ดี ที่ไม่ได้เต็มไปด้วยฝุ่น ลูกรับประกันด้วยความรักใช่ไหม? จะมีความยากอยู่บ้าง จะต้องมี เพราะเหตุใด? เกมระหว่างมายากับพระเจ้าเกิดขึ้นในเวลาเดียวกัน ถ้าลูกมีเมลากับพระเจ้า มายาก็จะสร้างจาเมลา (ความโกลาหล) เช่นกันอย่างแน่นอน หน้าที่ของลูกคือมีเมลาและหน้าที่ของเธอก็สร้างจาเมลา ดังนั้นลูกมีจาเมลาและเมลาด้วยเช่นกัน (บางคนบอกว่ามีพายุที่นั่น) ไม่ใช่ไร นี่คือพายุ (ความเร็วที่แรงมาก) ของความพยายามของลูก และนั่นคือพายุทางกายภาพ ลูกไม่หวาดกลัวว่าอะไรจะเกิดขึ้นใช่ไหม? ไม่เลย ไม่ว่าพายุจะมาหรือฝนจะมา ไม่ว่าจะมีลมแปรปรวนเพียงใด จิตใจของลูกก็ไม่หวั่นไหวใช่ไหม? ลูกผู้เป็นแม่ไม่หวาดกลัวใช่ไหม? เต็มที่ลูกพัดปลิวไป แล้วเราจะทำอย่างไร? ลูกรู้สึกกลัวเล็กน้อยสงสัยว่าจะเกิดอะไรขึ้นและสุขภาพของลูกจะโอเคหรือไม่? ไม่ว่าจะเป็นอย่างไรก็ตามมีการล้มลุกคลุกคลานและความพยายามที่น้อยกว่าในความเลื่อมใสศรัทธาใช่ไหม? ดังนั้นลูกสนุกสนานกับเมลานั้น หรือลูกกลัวเมื่อเห็นจาเมลา? ไม่มีใครกลัวเลยหรือไม่? หนึ่งหรือสองคนต้องมึนงงบ้างตัวลูกเองกำลังสนุกสนานใช่ไหม? เราควรมีเมลาต่ออีกสองวันไหม? อ้อชะ บัปตาดาท่องตัวไปรอบๆ และเห็นจาเมลาของมายาด้วย ท่านเห็นเกมของสิ่งที่ลูกๆ กำลังทำ และสิ่งที่มายากำลังทำ

บัปตาดามีความยินดีและพอใจที่ได้เห็นความรักของลูกๆ ความรักของลูกได้สร้างเมลานั้นขึ้นมา มีความรักของพ่อ มีความรักของลูกๆ จะเกิดอะไรขึ้นเมื่อทั้งสองมารวมด้วยกัน? ก็กลายเป็นเมลา จากนั้นเพลิดเพลินมาก ลูกเคยคิดไหมว่าลูกจะได้พบกับครอบครัวที่ใหญ่เช่นนี้? ใครเล่าจะมีครอบครัวที่ใหญ่เช่นนี้? ลูกมีบ้านกี่หลัง? (หนึ่งหลัง) ลูกมีสถานที่ทำงานรับใช้กี่แห่ง? (นับไม่ถ้วน) ดังนั้นนั่นก็เป็นบ้านของบาบาด้วยเช่นกันใช่ไหม? บ้านของบาบาคือบ้านของลูก ผู้คนพูดว่าลูกทำให้คนละทิ้งบ้านของเขา ในขณะที่อื่นที่จริงแล้วลูกสร้างบ้านมากมายที่ลูกไม่สามารถนับได้ ลูกต้องจดจำทั้งหมดนั้น ดังนั้นสิ่งนี้ไม่ใช่การทิ้งบ้านของลูก แต่เป็นการสร้างบ้านเพิ่มขึ้น ลูกทั้งครอบครัวของลูกหรือลูกขยายครอบครัวของลูกเป็นอย่างมากจนเป็นเรื่องยากที่จะพบปะกับทุกคนไหม? บราห์มินทั้งหมดไม่ว่าจะมีมากมายเพียงใดจะพบปะกันในสถานที่เดียวได้หรือไม่? สิ่งนี้คงจะเป็นเรื่องยากใช่ไหม? เพราะว่ามันเป็นอาณาจักรของคนอื่น ไม่ใช่อาณาจักรของลูก อย่างไรก็ตามลูกได้พบพ่อและครอบครัวที่ไม่มีขีดจำกัดแล้ว ดังนั้น ด้วยการจดจำระลึกถึงผู้ที่ไม่มีขีดจำกัด ลูกก็จะมีความสุขที่ไม่มีขีดจำกัดและความซาบซึ้งที่ไม่มีขีดจำกัด หากลูกมองในลักษณะที่มีขีดจำกัดโดยคิดว่า: “ฉันมาจากประเทศนี้ ฉันมาจากโซนนี้” นั่นคือสิ่งที่มีขีดจำกัด อย่างไรก็ตาม ลูกเพียงพูดเช่นนั้นแค่นั้นในนามเพื่อที่จะระบุตัวตนของลูกเองว่า: “นี่คือโซนนี้ นี่คือสถานที่นี้” แต่ลูกพิจารณาว่าตัวลูกเองเป็นผู้ที่ไม่มีขีดจำกัดหรือไม่? ลูกต้องปฏิบัติตามระเบียบวินัย บางคนแม้กระทั่งคิดว่า: อะไรกันนี้ที่ลูกจะได้รับอาหารเมื่อลูกติดเข็มแล้วเท่านั้นหรือ? พวกเขาสร้างความยุ่งยากกับเรื่องอาหารใช่ไหม? อย่างไรก็ตามลูกต้องทำสิ่งนี้ เพราะมีคุณประโยชน์ในการปฏิบัติตามกฎระเบียบ สิ่งนี้ไม่ใช่บ่วงพันธะ แต่เป็นวิธีที่จะทำให้ลูกเป็นอิสระจากอุปสรรคที่มีอุปสรรค อย่าคิดว่า: ระบบใหม่อะไรกันนี้? ความคิดของลูกไปถึงพ่อ อย่างไรก็ตาม ลูกคือมารายาดา ปุโรฮิตธรรม (ผู้ที่ทำตามกฎเกณฑ์ระเบียบวินัยที่สูงส่งที่สุด) หรือเพียงแค่ผู้ที่เป็นมารายาดา ปุโรฮิตธรรม และลูกเป็นอิสระจากสิ่งนั้น? ดังนั้นการเป็นมารายาดา ปุโรฮิตธรรม หมายถึงการเป็นผู้ที่ปฏิบัติตามมารายาดาทั้งหมดและอยู่ภายในเส้นของกฎเกณฑ์ระเบียบวินัย บทเรียนของ “ฮาจี” มันคงแล้วใช่ไหม? เมื่อมีบางสิ่งเกิดขึ้นลูกสามารถพูดว่า “ฮาจี” หรือลูกแม้กระทั่งพูดว่า “นาจี” ไหม? เมื่อมีบางสิ่งเกิดขึ้น และแล้วจากที่พูดว่า “ฮาจี” ลูกจะกลับมา มันคงมากใน “นาจี” ที่แม้กระทั่งพ่อจะบอกลูกบางสิ่งก็ตาม ลูกก็จะไม่ฟังท่าน เมื่อลูกๆ ที่เป็นเด็กเล็กๆ มาในตอนเริ่มต้นของการก่อตั้ง เพื่อทำให้บทเรียนนี้มันคงสำหรับพวกเขา บัปตาดาเคยพูดอยู่เสมอว่า: การพูดว่า “ไม่” หมายถึงการไม่นับถือพระเจ้า และการพูดว่า “ใช่” หมายถึงการนับถือพระเจ้า ดังนั้น ลูกทั้งหมดคือใคร? ลูกคือผู้ที่นับถือพระเจ้าใช่ไหม? ลูกไม่ใช่ผู้ที่ไม่นับถือพระเจ้าใช่ไหม? บางครั้งลูกกลายเป็นคนเหล่านั้นไหม? ลูกเล่นเกม ลูกได้กลับมาเต็มไปด้วยความรู้

ของมายา เพราะมายาก็เต็มไปด้วยความรู้เช่นกัน มายาเต็มไปด้วยความรู้ในการทำให้อายุยืนยาว และลูกก็เต็มไปด้วยความรู้ในการโอบอุ้ม แล้วมายาก็เห็นว่าการบิณฑบาตของลูกขึ้นๆลงๆเล็กน้อยเช่นกัน และเมื่อเธอเห็นเช่นนั้น เธอก็จะโอบอุ้มลูกอย่างรักใคร่ตามเนื่องจากลูกเต็มไปด้วยความรู้ ลูกจึงรู้ล่วงหน้า และดังนั้นลูกจึงไม่พ่ายแพ้: ลูกสวมพวงมาลัยด้วยพวงมาลัยแห่งชัยชนะ มีพวงมาลัยแห่งชัยชนะรอบคอของทุกคนไหม หรือบางครั้งลูกก็ถอดออก? อ้อชะ

ผู้ที่นั่งข้างหลังมีความสุขในตนเองไหม? นี่เป็นพื้นที่ของมรณด้วยเช่นกันใช่ไหม? และดังนั้น เมลาที่ใหญ่มากเช่นนี้จะเกิดขึ้นที่ไหนได้อีกนอกจากมรณไหม? มันไม่สามารถเกิดขึ้นได้ใช่ไหม? ดังนั้น มรณจึงเป็นบ้านที่ไม่มีขีดจำกัดของลูก ที่นั่นทุกสิ่งไม่มีขีดจำกัด ในขณะที่ที่อื่นๆ ทุกสิ่งจะต้องได้รับการพิจารณา ที่นั่นเมื่อลูกมีความคิด, สิ่งนั้นก็เกิดขึ้นจริงในทางปฏิบัติ ดังนั้นลูกแต่ละคนได้มาถึงเมลาของพระเจ้าด้วยโชคของลูกเอง ลูกผู้ที่มาที่นี่เป็นครั้งแรกของวงจรมีชื่อ! (ในชุมชนมีประมาณเกือบ 13,000-14,000 คน ส่วนใหญ่เป็นบราห์มาและฮินดู) นี่เป็นสิ่งที่ดี ลูกกำลังมองเห็นทั้งหมดนี้ในทีวี ดูสิ สิ่งอำนวยความสะดวกทางวิทยาศาสตร์ส่วนใหญ่เพิ่งถูกประดิษฐ์ขึ้นมาเมื่อไม่นานนี้เอง ไม่กี่ปีที่ผ่านมา ยังไม่มีสิ่งอำนวยความสะดวกทางวิทยาศาสตร์เหล่านี้ สิ่งเหล่านี้ถูกประดิษฐ์ขึ้นมาเพื่อใคร? เพื่อลูก บัณฑิตาขอแสดงความยินดีกับนักวิทยาศาสตร์ เพราะลูกๆของบาบา กำลังสัมผัสความสุขจากสิ่งเหล่านี้ และพวกเขาก็ดีใจมาก อย่างไรก็ตาม บัณฑิตาปรารถนาอะไรในเวลานี้? ก็ปีแล้วตั้งแต่ก่อตั้งมา? เวลาที่ลูกกำลังเตรียมการเฉลิมฉลองครบรอบ 60 ปีแห่งความเป็นเพชร(diamond jubilee) บัณฑิตาได้เรียกลูกๆทุกคนว่า “มงกุฎราชกุมาร” ลูกทุกคนเป็นราชา ราชนางบนบัลลังก์ใช่ไหม? ดังนั้น ลูกทุกคนคือมงกุฎราชกุมาร สิ่งที่ยังบอกถึงอาณาจักรคือมงกุฎ บัลลังก์ และตลับ ดังนั้นในปีนี้ไม่ว่าลูกจะเป็นคนใหม่หรือคนเก่าเวลาสำหรับความสมบูรณ์พร้อมก็ใกล้เข้ามาแล้วสำหรับลูกใหม่และลูกเก่า อย่าคิดว่าบางทีลูกจะมีอายุถึง 60 ปีเช่นกัน ไม่เลย ลูกต้องชดเชยเวลานั้น ถ้าลูกมาที่หลังลูกต้องไปอย่างรวดเร็ว อย่างไรก็ตาม ไม่ว่าลูกจะเป็นลูกใหม่หรือลูกเก่า เวลาสำหรับความเพียบพร้อมและสมบูรณ์พร้อมนั้นก็เหมือนกันสำหรับทุกคน นั่นคือดวงวิญญาณที่มีอำนาจในการปกครองตนเอง ตลับของสำนักนี้ได้อัดแน่นอย่างสมบูรณ์แบบ ไม่ใช่บางครั้งถูกลบและบางครั้งเติม ไม่เลยการเป็นผู้ปกครองหมายถึงการมีตลับ ตลับของสำนักนี้ควรคงอยู่กับลูกตลอดไป ไม่ควรจะธรรมดา นั่นคือผู้ที่มีตลับ นั่นกำลังสวมมงกุฎแห่งความรับผิดชอบของผู้ให้คุณประโยชน์ต่อโลก โลกนี้ช่างกว้างใหญ่นัก และลูกทุกคนคือผู้ให้คุณประโยชน์ต่อโลก พ่อไม่ใช่สิ่งนี้เพียงผู้เดียว พร้อมกับพ่อ ลูกทั้งหมดคือสิ่งนี้ ดังนั้นลูกคือผู้ที่มีมงกุฎของความรับผิดชอบต่อการให้คุณประโยชน์โลก และนั่งอยู่บนบัลลังก์หัวใจของบาบาอย่างสมบูรณ์แบบ อย่าได้ลงมา นั่งบนบัลลังก์อย่างสมบูรณ์แบบ โดยทั่วไปพ่อแม่จะไม่ปล่อยให้ลูกผู้เป็นที่รักที่สุดของพวกเขาไปคลุกฝุ่น พวกเขาจะไม่ปล่อยให้ลูกของเขาเหยียบบนพื้นดิน ดังนั้นลูกทุกคนจึงเป็นลูกผู้เป็นที่รัก หรือว่ามีคนอื่นมาไหม? ไม่ ลูกคือคนเหล่านั้น ดังนั้นอย่าได้ลงจากบัลลังก์และวางเท้าลงบนพื้นดินที่มีรูปธรรมดาและความคิดธรรมดา ให้เท้าของสติปัญญานั่งบนบัลลังก์อยู่เสมอ ลูกเป็นลูกของพ่อสูงสุด ลูกไม่ใช่ลูกของมหาตมะหรือ ธรรมมาตมะบางคน แต่เป็นลูกของปรมาตมา ลูกทุกคนมีความซาบซึ้งมากในขณะนี้ มองเห็นได้และคงอยู่ตลอดไปใช่ไหม? หรือจะคงอยู่ชั่วครู่หนึ่งแล้วลูกก็จะต่อสู้อบราและได้รับชัยชนะ? ไม่ใช่เช่นนั้นใช่ไหม? ลูกเป็นบราห์มินหรือนักรบ? ลูกเป็นบราห์มิน ลูกไม่ใช่नักรบ ลูกรบราหรือไม่? หรือบางครั้งลูกก็กลายเป็นบราห์มิน และบางครั้งลูกก็เป็นนักรบ? หากลูกต้องรบกับมายา ลูกก็สามารถเข้าใจได้ว่าลูกคือนักรบ การเป็นบราห์มินหมายถึงมีชัยชนะ และการเป็นนักรบหมายถึงมีการต่อสู้ บางครั้งบัปติดามีความเมตตาสงสารเป็นอย่างมากต่อลูกบางคน ลูกนั่งลงเพื่อมีโยคะแล้วมีการรบราในเวลานั้น ลูกพูดว่าลูกมีโยคะเป็นเวลาหนึ่งชั่วโมง แต่ลูกมีการรบราในหนึ่งชั่วโมงนั้นนานแค่ไหน และลูกมีโยคะนานแค่ไหน? หากลูกไม่มีประสบการณ์กับสิ่งใดด้วยเหตุผลใดก็ตาม มันคือสภาพของการรบราอย่างแน่นอน บัปติดาบอกว่า ลูกคือลูกผู้เป็นโยคี แต่ลูกกลายเป็นนักรบแทน ลูกจะต่อสู้ยาวนานแค่ไหน? จนกระทั่งเวลาสุดท้ายหรือ? ลูกจะต่อสู้รบราจนถึงเวลาสุดท้ายหรือ? บาบาควรอนุญาตให้ลูกรบราหรือไม่? ลูกต้องการการอนุญาตนี้หรือไม่? ลูกไม่ต้องการใช่ไหม? ในกรณีนี้ทำไมลูกถึงรบราเล่า? ลูกกลับมาอ่อนแอมากและมายาทำให้ลูกต้องฟุ้งฟิงที่ลูกต่อสู้แม้ว่าลูกจะไม่ต้องการก็ตาม คนรับใช้บางคนไร้เดียงสาและดังนั้นเจ้านายบางคนจึงทำให้พวกเขาอยู่ในภาวะจำยอม สำหรับบางสิ่งที่คนรับใช้ไม่สามารถทำได้ เจ้านายก็ยังขอให้เขาทำสิ่งนั้น เขาพูดว่า เพราะเหตุใดคุณถึงมีงานทำที่นี่? ดังนั้น มายาก็ทำเช่นเดียวกัน ลูกไม่ต้องการสิ่งนี้ แต่เพราะความอ่อนแอ ลูกจึงต้องจำยอมต่อมายา ในเวลานั้นลูกเป็นโยคีหรือนักรบ? ลูกไม่สามารถเรียกว่าโยคีได้ ดังนั้นบัปติดาจึงปรารถนาให้ลูกแต่ละคนกลายเป็นโยคี ไม่ใช่ลูกผู้ที่ต้องสู้รบรา บัปติดาไม่ชอบที่จะเห็นลูกๆลำบากตรากตรำในการต่อสู้รบรา ลูกเป็นลูกของพระเจ้าที่อยู่ในความสนุกสนานเพลิดเพลินและความสุขตลอดเวลา ไม่ใช่ผู้ที่ต้องลำบากตรากตรำในการต่อสู้รบรา ดังนั้นลูกจะกลายเป็นอะไร? เป็นลูกผู้เป็นโยคีหรือลูกผู้เป็นนักรบ? ลูกจะเป็นโยคีหรือลูกชอบที่จะต่อสู้เล็กน้อยด้วยหรือไม่? ในขณะนี้ ลูกกำลังพูดว่า "ใช่ ใช่" และเมื่อลูกพูดเช่นนี้ ก็กำลังมีการถ่ายภาพอยู่ และดังนั้นในปีนี้ขอให้สารทของทุกคนเป็นหนึ่งใน การเป็นผู้ปกครอง จบ

สิ้นการอยู่ในภาวะจำยอม อัจชะ

ถึงดวงวิญญาณจากทุกทิศทางในดินแดนนี้และในต่างประเทศที่กำลังเฝ้าดูจากนี้ในรูปที่ละเอียดอ่อน ถึงดวงวิญญาณที่ได้รับการหล่อเลี้ยงจากการหล่อเลี้ยงที่สูงส่งและผู้ที่ประกาศสิทธิในสถานภาพการปกครองผ่านการศึกษาที่สูงส่งที่สุด ถึงดวงวิญญาณที่ได้รับพรจากสัตว์ครู ถึงดวงวิญญาณที่มีชัยชนะอย่างสม่าเสมอซึ่งเป็นผู้เอาชนะมาया ถึงดวงวิญญาณที่สูงส่งที่สุดซึ่งหยุดการต่อสู้รบราอย่างสม่าเสมอและมั่นคงในสภาพของการเป็นดวงวิญญาณราชาโยคี ด้วยความรัก ระลึกถึง และนมัสตจากบัปตาดา

พร: ขอให้ลูกเป็นผู้รับใช้ที่แท้จริงและทำงานรับใช้ที่ละเอียดอ่อนด้วยความเร็วที่รวดเร็วโดยให้ความใส่ใจกับการอยู่อย่างสันโดษในขณะที่อยู่อย่างมั่นคงและมีสมาธิ เพื่อที่จะรับใช้ดวงวิญญาณของโลกที่ไม่มีขีดจำกัดในขณะที่อยู่ห่างไกล จิตใจและสติปัญญาของลูกจะต้องเป็นอิสระตลอดเวลา อย่าทำให้จิตใจและสติปัญญาของลูกไปยุ่งกับเรื่องเล็กน้อยและธรรมดา เพื่อที่จะทำงานรับใช้ที่ละเอียดอ่อนด้วยความเร็ว ควรให้ความใส่ใจเป็นพิเศษต่อการอยู่อย่างสันโดษและอยู่อย่างมั่นคงและมีสมาธิ แม้ในขณะที่ยุ่งอยู่ ใช้เวลาสักครู่หรือสักสองนาที่เพื่อสัมผัสกับความสันโดษ แม้ว่าสถานการณ์ภายนอกอาจจะปั่นป่วน ก็ให้ตั้งสมาธิของจิตและสติปัญญาของลูกไปที่ส่วนลึกของผู้เดียวในหนึ่งวินาทีเมื่อใดก็ตามที่ลูกต้องการ และแล้วเมื่อนั้นลูกจะสามารถเป็นผู้รับใช้ที่แท้จริงและเป็นเครื่องมือในการทำงานรับใช้ที่ไม่มีขีดจำกัด

คติพจน์: ดวงวิญญาณญาณเข้าใจความลับทั้งหมดของความรู้นี้และแสดงการกระทำในขณะที่ราชยุกต์ (ผู้ที่ล่วงรู้ความลับทั้งหมด), ยุกต์ียุกต์ (มีไหวพริบ) และโยกยุกต์

*** โอม ขานติ ***

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน ลูกสามารถไต่บันไดที่สูงชันของการจดจำระลึกถึงเมื่อลูกมีความรักที่แท้จริงต่อพ่อ เป็นไปด้วยการอยู่ในการแข่งของการจดจำระลึกถึงเท่านั้นที่ลูกจะสามารถเข้ามาสู่ลูกประคำแห่งชัยชนะ
- คำถาม:** สิ่งซึ่งบอกที่มองเห็นได้ของการมีความรักที่แท้จริงของลูกต่อพ่อผู้เดียวคืออะไร?
- คำตอบ:** หากลูกมีความรักที่แท้จริงต่อพ่อผู้เดียว ความรักของลูกต่อโลกเก่าและร่างเก่าจะจบสิ้น การตายขณะมีชีวิตคือสิ่งซึ่งบอกของการความรัก อย่าได้มีความรักต่อใครนอกจากพ่อ ขอให้คงอยู่ในสติปัญญาของลูกว่านี่คือชาติเกิดสุดท้ายของลูกและเวลานี้ลูกต้องกลับบ้าน บาบาพูดว่า: ลูกๆ ลูกได้จบสิ้นการแสดงของ 84 ชาติเกิดแล้ว เวลานี้ลืมทุกสิ่งและจดจำพ่อ และพ่อจะพาลูกกลับไปกับพ่อ
- เพลง:** โอ ผู้อาศัยในป่า ชื่อของท่านคือสิ่งล้ำค่าสำหรับชีวิตของฉัน

โอม ซานติ ลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักที่จากหายไปนานและเวลานี้ได้พบพานอีกครั้งได้ยินในเพลงแล้วว่านี่คือโลกที่หลอกลวงอย่างไร คำว่า “ดินแดนของความหลอกลวง” อ้างอิงถึงบาร์ต ทุกคนใส่ใจต่อสถานที่เกิดของเขาหรือเธอเอง ลูกๆ พูดว่าเวลานี้ลูกไม่มีสายใยใดกับดินแดนของความหลอกลวงนี้เพราะมีความทุกข์อย่างมากมายที่นี่ เวลานี้ไม่มีนามหรือร่องรอยใดของความทุกข์ เวลานี้เหลือเวลาที่สั้นมากคงอยู่สำหรับดินแดนของความหลอกลวง ในชาติเกิดสุดท้ายนี้ดินแดนนี้ถูกเรียกว่าเป็นดินแดนของความหลอกลวง ดินแดนของความตาย นั่นคือดินแดนของความเป็นอมตะ ความตายมาหาลูกในดินแดนของความตาย และแล้วลูกกลับมาใช้ชาติเกิดในโลกที่หลอกลวง ลูกๆ รู้ว่าในเวลานี้ลูกจบสิ้น 84 ชาติเกิดของลูกแล้ว เวลานี้ลูกไม่มีสายใยใดกับโลกนี้ พ่อได้มาเพื่อพาเรากลับไป และดังนั้นเราไม่มีสายใยใดกับโลกเก่านี้ ความรักของลูกถูกเชื่อมโยงกับพ่อ และดังนั้นลูกจึงได้รับมรดก ในขณะที่ยาดาवासและฆราวาสมีสติปัญญาที่ไม่มีความรัก นั่นคือ พวกเขาไม่รู้จักพ่อ เวลานี้สติปัญญาของลูกๆ มีความรักต่อพ่อผู้เดียว พ่อพูดว่า: ลูกอาจอยู่ที่บ้านกับครอบครัวของลูก แต่จดจำพ่อ เวลานี้บทบาทของนักแสดงทั้งหมดกำลังมาถึงจุดจบ ทุกคนจะละร่างของเขหรือของเธอ บาบาต้องพาทุกคนกลับบ้าน ผู้คนไม่ต้องการตาย ในขณะที่ลูกได้ตายขณะที่มีชีวิต ลูกไม่มีความรักต่อใครๆ ในโลกนี้ ไม่แม้กระทั่งต่อร่างกายนี้ ดวงวิญญาณได้รับการรู้แจ้งว่า: นั่นคือลูกของพ่อและเวลานี้มันได้จบสิ้น 84 ชาติเกิดของมัน การแสดงกำลังสิ้นสุดลงในเวลานี้ เราเคยเป็นเทพและแล้วเรากลายเป็นนักรบ พ่อค้าและศูทร เวลานี้เรากลายเป็นบราห์มินอีกครั้ง ลูกต้องจดจำวงจรอย่างสมบูรณ์ ดวงวิญญาณพูดว่า: ด้วยการกลับมาใช้ชาติเกิดแล้วชาติเกิดเล่า ชาติเกิดนี้คือชาติเกิดสุดท้ายของฉันอย่างแท้จริง พ่อมาเพื่อพาเรากลับไป เราได้วนไปรอบวงจรของ 84 ชาติเกิดหลายครั้ง ลูกกลายเป็นผู้คงจักรแห่งการสำนึกในตนเอง มีการอธิบายว่าลูกได้วนไปรอบวงจรของ 84 ชาติเกิดในวิธีนี้ จะไม่พูดว่าชาวบาร์ตทั้งหมดใช้ 84 ชาติเกิดอย่างสมบูรณ์ เพียงผู้ที่กลายเป็นบราห์มินเท่านั้นที่เข้าใจสิ่งนี้ ได้มีการอธิบายแก่ลูกเมื่อ 5000 ปีที่แล้วด้วยเช่นกันว่า: โอ ลูกๆ ลูกไม่รู้ชาติเกิดของตัวเอง ไม่มีใครสามารถพูดเกี่ยวกับ 84 ล้านชาติเกิด เวลานี้ลูกรู้เกี่ยวกับศาสนาทั้งหมดในวงจรผู้ที่ฉลาดในการคิดคำนวณนั้นจะเข้าใจอย่างรวดเร็วว่าผู้คนของศาสนานั้นศาสนาที่ต้องใช้ชาติเกิดมากมายเท่านั้นอย่างแท้จริง เวลานี้ลูกมีศรัทธาอย่างเต็มเปี่ยมว่าลูกได้จบสิ้น 84 ชาติเกิด เวลานี้بابาได้มาเพื่อพาลูกกลับไป จะมีสงครามที่ยิ่งใหญ่สำหรับสิ่งนี้ ผู้คนเหล่านั้นทั้งหมดมีสติปัญญาที่ไม่มีความรักในเวลาของการทำลายล้าง งานของการทำลายล้างเกิดขึ้นในการบรรจบกันของตอนสิ้นสุดของยุคเหล็กและตอนเริ่มต้นของยุคทอง การบรรจบกันของยุคทองและยุคเงินไม่ถูกเรียกว่าช่วงเวลาของการทำลายล้าง ที่นั่น การขยายตัวยังคงดำเนินต่อไป เวลานี้ต้องมีการทำลายล้างทุกคน สิ่งนี้ถูกเรียกว่าเวลาของการทำลายล้าง นี่คือนิยามสุดท้ายของลูกในเวลานี้ หากพ่อก่อนหน้านั้น ลูกจะไม่สามารถพูดว่านั่นคือชาติเกิดสุดท้ายของลูก พ่อมาเมื่อการแสดงมาถึงจุดจบ ลูกดวงวิญญาณรู้ว่าลูกใช้ 84 ชาติเกิดอย่างแท้จริง มีการจดจำว่ากุมารีคือผู้ที่ยกกระดับ 21 วงศ์สกุล พวกเขาไม่เข้าใจว่า 21 วงศ์สกุลคือสิ่งใด ในบาร์ต มีการให้ความสำคัญอย่างมากแก่กุมารี พวกเขาได้รับการกราบไหว้บูชา จากัดอัมบาคือกุมารีด้วยเช่นกัน ต้องมีความหมายต่อการเรียกกุมารีว่าจากัดอัมบา เมื่อมีจากัดอัมบา ก็จำเป็นต้องมีจากัดปีตาด้วยเช่นกัน พร้อมกันกับพ่อของชาวโลก แม่นั้นจำเป็นด้วยเช่นกัน มีผู้เป็นแม่มากมายที่ถูกเรียกว่าแม่ของชาวโลกด้วยเช่นกัน มีการเขียนไว้ในหนังสือพิมพ์ว่าแม่บางคนนั้นถูกเรียกว่าแม่ของชาวโลก โลกหมายถึงทั้งโลก ดังนั้น จะมีแม่เดียวของโลกหรือมี 10 ถึง 20 เล่า? พ่อผู้สร้างคือผู้เดียว เท่านั้น และดังนั้นต้องมีแม่เดียวเช่นกัน ลูกผู้เป็นแม่ทั้งหมดคือนายของโลกร มีแม่ของชาวโลกเดียว จากัดอัมบา ดังนั้น เวลานี้ลูกๆ มีความรักต่อชีพบาบาเดียว ในบรรดาลูกเช่นกันผู้ที่มีความรักอย่างสมบูรณ์นั้นต่างลำดับกันไป ตามความเพียรพยายามของลูก ลูกผู้เป็น

เจ้าสาวควรมีความรักต่อเจ้าบ่าวเดียวและลูกควรมีความรักต่อพ่อเดียว ลูกต้องตัดความรักของลูกจากทุกคนอื่น กลายเป็นผู้ทำลายความผูกพันยึดมั่น ทำลายความผูกพันยึดมั่นของลูกต่อโลกเก่า เมื่อบ้านนั้นเก่า พ่อก็สร้างบ้านใหม่ เมื่อบ้านใหม่เสร็จ บ้านเก่าก็ถูกทำลาย พ่อพูดว่า: พ่อสร้างสวรรค์ โลกใหม่สำหรับลูก มีนิวเดลีในโลกใหม่ ซึ่งอยู่ริมฝั่งแม่น้ำยมุนาเดียวกันนี้ที่ซึ่งลูกปกครองอาณาจักร ลูกรู้ว่ามีการขยายตัวอย่างใหญ่โตมากของความเลื่อมใสศรัทธา ความรู้ที่นั่นสั้นมากเพียง 1 วินาที ด้วยการรู้จักเมล็ด ลูกรู้ทั้งต้นไม้ มีต้นไม้ของความหลากหลายของศาสนาและรากฐานของสิ่งนั้นคือศาสนาเทพ ถึงครึ่งหนึ่งของวงจรที่ไม่มีศาสนาใดนอกจากศาสนาอื่น แต่มองดูว่ามีการก่อตั้งศาสนามากมายในอีกครึ่งหนึ่งของวงจรอย่างไร มีการกล่าวว่า: พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด ก่อตั้งศาสนาเทพและศาสนานักรบผ่านปากของบราห์มา ลูกสามารถมองเห็นสิ่งนั้น ลูกบราห์มินเท่านั้น ในบรรดาลูกเช่นกัน บางคนจะกลายเป็นสุริยวงศ์และบางคนจะกลายเป็นจันทร์ราวศ์ ศาสนาบราห์มินคือศาสนาสูงสุด ชาวบาร์ตไม่รู้ศาสนาของพวกเขาเอง มีคำกล่าวว่า: ศาสนาคืออำนาจ เวลานี้พ่อกำลังก่อตั้งศาสนาและดังนั้นลูกกำลังประกาศสิทธิในพลังอำนาจอย่างมากมาจากพ่อด้วยการเป็นของท่าน สิ่งนี้หมายถึงเพียงพ่อผู้ทรงอำนาจเท่านั้นที่ทำให้ลูกมีพลังด้วยโยคะ พ่อเน้นแฝงตัวอย่างมาก ท่านไม่มีร่างกายของท่านเอง ท่านถูกเรียกว่าผู้ทรงอำนาจและดังนั้นท่านจะให้อำนาจแก่ลูกอย่างแน่นอน ชื่อของลูกคือชีพชัคติ ลูกคือผู้ที่รับพลังจากชีวา ลูกเปลี่ยนนรกให้เป็นสวรรค์ ลูกกำลังได้รับพลัง ลูกเอาชนะราวันด้วยพลังของโยคะ ดังนั้น เวลานี้ลูกรักพ่อผู้ทรงอำนาจ ต่างลำดับกันไป ตามความเพียรพยายามที่ลูกทำ มากมายมีสติปัญญาที่ไม่มีความรักเพราะพวกเขาไม่จดจำพ่อ ผู้ที่จดจำพ่ออย่างมากมายนั้นมีความรักอย่างมาก สำหรับผู้ที่มีความรักที่น้อยกว่า ลูกสามารถเข้าใจว่าพวกเขาไม่ได้จดจำพ่อ พวกเขาพูดว่า: ฉันจะสามารถทำอะไรได้เล่า? ฉันลืมหืมแล้วหืมแล้ว อ้อ แต่ลูกไม่สามารถจดจำเจ้าบ่าวของลูกหรือ? ลูกไม่สามารถจดจำพ่อผู้ที่ลูกได้รับมรดกแห่งสวรรค์จากท่านหรือ? บอกบาบาถึงเหตุผลสำหรับสิ่งนี้ ลูกๆ พูดว่าเขาไม่สามารถจดจำพ่อ! ลูกจะได้รับมรดกของลูกได้อย่างไร? ยิ่งลูกจดจำพ่อกว่าเท่าใดลูกจะได้รับพลังมากเท่านั้น อย่าได้คิดว่าลูกสามารถจดจำชีพบาบาและยังคงทำให้ใบหน้าของลูกสกปรกในเวลาเดียวกันด้วย ในกรณีนั้น ลูกจะไม่สามารถได้รับโชคของอาณาจักรของลูก บางคนพูดว่า: บาบา ฉันลืมหืมท่าน ฉันเหี่ยวเฉา บาบาพูดว่า: อ้อ ลูกกลายเป็นลูกของพระเจ้า ดังนั้นลูกควรมีความซาบซึ้งอย่างมาก ลูกควรจดจำพ่อเช่นนั้นอย่างสม่ำเสมอ กลายเป็นผู้ที่มีสติปัญญาที่มีความรัก หากลูกไม่มีความรักต่อชีพบาบา ลูกจะไม่มีความรักต่อบราห์มา ลูกๆ เช่นนั้นจะเพียงเฝ้าแต่ต่อสู้และทะเลาะเบาะแว้งกับทุกคน หากลูกไม่มีโยคะ ลูกจะประกาศสิทธิในมรดกของลูกได้อย่างไร? ลูกไม่สามารถกลายเป็นในดิงเกิลของพระเจ้า ลูกต้องกลายเป็นนกในดิงเกิล บาบาบินกในดิงเกิลของพระเจ้า นกแก้วและแม้กระทั่งกาผู้ที่เฝ้าแต่ต่อสู้และทะเลาะเบาะแว้งกับทุกคน บางคนแม้กระทั่งเป็นนกพิราบ พวกเขาไม่สามารถทำเสียงใดๆ มีดอกไม้ประเภทที่แตกต่างกันในสวน ลูกแต่ละคนสามารถถามตนเองว่า: ฉันเป็นดอกไม้ประเภทใด? ฉันคือดอกกุหลาบหรือดอกกุหลาบทางจิต? ฉันกำลังทำงานรับใช้เช่นนามาและบาบาหรือไม่? ฉันสามารถแต่งงานกับศรินารายณ์หรือศรีลักษมีหรือไม่? ลูกต้องถามตนเองว่า: ฉันจดจำพ่อกว่าเท่าใด? ฉันทำงานรับใช้มากเท่าใด? ลูกจะได้รับมรดกจากพ่ออย่างแน่นอน พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดที่ไม่มีตัวตนมาในบาร์ต ดังนั้น ท่านต้องเคยทำให้บาร์ตกลายเป็นสวรรค์อย่างแน่นอน เมื่อชีพบาบาไปที่ท่านจะสร้างยุคทองอย่างแน่นอน ผู้คนเฉลิมฉลองวันเกิดของชีวา มีสถานที่ที่เกิดของชีวาและสถานที่ที่เกิดของกฤษณะด้วยเช่นกัน ผู้คนเฉลิมฉลองวันเกิดของกฤษณะด้วยความโอฬารตระการตาอย่างมาก เวลานี้ พวกเขาไม่แม้กระทั่งมีวันหยุดสำหรับชีพแจนที่ นี่คือเมืองของความมืด ที่นี้ ประชาชนปกครองประชาชน ควรมีอาณาจักรของราชาและราชินีอย่างแท้จริง ตามละคร สิ่งนั้นไม่ได้คงอยู่ในเวลานี้ ลูกรู้ว่าบาร์ตจะกลายเป็นดินแดนที่บริสุทธิ์ของราชา ดังนั้น ผู้คนเหล่านั้นต้องถูกทำให้ดีขึ้น ดินแดนที่สูงส่งของราชากำลังได้รับการก่อตั้งในเวลานี้อีกครั้ง เวลานี้กลายเป็นดินแดนของราชาที่เป็นเช่นปีศาจ ในตอนเริ่มแรก ชาวบาร์ตเคยบริสุทธิ์แต่ในเวลานี้กลับมาไม่บริสุทธิ์ เหตุนี้เองผู้คนจึงกราบไหว้บูชาผู้คนเหล่านั้น(ที่บริสุทธิ์) เวลานี้ไม่มีดินแดนใดของราชา ลูกสามารถเขียนจดหมายหรือแม้กระทั่งพิมพ์ในหนังสือพิมพ์ว่า: 5000 ปีที่แล้วบาร์ตเคยเป็นดินแดนที่สูงส่งของราชา บาร์ตไม่ได้เป็นเช่นนั้นอีกต่อไป ลูกคือพี่น้องหญิงชายของพระเจ้า มีลูกน้อยนิตอย่างมาก มีการร้องเพลงว่า: งามไปและราวันก็ไป ลูกควรเข้าใจว่าลูกอยู่ที่นั่นเป็นเวลาอีกชั่วครู่เท่านั้น เฝ้าแต่ประกาศสิทธิในมรดกของลูกจากพ่อและคิดถึงอนาคตด้วยเช่นกัน ทำธุรกิจนี้และทำธุรกิจสำหรับการหาเลี้ยงชีพของลูกด้วยเช่นกัน สิ่งนี้เป็นไปสำหรับอนาคต ไม่มีความลำบากตรากตรำใดในสิ่งนี้ เป็นสิ่งที่ง่ายดายอย่างมาก ลูกได้รับการหลุดพ้นในชีวิตเป็นเวลา 21 ชาติเกิดใน 1 วินาที ลูกต้องจดจำพ่อและวงจร เพียงด้วยการจดจำพ่อกว่าเท่าใดที่ลูกจะกลับมาบริสุทธิ์ ผู้ที่ไม่บริสุทธิ์ไม่สามารถกลับบ้าน จะต้องมีการสอบสวนของการลงโทษอย่างมาก ดังนั้นเวลาของการทำลายล้างคือเวลานี้ ยาดาวาสและมรวาสมีสติปัญญาที่ไม่มีความรัก พันดา วาสผู้ที่กลับมา มีชัยชนะมีสติปัญญาที่มีความรัก เวลานี้เป็นช่วงเวลาเดียวกันนั้น พ่ออธิบายว่า: เพียงแต่จดจำว่าในเวลานี้ ลูกต้องกลับบ้าน เวลาเล็กน้อยอย่างมากที่ยังหลงเหลืออยู่: การแสดงกำลังมาถึงจุดจบ ขณะที่อาศัยอยู่ที่บ้านเพียงเฝ้าแต่จดจำบาบา บันไดของการจดจำระลึกลึกลงนั้นสูงขึ้นอย่างมาก ลูกประจำของรูตราต้องถูกสร้างขึ้นและลูกจะได้รับรางวัล ลูก

ต้องประกาศสิทธิในโชคของอาณาจักรของลูกและลูกต้องไต่ตรองมหาสมุทรแห่งความรู้สำหรับสิ่งนั้น นี่คือการจาริก
แสวงบุญของโยคะของสติปัญญา ลูกต้องวิ่งแข่งไปหาพ่อ ตรวจสอบว่า: ฉันได้จดจำพ่อมากเท่าใดตลอดทั้งวัน? ฉันได้
เปลี่ยนผู้คนจากหนามให้เป็นดอกไม้มากเท่าใด? หากลูกไม่สร้างปวงประชา ลูกจะปกครองใคร? ดังนั้น เริ่มแรกมี 8 คน
หลัก แล้วก็มี 108 แล้ว 16,108 เหตุผลพูดด้วยเช่นกันว่าการขยายตัวจะเฝ้าแต่เกิดขึ้นอย่างแน่นอน อาณาจักรจะเฝ้าแต่
ขยายตัว หลายแสนคนจะมาแม้กระทั่งในเวลานี้ เก็บสิ่งนี้ไว้อย่างมั่นคงในสติปัญญาของลูกว่า: เวลานี้เราต้องกลับบ้าน
มีความทุกข์อย่างมากในโลกเก่านี้ เพียงเฝ้าแต่จดจำพ่อผู้เดียว การจาริกแสวงบุญนั้นยาวนานอย่างมาก ผู้ที่มาใน
เวลาสุดท้ายจะไม่สามารถประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูงเช่นนั้น ต้องทำความเพียรพยายามอย่างมาก มีความทุกข์ทรมาน
ของกรรมอย่างมาก และแล้ว ผู้ที่มาในเวลาสุดท้ายจะทำความเพียรพยายามมากพอที่บาปของเขาจะถูกเผาไปได้อย่างไร?
กษัตริย์จากราชวงศ์เข้าสู่ยุคเงิน เขาไม่สามารถกลายเป็นราชาของสุริยวงศ์ เขาเคยเป็นราชา เขาอุทิศตน แต่เขามาสายเกินไป
และดังนั้นเขาจึงเข้าไปสู่จันทรวงศ์ เพียงบรรพชาเท่านั้นที่สามารถเข้าใจสิ่งเหล่านี้ ศุภรไม่สามารถเข้าใจสิ่งเหล่านี้ ใช้
บางคนขอความบริสุทธิ์ แต่พวกเขาต้องสละสิ่งนั้นด้วยการมีชีวิตอยู่ในสภาพของความบริสุทธิ์ บางคนถูกเรียกว่าสาวก
ของชันยาสซี แต่พวกเขาไม่ได้กลับมาบริสุทธิ์ ดังนั้น พวกเขาจะถูกเรียกว่าสาวกได้อย่างไร? นั่นคือการพูดเท็จ ไม่มีชุมนุม
ทางจิตอื่นใดที่พวกเขามีเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ มีชุมนุมทางจิตมากมาย เพียงพ่อเท่านั้นที่มาและเปลี่ยนมนุษย์ให้เป็น
เทพ ลูกกลายเป็นนายของโลกรด้วยการจดจำระลึกถึงชีพบาบาผู้เดียว หากลูกไม่จดจำพ่อ ลูกจะได้รับมรดกอย่างไร? เป็น
หน้าที่ของลูกที่จะเพียรพยายามและจดจำบาบาอย่างสม่ำเสมอ สภาพที่ซึ่งลูกมีการจดจำระลึกถึงอย่างสม่ำเสมอจะเป็น
เวลาสุดท้าย ลูกไม่ได้มีสภาพนั้นในเวลานี้ ในเวลาสุดท้าย เพียง 8 เท่านั้นที่มีชัยชนะ เป็นไปด้วยการจดจำระลึกถึงที่พวกเขา
ไปล้าหน้าทุกคน อังชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่
พ่อ บัพดาดา พ่อทางจิตพูดนมัสเตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. นี่เป็นเวลาของการทำลายล้าง ดังนั้น ตัดความรักของลูกจากผู้มีร่างกายและมีความรักที่แท้จริงต่อพ่อผู้เดียว ทำลาย
ความผูกพันยึดมั่นของลูกกับบ้านเก่านี้
2. กลายเป็นนกในดิ่งเกล็ดของความรู้และทำงานรับใช้ของการทำให้หนามไปเป็นดอกไม้เช่นตนเอง แข่งไปข้างหน้าในการ
จดจำระลึกถึง

พร: ขอให้ลูกกลายเป็นจักรพรรดิที่ไร้ความกังวลโดยทำให้ตัวลูกเองมีค่าด้วยความพิเศษทั้งหมด
พ่อเองยกมอบสิ่งนี้ให้กับลูกๆ: ลูกๆ กลายเป็นมือขวาที่มีความสามารถและกลายเป็นผู้รับใช้ที่มีค่า ผู้ที่มีค
ความสามารถจะกลายเป็นจักรพรรดิที่ไร้ความกังวล ไม่ว่าลูกจะมีความสามารถทางร่างกายหรือความพิเศษ
ของความรู้เหล่านี้ก็ตาม สิ่งเหล่านี้ทำให้มนุษย์มีค่า ถ้าลูกไม่มีความสามารถใดๆแล้วก็จะไม่มีค่า ความ
พิเศษของการทำงานรับใช้ทางจิตวิญญาณนั้นยิ่งใหญ่ที่สุด ไม่มีสิ่งใดสามารถขวางกั้นดวงวิญญาณที่มีค
ความสามารถเช่นนั้นได้ การกลับมามีค่าหมายถึงการเป็นของพ่อผู้เดียวและนั่นคือทั้งหมด อย่าได้มีสิ่งอื่นใด
ในสติปัญญาของลูก

คติพจน์: เพื่อที่จะมีประสบการณ์สภาพที่สม่ำเสมอและมั่นคง ให้รู้สึกถึงความหวานของทุกสิ่งจากพ่อผู้เดียว

*** โอม ชานติ ***

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน, ยุคแห่งการบรรจบพบกันเป็นประโยชน์สำหรับบราห์มิน ดังนั้นจงมีความซาบซึ้งทางจิตอย่างสม่ำเสมอ อย่าได้วิตกกังวลเกี่ยวกับสิ่งใด
- คำถาม:** อะไรคือสิ่งซึ่งบอกของผู้ที่สภาพทางจิตดี?
- คำตอบ:** พวกเขาไม่เคยร้องไห้เกี่ยวกับเรื่องใด พวกเขาไม่เคยเหวอะเหว โศกเศร้า พวกเขาไม่เคยรู้สึกเป็นทุกข์หรือเสียใจ พวกเขาเฝ้าดูทุกฉากอย่างเป็นผู้สังเกตการณ์ที่ละวาง พวกเขาไม่เคยถามว่า “ทำไม?” หรือ “อะไร?” พวกเขาไม่เคยจดจำชื่อหรือรูปของใคร พวกเขาอยู่อย่างสดชื่นแจ่มใสในการจดจำระลึกถึงบาบาผู้เดียว
- เพลง:** แม่ โอม แม่ ท่านคือผู้ประทานโชคสำหรับโลก!

โอม ซานติ ลูกๆ ที่แสนหวานได้รับคำสั่งแล้วให้เฝ้าแต่จดจำพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด จงรับฟังความรู้ของโยคะนี้จากลูกทั้งหมด ด้วยชื่อและรูปผู้ที่ซ่อนแหวะในงานรับใช้ของพ่อ พวกเขาจะบอกลูกด้วยเช่นกันว่า: จดจำพ่อเพราะว่าลูกได้รับมรดกจากท่าน นี่ก็เป็นสิ่งที่มาฆ่าพ่อได้ด้วยเช่นกัน ลูกๆ ก็พูดว่า: จดจำชีพบาบา ลูกๆ กำลังนั่งในการจดจำระลึกถึงชีพบาบา ลูกไม่ต้องวิตกกังวลเกี่ยวกับสิ่งใด เพราะลูกกำลังจะได้รับมรดกของลูกจากพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด เมื่อใครจากร่างของเขาหรือเธอแล้วจากไป เราก็จะพูดว่านั่นเป็นชะตากรรม สิ่งนั้นเคยเกิดขึ้นในวงจรที่แล้วด้วยเช่นกัน ลูกต้องก้าวไปพร้อมกับละคร ดังนั้นจึงไม่มีความวิตกกังวลใดๆ วันนี้มามาได้จากไปและวันพรุ่งนี้คนอื่นจะจากไป แต่พ่อต้องพูดมูรลีย่างแน่นอน บาบาเฝ้าแต่บอกประเด็นใหม่ๆ แก่ลูกๆ และอธิบายความหมายของประเด็นเหล่านั้น ท่านบอกทุกคน: ลูกๆ จดจำพ่อ อย่าได้ติดกับอยู่ในรูปหรือนามของใคร ความรู้นี้เป็นไปสำหรับลูกๆ ทั้งหมด เมื่อลูกก้าวหน้าต่อไป ลูกจะได้เห็นสิ่งที่น่าอัศจรรย์มากมาย เวลาที่มีสิ่งต่างๆ ของความทุกข์ อย่างไรก็ตาม เรานั้นไม่วิตกกังวลเกี่ยวกับความทุกข์ มองดู บาบานี้ (สคาร บาบา) ไม่มีความวิตกกังวลใดๆ เพราะท่านรู้ว่าท่านต้องจดจำบาบาผู้เดียวเท่านั้นและประกาศสิทธิ์ในมรดกของท่านจากบาบา บาบาได้อธิบายแล้วว่าไม่มีมรดกใดได้รับจากสิ่งสร้าง สิ่งสร้างได้รับมรดกของพวกเขาจากผู้สร้าง ดังนั้นสิ่งสร้างทั้งหมด(บุตรชายและบุตรสาว) ต้องจดจำผู้สร้างเดียวไม่ว่าอะไรจะเกิดขึ้น เมื่ออุปสรรคเช่นนั้นเกิดขึ้น ก็ไม่มีเรื่องของความสงสัยเกี่ยวกับสิ่งนั้น เพราะลูกต้องจดจำชีพบาบาผู้เดียวเท่านั้น เป็นในสิ่งนี้ที่มีคุณประโยชน์สำหรับลูกๆ หากบางคนจากไปหลังจากที่ได้ทำงานรับใช้ที่ดี นี่ก็ควรจะเป็นที่เข้าใจว่าใครก็ตามที่จากไปนั้นต้องไปและเล่นบทบาทของเขาบางแห่ง ทั้งหมดนี้เกิดขึ้นเพื่อประโยชน์อย่างใดอย่างหนึ่งเพราะพ่อคือผู้ให้คุณประโยชน์และยุคแห่งการบรรจบพบกันนี้ก็เป็นประโยชน์สำหรับบราห์มินด้วยเช่นกัน คงความซาบซึ้งทางจิตด้วยการลวงรู้ว่ามีคุณประโยชน์ในทุกสิ่งเพราะเราคือลูกของพระเจ้า เรากำลังจะประกาศสิทธิ์มรดกของเราจากพระเจ้า หากพวกเขาจากไปขณะที่กำลังประกาศสิทธิ์ในมรดกของพวกเขา พวกเขาต้องมีบทบาทอื่นที่จะต้องเล่นอย่างแน่นอน พวกเขาต้องทำงานที่ยิ่งใหญ่ขึ้น นี่เป็นโชคที่ยิ่งใหญ่ที่เรามีบทบาทที่จะกลายเป็นผู้ช่วยของพ่อเช่นที่เราเคยทำในวงจรที่แล้ว โดยทั่วไป, แม้กระทั่งขณะที่เป็นผู้ช่วย ใครก็ตามสามารถตายได้ เราเข้าใจว่าทั้งหมดนี้เกิดขึ้นตามละคร ดังนั้นจะเป็นอะไรเล่าหากบางคนจากไป? เราไม่ต้องทำอะไรเพื่อบุคคลนั้น ทุกสิ่งของเรานั้นแฝงตัว ในความเป็นจริง, ผู้ที่ไม่เคยหลั่งน้ำตานันมีสภาพที่ดี อย่าได้คิดว่า: มามาได้จากร่างของเธอและดังนั้นอะไรจะเกิดขึ้นในเวลา? หากลูกหลั่งน้ำตา, ลูกก็สออบตก พ่อผู้ที่กำลังให้มรดกแก่เราทั้งหมดกำลังนั่งอยู่ที่นี้ ท่านเป็นอมตะและดังนั้นจึงไม่มีความจำเป็นที่จะต้องหลั่งน้ำตาใดๆ เพื่อท่าน เราเองกำลังพยายามเพียรพยายามเพื่อจะละร่างของเราในความสุข มาต้องไปบางแห่งเพื่องานพิเศษและนั่นก็อยู่ในละครเช่นกัน มีคุณประโยชน์ตามสภาพของพวกเขาสำหรับผู้ที่ยากร่างของเขาไปแล้ว พวกเขาจะถือกำเนิดในบ้านที่ดีมากและให้ความสุขแก่พวกเขา แม้กระทั่งเด็กเล็กๆ ก็ทำให้ทุกคนมีความสุข ทุกคนยกย่องลูกๆ เช่นนั้น ดังนั้นทุกสิ่งของลูกๆ ขึ้นอยู่กับละครและพ่อ ให้คิดเสมอว่าไม่ว่าอะไรก็ตามที่เกิดขึ้นในแต่ละวันที่ถูกกำหนดไว้แล้วในละคร และจงอยู่อย่างมีความสุขและสดชื่นแจ่มใสเสมอด้วยเช่นกัน เราผู้คนนั้นต้องไม่เคยกลับมาติดในรูปหรือนามของใคร เรารู่ว่านี่คือร่างกายและร่างนั้นต้องจากไปในบางเวลา บทบาทของแต่ละคนถูกกำหนดไว้แล้ว หากเราร้องไห้, บทบาทของผู้นั้นจะถูกเปลี่ยนไปจากการร้องไห้ของเราหรือ? เหตุนี้เองลูกๆ ต้องอยู่อย่างปราศจากร่างเต็มไปด้วยความสงบ และสดชื่นแจ่มใสอย่างสมบูรณ์ หากลูกต้องการที่จะประกาศสิทธิ์ในอาณาจักรที่ไม่ไหวหวั่นสั่นคลอน ลูกต้องกลายเป็นเช่นนั้น เมื่อบางสิ่งเกิดขึ้นเป็นเช่นเหตุการณ์บังเอิญ นั่นก็กล่าวได้ว่าเป็นชะตากรรมในละคร ไม่มีสิ่งใดต้องเสียใจในสิ่งที่เกิดขึ้น สิ่งเดียวกันเคยเกิดขึ้นในวงจรที่แล้วด้วยเช่นกัน เหตุการณ์บังเอิญเช่นนั้นจะเกิดขึ้นแผ่นดินไหวเกิดขึ้นขณะที่ลูกเคลื่อนไป ไม่ใช่ว่าลูกคนใดจะไม่ตาย; ไม่เลย ใครก็สามารถตายได้ เหตุการณ์บังเอิญใดก็

สามารถเกิดขึ้นได้ เหตุนี้เองบาบาจึงอธิบายว่า: ลูกๆให้คงอยู่ในการจดจำระลึกถึงพ่อเสมอและคงความซาบซึ้งทางจิตของลูกไว้ ไม่ว่าบทบาทใดก็ตามที่แต่ละคนได้รับ, เขาเล่นบทนั้น เราต้องทำอะไรกับสิ่งนั้น? ความรู้ของเราเป็นเช่นที่ว่าถึงแม้แม่ของลูกตายลูกต้องรับประทานฮาลาล ซึ่งหมายความว่าลูกต้องให้เพชรพลอยแห่งความรู้ ยกตัวอย่าง บาบาพูดว่า: บาบานี้อาจจากไปด้วยเช่นกัน แม้กระนั้นก็ตามลูกๆได้รับความรู้ที่ว่าลูกต้องประกาศสิทธิในมรดกของลูกจากชีพบาบา ไม่ใช่จากผู้อื่น พ่อพูดว่า: ลูกๆเหล่านี้ทั้งหมดของพ่อกำลังประกาศสิทธิในมรดกของพวกเขาจากพ่อและกำลังแสดงหนทางแก่ผู้อื่น ลูกต้องกลายเป็นไม้เท้าสำหรับคนตาบอด จงให้คำแนะนำของพ่อ มีความเมตตาต่อทุกคน ความเพียรพยายามของลูกก็คือเมื่อลูกเห็นใครบางคนไม่มีความสุข ลูกต้องแสดงหนทางสู่ความสุขแก่บุคคลนั้น ไม่มีใครในโลกนี้ นอกเหนือจากพ่อผู้เดียวที่สามารถแสดงหนทางสู่ความสุขแก่ลูก ผู้ปลดปล่อยและผู้จัดความทุกข์และผู้ประทานความสุขคือหนึ่งเดียวเท่านั้น ลูกต้องจดจำท่านผู้เดียว ไม่ว่าอะไรจะเกิดขึ้น ไม่สามารถมีเรื่องของความทุกข์ที่นี้ได้ เรารู้ว่ามาฆะของเราได้รับการจดจำว่าเป็นลูกที่มีค่าต้องมารับใช้อันดับหนึ่ง เธอถูกแสดงไว้พร้อมกับชีตารีในมือของเธอ อย่างแท้จริงที่จำกัดอัมมานั้นคือ มาเตซวารี เคยอธิบายได้อย่างดีมาก เธอเคยพูดด้วยเช่นกันว่า: จดจำชีพบาบา อย่าได้จดจำฉัน มานมานะบาฟมาเดยจิบาฟ สองคำนี้โด่งดังอย่างมาก ที่เหลือนั้นเป็นรายละเอียด ไม่ว่าสถานการณ์จะเป็นเช่นไรก็ตาม หากลูกคนใดมีความสงสัยว่าอะไรจะเกิดขึ้นหรือทำไมจึงเกิดขึ้น ลูกได้นำการสูญเสียมาให้แก่ตนเองเท่านั้น ลูกๆไม่ควรจะมีประสบการณ์ของความทุกข์ในสถานการณ์ใดๆ ถึงแม้ลูกจะล้มป่วยหรือหากมีบางสิ่งอื่น นั่นเป็นความทุกข์ธรรมดาของกรรม บางคนถามบาบาว่า: บาบา นี่คืออะไร? บาบาจะตอบว่า: นั่นคือความทุกข์ธรรมดาของกรรมของลูก หากบางสิ่งในละครไม่ได้บอกลูกล่วงหน้าแล้วพ่อจะสามารถบอกสิ่งนั้นแก่ลูกได้อย่างไรกัน? บาบานี้ก็เฝ้าดูทุกสิ่งอย่างเป็นผู้สังเกตการณ์ที่ละวางเช่นกัน ดังนั้นลูกๆต้องเฝ้าดูทุกสิ่งอย่างเป็นผู้สังเกตการณ์ที่ละวางและอยู่ในการจดจำระลึกถึงพ่อด้วยความซาบซึ้งทางจิต: นั่นคือลูกของพระเจ้า เราคือหลานชายและหลานสาวของพระเจ้า เรากำลังประกาศสิทธิในมรดกของเราจากพระเจ้า เรารู้ว่ามาฆะมาจากร่างของท่านขณะทีประกาศสิทธิในมรดกของท่านจากพระเจ้า เราแต่ละคนต้องจดจำพ่อและมรดก ทุกสิ่งขึ้นอยู่กับความเพียรพยายาม ลูกๆสามารถตระหนักรู้ด้วยเช่นกัน มากเท่าที่ลูกศึกษาเล่าเรียน ลูกสามารถประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูงและกลายเป็นเจ้าชายที่สูงส่งได้มากตามนั้น มีเจ้าชายและเจ้าหญิงแห่งสุริยวงศ์และเจ้าชายและเจ้าหญิงแห่งจันทราราศ์ ดังนั้น ลูกๆต้องศึกษาเล่าเรียน ไม่ว่าสิ่งใดจะเกิดขึ้น ลูกต้องศึกษาเล่าเรียนอย่างแนบแน่น ไม่ใช่ว่าหากแม่หรือพ่อของใครบางคนตาย เขาจะหยุดศึกษาเล่าเรียน ไม่เลย ดังนั้นลูกเองก็ต้องศึกษาเล่าเรียนทุกวันด้วย ลูกต้องไม่ขาดการศึกษาเล่าเรียนนี้แม้เพียงวันเดียว ลูกต้องทำงานรับใช้ภายใต้ทุกสถานการณ์อย่างแนบแน่นด้วยเช่นกัน เพียงแต่มีบาบาผู้เดียวเท่านั้นอยู่ในสติปัญญาของลูกในทุกขณะ ท่านผู้เดียวเท่านั้นที่กำลังสอนลูกและลูกต้องประกาศสิทธิในมรดกของลูกจากท่านผู้เดียวเท่านั้น ท่านได้เปิดลิ้นชักของสติปัญญาของเราแล้ว เรามีความรู้ของบราห์มันด์ อาณาเขตที่ละเอียดอ่อนและตอนเริ่ม ตอนกลางและตอนจบของโลกอยู่ในสติปัญญาของเรา ด้วยความรู้นี้เรากลายเป็นผู้ปกครองโลก เพียงแต่อยู่ในความสุขสันต์และความซาบซึ้งนี้และบอกความรู้นี้แก่ทุกคนในวิถีเดียวกัน เพราะลูกๆผู้ที่กลายเป็นบราห์มินที่มั่นคงไม่มีควมวิตกกังวลใดๆ ไม่มีสิ่งใดที่จะทำให้ลูกเหี่ยวเฉาหรือวิตกกังวลได้ในสิ่งนี้ ลูกจำเป็นต้องมีสภาพจิตที่ดี ลูกเข้าใจว่า ลูกกำลังจะได้รับชัยชนะในเวลาสุดท้ายอย่างแน่นอน ผู้คนมากมายจะมาเพื่อประกาศสิทธิในมรดกของพวกเขา ไม่ว่าอะไรจะเกิดขึ้น งานรับใช้ของลูกจะแผ่แผ่ขยายตัว เพียงแต่ให้กิจกรรมของลูกสูงส่ง นั่นต้องไม่มีร่องรอยที่เป็นเช่นปีศาจใดๆที่นี้ หากลูกต่อสู้หรือทะเลาะเบาะแว้งกับใครหรือพูดคำพูดที่ขมขื่นใดกับใครบางคนหรือลูกล่อใจหรือมีความละโมภหรือความโกรธ ฯลฯ จะต้องมีการลงโทษที่รุนแรงอย่างมาก ดังนั้นลูกต้องไม่เป็นเหตุของความทุกข์แก่ใคร แสดงหนทางสู่ความสุขแก่ทุกคน ถึงแม้ว่าเด็กเล็กๆ กำลังเป็นเหตุของความชุกช่นร้ายกาจ ลูกต้องไม่ตีเขา ปฏิสัมพันธ์กับเขาด้วยความรัก มีศีลปะอย่างมากกับทุกคนที่บ้าน มีบางคนที่ไม่เข้าใจทุกสิ่งอย่างดีมากที่นี่ แต่ทันทีที่พวกเขากลับบ้าน มายาทำให้พวกเขาทุกข์ระทม พ่อเข้าใจว่าพายุจะแผ่แผ่มาหาลูกๆ ด้วยกำลังแรง แต่ในวันที่ผ่านไปจะแผ่แผ่มีพายุและอุปสรรค ลูกต้องไม่หวาดกลัว พ่อพูดว่า: จะมีอุปสรรคมากมายในไฟบูชายัญของความรู้นี้ของพ่อ เพราะนี่คือความรู้ใหม่ เมื่อใครบางคนถามว่าลูกเชื่อในคัมภีร์ไหม ให้บอกเขาว่า: ใช่ เราเชื่อในคัมภีร์เหล่านั้น คัมภีร์เหล่านั้นเป็นของหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา ในขณะที่นี่คือหนทางของความรู้ พ่อ เจ้าแห่งความรู้ (ญาณेश्वर) พูดว่า: จดจำพ่อ ก็เท่านั้นเอง! พ่อบอกลูกด้วยเช่นกันว่า: จดจำพ่อ ไม่ว่าลูกจะทำหรือไม่ นั่นขึ้นอยู่กัยลูก เวลานั้นเป็นนรก อาณาจักรของราวัน เวลานั้นจดจำพ่อและสวรรค์ ลูกเคยอาบในแม่น้ำคงคามาชาติแล้วชาติเล่า ทั้งที่ท่าเช่นนั้น โลกยังคงแผ่แผ่กลับมาไม่บริสุทธิ์ เวลานั้นพ่อพูดว่า: เพียงแต่จดจำพ่อ ลูกจะเห็นสันสการ์เหล่านั้นในผู้ที่เป็นของที่นี่ พวกเขาจะเข้าใจอย่างเร็วมาก เวลานั้นลูกมีสติปัญญาที่ฉลาดและไม่มีขีดจำกัด ผู้ที่รู้จักลูกเรียกว่าผู้ที่ฉลาด ดังนั้นลูกต้องคงความซาบซึ้งนั้น ไม่มีเรื่องของความทุกข์ ฯลฯ เวลานั้นเรารู้ว่าละครกำลังเล่นอยู่ ลูกจะพูดว่า: ว้าว! มาฆะจากไปแล้ว! นักแสดงนั้นจากไปเพื่อแสดงบทบาทอื่น ไม่มีความจำเป็นต้องสับสน ร้องไห้หรือสัมผัสความทุกข์ เธอได้ไปเพื่อทำงานรับใช้ที่สูงส่ง แต่ในวันที่ผ่านไป ลูกนั้นกลับมาสูงส่ง ถึงแม้ว่าใครบางคนจากร่างของ

เขา พวกเขาจะไปและทำงานรับใช้ที่สูงส่ง เหตุนี้เองลูกๆไม่ควรจะรู้สึกถึงความทุกข์ใดๆ ไม่เพียงแต่มาเท่านั้น ทุกคนจะต้องไป เราเองต้องไปหาบาบาด้วย สายใยของเราเป็นไปกับบาบา ทุกคนมีสายใยกับบาบาเท่านั้น มามาก็มีสายใยกับบาบาด้วยเช่นกัน เธอได้รับความรู้จากท่าน ทำงานรับใช้และเวลานี้จากไปเพื่อเล่นบทบาทอื่นเพื่องานรับใช้บางอย่าง เราสังเกตการณ์ทั้งหมดอย่างเป็นผู้สังเกตการณ์ที่ละวาง ลูกไม่ควรจะรู้สึกว่า: มาจากไปแล้ว ผู้หนึ่งผู้นี้ได้จากไปแล้ว ผู้นี้ได้จากไปแล้ว ดวงวิญญาณจากไปเพื่อทำงานรับใช้ ถึงอย่างไรร่างกายทั้งหมดก็กำลังจะกลายเป็นฝุ่น ดังนั้นลูกๆไม่ควรจะวิตกกังวลเกี่ยวกับสิ่งใด ไซ้ เป็นความจริงที่นักเรียนของบาบาผู้นั้นดีมาก เป็นที่ชัดเจนว่าเธอเคยอธิบายได้อย่างดีมาก หากรูปแบบใดของความสงสัยเกิดขึ้น และแล้วทุกสิ่งก็จบสิ้น สถานภาพของลูกจะถูกทำลาย เหตุนี้เองบาบาจึงเฝ้าแต่อธิบายแก่ลูกๆ: ลูกๆ อย่าได้วิตกกังวลกับสิ่งใด เฝ้าแต่ทำการชี้แนะที่ลูกได้รับไปสู่การปฏิบัติ อย่าได้คิดว่า: อะไรเกิดขึ้น? ผู้ที่ลืมนพ่อและความรู้จะวิตกกังวล ลูกทั้งหมดคือนายที่เต็มไปด้วยความรู้ ไม่ว่าบทบาทใดที่แต่ละคนมี เราสามารถทำอะไรเกี่ยวกับสิ่งนี้ได้เล่า? อ้อชะ

ลูกทั้งหมดนั่งอยู่ในการจดจำระลึกถึงระหว่างกลางคืนและลูกหารายได้ที่ดี บาบาในที่นี้และมองดูลูกๆ ท่านพึงพอใจที่สวนดอกไม้กำลังถูกสร้างขึ้น เวลาลูกคือบราห์มินและแล้วสวนของเหล่าเทพจะถูกสร้างขึ้น ที่นี้ลูกทั้งหมดคือผู้เพียรพยายาม ลูกกำลังพยายามที่จะกลายเป็นดอกไม้ที่ดี จะมีการแสดงของหนามที่ถูกเปลี่ยนไปเป็นดอกไม้ ลูกต้องนั่งที่นี้ขณะที่อยู่อย่างมั่นคงอย่างมาก มองดู บาบากำลังทำให้ลูกเข้มแข็งอย่างมาก ลูกได้รับคำสั่งของบาบาแล้ว: เพียงแต่จดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้น หากใครบางคนร้องไห้ บาบาจะพูดว่า: ผู้ที่ร้องไห้ก็สูญเสีย บาบากำลังมองดูว่าใครบางคนเป็นดอกไม้ที่เหี่ยวเฉาหรือไม่ ไม่เลย ลูกทั้งหมดคือมหาวิระ อุปสรรคเช่นนั้นจะเกิดขึ้น นี่คือการและนี่คือชะตากรรม อ้อชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่งที่จากหายไปนานและเวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง ดวงดาวแห่งความรู้ รัก ระลึกถึง และ สวัสดิตอนเช้าจากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ทำให้กิจกรรมของลูกสูงส่ง อย่าได้ต่อสู้หรือทะเลาะเบาะแว้ง อย่าได้ใช้คำพูดที่ขมขื่น อย่าได้มีการล่อใจหรือความละโมภใดๆ อย่าเป็นเหตุของความทุกข์แก่ใคร ชี้นทางสู่ความสุขแก่ทุกคน
2. อย่าได้มีความสงสัยเมื่ออุปสรรคเกิดขึ้น เข้าใจชะตากรรมที่รับประกันแล้วของละครและคงความซาบซึ้งทางจิตของลูก อย่าวิตกกังวลเกี่ยวกับสิ่งใด

พร: พร: ขอให้ลูกเป็นผู้รู้ความลับของทุกสิ่งและอยู่อย่างมีความสุขอย่างต่อเนื่องโดยการทำให้พ่อพอใจด้วยใจที่ซื่อสัตย์ของลูก ด้วยสันสการ์ของพ่อ บัพดาตาให้พรลูกๆ ผู้ที่ทำให้พ่อพอใจด้วยหัวใจที่ซื่อสัตย์ พรของการอยู่อย่างมีความสุขอย่างต่อเนื่องในชุมชน นั่นคือพรของการรู้ความลับทั้งหมด การรู้ความลับของตนเองและของผู้อื่น การเข้าใจสถานการณ์ เป็นสภาพของการเป็นผู้รู้ความลับของทุกสิ่งทั้งหมด โดยการให้ซาร์ทของลูกกับพ่อด้วยหัวใจที่ซื่อสัตย์และโดยการสนทนาด้วยความรักจากใจถึงใจกับพ่อ ลูกจะสัมผัสถึงความใกล้ชิดอย่างต่อเนื่องและปัญชีในอดีตของลูกจะจบสิ้น

คติพจน์: ผู้ที่พอใจเป็นผู้ประทาน ผู้ประทานโชคและผู้ประทานพร ด้วยหัวใจที่ซื่อสัตย์ของพวกเขาจะอยู่ในความสุขทางจิตวิญญาณ

***** โอม ขานติ *****

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน ลูกจะสามารถซึมซับความรู้ได้เมื่อลูกกลับมามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ เพียงลูกๆ ที่กลับมามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณเท่านั้นที่จะสามารถจดจำพอ
- คำถาม:** เนื่องจากความผิดพลาดหนึ่งประการใดที่มนุษย์พูดว่าดวงวิญญาณมีภูมิคุ้มกันต่อผลกระทบของการกระทำ?
- คำตอบ:** มนุษย์ได้พูดว่าดวงวิญญาณคือดวงวิญญาณสูงสุดและเหตุนี้เองพวกเขาจึงเข้าใจว่าดวงวิญญาณนั้นมีภูมิคุ้มกันต่อผลของการกระทำ อย่างไรก็ตาม เพียงชีพบาบาเท่านั้นที่มีภูมิคุ้มกันต่อผลของการกระทำ ท่านไม่ได้มีประสบการณ์ของความสุขหรือความทุกข์ ความอ่อนหวานหรือความขมขื่น ดวงวิญญาณพูดว่า: สิ่งนั้นเปรี้ยว พ่อพูดว่า: พ่อไม่ถูกกระทบด้วยสิ่งใด พ่ออยู่เหนือผลกระทบของสิ่งเหล่านั้น พ่อคือมหาสมุทรแห่งความรู้และพ่อพูดความรู้เดียวกันนั้นให้กับลูก
- เพลง:** นั้นได้มาจากการปลุกโชคของฉัน

โอม ซานติ ใครพูดเช่นนั้น? ดวงวิญญาณพูดเช่นนั้นด้วยอวัยวะเหล่านี้ ดวงวิญญาณเป็นตัวของความสงบ ฉัน ดวงวิญญาณได้รับร่างกายนี้และนั่นคือเมื่อนั้นได้อยู่อย่าง “ใช้เสียง” ฉันได้กระทำการกรรมประเภทต่างๆ มากมายด้วยร่างกาย ก่อนอื่นใดลูกต้องมีศรัทธา ในชุมชนทางจิตอื่นๆ เป็นมนุษย์พูดกับมนุษย์ เป็นผู้ที่มีการร่างกายที่พูดที่นั่น พวกเขาจะพูดว่า: ดวงวิญญาณที่ยิ่งใหญ่ ผู้นั้นผู้นี้กำลังนั่งอยู่ที่นั่น สิ่งต่างๆ เหล่านั้นมิได้คงอยู่ที่นั่น ลูกเข้าใจว่าลูกคือดวงวิญญาณและร่างกายนั้นเป็นอวัยวะของลูก ดวงวิญญาณกำลังรับฟังพ่อสูงสุดดวงวิญญาณสูงสุด และท่านมีชื่อเดียวเท่านั้น คือชิวา เวลาที่ลูกๆ กำลังนั่งที่นั่นเพื่อรับฟังท่าน ใครกำลังพูดกับลูก? พ่อที่ไม่มีขีดจำกัด เมื่อลูกพูดว่า “พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด” โยคะของสติปัญญาของลูกก็ขึ้นไปอยู่เหนือทุกสิ่ง ชิวาหมายถึง “จุด” ดวงวิญญาณคือจุดและพระเจ้าก็คือจุดด้วยเช่นกัน อย่างไรก็ตาม ท่านนั้นเรียกว่าพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด ท่านคือพ่อและดวงวิญญาณคือลูกๆ ลูกต้องเข้าใจว่า: “ฉันดวงวิญญาณกลายเป็นลูกของพ่อเหนือโลกของฉันด้วยร่างกายนี้” ลูกๆ ต้องกลับมามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ ในสถานที่อื่นๆ ทั้งหมด เป็นมนุษย์ที่อธิบายแก่นมนุษย์ ในสถานที่ไหนก็ตามที่ซึ่งพวกเขาศึกษากิตะ พวกเขาจดจำกิตะและพูดด้วยเช่นกันว่าพระเจ้าพูดสิ่งนี้และสิ่งนั้นในกิตะ พวกเขาเชื่อว่าพระเจ้าพูดกิตะในรูปที่มีตัวตน บ้างก็นั่งและถ่ายทอดพระเวทย์และคัมภีร์ มนุษย์เขียนพระเวทย์ พระเจ้าที่ไม่มีตัวตนไม่ได้เขียนพระเวทย์ ไวยาสนั้นเป็นมนุษย์ ไวยาสนไม่สามารถเรียกได้ว่าเป็นดวงวิญญาณสูงสุด พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดคือจุด ลูกๆ นั้นอยู่ในรูปที่มีตัวตน พวกเขามีรูปที่มีตัวตน ในขณะที่พ่อนั้นไม่มีตัวตน พ่อพูดว่า: พ่อไม่เคยกลับมาใหญ่หรือเล็ก ลูกได้กลับมาใหญ่หรือเล็ก พ่อเรียกว่าพ่อสูงสุด เริ่มแรกมนุษย์เป็นเด็ก และแล้ว เมื่อพวกเขาเติบโตขึ้น พวกเขาก็กลายเป็นพ่อแม่และกลายเป็นเด็ก อีกครั้ง พ่อเป็นพ่อเสมอ พ่อไม่กลายเป็นลูก พ่อมีเพียงชื่อเดียวเท่านั้นคือชิวา ลูกได้รับ 84 ชื่อเพราะลูกใช้ 84 ชาติเกิด ฉัน พ่อสูงสุดมีรูปของจุด เป็นเพียงว่าผู้คนในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาทำให้รูปของพ่อใหญ่โตอย่างมากเพื่อที่จะกราบไหว้บูชาพ่อ บางครั้งพวกเขาก็ทำรูปบูชาที่ใหญ่โตมากของใครบางคน พวกเขาทำรูปบูชาที่ใหญ่โตมากของพระพุทธเจ้า ไม่สามารถที่จะมีมนุษย์ที่สูงอย่างมากเช่นนั้น พวกเขาเพียงแค่ให้ความนับถือในวิธีนั้น พวกเขาเชื่อว่าพระพุทธเจ้าใหญ่โตมาก พ่อที่สูงที่สุดเหนือสิ่งใด สูงสุดเหนือสิ่งใดคือพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด พ่อหนึ่งท่านนี้และให้คำแนะนำของตัวท่านเอง ลูกเรียกพ่อว่าชิวา ได้มีการอธิบายแก่ลูกๆ แล้วว่า: ลูกต้องเข้าใจว่าลูกมาอยู่เบื้องหน้าชีพบาบาที่ไม่มีตัวตนเป็นการส่วนตัว พ่อเรียกว่าพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดเสมอ พ่อคือเมล็ดของต้นไม้โลกมนุษย์ ดวงวิญญาณสูงสุดหนึ่งท่านนี้และอธิบาย ดวงวิญญาณมีความรู้ มีการร้องเพลงว่า: พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด พระเจ้า ท่านคือมหาสมุทรแห่งความรู้ ท่านกำลังพูดความรู้นี้แก่เรา ก่อนอื่นใด ลูกต้องกลับมามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ ลูกต้องไม่กลับมามีสำนึกที่เป็นร่าง อย่างไรก็ตาม ตามละคร ลูกต้องกลับมามีสำนึกที่เป็นร่าง เวลาที่พ่อกำลังทำให้ลูกมีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ ลูกทั้งหมดคือลูกๆ ผู้นี้เป็นลูกด้วยเช่นกัน ดวงวิญญาณกำลังได้รับมรดกจากพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด ผู้เป็นปู่ ในความสัมพันธ์ทางโลกเพียงบุตรชายเท่านั้นที่ได้รับมรดก ลูกสาวไม่ได้รับมรดก พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดพูดว่า: ลูกทั้งหมดคือดวงวิญญาณ ลูกแต่ละคนนั้นมีสิทธิ์ ลูกเคยเป็นของพ่อ พ่อสูงสุดดวงวิญญาณสูงสุด และลูกเป็นของพ่อในเวลานี้ ลูกพูดว่า: โอ้ พระเจ้า ผู้เป็นพ่อ! โอ้ พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด! ลูกร้องเพลงสรรเสริญท่าน ใครร้องเพลงเช่นนั้น? ดวงวิญญาณ นั้นคือพ่อทางร่างของร่างกายในขณะที่ผู้เดียวนั้นคือพ่อของดวงวิญญาณ ดวงวิญญาณเรียกหา: โอ้ พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด! ลูกเคยจดจำพ่อที่ไม่สูญสลาย

เพราะไม่มีสิ่งใดนอกจากความทุกข์ในอาณาจักรของราวัน ลูกได้เริ่มการจดจำระลึกถึงท่านเมื่ออาณาจักรของราวันได้เริ่มต้นขึ้น ลูกต้องจดจำพ่อท่านนั้นเพราะเป็นไปด้วยพ่อท่านนั้นที่ลูกจะได้รับมรดก ที่นี่ มนุษย์จดจำมากมาย กูรูทำให้ลูกลืมการจดจำระลึกถึงของผู้เดียว หากพระเจ้านั้นอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกันและแล้วเราควรจะเรียกใครว่าพระเจ้าหรือพ่อ? พ่อพูดซ้ำแล้วซ้ำเล่าว่า: ลูกๆ กลับมามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ! ขณะที่กำลังนั่งและเคลื่อนไหวไปมา ให้จดจำฉัน พ่อของลูก ให้เข้าใจว่าลูกกำลังทำตามศรัทธา ฉัน ดวงวิญญาณกำลังรับประทานในการจดจำระลึกถึงบาบา บาปของลูกจะถูกเผาไปด้วยการจดจำระลึกถึง จุดหมายปลายทางนั้นสูงมาก โยคะไม่เหมือนกับการไปบ้านป่าของลูก! อย่างไรก็ตาม ชื่อของพ่อลูกทำให้หายไป ศรีกฤษณะเป็นเพียงเด็ก อย่างแน่นอนที่พ่อให้ผลรางวัลที่ใหญ่หลวงอย่างมากแก่ลูก พ่ออธิบายว่า: สัมร่างกายของลูกและศาสนาทางร่างทั้งหมด ชื่อเหล่านั้นทั้งหมดมีการให้ไว้ภายหลัง ดังนั้น ลูกควรจะเข้าใจว่าลูกกำลังศึกษาความรู้กับพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด ไม่มีโรงเรียนอื่นใดที่ซึ่งพวกเขาจะเข้าใจว่าพวกเขาคือดวงวิญญาณ ลูกรู้ว่าเริ่มแรกลูกนั้นสะโตประธานและแล้วลูกก็ไปผ่านสภาของสะโต ราโจและตาโม อัลลอยด์ปะปนเข้าไปในดวงวิญญาณ พ่อไม่เคยมีอัลลอยด์ในพ่อ พ่อเป็นทองแท้เสมอ ลูกๆ ดวงวิญญาณทั้งหมดกลายเป็นยุคเหล็กในเวลานี้ มา มักจะพูดด้วยเช่นกันว่า: ฉันกำลังบอกลูกถึงสิ่งที่ฉันได้ยินมาจากชีพบบาบา ชีพบบาบาท่านนั้นคือมหาสมุทรแห่งความรู้ ประเด็นเหล่านี้ต้องเป็นที่เข้าใจอย่างชัดเจนมาก อย่างแท้จริงที่เวลานี้เราเป็นของบาบา ท่านกำลังสอนเรา เรากำลังจะได้รับการหลุดพ้นในชีวิตด้วยการศึกษากับบาบา การได้รับการหลุดพ้นในชีวิตหมายถึงลูกต้องเข้าไปในร่างกายแต่มีประสบการณ์ของความทุกข์ ทุกคนได้รับการหลุดพ้นแต่ทุกคนมาตามลำดับกันไปสู่การหลุดพ้นในชีวิต ทุกดวงวิญญาณกลับมาหลุดพ้น พ่อปลดปล่อยลูกจากความทุกข์ถึงครึ่งหนึ่งของวงจร พ่อพูดว่า: พ่อปลดปล่อยลูกและทำให้ลูกหลุดพ้นในชีวิต และแล้ว บ้างก็ใช้ชาติเกิดมากมายท่านนั้นและผู้อื่นก็ใช้ชาติเกิดมากมายท่านนั้น ทุกคนได้อยู่อย่างหลุดพ้นในชีวิต มีเพียงผู้เดียวเท่านั้นที่เป็นผู้ประทานการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ ผู้ก่อตั้งศาสนาทั้งหมดเวลานี้อยู่อย่างตาโมประธาน ขณะที่กลับมาใช้ชาติเกิด พ่อมาและปลดปล่อยทุกคนจากความทุกข์นี้และเหตุนี้เองพ่อจึงเรียกว่าผู้ปลดปล่อยและเป็นผู้ประทานการหลุดพ้นและการหลุดพ้นในชีวิต การหลุดพ้นหมายถึงการไปยังบ้านของลูกในดินแดนแห่งความเยียบสงบ พ่อมาที่นี่จากอาณาเขตสูงสุดด้วยเช่นกันซึ่งเรียกว่าโลกที่อยู่เหนือทุกสิ่ง (ปรโลก) ลูกจดจำดินแดนนิพพานและดินแดนแห่งสวรรค์ สวรรค์และนรกคงอยู่ที่นั่น เวลานี้ ทุกคนเข้าใจว่านี่คือนรก พวกเขาเฝ้าแต่ได้รับความทุกข์มากมาย พวกเขาเขียนเรื่องที่น่ากลัวอย่างมากไว้ในการด่าปฐนา (คัมภีร์ของฮินดู) ที่ทำให้ผู้คนนั้นอยู่อย่างหวาดกลัวและเหตุนี้เองจึงได้รับการปกป้องจากการทำบาป เหตุนี้เองพวกเขาจึงนั่งและแต่งเรื่องราวเหล่านั้นขึ้น พวกเขาเริ่มเขียนคัมภีร์เช่นนั้นในยุคทองแดง พ่อพูดว่า: พ่อมาและสร้างศาสนาบราห์มินด้วยบราห์มา และแล้วพวกเขาก็กลายเป็นสุริยวงศ์และจันทร์ทราวศ์ ในสองยุคเหล่านั้นไม่มีใครมาเพื่อก่อตั้งศาสนา และแล้วคนแล้วคนเล่า พวกเขาทั้งหมดก็เฝ้าแต่ลงมา ตามลำดับกันไปและรู้ถึงศาสนาของพวกเขาเอง ศาสนาเทพนี้จะหายไปและแล้วพวกเขาก็จะไม่สามารถเรียกตนเองว่าเป็นเทพอีกต่อไป ผู้ที่ไม่บริสุทธิ์จะเรียกว่าศรีศรีหรือสูงส่งได้อย่างไร? เพียงพ่อท่านนั้นที่ทำให้ลูกสูงส่ง เหล่าเทพเรียกได้ว่าสูงส่ง มีรูปบูชาของพวกเขามากมาย แต่ผู้คนไม่เข้าใจว่าเมื่อไรที่ศาสนาเทพคงอยู่หรือใครก่อตั้งศาสนานั้น พวกเขายึดระยะเวลาของยุคทองออกไป เวลานี้บาบาพูดว่า: ลูกๆ ให้คิดว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณ จดจำพ่อ เวลานี้การเล่นมาถึงจุดจบ ลูกไม่สามารถเห็นว่าประตูการหลุดพ้นและการหลุดพ้นในชีวิตกำลังเปิดขึ้น? ผู้ประทานการหลุดพ้นและการหลุดพ้นในชีวิตคือหนึ่งเดียวเท่านั้น ลูกสามารถที่จะมองเห็นได้ ที่นี่ (ในโลกล) สมญาของแม่ของชาวโลกนั้นให้ไว้กับใครคนใดคนหนึ่ง ในความเป็นจริง เป็นผู้ที่ เป็นจากกอดัมบา แม่ของชาวโลก ไม่มีผู้ที่จะสามารถเป็นพ่อของชาวโลก ครูและจากกอดัมด้วยเช่นกัน ถึงแม้ว่าผู้คนให้ชื่อมากมายแก่พวกเขาเอง พวกเขาก็ไม่ได้เป็นเช่นนั้น เป็นความแตกต่างอย่างใหญ่หลวงมากระหว่างลักษมีและนารายณ์กับผู้ที่มิเกลส เหล่านี้ทำให้สมญาเหล่านี้แก่ตนเอง มนุษย์กลายเป็นผู้ที่บูดดู (โง่เขลา) อย่างมาก พวกเขาได้หลงลืมศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไปและนำสมญาเหล่านั้นให้กับตนเอง ในความเป็นจริง เพียงผู้เดียวเท่านั้นที่มีสถานภาพที่สูงที่สุดเหนือสิ่งใด มีผู้ประทานการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์เดียวเท่านั้น ถึงแม้ว่าลูกจะเรียกท่านว่าราม ท่านก็เป็นผู้ที่ไม่มีตัวตนเดียวกัน พ่อพูดว่า: ผู้คนของบาร์ตไม่ได้รู้ถึงศาสนาของพวกเขาเองว่า เมื่อใดที่มีการก่อตั้งขึ้นหรือใครที่ก่อตั้ง บ้างก็จดจำเทพเจ้า บางคนก็จะจดจำกฤษณะและผู้อื่นก็จะจดจำกูรูของพวกเขา พวกเขาแม้กระทั่งติดรูปภาพของกูรูของพวกเขา ลูกไม่มีสิ่งใดที่จะต้องทำกับรูปภาพ ผู้เดียวที่ปราศจากภาพลักษณ์(ปราศจากรูป) นั่นคือวิจิตรา (ผู้ที่ปราศจากภาพลักษณ์) ดวงวิญญาณก็ปราศจากภาพลักษณ์ เช่นที่พ่อนั้นปราศจากภาพลักษณ์ ในท่านองเดียวกัน ลูกๆ นั้นก็ปราศจากภาพลักษณ์ด้วย เป็นดวงวิญญาณนั้นที่รับฟัง บาบายิมร่างกายนี้มาใช้ พ่อพูดว่า: พ่อจะสามารถให้ความรู้โดยที่ไม่มีการคำนวณของวัตถุธาตุได้อย่างไร? พ่อจะสามารถสอนราชาโยคะได้อย่างไร? เพียงผู้เดียวที่ไม่มีตัวตนท่านนั้นที่เรียกว่าพระเจ้า ท่านต้องมาในโลกที่ไม่บริสุทธิ์ พวกเขาแสดงกฤษณะลอยมาบนใบโพธิ์ในมหาสมุทร ไม่ได้มีสิ่งใดเช่นนั้น กฤษณะคือเจ้าชายแรกของโลก ไม่มีศาสนาอื่นใดที่นั่น นั่นเป็นอาณาจักรที่ไม่มีการแบ่งแยกและแล้วก็มีความเป็น

สองภาค และแล้ว ศาสนาต่างๆ มากมายก็เฝ้าแต่มีการก่อตั้งขึ้น ดังนั้น ลูกๆ ต้องเข้าใจว่าบาบาเข้ามาในร่างนี้และสอนเรา บาบาพูดว่า: พ่อฉันปราศจากร่าง พ่อให้ความรู้แก่ลูกผ่านร่างกายนี้ พ่อคือมหาสมุทรแห่งความรู้ พ่อหนึ่งทีนี่และอธิบายสิ่งเหล่านี้ทั้งหมด เมื่อลูกเพียงแต่พูดว่า “พระเจ้า” หรือ “ดวงวิญญาณสูงสุด” ลูกก็ลืมความสัมพันธ์ของพ่อ ลูกลืมว่าพระเจ้าเป็นพ่อและลูกได้รับมรดกจากท่าน ท่านเป็นพ่อของเรา เป็นผู้สร้าง และเราเป็นสิ่งสร้างของท่าน ท่านสร้างเราขึ้น ใครบางคนนั้นเป็นผู้สร้าง บาบาอธิบายแล้วว่าผู้ชายนั่นเป็นบราห์มาที่มีชีวิตจำกัด: พวกเขาสร้างลูกๆ ก่อนอื่น มีการนำผู้หญิงมาเลี้ยงดู และแล้วก็มีการสร้างลูกๆ ผ่านเธอ บาบาพูดว่า: พ่อสร้างผ่านผู้นี้ด้วยเช่นกันว่า อย่างแน่นอนที่ผู้หญิงนั้นเป็นที่ต้องการ ลูกพูดกับบาบาว่า: ท่านเป็นแม่และพ่อ ดังนั้น ท่านได้นำลูกๆ มาเลี้ยงดูผ่านผู้นี้ ผู้นี้กลายเป็นแม่และนำลูกมาเลี้ยงดูผ่านเขา ดังนั้นลูกจึงเรียกว่าสิ่งสร้างที่เกิดจากปากของบราห์มา ลูกเป็นของพ่อผ่านผู้นี้ มีสิ่งที่น่าอัศจรรย์อย่างมาก พวกเขาไม่ได้ถูกอ้างอิงไว้ในคัมภีร์ พ่อฉันเรียกได้ว่าเป็นผู้ที่เต็มไปด้วยความรู้ จานีจันนฮาร์ ผู้คนคิดว่าพระเจ้าล่วงรู้ถึงสิ่งที่อยู่ภายในทุกคนและท่านเป็นผู้อ่านความคิด ท่านจะเป็นผู้อ่านความคิดของทุกคนมากมายได้อย่างไร? พ่อพูดว่า: พ่อคือเมล็ดของต้นไม้โลกมนุษย์ พ่อคือผู้มีชีวิต ผู้เป็นสัจจะ ดวงวิญญาณนั้นมีชีวิตด้วยเช่นกัน ร่างกายนั้นหลอกลวง ร่างกายนั้นเฝ้าแต่มีการเปลี่ยนแปลงซ้ำแล้วซ้ำเล่า ดวงวิญญาณนั้นไม่ตาย ดวงวิญญาณซึมซับความรู้นี้ พ่ออธิบาย: พ่อคือพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด มีภูมิคุ้มกันต่อผลกระทบของการกระทำ นั่นคือ พ่อไม่ถูกกระทบด้วยความสุขหรือความทุกข์เลย หรือในสิ่งที่ขมหรือหวาน พ่อฉันเป็นอิสระจากผลกระทบของสิ่งนั้น พ่อคือมหาสมุทรแห่งความรู้ และผู้คนก็พูดว่า ดวงวิญญาณมีภูมิคุ้มกันต่อผลกระทบของการกระทำ เพราะดวงวิญญาณและดวงวิญญาณสูงสุดนั้นคือหนึ่งเดียวกันและเป็นเช่นเดียวกัน บุคคลหนึ่งพูดบางสิ่งและทุกคนก็เริ่มที่จะทำตามเขา พ่อพูดว่า: พ่อมีภูมิคุ้มกันต่อผลกระทบของการกระทำ พ่อไม่ได้พบว่าสิ่งใดเปรี้ยวหรือเค็ม ดวงวิญญาณของผู้นี้พูดว่าสิ่งนั้นสิ่งนั้นเปรี้ยว พ่อมีความรู้ของทั้งโลกซึ่งต่อมาพ่อได้สอนดวงวิญญาณ ลูกแต่ละคนต้องเข้าใจว่าฉัน ดวงวิญญาณกำลังรับฟังพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด ที่นี้ คำพูดเหล่านี้เป็นคำพูดของพระเจ้าอย่างแท้จริง ลูกควรจะมีศรัทธาว่า: พระเจ้า ผู้สร้างคือหนึ่งเดียว สิ่งแรกและสำคัญที่สุดคือบารัต บารัตนั้นเรียกว่าดินแดนที่ไม่สูญสลาย บารัตนี้คือสถานที่เกิดของพ่อผู้ชำระให้บริสุทธิ์ นี่เป็นดินแดนที่สูงส่งอย่างมาก กำลังจะมีอาณาจักรของลักษมีและนารายณ์ที่นี้ ลูกรู้ว่าพ่อกำลังเพาะต้นอ่อนของศาสนาเทพอีกครั้งหนึ่ง ผู้ที่เป็นของศาสนานี้จะมาและประกาศสิทธิในมรดกของพวกเขา สิ่งนี้เรียกว่าต้นอ่อน บาบาอธิบายแล้วว่า: ลูกต้องกลับมามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ บาบากำลังสอนเรา พวกเรากำลังรับฟังด้วยหูเหล่านี้ เรากำลังศึกษาและกำลังสอน อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสต์กับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ลืมภาพลักษณ์ทั้งหลาย อยู่อย่างปราศจากภาพลักษณ์และจดจำพ่อผู้ปราศจากภาพลักษณ์ นำร่างกายของลูกและศาสนาทางร่างกายของลูกทั้งหมดออกไปจากสติปัญญาของลูก ฝึกฝนที่จะอยู่อย่างมีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ
2. ต้นอ่อนของศาสนาเทพกำลังมีการเพาะหว่าน ดังนั้น อย่างแน่นอนที่ลูกต้องกลับมาบริสุทธิ์ ลูกต้องสร้างสมคุณธรรมที่สูงส่ง

พร: พร: ขอให้ลูกตายในขณะที่มีชีวิตและเปลี่ยนแปลงทัศนคติ สำนึกูรู้และสายตาของลูกด้วยสำนึกูรู้ของชีวิตทางจิตของลูก
ชีวิตบราห์มินกล่าวได้ว่าเป็นชีวิตทางจิตซึ่งหมายความว่าชีวิตนั้นไม่เหมือนกับสิ่งใดของโลกนี้ ขอให้มีการเปลี่ยนแปลงในสายตา สำนึกูรู้และทัศนคติของลูก มีทัศนคติของความเป็นพี่น้องหรือพี่น้องชายและหญิงอย่างสม่ำเสมอ เราทั้งหมดมาจากครอบครัวเดียว จงมีสำนึกูรู้และในสายตาของลูก มองดูที่ดวงวิญญาณไม่ใช่ร่างกาย และแล้วลูกจะกล่าวได้ว่าได้ตายไปแล้วในขณะที่มีชีวิต เมื่อลูกได้พบกับชีวิตที่สูงส่งเช่นนั้นแล้ว ลูกไม่สามารถจดจำชีวิตในอดีตของลูกได้

คติพจน์: มีความรู้สึกที่บริสุทธิ์อย่างสม่ำเสมอ และจะไม่มีความไม่บริสุทธิ์ของใช้หัวใจใหญ่ (Hu) เข้ามาใกล้ลูกได้

*** โอม ขานต์ ***

- สาระ:** ลูกๆที่แสนหวาน เมื่อลูกเข้าไปสู่ตักของพ่อ, โลกนี้ก็จบสิ้น ชาติเกิดถัดไปของลูกจะอยู่ในโลกใหม่และเหตุนี้เองจึงมีคำพูดว่า “เมื่อลูกตาย, โลกได้ตายไปแล้วจากลูก”
- คำถาม:** บนพื้นฐานของหนึ่งประเพณีใดที่ลูกจะสามารถพิสูจน์การอวตารของพ่อ?
- คำตอบ:** ประเพณีของการเลี้ยงดูจิตวิญญาณที่จากไปแล้วทุกปีได้ดำเนินมาในบาร์ต พวกเขาลูกเรียกดวงวิญญาณเข้าไปในพราหมณ์และพูดกับดวงวิญญาณนั้น พวกเขากล่าวดวงวิญญาณที่จากไปแล้วว่าเรามีความปรารถนาใดหรือไม่ ร่างกายไม่ได้กลับมา, เป็นเพียงดวงวิญญาณที่กลับมา สิ่งนี้ถูกกำหนดไว้แล้วในละครเช่นกัน เช่นที่ดวงวิญญาณสามารถเข้ามา ในทำนองเดียวกัน, การอวตารของพระเจ้าก็เกิดขึ้น ลูกๆสามารถอธิบายและพิสูจน์สิ่งนี้
- เพลง:** มีชีวิตอยู่ในหนทางของท่านและตายในหนทางของท่าน...

โอม ชานติ เพลงนี้เป็นของเวลานี้และดำเนินไปในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา เป็นในเวลานี้เมื่อลูกตายขณะมีชีวิตกับพ่อ ทั้งโลกก็จบสิ้นลงอย่างแท้จริงเช่นกัน ในหนทางของความไม่รู้ เมื่อมนุษย์ตาย, พวกเขาก็ถือกำเนิดในโลกนี้ โลกคงอยู่ตลอดเวลา มีคำพูดว่า “เมื่อท่านตาย, โลกก็ตายไปแล้วจากท่าน” อย่างไรก็ตามเมื่อผู้คนตาย, โลกนั้นไม่ได้ถูกทำลาย ดวงวิญญาณนั้นต้องถือกำเนิดอีกครั้งในโลกเดียวกันนี้ เมื่อลูกตาย, โลกนี้ก็จบสิ้นลงไปด้วยเช่นกัน ลูกรู้ว่าและแล้วลูกก็จะเข้าไปสู่โลกใหม่ เพียงลูกๆ บราห์มินเท่านั้นที่รู้อะไร เพราะการเป็นลูกๆของพระเจ้า ลูกจึงได้รับสิทธิโดยกำเนิดของยุคทอง; ลูกได้รับอำนาจในการปกครองสวรรค์ นรกมาถึงจุดจบ ไม่มีความเพียรพยายามใดในสิ่งนี้ ลูกเพียงแต่ต้องจดจำพ่อ เมื่อผู้คนกำลังจะตาย ผู้คนก็บอกเขาให้พราสาดชื่อของราม ในที่สุดแล้วเมื่อพวกเขายกศพขึ้น, พวกเขาก็พราสาด “ชื่อของรามคือสัจจะ” พวกเขาสวดถึงพระเจ้า: ชื่อของรามคือสัจจะ นั่นคือพวกเขาได้ใช้ชื่อของพ่อสูงสุด, ดวงวิญญาณสูงสุดผู้เป็นสัจจะ พวกเขามุ่งมั่นปิดของลูกประจำขณะที่กำลังพราสาดชื่อของราม พวกเขาสวดชื่อของรามอย่างต่อเนื่องในวิธีเช่นที่ราวกับพวกเขากำลังบรรเลงดนตรี พ่อกำลังอธิบายแก่ลูกๆ: ลูกไม่ต้องสงสัยใดๆ เพียงแต่มีพ่อไว้ในสติปัญญา ลูกรู้ว่าด้วยการที่ลูกเข้าไปสู่ตักของพระเจ้าขณะมีชีวิต โลกของความทุกข์นั้นก็จบสิ้นสำหรับลูก บาบ่า นั้นจะกลายเป็นพวงมาลัยรอบคอของท่าน ลูกประจำของรูद्रเป็นสิ่งที่จดจำ ไม่มีการกล่าวว่า “ลูกประจำของราม” ลูกกำลังนั่งในไฟบุษยัญของความรู้ที่อย่างที่ลูกได้ทำในวงจรที่แล้วเพื่อที่จะถูกร้อยเข้าไปในลูกประจำของรูद्र ไม่มีชุมชนทางจิตอื่นใดที่ซึ่งลูกจะเข้าใจว่าลูกจะกลายเป็นพวงมาลัยรอบคอของพระเจ้า, ผู้เป็นพ่อ อย่างแน่นอนที่ลูกได้รับมรดกจากพ่อ ใครพูดว่า “พ่อ”? ดวงวิญญาณ สติปัญญาอยู่ในดวงวิญญาณ สติปัญญาของลูกเข้าใจและแล้วก็พูดบางสิ่ง ก่อนอื่นความคิดเกิดขึ้นและแล้วดำเนินผ่านอวัยวะทางร่างกาย อย่างแท้จริงที่นั่นเป็นของบาบ่าและจะคงอยู่อย่างที่เป็นของบาบ่า ในชาติเกิดสุดท้ายนี้, ลูกเรียกท่านว่า “พระเจ้าผู้เป็นพ่อ” ดังนั้น, จงถามพวกเขา: ท่านมีความรู้ของพระเจ้า, ผู้เป็นพ่อไหม? พวกเขาจะตอบว่า: พระเจ้าอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน จงบอกพวกเขา: ท่าน ดวงวิญญาณพูดว่า “พ่อสูงสุด” ดังนั้นพ่อจะสามารถอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกันได้อย่างไร? พ่อได้เข้ามาในลูกไหม? การเรียกพ่อว่าอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกันนั้นเป็นสิ่งผิดทั้งหมด จงเข้าใจสิ่งเหล่านี้อย่างชัดเจนมากและแล้วอธิบายแก่ผู้อื่น ไฟบุษยัญของความรู้ของรูद्रนั้นโด่งดังอย่างมาก รูद्रนั้นไม่มีตัวตน ศรีฤษณะคือผู้ที่มีตัวตน ในที่สุดแล้วใครจะเรียกว่าพระเจ้า? ศรีฤษณะไม่สามารถถูกเรียกเช่นนั้น ผู้คนไร้เดียงสาอย่างมาก พวกเขาพูดว่า: พระเจ้าอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน พ่ออยู่ในบ้านของท่านเอง ท่านจะอาศัยอยู่ที่ใดอื่นเล่า? เวลานี้พ่อได้เข้ามาสู่บ้านที่ไม่มีขีดจำกัดนี้ ท่านปรากฏตัวอยู่ที่นั่น พ่อพูดว่า: พ่อเข้ามาในผู้นี้, เหมือนกับจิตวิญญาณที่จากไปแล้วลูกปลุกเรียกเข้ามาในพราหมณ์นักบวช ยกตัวอย่างเมื่อวิญญาณที่จากไปของพ่อของใครบางคนได้รับอาหาร เขาก็จะพูดว่า: ฉันเข้ามาในผู้นี้, ฉันได้เข้ามาในผู้นี้, และดังนั้นหากต้องการถามบางสิ่ง ก็สามารทำได้ ก่อนหน้านี้ประเพณีของการปลุกเรียกวิญญาณที่จากไปแล้วนั้นแพร่หลายอย่างมาก วิญญาณที่จากไปแล้วก็เป็นเพียงดวงวิญญาณด้วยเช่นกัน พวกเขาได้เลี้ยงอาหารวิญญาณที่จากไปแล้ว นั่นคือดวงวิญญาณนั้น พวกเขาจะพูดว่า: วันนี้เรากำลังเลี้ยงอาหารทุกคน เพราะด้วยวิญญาณของปู่ของฉันที่จากไปแล้วหรือของผู้หนึ่งผู้หนึ่ง ดังนั้นดวงวิญญาณถูกปลุกเรียกและให้อาหาร ใครบางคนที่รักภรรยาของเขาก็จะเรียกดวงวิญญาณที่จากไปแล้วของเธอให้กลับมาหลังจากที่เธอตายไป เขาก็จะพูดว่า: ฉันสัญญากับเธอที่จะให้ตุ้มจุกเพชร ดังนั้นเขาก็จะปลุกเรียกเธอเข้าไปในพราหมณ์และให้ตุ้มจุกเพชรแก่เธอผ่านพราหมณ์ เขาเรียกดวงวิญญาณนั้น; ร่างกายนั้นไม่ได้มา ประเพณีนี้คงอยู่ในบาร์ตเท่านั้น เช่นที่เมื่อ

ลูกไปยังอาณาจักรที่ละเอียดอ่อนและออฟเพอร์ไบค์ให้กับใครบางคนที่ยาไปแล้ว ดวงวิญญาณนั้นได้เข้ามาสู่อาณาจักรที่ละเอียดอ่อน สิ่งต่างๆเหล่านี้ใหม่อย่างแท้จริง จนกว่าผู้คนจะเข้าใจอย่างชัดเจนมากเท่านั้น, มิเช่นนั้นพวกเขาก็จะมีความสงสัยว่าพราหมณ์เหล่านี้กำลังทำอะไร มองดูชนบทธรรมนิยมประเพณีของพวกพราหมณ์ ไบค์มีการออฟเพอร์ไบค์ในทุกวัด พวกเขออฟเพอร์ไบค์ให้กับวิญญาณที่จากไป พวกเขออฟเพอร์ไบค์ให้กับดวงวิญญาณของกูรูนาค, แต่เขาอยู่ที่ไหน? พวกเขไม่สามารถเข้าใจสิ่งนี้ ลูกรู้ว่าพวกเขทั้งหมดที่ก่อตั้งศาสนาอยู่ที่นั่น เช่นที่บาบาพูดว่า: พ่อก่อตั้งศาสนาเบราห์มิน ท่านคือผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ดวงวิญญาณบริสุทธิ์มาและก่อตั้งศาสนา อย่างไรก็ตามดวงวิญญาณที่สะอาดประจักษ์และแล้วต้องผ่านสภาพสะโต, ราโจและตาโม เวลาที่ทุกดวงวิญญาณอยู่ในสุสาน บาบาเป็นผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ท่านไม่เคยถูกฝังอยู่ในสุสาน มนุษย์ไม่สามารถเรียกได้ว่าเป็นผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์หมายถึงผู้ชำระให้บริสุทธิ์ของทั้งโลก ไม่สามารถมีใครนอกจากพ่อผู้เดียวที่ทำให้โลกที่ไม่บริสุทธิ์นั้นบริสุทธิ์ ผู้คนเหล่านั้นมาเพื่อก่อตั้งศาสนาของพวกเขาเอง ทั้งต้นไม้เผ่าพันธุ์ของศาสนาคริสต์เตียนนั้นอยู่ข้างบนนั้น พระคริสต์ได้มาก่อนและแล้วผู้อื่นทั้งหมดก็ติดตามเขา มา การขยายตัวเผ่าแต่เกิดขึ้น เขาไม่ได้ชำระผู้ไม่บริสุทธิ์ ประชากรของเขาตามลงมาตามลำดับกันไป ผู้ชำระให้บริสุทธิ์เป็นสิ่งที่ต้องการในเวลานี้เมื่อทุกคนถูกฝังในสุสาน ท่านเป็นผู้เดียวเท่านั้นที่ชำระทุกคน ลูกเข้าใจสิ่งนั้นอย่างแท้จริงที่ทั้งโลกได้มุ่งอย่างสมบูรณ์ในเวลานี้ ตัวอย่างของต้นบันยานได้มีการให้ไว้ ต้นไม้นั้นใหญ่โตมาก รากฐานของต้นไม้แน่นเชื่อมโทรม แต่กิ่งก้านสาขายังคงอยู่ที่นั่น นี่ก็เป็นต้นไม้เช่นกัน รากของพื้นฐานของศาสนาเทพได้ถูกตัดทิ้งไป ที่เหลือทั้งหมดของต้นไม้ยังคงอยู่ หากเมล็ดคงอยู่ ท่านสามารถทำการก่อตั้งได้อีกครั้งหนึ่ง พ่อพูดว่า: พ่อมาและทำการก่อตั้งอีกครั้ง การก่อตั้งเกิดขึ้นผ่านเบราห์มาและการทำลายล้างเกิดขึ้นผ่านชางก้า อย่างแท้จริงที่ได้เป็นการทำลายล้างศาสนาที่นับไม่ถ้วน ผู้ที่เคยศึกษาราชายะในเวลาของสงครามมหาการณะและแล้วก็ก่อตั้งอาณาจักรของพวกเขาเอง ลูกรู้ว่าเวลานี้ลูกจะไปหาพ่อและแล้วเข้ามาสู่โลกใหม่และแล้วต้นไม้ก็จะแผ่แต่เติบโต ศาสนาเทพที่เคยคงอยู่ได้หายไป พ่อพูดว่า: พ่อมาและกำลังทำการก่อตั้งศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไปอีกครั้งหนึ่ง บาร์ตซึ่งเคยสูงสุดเหนือสิ่งใดเวลานี้มีเงามืดมาบัง ด้วยการนั่งบนกองไฟของตณหาราคะ ลูกๆ ดวงวิญญาณเวลานี้ได้กลับมาเกลียด เวลาที่ลูกกำลังนั่งอยู่บนกองไฟของความรู้และกำลังจะกลับมาสวยงาม ลูกเคยอยู่อย่างน่าเกลียด นี่เป็นพ่อสูงสุดดวงวิญญาณสูงสุดที่ทำให้ผู้ที่น่าเกลียดนั้นสวยงาม ลูกได้รับศรีมัทของท่าน ดวงวิญญาณของพ่อสูงสุดดวงวิญญาณสูงสุดนั้นบริสุทธิ์และสวยงามตลอดกาล อัลลอยปะปนเข้าไปในดวงวิญญาณ (ตัวอย่างของทองคำ) ลูกรู้ว่าในเวลานี้โลกเก่านี้จะต้องถูกทำลายและทุกคนต้องตาย และแล้วจะไม่มีใครถูกทิ้งไว้เบื้องหลังที่จะบอกลูกว่า: ให้ปราศชื่อของราม มองดูเมื่อเนห์รูตาย แก้วถ่านของเขาก็ถูกโปรยออกไปทั่วท้องทุ่ง ซึ่งเป็นที่เข้าใจแล้วว่าท้องทุ่งจะได้รับปุ๋ยที่ดีมาก เมื่อต้นไม้เต็มไปด้วยแมลง พวกเขใช้ชีวิตร่วมกับ (เป็นเหมือนกับยาฆ่าแมลงกับแมลงเหล่านั้น) โปรยบนต้นไม้เหล่านั้น เวลาที่ทั้งโลกจะได้รับแก้วถ่านมากมาย เมื่อชนชาติที่ยิ่งใหญ่หรือดวงวิญญาณที่ยิ่งใหญ่ตาย แก้วถ่านของพวกเขาก็ไม่ได้ถูกโปรยทิ้ง สูงสุดเหนือสิ่งใดคือชนชาติ เวลาที่ผู้คนมากมายจะตายและลิดดูชีวะจะได้รับปุ๋ยมากมาย ดังนั้นเหตุใดโลกจึงจะไม่ให้พืชพันธุ์ขึ้นหนึ่งเล่า? ในยุคทองทุกสิ่งเขียวชอุ่มและสดชื่น ใช้เวลาสำหรับโลกนี้ที่จะถูกทำให้ใหม่ เมื่อลูกไปสู่อาณาจักรที่ละเอียดอ่อน มีการแสดงผลไม้ที่ผลใหญ่อย่างมากแก่ลูกและลูกได้ดื่มน้ำมะม่วง ดังนั้นเพียงแต่คิดว่าจะได้รับปุ๋ยมากเพียงไร และบาร์ตเป็นพิเศษจะได้รับสิ่งนั้น สิ่งต่างๆ ที่ดีจำนวนมากมายจะปรากฏขึ้นที่นั่นในโลกใหม่ ด้วยการได้รับปุ๋ยนี้, ทั่วโลกจะกลับมาใหม่ ลูกได้รับน้ำมะม่วงในดินแดนสุชาวดีในอาณาจักรที่ละเอียดอ่อน ลูกได้รับนิมิตของสวนดอกไม้ ฯลฯ ลูกๆบางคนเคยได้นิมิตของโลกนั้น พวกเขไปที่นั่นและดื่มน้ำมะม่วงเจ้าชายและเจ้าหญิงเคยเก็บผลไม้จากสวนมากมาย อย่างไรก็ตามไม่สามารถมีส่วนในอาณาจักรที่ละเอียดอ่อน อย่างแน่นอนที่พวกเขาจะต้องได้ไปในดินแดนสุชาวดี นิมิตนั้นจะไม่ได้ประทานให้กับทุกคน ผู้ที่กลายเป็นเครื่องมือได้รับการประทานนิมิต นี่เป็นไปได้หากลูกอยู่ในการจดจำระลึกถึง หากลูกคงอยู่เป็นลูกๆของบาบาและแล้วในเวลาสุดท้ายลูกเองจะได้นิมิตด้วย ก่อนอื่นต้องทำคอกว้านขึ้นมา ลูกต้องถูกอบในเตาอบและผู้คนมากมายก็มาในเวลานั้น ได้เคยมีการอธิบายแก่ลูกๆแล้วว่าผู้คนจะไม่เข้าใจด้วยการได้รับเอกสารสิ่งพิมพ์ ครูที่สามารถอธิบายแก่พวกเขาเป็นสิ่งที่ต้องการอย่างแน่นอน ครูจะอธิบายได้ในหนึ่งวินาที: นี่คือนิยามของท่านและนี่คือดาต้า (พืชชายคนโต) ของท่าน พ่อที่ไม่มีชีวิตจำกัดนี้เป็นผู้สร้างสวรรค์ หากลูกเพียงแต่ให้เอกสารสิ่งพิมพ์แก่ใครบางคน เขาก็จะมองดูสิ่งนั้นแล้วโยนทิ้งไป เขาจะไม่เข้าใจสิ่งใดอย่างน้อยที่สุดอย่างแน่นอนที่ลูกต้องอธิบายว่าพ่อได้มาแล้ว นี่เป็นหน้าที่ของลูกที่จะตีรวกลองสำหรับสิ่งนี้ อย่างแท้จริงที่มียาดาวาสและฆราวาสและสงครามที่ยิ่งใหญ่เพียงแต่อยู่เบื้องหน้าเช่นกัน อย่างแน่นอนที่ต้องมีใครบางคนที่สอนราชายะ นั่นต้องมีการก่อตั้งสวรรค์ด้วยเช่นกัน จะมีการก่อตั้งของหนึ่งศาสนาและทำลายล้างศาสนา นับไม่ถ้วน ลูกรู้ว่าลูกกำลังเปลี่ยนจากคนธรรมดาเป็นนารายณ์และนาริธรรมดาเป็นลักษมี นี่คือนิยามและวัตถุประสงค์ของเรา นั่นไม่ได้ใช้เวลานานเลยที่พระเจ้าได้เปลี่ยนมนุษย์ให้กลายเป็นเทพ เพียงผู้คนของสุริยวงศ์เท่านั้นที่เรียกว่าเทพ ผู้คนของจันทร์ทราวศ์เรียกว่านักรบ ก่อนอื่นใดลูกต้องกลายเป็นเทพ ด้วยการสอบตกลูกกลายเป็นนักรบ พ่อพูดว่า: ลูกๆที่สุดแสนหวาน, ที่จาก

หายไปนานและเวลานี้ได้พบกันอีกครั้ง มีลูกๆ ที่จากหายไปนานและเวลานี้พบพานอีกครั้งมากมาย มองดูซิเมื่อลูกของใครบางคนหายไปและได้พบอีกครั้งหลังจาก 6-8 เดือน เขาได้รับการต้อนรับด้วยความรักอย่างมาก พ่อของเขาคงมีความสุขอย่างมาก พ่อนี้เองก็พูดด้วยเช่นกันว่า: ลูกๆ ผู้เป็นที่รัก, ที่จากหายไปนานและเวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง ลูกได้มาและพบปะกับพ่อหลังจาก 5000 ปี ลูกๆ ผู้เป็นที่รัก ลูกได้อยู่อย่างแยกห่างและเวลานี้ลูกได้มาพบกับพ่อเพื่อที่จะประกาศสิทธิในมรดกที่ไม่มีขีดจำกัดของลูก อำนาจในการปกครองโลกของเหล่าเทพเป็นสิทธิโดยกำเนิดที่ได้รับจากพระเจ้าผู้เป็นพ่อ บาบามาได้มาเพื่อให้อำนาจในการปกครองที่ไม่มีขีดจำกัดแก่ลูก ผู้เดียวนั้นคือพระเจ้าแห่งสวรรค์, ผู้เป็นพ่อ พ่อพูดว่า: พ่อได้นำของขวัญที่ใหญ่โตมามากมาให้กับลูกๆ อย่างไรก็ตามลูกต้องกลับมาทำตามคำควรแก่ของขวัญนั้น ลูกต้องทำตามศรัทธา หากหลังจากพูดว่า “มา มา บาบา” ลูกลืมท่านหรือลูกหย่าขาดจากท่าน ลูกจะไม่สามารถกลายเป็นพวงมาลัยรอบคอ ลูกๆ ผู้เป็นที่รักอย่างมาก พ่อวางลูกๆ ของเขาไว้บนศีรษะของเขา พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดนี้มีลูกๆ มากมาย บาบาวางลูกไว้สูงมากบนศีรษะของท่าน ท่านวางผู้ที่ล้มลงไปแทบเท้าไว้บนเหนือศีรษะของท่าน ดังนั้นลูกควรจะอยู่อย่างมีความสุขอย่างมาก ลูกควรทำตามศรัทธา ลูกต้องทำตามศรัทธาของผู้เดียว หากลูกทำตามการชี้แนะของตนเอง, ลูกก็ตาย หากลูกทำตามศรัทธา ลูกจะกลายเป็นมนุษย์ที่สูงส่งที่สุด นั่นคือเป็นเทพ บาบากล่าวลูกว่าลูกจะสอบผ่านด้วยอันดับใด พ่อพูดด้วยเช่นกันว่า: ให้กลายเป็นส่วนหนึ่งของสรีรยวงศ์ ดังนั้นสำหรับสิ่งนี้ลูกต้องทำตามมา มา และ บาบา ลูกต้องทำให้ผู้อื่นเป็นผู้ควงกจักรแห่งการสำนึกในตนเองเช่นเดียวกับตัวลูก เมื่อลูกนำผู้อื่นมาอยู่เบื้องหน้าชีพบาบา ท่านก็ถามลูกว่าลูกได้ทำให้ผู้อื่นมากมายกี่คนเป็นเหมือนกับตนเอง สิ่งต่างๆ เหล่านี้นำเสนอสนานอย่างมาก เพียงลูกเท่านั้นสามารถเข้าใจสิ่งเหล่านั้น ลูกใหม่ๆ จะไม่สามารถเข้าใจเลยว่านี่คือวิหาลัยสำหรับการเปลี่ยนจากมนุษย์ให้กลายเป็นเทพ บางคนได้รับการแต่งตั้งสี่สัปดาห์อย่างดีมากใน 7 วัน บางคนก็ไม่ได้รับการแต่งตั้งสี่สัปดาห์เลย ต้องมีการทำความเพียรพยายามอย่างมาก สิ่งแรกที่มีการอธิบายแก่ลูกๆ ก็คือก่อนอื่นใดลูกต้องถามทุกคนว่า: ท่านรู้จักพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดไหม? พวกเขาพูดว่า: ใช่ ท่านอยู่ในฉันและอยู่ในท่าน ท่านอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน ในกรณีเช่นนั้นไม่มีความจำเป็นที่จะถามสิ่งใดกับพวกเขาอีกต่อไป ในเมื่อลูกพูดว่าท่านเป็นพ่อ นั่นเป็นไปได้อย่างไรที่ท่านจะอยู่ในท่านและฉัน? มรดกได้รับมาจากพ่อ ดังนั้นก่อนอื่นใดจงอธิบายอัลฟา พ่อพูดว่า: ลูกๆ ที่จากหายไปนานและเวลานี้พบพานอีกครั้งของพ่อ ไม่มีผู้เคร่งศาสนาหรือชั้นยาสซีใดสามารถพูดเช่นนั้นได้ ลูกรู้อย่างแท้จริงว่าลูกคือลูกๆ ที่จากหายไปนานและเวลานี้ได้พบพานอีกครั้งของชีพบาบา ลูกได้มาและพบปะกับท่านอีกครั้งหลังจาก 5000 ปีเพื่อที่จะประกาศสิทธิในมรดกแห่งสวรรค์ของลูก ลูกรู้ว่าลูกเคยเป็นนายของสวรรค์และลูกกำลังจะกลายเป็นเช่นนั้นอีกครั้ง อย่างแน่นอนที่ลูกต้องไปสวรรค์ และแล้วลูกต้องประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูงตามความเพียรพยายามของลูก อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัฟฟาดา พ่อทางจิตพูดนมัสเตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. จงทำตามแม่และพ่อและทำงานรับใช้ของการทำให้ผู้อื่นเป็นเช่นเดียวกับตัวลูกเอง จงกลายเป็นผู้ควงกจักรแห่งการสำนึกในตนเองและทำให้ผู้อื่นเป็นเช่นเดียวกัน
2. ในการที่จะกลายเป็นพวงมาลัยรอบคอของพ่อ ให้จดจำพ่อด้วยสติปัญญาของลูก อย่าได้ทำเสียใจใดๆ จงอยู่ในการจดจำระลึกถึงอย่างสม่ำเสมอ

พร: ขอให้ลูกได้รับความเคารพอย่างสม่ำเสมอและอยู่อย่างมั่นคงในความเคารพตนเองของลูกโดยการสละสิ่งทั้งสำนึกเป็นร่าง ลูกๆ ผู้ที่สละสิ่งทั้งสำนึกเป็นร่างในชาติเกิดเดี่ยวนั้นและอยู่อย่างมั่นคงในความเคารพตนเองของพวกเขาได้รับโชคของการอยู่อย่างได้รับความเคารพตลอดทั้งวงจรเป็นการตอบแทนสำหรับการสละสิ่งทั้งนี้ จากพ่อ ผู้ประทานโชค เป็นเวลาครึ่งวงจรที่ลูกได้รับความเคารพจากปวงประชาของลูกและเป็นเวลาครึ่งวงจรที่ลูกได้รับความเคารพจากผู้ก่อกำเนิดของลูก ในเวลานี้ในยุคบรรจบพบกัน พระเจ้าตัวท่านเองให้ความเคารพแก่ลูกๆ ที่มีค่าควรแก่ความเคารพของท่าน ความเคารพตนเองและการนับถือ(ความเคารพ)มีการเชื่อมโยงกันอย่างลึกซึ้งมาก

คติพจน์: ผ้าแต่ได้รับพรจากพ่อและครอบครัวยุบราห์มในทุกอย่างก้าวและลูกจะผ้าแต่เคลื่อนไปข้างหน้าอย่างสม่ำเสมอ

*** โอม ขานดี ***

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน เวลาที่ลูกกลายเป็นเช่นเพชรจากเปลือกหอย การรับสิทธิ์ในศักดิ์ของพระเจ้าหมายถึงการเป็นเหมือนเพชร การทำตามศรัทธาจะทำให้ลูกกลายเป็นเช่นเพชร
- คำถาม:** อะไรคือเหตุผลที่บางคนได้รับสถานะภาพที่สูงศักดิ์ในยุคทอง ในขณะที่ผู้อื่นได้รับสถานะภาพของผู้รับใช้หรือปวงประชา
- คำตอบ:** ผู้ที่ศึกษาความรู้ของมหาสมุทรแห่งความรู้อย่างดีมากและซึมซับความรู้นั้น ผู้ที่ให้ทานเพชรพลอยแห่งความรู้แก่ผู้อื่นและทำให้พวกเขาทัดเทียมกับตนเองในยุคแห่งการบรรจบพบกันจะได้รับสถานะภาพที่สูงศักดิ์ในยุคทอง ผู้ที่ไม่ระมัดระวังหรือสร้างความโกลาหลโดยการเข้าไปสู่สำนักที่เป็นร่างจะได้รับสถานะภาพของปวงประชา ผู้ที่ไม่ใส่ใจกับการศึกษานี้จะกลายเป็นคนรับใช้

โอมชานติ ผู้ที่จะกลายเป็นเช่นเพชรจากที่เป็นเปลือกหอย ผู้ที่เป็นลูกๆ ที่ทำความเพียรพยายาม ที่จากหายไปนานและเวลานี้ได้พบพานอีกครั้งของพ่อรู้ว่าพวกเขาจะถูกจุใจมาจากพายุของมายาได้ ลูกทำความเพียรพยายามเพื่อมาเป็นเพชรจากที่เป็นเปลือกหอย อย่างไรก็ตาม ด้วยการไม่ทำตามศรัทธา ลูกจะถูกจุใจอีกครั้งจากพายุของมายา และแสงของลูกก็ถูกเป่าให้ดับลง ยังมีเพลงที่เกี่ยวกับสิ่งนี้ด้วย เวลาที่ลูกได้รู้ว่าลูกเคยเป็นเทพที่มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชา ดวงวิญญาณได้ยีนสิ่งนี้จากผู้เป็นที่รักที่สุด พ่อที่ไม่มีขีดจำกัด มีการร้องสรรเสริญท่านในการเป็นพระเจ้า ผู้ที่สูงสุดเหนือสิ่งใด ทุกคนในโลกจดจำท่าน เพราะแน่นอนว่าในโลกนี้ไม่มีสิ่งใดนอกจากความทุกข์ อย่าคิดว่ามนุษย์ทั้งหมดไม่รู้จัก พวกเขาเข้าใจว่าบาร์ตโบราณเคยสูงส่งอย่างมาก และไม่มีดินแดนหรือศาสนาอื่นใดในเวลานั้น เหตุนี้เองบาร์ตจึงถูกเรียกว่าดินแดนโบราณ พวกเขาเข้าใจมากเท่านั้น แต่พวกเขาไม่รู้ว่สิ่งนั้นเกิดขึ้นอย่างไรและเมื่อไร หรือบาร์ตจะเป็นเหมือนเพชรอีกครั้งอย่างไรและเมื่อไร พวกเขาไม่รู้ เวลาที่ ลูกๆ กำลังนั่งเป็นการส่วนตัวต่อหน้าบาบา และผู้ที่อาศัยอยู่ต่างแดนหรืออยู่ศูนย์อื่นๆ ก็กำลังรับฟังด้วย พ่อที่ไม่มีขีดจำกัด ผู้ที่ทำให้ลูกเป็นเช่นเพชร พูดว่า นี่คือชาติเกิดสุดท้ายที่ศักดิ์สิทธิ์ของลูกที่พระเจ้านั่งอยู่ที่นั่นและสอนลูกให้เป็นเหมือนเพชร ดังนั้น ลูกจึงควรมีความนับถืออย่างมากต่อพ่อเช่นนั้น ความนับถือมีต่อพ่อที่แท้จริง ครูที่แท้จริง และสัจกูรู พ่อพูดว่า พ่อคือผู้เดียวที่ทำให้ความสุขแก่ลูกๆ พ่อมาในเวลานี้และให้คำแนะนำแก่ลูกเพื่อทำให้ลูกมีความสุข ศรัทธาที่พระเจ้าได้ให้ไว้นั้นต่อมานุษยได้นำมาเขียนไว้ในกิตะ อย่างไรก็ตาม สิ่งนั้นไม่ได้ถูกเขียนไว้อย่างถูกต้องแม่นยำ เวลาที่ท่านกำลังทำให้ลูกสูงสุดเหนือสิ่งใดเหมือนกับเพชร แม้ว่าทุกดวงวิญญาณของทั้งโลกเป็นลูกๆ ของพ่อ แต่ลูกๆ เท่านั้นที่จะไปสู่ยุคทอง ยังมีบราห์มา พ่อของมนุษยชาติด้วยเช่นกัน เวลาที่ ลูกเป็นหลานของชีพบาบาและยังเป็นโหลน(great, great-grandchildren) ด้วย การขยายตัวเกิดขึ้นอย่างต่อเนื่อง จริงๆ แล้ว ฉัน ผู้เป็นพ่อเป็นผู้สร้างทุกคน หากลูกถามผู้คนที่ใครสร้างพวกท่านขึ้นมา พวกเขาจะตอบว่า อัลลาห์หรือคูดา (พระเจ้า) พวกเขาเข้าใจได้เท่านั้น แต่พวกเขากลับไม่รู้เลยว่าท่านสร้างพวกเขาอย่างไรหรือประชากรเพิ่มขึ้นอย่างไร ลูกคือผู้ที่เข้าใจว่าสิ่งสร้างนั้นมีจำนวนเพียงเล็กน้อยในยุคทอง แน่แน่นอนว่าต้องมีผู้สร้างที่จะสร้างโลกใหม่ ท่านทำให้ลูกได้รับสถานะภาพของความเป็นเทพในโลกใหม่ ดังนั้นแน่นอนว่าท่านต้องทำให้โลกเก่าถูกทำลาย ไม่มีใครรู้สิ่งนี้ ผู้คนเขียนหนังสือและคัมภีร์มากมาย พวกเขาคิดว่าเหล่านั้นเป็นคัมภีร์ปรัชญา ความรู้เป็นปรัชญา อย่างไรก็ตาม ไม่มีใครรู้ว่าเพียงพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดเท่านั้นคือมหาสมุทรแห่งความรู้ ลูกได้รับความรู้จากผู้เดียวนั้นและกลายเป็นเพชร การได้รับศักดิ์ของพระเจ้า หมายถึงการมีชาติเกิดที่เป็นเพชร พ่อผู้ที่ทำให้ทุกคนกลายเป็นเพชรกำลังทำให้เรากลายเป็นเพชร ความยิ่งใหญ่ของท่านได้รับการจดจำ ไม่มีเรื่องของความยิ่งใหญ่ในยุคทอง แม้กระนั้นความคิดนี้ก็ไม่ได้เกิดขึ้นที่นั่น เวลาที่ลูกเข้าใจว่าเวลานี้ลูกไม่ใช่ศูทรหรือเทพ แต่ลูกคือบราห์มิน ลูกเป็นผู้ดวงกงจักรแห่งการสำนึกในตนเอง ลูกจะเป็นผู้ดวงกงจักรแห่งการสำนึกในตนเองที่นั่น แล้วลูกก็จะไปปกครองในอาณาจักรของสกุลของวิษณุ ที่นั่นลูกต้องเป็นผู้ดวงกงจักรแห่งการสำนึกในตนเองและเป็นเหมือนดอกบัว ที่มีความเพียรพยายาม ในขณะที่ที่นั่นลูกได้รับผลรางวัล ไม่มีใครในโลกรู้เกี่ยวกับสิ่งเหล่านี้ พ่อพูดว่า มายาทำให้ลูกกลายเป็นผู้มีสติปัญญาตกต่ำ ลูกเคยเป็นเทพผู้ที่เป็นเหมือนเพชร เริ่มแรกลูกไม่รู้สิ่งนี้ มีความคิดเห็นมากมายในโลก บางคนพูดสิ่งหนึ่ง และผู้อื่นก็พูดสิ่งอื่น บางคนพูดว่า เมื่อมนุษย์ตาย พวกเขาจะเกิดใหม่ ผู้อื่นพูดว่า ไม่ว่าความคิดของท่านจะเป็นเช่นไร นั่นคือสิ่งที่ท่านจะเป็น มีผู้คนที่มีความคิดเห็นแตกต่างกันมากมาย ลูกคือผู้ที่ทำตามศรัทธา ด้วยการทำตามศรัทธา ความคิดเห็นของลูกจะสูงส่ง ลูกเท่านั้นที่เข้าใจประเด็นเหล่านี้ ไม่ใช่ทุกคนจะเข้าใจประเด็นเหล่านั้นได้ แม้ว่าบางคนอาจจะเป็นมหาเศรษฐีหรืออภิมหาเศรษฐี เขาก็พบว่าเป็นเรื่องยากที่

จะยอมรับความรู้นี้ได้ แทบไม่มีคนมั่งคั่งมาเพราะพวกเขามีความซับซ้อนมากมาย ในละครได้ถูกกำหนดไว้ว่า คนจนเท่านั้นที่จะเข้ามาสู่ตักของพระเจ้า พาหนะนี้เป็นของผู้เดียวนั้น ทั้งบัพและดาดาอยู่ด้วยกัน ลูกเท่านั้นที่รู้อะไรนี้ พระเจ้าที่ไม่มีตัวตนไม่มีร่างกายของตัวเอง ดังนั้น แน่หนอนว่าท่านต้องยืมร่างกายมาใช้ เพราะเมื่อนั้นที่พระเจ้าจะพูดได้ ไม่สามารถมีคำพูดของพระเจ้าศรีกฤษณะ ผู้คนจะรู้จักจำเขาได้ในทันที ผู้เดียวนั้นไม่มีตัวตน ซึ่งเหตุนี้เองจึงไม่มีใครรู้จักท่าน ทุกวันนี้ ผู้คนจำนวนมากเปลี่ยนเสื้อผ้าและแต่งกายเหมือนกฤษณะเพื่อหาเงิน พวกเขาทั้งหลายกลายเป็นสาวกของมายาเวลานี้ ลูกกลายเป็นสาวกของพระเจ้า บางคนกลายเป็นสาวกของพระเจ้า 100 เปอร์เซนต์ และลี้ภัยอยู่กับท่าน ในขณะที่คนอื่น ๆ ติดกับอยู่ในการลี้ภัยกับมายาราวน บาบาอธิบายแล้วว่า โดยเฉพาะอย่างยิ่งมาก ชาวบาร์ตทั้งหลายอยู่ในกระท่อมของความทุกข์ ทั้งโลกคือลัγκα ผู้คนเขียนสิ่งที่มิใช่ติดจำกัดเท่านั้นในคัมภีร์ พ่อที่ไม่ใช่ติดจำกัดพูดสิ่งที่ไม่มีติดจำกัด ลูกเข้าใจว่าเวลานี้ลูกอยู่ในตักของพระเจ้า จากนั้นลูกจะกลายเป็นเทพ เป็นนายของโลกใหม่ มายาจะไม่อยู่ที่นั่น ผู้ที่เป็นของสุริยวงส์และจันทร์ทราวส์มั่งคั่งอย่างมาก แล้วเมื่อลูกเข้าไปสู่สกุลพ่อค้า ลูกก็สร้างวัดด้วยทองคำและเพชร ผู้คนกลุ่มแรกที่สร้างวัดด้วยทองคำและเพชรเช่นนั้นเคยอาศัยอยู่ในพระราชวังเช่นนั้น เหตุนี้เองจึงจดจำกันว่า บาร์ตเคยเป็นเหมือนเพชร เวลานี้บาร์ตเป็นเหมือนเปลือกหอย นี่คือโลกที่ไม่บริสุทธิ บาร์ตเคยเป็นดินแดนแห่งสัจจะที่บริสุทธิ เวลานี้บาร์ตเป็นดินแดนที่ไม่บริสุทธิ เราไม่สามารถเรียกบาร์ตว่าบริสุทธิได้ในเวลานี้ เวลานี้เรากำลังจะกลับมาบริสุทธิ โลกนั้นเคยปราศจากกิเลสอย่างสิ้นเชิง คำสรรเสริญของกฤษณะนั้นสูงมาก ผู้คนแสดงภาพของเขาในชิงช้า แต่พวกเขาก็ไม่รู้จักชีวประวัติของกฤษณะ ลูกเข้าใจว่าเวลานี้เป็นยุคเหล็ก บาร์ตเคยเป็นยุคทอง ชาวบาร์ตเท่านั้นที่ใช้ 84 ชาติเกิด ผู้คนยอมรับสิ่งเหล่านี้เมื่อลูกอธิบายให้แก่พวกเขาอย่างเหมาะสม ผู้คนของบาร์ตเป็นเหมือนเพชรด้วยการเข้าไปสู่ตักของพระเจ้า ราชาราชินีเป็นเช่นไร ปวงประชาเป็นเช่นนั้น กล่าวได้ว่าปวงประชาเป็นเช่นเพชรด้วยเช่นกัน เวลานี้ ราชาราชินีและปวงประชาเป็นเช่นเปลือกหอย พ่อผู้ที่ทำให้ลูกเป็นเพชรมาแล้วในเวลานี้ ดังนั้นลูกควรทำความเพียรพยายามอย่างเต็มที่ ลูกต้องมีโยคะเต็มที่กับพ่อผู้ที่ทำให้ลูกเป็นเพชร ลูกเข้าใจว่า ชีพบาบา กำลังทำให้ลูกกลายเป็นนายของดินแดนสุขาวิดี ทุกสิ่งขึ้นอยู่กับการที่ลูกศึกษาเล่าเรียนอย่างไร ทุกคนควรมีความคิดที่จะศึกษาเล่าเรียน แม้ขณะกำลังทำงานอยู่ที่บ้าน จงคิดว่าตนเองเป็นนักเรียนของพระเจ้าผู้เป็นพ่อ การศึกษาของลูกง่ายมาก ลูกจำเป็นต้องมาฟังแม่เพียงชั่วครู่ก็ตาม ประเด็นที่ดีมากจะปรากฏออกมาเรื่อยๆ เพื่อที่ว่าลูกศรจะยิงถูกบางคนได้ในเวลาใดก็ตาม ดังนั้น ไม่ว่าสิ่งใดจะเกิดขึ้น แน่หนอนว่าลูกต้องฟังมุรลี หากลูกไม่สามารถฟังมุรลีได้ ลูกควรฟังความรู้ด้วยวิธีการใดก็ตามที่ทำได้ ทำการนัดหมายก็ได้ ก่อนอื่น ลูกควรใช้เวลาหนึ่งอาทิตย์เพื่อทำความเข้าใจสิ่งเหล่านี้เป็นอย่างดี หลังจากนั้นลูกต้องศึกษาเพื่อที่จะเข้าใจประเด็นใหม่ๆ บาบาสอนลูกอย่างต่อเนื่อง ประเด็นมากมายจะปรากฏขึ้นมาอย่างต่อเนื่อง ลูกควรเขียนบนกระดานข้างนอกด้วยว่า พี่น้องหญิงชาย เชิญเข้ามาเรียนโยคะ เราทำให้พวกคุณเป็นเหมือนเพชรได้ด้วยความรู้และราชาโยคะที่ง่ายตายนี้ ลูกมีโปสเตอร์ทั้งหมด เป็นเรื่องง่ายมากที่จะอธิบายสิ่งเหล่านั้น เหมือนกับการเอาของเล่นให้เด็กเล็กดูและสอนว่า นี่คืองู นี่คืองูที่ขึงทำ และนี่คืออูฐ เป็นต้น มนุษย์ไม่รู้จักดวงวิญญาณสูงสุดหรือสิ่งที่ท่านทำ หากพวกเขาไม่รู้ว่าการท่านทำงานอะไร ท่านก็ไม่มีค่าสำคัญหลงเหลืออยู่เลย ดังนั้น ลูกจึงต้องใช้รูปภาพเพื่ออธิบายให้แก่พวกเขาว่า นี่คือพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด ชีวา ท่านคือผู้เดียวที่ทำให้ทุกคนเป็นเหมือนเพชร เราได้รับมรดกของเราจากท่านโดยผ่านบราห์มา ชีพบาบาสอนบราห์มา कुमारและบราห์มา कुमारและทำให้พวกเขากลายเป็นเทพ เพราะลูกได้ถูกสอนมา ลูกจึงอธิบายให้แก่ผู้อื่นได้ ก่อนหน้านี้ ลูกไม่รู้ว่าการพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดมาและสอน คำอธิบายที่ว่าบาร์ตเคยเป็นเพชรอย่างไรและเวลานี้กลายเป็นเปลือกหอยอย่างไรนั้นง่ายตายมาก แล้วเหตุใดลูกจึงไล่ตามเปลือกหอยแล้ว ทรัพย์สมบัติทั้งหมดนั้น ฯลฯ กำลังจะกลายเป็นฝุ่น เวลานี้ ลูกควรหารายได้ที่แท้จริงเพื่อดินแดนแห่งสัจจะ หากลูกไม่หารายได้อย่างเต็มที่ ลูกจะกลายเป็นปวงประชาธรรมดา ลูกจะกลายเป็นคนใช้ของปวงประชา ลูกเป็นของพ่อแล้วก็หย่าร้างจากท่าน! ดังนั้น บาบาจึงอธิบายว่า ลูกๆ ลูกขอมุรลีไปอ่านที่บ้านได้ ลูกจะได้รับมุรลีอย่างต่อเนื่อง ไม่ว่าลูกอยู่ที่ไหนก็ตาม แน่หนอนว่าลูกต้องศึกษามุรลี จงศึกษาและสอนผู้อื่น ลูกทำงานรับใช้ได้แม้ขณะอยู่ต่างประเทศ ลูกต้องให้การแนะนำของพ่อ ในเวลาสุดท้ายเท่านั้นที่อิทธิพลของลูกจะกระจายออกไป พวกเขาจะเข้าใจว่าบาร์ตโบราณเคยเป็นสวรรค์ ทรัพย์สมบัติจำนวนมากถูกปล้นไปจากที่นี่ ในยุคทองลูกจะเป็นนายที่มีชีวิตของโลก นั่นคือ ลูกจะปกครองอาณาจักร แล้วในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา ลูกก็จะเก็บภาพลักษณ์ที่ไม่มีชีวิตไว้ตรงมุมเล็กๆ ของห้องและสร้างอนุสรณ์ ลูกยังต้องการอุปกรณ์สำหรับการกราบไหว้บูชาอีกด้วย เดียวนี้ ลูกมาเพื่อที่จะรับรู้ทุกสิ่งว่า ลูกเคยมีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาอย่างไรและเวลานี้ลูกกลายเป็นผู้ที่กราบไหว้บูชาอย่างไร เราใช้เวลาเพียงไรในการกลายเป็นผู้มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาจากที่เป็นผู้กราบไหว้บูชา วัดเหล่านั้นถูกสร้างขึ้นมาอย่างไร เราคือผู้ที่สั่งให้สร้างวัดเหล่านั้นขึ้นมา เราได้สร้างภาพลักษณ์ที่ไร้ชีวิตของตนเองและเริ่มกราบไหว้บูชาตนเอง เหล่านี้เป็นสิ่งที่น่าอัศจรรย์เหลือเกิน! พ่ออธิบายว่า ลูกๆ เวลานี้ จงอย่าประมาท! ลูกจะกลายเป็นเพชรด้วยการมีสำนักดวงวิญญาณ อย่ามีสำนักที่เป็นร่าง ด้วยการมีสำนักที่เป็นร่าง ลูกจะสร้างความโกลาหลอย่างมากและไม

เพียงแค่ทำลายตนเองเท่านั้น ลูกยังทำลายผู้อื่นด้วย ด้วยการศึกษากับมหาสมุทรแห่งความรู้เพียงผู้เดียวนี้ บางคนรับสิทธิ์ในบัลลังก์นกยูง ในขณะที่ผู้อื่นจะกลายเป็นสาวใช้คนรับใช้ ดุสิ ลักษณะและนารายณ์เคยเป็นจักรพรรดิแห่งสวรรค์ พวกเขาได้รับการสรรเสริญและกราบไหว้บูชาอย่างมากมาย วัดถูกสร้างขึ้นมาให้กับพวกเขา ลูกเข้าใจว่าเวลานี้ลูกกำลังจะกลายเป็นลักษณะและนารายณ์ของสุริยวงศ์อีกครั้งหนึ่ง แล้วจากสุริยวงศ์ ลูกจะเข้าไปสู่จันทราวต การรับสิทธิ์ในอาณาจักร หมายถึงการได้รับสถานภาพที่สูงเช่นนั้น ลูกต้องทำความเพียรพยายามเช่นนั้นและพอใจผู้อื่น หากลูกไม่รู้วิธีการพอใจผู้อื่น นั่นหมายความว่าลูกไม่ได้เรียนรู้ที่จะทำความเพียรพยายามด้วยตนเอง ลูกไม่สามารถเป็นราชาหรือราชินีได้ หากลูกทำให้ผู้อื่นทัดเทียมกับตนเองไม่ได้ ลูกต้องให้ทานอัญมณีแห่งความรู้อันไม่เสื่อมสลาย มีเพียงไม่กี่คนเท่านั้นที่มีความซาบซึ้งนี้ ด้วยการอยู่อย่างมีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ องค์แห่งความสุขของลูกจะสูงขึ้น ดุสิ มาผ่าและبابา มีความใส่ใจมากเพียงไร พ่อรู้สึกสงสารเมื่อลูกสาวกำลังถูกทุบตี ท่านคิดว่าจะปกป้องเธอได้อย่างไร มีความโกลาหลมากมายเกิดขึ้นเมื่อมีการให้การลี้ภัย บาร์ตได้รับลอร์ดเตอร์รี่จากชีพบาบาผู้ทรงอำนาจ เพื่อที่จะเป็นเหมือนเพชร เวลานี้ลูกกำลังรับฟังเป็นการส่วนตัวและสนุกสนานกับสิ่งนั้น บาบานัดยาให้ลูกอย่างต่อเนื่อง ลูกๆ ควรทำตามศรัทธาในทุกย่างก้าว อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัฟดาดา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. แนนอนว่า จงมีความนับถือต่อพ่อ ครู และสัตคุรุ ผู้ที่ให้ความสุขแก่ลูก การทำตามคำสอนของท่านหมายถึง การมีความเคารพนับถือต่อท่าน
2. ขณะกำลังทำงานบ้าน จงคิดว่าตนเป็นนักเรียนของพระเจ้า ผู้เป็นพ่อ จงใส่ใจอย่างเต็มที่ต่อการศึกษานี้ อย่าขาดมุรลิจงหารายได้ที่แท้จริงสำหรับดินแดนแห่งสัจจะ

พร: พร: ขอให้ลูกกลายเป็นผู้มีชัยชนะเหนือมายาโดยการล่องรู้อดีต ปัจจุบัน และอนาคตอย่างเป็นตรีกาลดาร์ชิตที่ยิ่งใหญ่
ลูกๆ ผู้ที่รู้รูปกาลเวลาทั้งสามไม่สามารถพ่ายแพ้ต่อมายาได้เลย เพราะสติปัญญาของดวงวิญญาณตรีกาลดาร์ชิตรู้อย่างชัดเจนว่าปัจจุบันคืออะไรและอะไรกำลังจะเกิดขึ้นในอนาคต “ฉันเป็นอะไรและฉันกำลังจะกลายเป็นอะไร” เขามีความซาบซึ้งของทั้งเวลาปัจจุบันและอนาคต ด้วยความซาบซึ้งนี้ เขาเฝ้าแต่โยยบินในความสุขและเหตุนี้เองทำให้เขาอยู่เหนือผืนดิน เขาไม่ถูกดึงดูดไปสู่ร่างกาย ความสัมพันธ์ของร่างกายหรือสิ่งของในครอบครองของร่างกาย

คติพจน์: ผู้ที่มีคุณธรรมของความง่ายดาย จะพบว่าง่ายดายมากที่จะก้าวเดินต่อไปในชุมชน

*** โอม ชานติ ***

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวานลูกต้องสะสมบุญชื่อบุญของลูกสำหรับ 21 ชาติเกิด และเผาบุญชื่อบาปของลูกด้วยพลังโยคะ ดังนั้นอยู่อย่างสำรวจตน
- คำถาม:** ด้วยการทำตามศรัทธาที่ลูกจะสามารถทำความเพียรพยายามของการไปอยู่เหนือเสียงได้อย่างง่ายดาย?
- คำตอบ:** ศรัทธากล่าวว่า: ลูกๆ กลับมาสำรวจตน อย่าได้พูดสิ่งใด เมื่อลูกทำตามศรัทธาที่ลูกจะสามารถไปอยู่เหนือเสียงได้อย่างง่ายดาย ยิ่งลูกคงอยู่ในการจดจำระลึกถึงและดวงกงจักรแห่งการสำนึกในตนเองมากเพียงใด ลูกจะสะสมรายได้มากตามนั้น เวลาอมฤตนั้นดีมากสำหรับการจดจำระลึกถึง ดั้นในเวลานั้น นั่งลง สำรวจตน และทำให้ตนเองมั่นคงในศาสนาดั้งเดิมของดวงวิญญาณ
- เพลง:** ลูกใช้เวลากลางคืนในการหลับนอน และเวลากลางวันในการรับประทาน

โอมชานติ ใครอธิบายลูกให้กลับมาสำรวจตน ไม่พูดสิ่งใด แต่นั่งอย่างมั่นคงในรูปของดวงวิญญาณ? พ่อพูดกับลูกๆ ว่า: อย่าได้พูดสิ่งใด ลูกได้เคยพูดว่า "ราม ราม" อย่างมากมาย แต่มนุษย์ก็ไม่สามารถกลับมามีบริสุทธิได้ด้วยการพูดสิ่งนั้น มนุษย์สามารถกลับมามีบริสุทธิจากไม่บริสุทธิเมื่อพวกเขาทำตามศรัทธาของพ่อผู้ชำระให้บริสุทธิ ด้วยการพูดว่า "ผู้ชำระให้บริสุทธิ" ลูก จดจำพ่อ พ่อพูดว่า: ลูกได้เคยไม่บริสุทธิอย่างแท้จริง เวลาลูกกำลังกลับมาบริสุทธิ ไม่มีใครไม่บริสุทธิในยุคทอง 5000 ปีที่แล้ว เมื่อบาร์ตเคยบริสุทธินั้นก็มีเพียงศาสนาเดียว พ่อ นั้นจะสร้างโลกของความสุখে่านั้น บาร์ตเคยเป็นดินแดนของความสุখে วัตที่สร้างแก่ ลักษมีและนารายณ์ รามและสีดา คือสิ่งที่ยิ่งใหญ่ของยุคทองและยุคเงิน ในยุคทองอย่างแท้จริงที่มีราชวงศ์ของลักษมีและนารายณ์ ในบาร์ตนี้ที่ซึ่งเคยมีอาณาจักรสุริยวงศ์และจันทร์ทรวงศ์ และในเวลานี้อาณาจักรเหล่านั้นกำลังมีการก่อตั้งอีกครั้ง สิ่งนี้เรียกว่าภูมิศาสตร์และประวัติศาสตร์ของโลก เพียงมนุษย์เท่านั้นที่จะรู้สิ่งนี้ เมื่อมนุษย์ไม่รู้สิ่งนี้พวกเขาก็กล่าวได้ว่าเลวร้ายยิ่งกว่าสัตว์ พวกเขาหลุมลูกคลุกคลานไปทั่วอย่างมากมายเพื่อที่จะรู้จักพ่อแต่พวกเขาไม่สามารถรู้จักท่าน ลูกกลายเป็นลูกของพ่อและดังนั้นท่านให้คำแนะนำของตัวท่านแก่ลูก ในตอนแรกลูกไม่ได้มีคำแนะนำตัวของท่านและดังนั้นผลที่ตามมาของสิ่งนั้นคืออะไร? ลูกกลายเป็นลูกกำพร้า ผู้ที่ไม่เชื่อในพระเจ้า เป็นผู้ที่ไม่เชื่อในพระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้าและผู้เป็นนาย เวลาลูกเป็นของพ่อและดังนั้นลูกกำลังประกาศสิทธิ์ในมรดกของลูกจากพ่อ มรดกที่ลูกได้รับนั้นใหญ่โตมาก: ลูกได้รับอำนาจในการปกครองเป็นเวลา 21 ชาติเกิด นี่คือนั่นเล็กน้อย หรือ? เป็นเวลา 5000 ปีตั้งแต่ลักษมีและนารายณ์เคยปกครองอาณาจักร ประวัติศาสตร์นั้นซ้ำรอยอีก พ่ออธิบายว่า: ทำตามศรัทธาของพ่อ อยู่อย่างสำรวจตน อย่าได้อยู่อย่างสนใจสิ่งภายนอก เวลามีความมิดมิดอย่างที่สุด นี่เรียกว่ากลางคืน รุ่งอรุณกำลังมาในเวลานี้ ตอนสิ้นสุดของยุคเหล็กเรียกว่าความมิดมิดอย่างที่สุด และตอนเริ่มต้นของยุคทองเรียกว่าแสงสว่างอย่างที่สุด พ่อพูดว่า: พ่อมาในยุคแห่งการบรรจบพบกันเท่านั้นเมื่อมนุษย์ทั้งหมดไม่บริสุทธิ เวลานั้นพ่อได้มาเพื่อให้มรดกของความสุখেที่ตลอดไปแก่ลูก การทำลายล้างเพียงแต่อยู่เบื้องหน้า เวลามามากมายได้ผ่านไป และเวลาเล็กน้อยเท่านั้นที่หลงเหลืออยู่ ดังนั้นในเวลานี้เพียรพยายามอย่างเร็วและประกาศสิทธิ์ในมรดกของลูกจากพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดเช่นที่ทุกคนกำลังทำ ทั้งหมดคือผู้เพียรพยายาม เวลานั้นทุกคนต้องกลับไปสู่บ้านที่แสนหวาน ไปอยู่เหนือเสียง นั่นคือบ้านของเราดวงวิญญาณทั้งหลาย ดินแดนนิพพาน ไม่ได้เป็นเพียงแค่มนุษย์เดียวอาศัยอยู่ในดินแดนนั้น ดวงวิญญาณมนุษย์ที่มีชีวิตทั้งหมด ที่คงอยู่ในเวลานี้ทั้งหมดจะละร่างของเขาและไปยังบ้านของเขาไปหาบิดา นั่นคือต้นไม้ที่ไม่มีตัวตน เช่นที่มีการแสดงต้นไม้ไว้ในรูปภาพ นั่นคือบ้านของเราดวงวิญญาณ ดินแดนแห่งความสงบ แล้วเราจะไปสู่ดินแดนแห่งความสุখে วงจรของ 84 ชาติเกิดมาถึงจุดจบในเวลานี้ หลังจากยุคเหล็กอย่างแน่นอนที่ยุคทองจะมา หลังจากยุคทองแดงอย่างแน่นอนที่ยุคเหล็กจะต้องมา พ่อพูดว่า: พ่อมาในยุคแห่งการบรรจบพบกันของทุกๆ วงจร พ่อสนใจในการทำลายล้างโลกเก่า จนกว่าการก่อตั้งโลกใหม่จะเสร็จสิ้น ลูกต้องคงอยู่ในโลกเก่านี้จนกว่าอาคารใหม่จะสร้างเสร็จ ลูกยังคงต้องอาศัยอยู่ในอาคารเก่า แล้วเมื่อบ้านใหม่สร้างเสร็จก็มีการทำลายบ้านเก่า สิ่งเหล่านี้คือสิ่งเก่าด้วยเช่นกันใช่ไหม? มีสงครามมหาการณะนี้เพื่อการทำลายล้างสิ่งนั้น พ่อและแม่และอธิบายแก่ลูกๆ เป็นดวงวิญญาณที่เข้าใจสิ่งนั้น ก็เป็นดวงวิญญาณที่ศึกษาความรู้ทางโลกเช่นกัน ดวงวิญญาณพูดว่า: ฉันคือครูใหญ่, ศัลยแพทย์ เนื่องจากการไม่มีความรู้ของดวงวิญญาณพวกเขาจึงมีสำนึกที่เป็นร่าง เป็นดวงวิญญาณที่น่าอาสัสนสการไป ลูกเข้าใจว่าชีพบาบา กำลังอธิบายแก่ลูกๆ ดวงวิญญาณ เราดวงวิญญาณจะละร่างเก่าของเราและไปรับร่างใหม่ เวลานั้นเราอยู่อย่างน่าเกลียด และเราจะกลับมาสวยงามอีกครั้ง การกลับมาที่น่าเกลียดจากสวยงาม เราใช้เวลา 84 ชาติเกิด แล้วบาบา เราออกไปจากกองไฟของตัณหาและทำให้เรานั่งบนกองไฟแห่งความรู้และทำให้

เรากลายเป็นนายของยุคทอง พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดจะให้มรดกที่ไม่มีขีดจำกัดแก่ลูกอย่างแน่นอน พ่อคือผู้ที่สูงสุดเหนือสิ่งอื่นใด ท่านพูดว่า: พ่อได้นำของขวัญของดินแดนสุชาวดีมาเพื่อลูก พ่อได้นำเอาสวรรค์ไว้บนอ้อมมือของพ่อ ลูกมีนิมิตของสิ่งนั้นในหนึ่งวินาที มีบราห์มา कुमार และกุมารมากมาย อย่างแน่นอนที่พวกเขาคือลูกๆ ของบราห์มาและหลานของชีพบบา ลูกพูดว่า: เราประกาศสิทธิในมรดกของเราจากชีพบบา ท่านผู้เดียวคือผู้ประทานการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์แก่ทุกคน ท่านสอนราชาโยคะแก่เรา ผู้ที่ไม่มีตัวตนจะสอนราชาโยคะแก่เราได้อย่างไร? เหตุนี้เองท่านจึงสอนเราผ่านอวியะเหล่านี้ ท่านให้ความรู้ของวงจรกิจกรรมแก่เรา คำสรรเสริญทั้งหมดเป็นคำสรรเสริญของผู้ที่เรียกว่าดวงวิญญาณสูงสุด ท่านคือมหาสมุทรของความรู้และผู้ชำระให้บริสุทธิ์ และดังนั้นอย่างแน่นอนที่ท่านต้องมา ท่านทำให้ลูกเป็น “นายผู้สูงสุดและบริสุทธิ์” ท่านคือพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดที่ผู้เลื่อมใสศรัทธาทุกคนเรียกหา พ่อของผู้เลื่อมใสศรัทธาทั้งหมดคือพระเจ้า พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด หากท่านอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกันอย่างที่เราพูด ลูกจะได้รับมรดกอย่างไร? มนุษย์ไม่สามารถเรียกได้ว่าเป็นพระเจ้า กฎณะเรียกว่ามนุษย์ที่มีคุณธรรมที่สูงส่งเช่นกัน เขาคือเจ้าชายแรก ทุกคนกว้างไกลกฎณะในเปล ไม่มีใครไกลชีพบบาเพราะท่านไม่เคยกลายเป็นเด็ก ท่านเพียงแต่ประทานนิมิตเพื่ออธิบายแก่ลูกว่าเราคือลูกของท่าน: หากลูกทำให้พ่อเป็นทนายทของลูกและอุทิศตนเองแก่พ่อ พ่อจะอุทิศตัวท่านเองแก่ลูกด้วยเช่นกัน เมื่อลูกอุทิศตนแก่พ่อ ก็เป็นราวกับว่าพ่อกลายเป็นลูกของลูก มนุษย์มีศรัทธาที่มลายอย่างมากมาย พวกเขาเฝ้าแต่ก้มลงกราบที่นั่นและที่นี่ นั่นเรียกว่าการกราบไหว้บูชาตุ๊กตา ในนราตริ(การเฉลิมฉลองการกราบไหว้บูชาเทวีเป็นเวลา 9 วัน) พวกเขาสร้างตุ๊กตามากมาย ไม่มีใครรู้เกี่ยวกับอาชีพของเขา ไม่สามารถมีเทวีที่มี 4 หรือ 6 มือ พวกเขาแม้กระทั่งใส่ดาบไว้ในมือของเธอ เทพนั้นจะไม่ก้าวร้าวรุนแรง นักปราชญ์ของคัมภีร์ได้วาดภาพเทพเหล่านั้นว่าก้าวร้าวรุนแรง พวกเขากราบไหว้บูชากาลิในเนปาลแต่เธอไม่ได้เป็นเช่นนั้น มามาได้เป็นเช่นกาลิในที่มัลลียา มนุษย์นั้นก็คือมนุษย์ บราห์มา วิษณุ ช่างก้าคือผู้อาศัยของอาณาเขตที่ละเอียดอ่อน ก็เท่านั้นเอง ไม่มีสิ่งใดอื่น ดังนั้นผู้ที่ 8 หรือ 10 มือจะมาจากที่ไหน พวกเขาสร้างเครื่องประดับเหล่านั้นทั้งหมดในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา พวกเขาต้องการวิธีการบางอย่างในการหาเงินทอง ดังนั้น พวกเขานั่งและสร้างภาพลักษณ์หลายๆประเภท ในสถานที่หนึ่งพวกเขามีวัดที่สร้างแก่กฎณะที่สวยงาม และมีวัดที่สร้างแก่กฎณะที่น่าเกลียดด้วยเช่นกัน ควรจะมีเหตุผลสำหรับสิ่งนั้นใช้ไหม เป็นศรัทธาที่มลายอย่างมาก เวลานั้นหนทางของความเลื่อมใสศรัทธากำลังมาถึงจุดจบ และหนทางของความรู้กำลังมีชัยชนะ เวลานั้นเหลือน้อยมากและอย่างแน่นอนที่ทุกคนต้องตาย ลูกและหลานของลูกจะไม่กลายเป็นทนายทของลูก ที่นั่นลูกจะไม่แม้กระทั่งมีความรู้ว่าคุณได้ทำความเพียรพยายามเพื่ออาณาจักรในยุคแห่งการบรรจบพบกัน ที่นั่นโลกที่บริสุทธิ์นั้นก็ดำเนินไป ที่นั่นลูกจะรู้อย่างแท้จริงว่าคุณคือผู้มีสิทธิต่ออาณาจักรของบาบา ที่นั่นลูกจะไม่รู้ว่าการกระทำใดที่ลูกทำหรือลูกกลายเป็นสิ่งนั้นอย่างไร ลูกจะลืมทั้งหมดนี้ ไม่มีผู้ที่ไม่บริสุทธิ์ใดที่นั่นที่พวกเขาจะต้องการกูรเพื่อกลับมาบริสุทธิ์ ผู้เป็นพ่ออ้างทำของลูกๆและให้พวกเขานั่งบนบัลลังก์ กูรนั้นเป็นที่ต้องการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ ที่นั่นเป็นการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์อยู่แล้วและดังนั้นจึงไม่มีความจำเป็นใดเลยสำหรับกูร พ่อพูดว่า: คิดว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณ อย่าได้คงอยู่ในสำนักของร่างกาย ฉัน ดวงวิญญาณเวลานี้อยู่ในรูปของหม้อ ฉันดวงวิญญาณคือผู้พิพากษา แล้วก็รู้ว่าฉันจะกลายเป็นสิ่งใดหลังจากละร่างนี้ เราศึกษาผ่านร่างนี้ ดวงวิญญาณนั้นก็ศึกษาผ่านอวียะเหล่านี้ เป็นดวงวิญญาณที่รับฟัง ประเด็นเหล่านี้ต้องเป็นที่เข้าใจ สิ่งเหล่านี้ไม่ใช่เรื่องเล่า พ่อพูดว่า: ทั้งโลกต้องกลายเป็นสุสาน เวลานี้จึงตื้นเขิน มิฉะนั้นในเวลาที่ยกฟางลูกจุดให้ลูกเป็นไฟ จะมีเสียงร้องของความทุกข์ระทม อย่างไรก็ตามลูกจะไม่สามารถทำอะไรได้ในเวลานั้น ความตายจะกินลูก ลูกจะเพียงแต่อยู่ที่นั่นร่ำร้องในความทุกข์ระทม จะมีการถูกลงโทษอย่างมากด้วยเช่นกัน เวลานี้เราต้องจับสันบัญญัติของเราและสะสมบัญญัติบุญของเรา เราต้องสะสมทุกสิ่งใหม่สำหรับ 21 ชาตเกิด สิ่งนั้นจะได้รับการสะสมด้วยการจดจำพ่อ บัญชีเก่าของลูกควรได้รับการชำระสะสาง ความรู้ที่ง่ายตายอย่างมาก ลูกหารายได้เท่าไรทุกวัน มากเท่าที่ลูกจดจำบาบาและดวงจักรแห่งการสำนึกในตนเอง ลูกก็จะสะสมรายได้อย่างมาก รายได้นั้นนับไม่ถ้วน ที่นั่นลูกไม่ได้มีการคำนวณใด เวลานี้ลูกนั่งอยู่ในกระท่อมในขณะที่ในภายหลังลูกจะนั่งอยู่ในปราสาทราชวัง มีความแตกต่างใช้ไหมระหว่างกระท่อมและปราสาทราชวัง? เมื่อมีการก่อตั้งโลกใหม่ผ่านบราห์มา โลกเก่าก็จะถูกทำลาย สิ่งนี้อ้างอิงถึงเวลาปัจจุบัน เมื่ออาณาจักรได้รับการก่อตั้งแล้ว ใครจะทำความเพียรพยายามขนาดไหนก็ตามก็เท่านั้นและการทำลายล้างก็จะเกิดขึ้น ดังนั้นลูกไม่ควรไม่ทำความผิดพลาดใดในเวลานี้ ตั้งแต่เช้าตรู่และนั่งในการจดจำระลึกถึง ยิ่งลูกเก็บขาร์ทของการจดจำระลึกถึงมากเท่าใดจะเป็นสิ่งที่ดีมากตามนั้น แล้วลูกจะประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูงตามนั้น ลูกจะกลายเป็นพวงมาลัยรอบคอของชีพบบา มองดูในกระจกหัวใจของลูก เพื่อดูว่าลูกได้กลับมาทำตามการแต่งงานกับลักษมีหรือนารายณ์หรือไม่ ฉันกำลังทำงานรับใช้เช่นมามาและบาบาหรือไม่? มีดอกไม้ประเภทต่างๆ นี่คือนวนมนุษย์ของบาบา ผู้เป็นนายของสวนดอกไม้ จะมีคำกล่าวว่า: ดูซิ! कुमारคำ มโนฮาร์คือดอกไม้ที่สวยงาม! ผู้นี้คือระตัน โจต (เพชรพลอยแห่งแสง) บาบามองดูสวนนี้แล้วเข้าไปอีกสวนหนึ่งและมองดูดอกไม้ ผู้เป็นนายแห่งสวนตรวจสอบดอกไม้และดังนั้นลูกๆ

ควรทำตามท่าน ใครคือดอกไม้อันดับหนึ่งและอันดับสอง? ลูกต้องกลายเป็นเช่นพวกเขา การประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูงศักดิ์เป็นเวลา 21 ชั่วโมง ไม่ใช่สิ่งเล็กๆ เป็นความสุขที่ยิ่งใหญ่มาก ลูกต้องกลายเป็นนายของโลก นี่คือโรงเรียนพร้อมกันกับการศึกษาทางโลก ลูกจงศึกษาการศึกษาทางจิตนี้ ครูมีกิริยามารยาทที่ดีเสมอ พวกเขานั้นซื่อสัตย์ ในโรงเรียนไม่มีเรื่องของศรัทธาที่มลาย ที่นั่นพวกเขาเรียนเป็นนักกฎหมายหรือวิศวกร ที่นั่นลูกศึกษาเพื่อกลายเป็นราชาเหนือราชา ชัยนาสซึนั้นพูดว่าพระเจ้าอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน เกมจึงจบลงเท่านั้นเอง พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดอธิบายแก่ลูกว่า: ลูกๆ จะอยู่อย่างบริสุทธิ์ในชาติเกิดสุดท้ายนี้ ลูกสามารถทำงานรับใช้ได้มากมาย มีแผนการศึกษาสำหรับโรงเรียนที่นั่น และนี่ก็คือแผนการศึกษาของพระเจ้าเช่นกัน ลูกคือราชา ผู้คนเหล่านั้นจากบ้านและครอบครัวของพวกเขา ลูกอาศัยอยู่ที่บ้านและละทิ้งทั้งโลก ลูกมีโลกใหม่ซึ่งเพียงพ่อเท่านั้นสร้างอยู่ในสติปัญญาของลูกเวลานี้ เหตุนี้เองพ่อจึงพูดว่า: จงจดจำพ่อ โลกเก่านี้ก็จะสิ้นสุดลง วิทยาลัย ควบคู่กับโรงพยาบาลทางจิตนี้ใหญ่โตมากที่ทำให้ลูกมีพลานามัยดีเสมอและมั่งคั่งเสมอ ลูกสามารถเปิดวิทยาลัยควบคู่โรงพยาบาลได้ในทุกบ้าน ไม่มีค่าใช้จ่ายใดในสิ่งนี้ ลูกเพียงแต่ต้องการที่ดิน 3 ตารางฟุต อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. จงตื่นแต่เช้าตรู่ และอย่างแน่อนที่ตมั่งในการจดจำระลึกถึง อย่าได้ไม่ระมัดระวังเกี่ยวกับสิ่งนี้ สะสมบุญชื่อบุญของลูก
2. เก็บเป้าหมายและวัตถุประสงค์ไว้ในสติปัญญาของลูก และสร้างสมกิริยามารยาทที่ดี อย่างแน่อนให้เรียนการศึกษาทางจิตและอยู่อย่างสำรวจตรวจสอบตนเอง

พร: ขอให้ลูกเต็มไปด้วยคุณสมบัติพิเศษทั้งหมดด้วยการล่วงรู้ถึงคุณสมบัติพิเศษของชีวิตบราห์มินของลูกและโดยการใช้อย่างนั้น

ตามระเบียบวินัยของละคร ทุกดวงวิญญาณบราห์มินได้รับคุณสมบัติพิเศษอย่างหนึ่งอย่างใดในยุคบรรจบพบกัน แม้ว่าเขาเป็นลูกปัดสุดท้ายของลูกประจำ เขามีคุณสมบัติพิเศษอย่างใดอย่างหนึ่งอย่างแน่อน ดังนั้นตระหนักจักคุณสมบัติพิเศษของโชคของชาติเกิดบราห์มินของลูกและใช้อย่างนั้น เมื่อลูกใช้คุณสมบัติพิเศษประการหนึ่ง คุณสมบัติพิเศษอื่นๆ อีกมากมายจะเฝ้าแต่มาโดยอัตโนมัติ โดยการเพิ่มจุด (zero) ที่ 1 ต่อๆ ไป ลูกกลับมาเติมเปี่ยมไปด้วยคุณสมบัติพิเศษทั้งหมด

คติพจน์: อยู่อย่างตระหนักจักมนตรา “มานมานะภาพ” เสมอ และการเร่ร่อนของจิตใจของลูกจะหยุดลง

*** โอม ขานติ ***

กลายเป็นผู้เอาชนะมาด้วยการเป็นตัวของตัวเองของสำนักวิชานักบุคลิกภาพทางจิตของความบริสุทธิ์

วันนี้ บัฟดาตา มหาสมุทรแห่งความรัก กำลังมองเห็นลูกๆ ที่รักของท่านในทุกหนแห่ง ท่านกำลังมองเห็นประกายของบุคลิกภาพทางจิตในภาพลักษณ์ของลูกที่รักแต่ละคน ภายนอกลูกเป็นผู้ที่มีบุคลิกภาพธรรมดา แต่ลูกเป็นอันดับหนึ่งในบุคลิกภาพทางจิต บุคลิกภาพทุกประเภทเป็นที่จดจำกันมาในโลก มีบุคลิกภาพทางร่างกาย บุคลิกภาพของคุณสมบัติพิเศษเฉพาะ และบุคลิกภาพของตำแหน่งพิเศษ, แต่บุคลิกภาพบนใบหน้าและในกิจกรรมของลูกๆ ทุกคนคืออะไร? บุคลิกภาพของความบริสุทธิ์ ความบริสุทธิ์คือบุคลิกภาพ คนที่มีความบริสุทธิ์ไม่เพียงแต่บุคลิกภาพของความบริสุทธิ์ในคนๆ นั้นเท่านั้นที่มองเห็นได้แต่ผู้อื่นก็สัมผัสได้ด้วยเช่นกัน ลูกทุกคนสามารถสัมผัสกับบุคลิกภาพทางจิตของลูกได้หรือไม่? มีบุคลิกภาพอื่นที่คล้ายกับของลูกตั้งแต่ยุคทองจนถึงปัจจุบันหรือไม่? วนไปรอบวงจรและดูว่ามีบุคลิกภาพเช่นนั้นหรือไม่? ไม่มีใช่ไหม? ลูกมีความซาบซึ้งในบุคลิกภาพทางจิตของลูก! ที่คงอยู่ตลอดไปในอาณาเขตสูงสุดด้วยเช่นกัน บุคลิกภาพของลูกดวงวิญญาณพิเศษนั้นสูงส่งที่สุด แม้ว่าดวงวิญญาณทั้งหมดจะเป็นแสงที่เปล่งประกาย แต่ประกายของลูกดวงวิญญาณที่มีบุคลิกภาพทางจิตนั้นน่ารักและพิเศษสุดเมื่อเทียบกับดวงวิญญาณอื่นๆ เหล่านั้น นามบุคลิกภาพของรูปที่คงอยู่ตลอดไปของลูกเข้ามาสู่สำนักวิชานักของลูก สิ่งนี้เข้ามาในสำนักวิชานักของลูกหรือไม่? ลูกมองเห็นไหม? บัฟดาตาได้เห็นลูกในบุคลิกภาพทางจิตของลูก ลูกมองเห็นตนเองไหม? เข้ามาในรูปที่คงอยู่ตลอดไปของลูก ลูกสามารถทำสิ่งนี้ได้ภายในเวลาเท่าไร? ลูกจะไปที่นี่ใช้เวลาเท่าใด? น้อยกว่าหนึ่งวินาที! หรือลูกต้องการหนึ่งวันหรือหนึ่งชั่วโมง? ในเวลาไม่ถึงหนึ่งวินาทีลูกสามารถไปที่ใดก็ตามที่ลูกต้องการ ดังนั้นลูกได้เห็นบุคลิกภาพของรูปที่คงอยู่ตลอดไปของลูกหรือไม่? เวลาที่จากรูปที่คงอยู่ตลอดไปของลูก ไปสู่รูปดั้งเดิมของลูก ลูกได้เข้ามาสู่รูปนั้นหรือไม่? หรือลูกยังคงทำสิ่งนี้อยู่? ลูกมาถึงรูปนั้นแล้ว ดังนั้น จากรูปที่คงอยู่ตลอดไปของลูกไปสู่รูปดั้งเดิมของลูก ให้มองดูที่บุคลิกภาพทางจิตของลูก บุคลิกภาพของลูกสูงส่งเพียงใด! ในแง่ของร่างกาย จิตใจ ทรัพย์สินสมบัติ และความสัมพันธ์ บุคลิกภาพทุกประเภทนั้นสูงส่ง มาก ลูกกำลังมองดูบุคลิกภาพดั้งเดิมของลูกในขณะนี้ ลูกดูงดงามมาก ลูกได้รับการตกแต่งเป็นอย่างดีมาก และลูกแต่ละคนเป็นตัวของตัวเอง สุข ความสงบ ความรัก และความปิติสุข มองดูบุคลิกภาพของลูกในตอนเริ่มต้น ลูกมองเห็นหรือไม่? ลูกมองเห็นได้อย่างชัดเจนหรือว่านี่คือเวลานี้ 5000 ปีที่แล้วลูกจึงไม่สามารถเห็นได้อย่างชัดเจนหรือ? ชัดเจนกับลูกทุกคนหรือไม่? ลูกทุกคนฉลาด ดังนั้นลูกได้เห็นในตอนเริ่มต้นของลูกด้วยเช่นกัน เวลานี้เข้ามาสู่ในช่วงกลาง บุคลิกภาพของลูกในช่วงกลางเป็นอย่างไร? ภาพลักษณ์ที่ไม่มีชีวิตของลูกได้รับการกราบไหว้บูชาและได้รับการจดจำระลึกถึงอย่างถูกต้องแม่นยำ ไม่ว่าดวงวิญญาณที่เคร่งศาสนา ดวงวิญญาณที่ยิ่งใหญ่หรือผู้นำที่ยิ่งใหญ่ที่มีบุคลิกภาพเช่นนั้นจะได้รับการจดจำมากมายเพียงใด เมื่อเทียบกับบุคลิกภาพของภาพลักษณ์ที่ไม่มีชีวิตของลูกแล้ว บุคลิกภาพของพวกเขานั้นไม่มีอะไรเลย ลูกได้รับการกราบไหว้บูชาอย่างถูกต้องแม่นยำมาก แต่ดวงวิญญาณที่เคร่งในศาสนาหรือดวงวิญญาณที่ยิ่งใหญ่ได้รับการกราบไหว้อย่างถูกต้องแม่นยำในลักษณะเดียวกันหรือไม่? ลูกเคยเห็นไหม? มีใครที่ไหนที่ได้รับการตกแต่งในลักษณะเดียวกันกับภาพลักษณ์ที่ไม่มีชีวิตของลูกไหม? ดังนั้นแม้ในช่วงกลาง คุณสมบัติพิเศษของบุคลิกภาพของความบริสุทธิ์ของลูกดวงวิญญาณนั้นก็สูงส่งมาก! ลูกเห็นภาพลักษณ์ของลูกไหม? ลูกได้รับการกราบไหว้บูชาหรือไม่? หรือเพียงแค่เชียร์เท่านั้นที่ได้รับการกราบไหว้บูชาแต่ลูกไม่ได้? มีวัดให้กับดับเบิลฟอเรเนอร์หรือไม่? ลูกเคยเห็นว่าภาพของลูกอยู่ในนั้นหรือไม่? หรือลูกเพียงแค่พูดว่าลูกต้องอยู่ในนั้นเพราะว่าลูกได้ยินสิ่งนี้? ลูกมีอนุสรณ์ความทรงจำเหล่านั้นหรือไม่? ดังนั้นในช่วงกลางของลูกก็สูงส่งอย่างมากเช่นกัน เวลานี้ในชาติเกิดสุดท้ายของลูกซึ่งเป็นชาติเกิดบราห์มินซึ่งลูกตายในขณะที่มีชีวิตอยู่ ดูสิว่าบุคลิกภาพของลูกนั้นยิ่งใหญ่แค่ไหน! ลูกได้รับการยกย่องเป็นอย่างมาก! แม้กระทั่งทุกวันนี้ เพียงบราห์มิน (พราหมณ์ทางโลก) ในนามเท่านั้นที่ปฏิบัติหน้าที่อันสูงส่ง แม้กระทั่งบราห์มิน (พราหมณ์) ในทุกวันนี้ก็ไม่ได้เป็นบราห์มินอีกต่อไป (ในกิจกรรมของตน), พวกเขาเป็นเพียงบราห์มินแต่ในนาม แต่เนื่องจากชื่อเสียงของลูกและบุคลิกภาพของลูกที่พวกเขาได้รับการยกย่องในฐานะที่เป็นผู้ที่สูงส่งจนกระทั่งทุกวันนี้ ดังนั้น บุคลิกภาพของชีวิตบราห์มินนั้นสูงส่งมาก คงอยู่ตลอดไปชั่วนิรันดร์ ในตอนต้น ตอนกลาง และตอนจบด้วยเช่นกัน บุคลิกภาพของลูกตลอดทั้งวงจรนั้นมีความยิ่งใหญ่เสมอ ถ้าหากเอ่ยถึงชื่อใครก็ตามที่มีบุคลิกภาพทางโลก ก็จะถูกกล่าวถึงในหนังสือพิเศษบางเล่ม “ผู้นั้นผู้นั้น” แต่ชื่อของลูกที่ถูกกล่าวถึงในนั้นคืออะไร? ซึ่งไม่ได้กล่าวถึงในหนังสือธรรมดาทั่วไป แต่ถูกกล่าวถึงในคัมภีร์ กิจกรรม การยกย่อง และเรื่องราวของใครที่มีในคัมภีร์ที่ถูกสร้างขึ้นมาตั้งแต่ตอนเริ่มต้น? ชื่อของผู้มีบุคลิกภาพทางโลกถูกกล่าวถึงในหนังสือพิเศษ ในขณะที่ลูกได้รับการยกย่องในคัมภีร์ และผู้คนก็ให้ความเคารพนับถือต่อคัมภีร์อย่างมาก พวกเขาดูแลคัมภีร์อย่าง

ถูกต้องแม่นยำมาก พวกเขามองว่าคัมภีร์เป็นสิ่งที่ควรเคารพบูชา ผู้ที่เลื่อมใสศรัทธาอย่างแท้จริงจะเก็บรักษาคัมภีร์ตามระบบและก็อ่านด้วยเช่นกัน พวกเขาไม่ได้เก็บคัมภีร์เหมือนหนังสือธรรมดาทั่วไป ดังนั้นทำให้บุคลิกภาพของความบริสุทธิ์ของลูกปรากฏออกมาในสำนักของลูก อย่าให้มันหลอมรวมกันและคิดว่า: ถ้าใครเป็นแบบนี้ นั่นคือพวกเรา ให้สำนักนี้ปรากฏออกมา ในผู้ที่สำนักนี้ปรากฏออกมาในสติปัญญา สิ่งนี้เป็นพื้นฐานของพลัง มายาสามารถมาในที่ที่มีพลังได้หรือไม่? เป็นไปไม่ได้สำหรับมายาที่จะมายังดวงวิญญาณที่ทรงพลัง ไม่มีความจำเป็นที่จะต้องลำบากตรากตรำ เป็นหน้าที่ของมายาที่จะมา แต่ตามเวลาไม่ให้หน้าที่ของลูกที่จะขับไล่เธอออกไป ไม่ควรจะเป็นเช่นนั้นที่มายามาและลูกไล่เธอออกไป หน้าที่ของลูกคือการเป็นผู้เอาชนะมายาอย่างสม่ำเสมอ ลูกเป็นผู้เอาชนะมายาหรือผู้ที่ไล่มายาออกไปครั้งแล้วครั้งเล่า? ลูกยังคงต้องไล่เธอออกไปเมื่อเธอมาหรือส่งสายตาเป็นครั้งคราวหรือไม่? มันไม่เป็นเช่นนั้นใช่ไหม? ดับเบิลฟอเรเนอร์ไล่มายาออกไปตลอดเวลาหรือไม่? หรือลูกยังคงไล่เธอออกไปอยู่เรื่อยๆ? มันเป็นอย่างไรมากมายจากไปตลอดกาลหรือไม่? เธอจะไม่มาในตอนนี้อย่างไร? หรือไม่เป็นไรถ้าเธอจะมาบ้างนิดหน่อย? อย่างไรก็ตาม ลูกมีมิตรภาพกับเธอมาเป็นเวลาครึ่งวงจร เธอคือเพื่อนของลูก ลูกจะทิ้งเธอไว้โดยลำพังอย่างนั้นหรือที่เธอจะไม่กลับมาอีก? ได้บอกลูกก่อนหน้านี้แล้วว่า ก่อนที่เวลาจะสิ้นสุดลง ลูกต้องฝึกฝนการเป็นผู้เอาชนะมายาเป็นระยะเวลาที่ยาวนาน สิ่งนี้จะไปไม่ได้ในเวลาสุดท้าย หากลูกเพียรพยายามที่จะเป็นผู้เอาชนะมายาในเวลาสุดท้ายแล้ว จะเกิดอะไรขึ้น? บัพาดาเล่าเรื่องนกแก้วให้ฟังอยู่บ่อยๆ: นกแก้วลูกบอกว่า “อย่านั่งบนก๊อกน้ำ” และนกแก้วก็พูดซ้ำๆเหมือนเดิมขณะที่กำลังนั่งบนก๊อกน้ำ ในทำนองเดียวกัน ถ้าหากในเวลาสุดท้ายลูกไม่ได้มีการฝึกสำนักที่เป็นดวงวิญญาณมาเป็นระยะเวลาที่ยาวนาน จิตใจของลูกก็จะคิดอยู่เรื่อยๆว่า “ฉันคือดวงวิญญาณ ฉันคือดวงวิญญาณ” อย่างไรก็ตามก็จะมีอิทธิพลของมายาด้วยเช่นกัน แม้ว่าลูกพยายามที่จะทำให้ตนเองมั่นคงในสภาพของดวงวิญญาณแล้วก็ตาม มันก็จะไปไม่ได้ ดังนั้นลูกต้องทำอะไร? ฝึกฝนการเป็นผู้เอาชนะมายาตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป วิธีที่ง่ายดายในการทำสิ่งนี้คือทำให้บุคลิกภาพทางจิตของลูกอยู่ในสำนักของลูกเสมอ อะไรคือสิ่งที่บ่งบอกถึงผู้ที่บุคลิกภาพเช่นนั้น? สายตาของผู้ที่มีบุคลิกภาพที่สูงส่งจะไม่มัววันลูกดึงไปยังสิ่งใดหรือผู้ใด สายตาของพวกเขาจะไม่ถูกดึงไปที่ผู้อื่นด้วยความคิดว่า “คนนี้เป็นอย่างนี้ คนนั้นเป็นอย่างนั้น” คนนั้นกำลังทำสิ่งนี้ คนนี้กำลังทำสิ่งนั้น ทำไมฉันถึงไม่ควรทำสิ่งนี้? ทำไมฉันถึงทำสิ่งนี้ไม่ได้? ทำไม? ผู้ที่มีบุคลิกภาพทางจิตจะเต็มไปด้วยการบรรลุผลทั้งหมด ธรรมชาติของพวกเขาเต็มเปี่ยม ชื่นสการของพวกเขาเต็มเปี่ยม และความสัมพันธ์และสายใยของพวกเขาก็เต็มเปี่ยม พวกเขาเปี่ยมล้น พวกเขาจะไม่วันประสพกับการขาดสิ่งใดในคลังสมบัติที่มีค่าของการบรรลุผลของเขา เพราะเหตุใด? เพราะการมีบุคลิกภาพทางจิตและเพราะการเปี่ยมล้นอยู่เสมอ พวกเขาจึงอยู่อย่างพอใจเมื่อลูกขาดบางสิ่งบางอย่างในตัวเอง สายตาของลูกจะถูกดึงไปที่การบรรลุผลของผู้อื่น แล้วลูกขาดอะไรไปหรือไม่? ลูกร้องเพลงอะไร? “ไม่มีอะไรขาดหายไปในคลังสมบัติที่มีค่าของบราห์มิน” ลูกร้องเพลงนี้ไม่ใช่ด้วยปากของลูก แต่ด้วยจิตใจของลูกใช่หรือไม่? ผู้ที่ร้องเพลงนี้ยกมือขึ้น อัจชะ ดับเบิลฟอเรเนอร์ร้องเพลงนี้ไหม? อัจชะ

วันนี้ บัพาดากำลังตรวจสอบบุคลิกภาพของความบริสุทธิ์ของลูกๆทุกคนในทุกหนแห่ง ลูกรู้ถึงคำนิยามของความบริสุทธิ์เป็นอย่างดี ความบริสุทธิ์ไม่ใช่เพียงแค่คำปฏิญาณของการถือพรหมจรรย์ ทุกวันนี้มีผู้คนจำนวนมากที่ไม่ได้มีความรู้ที่ดำเนินชีวิตอย่างพรหมจรรย์(ครองชีวิตโสด)เนื่องจากสภาวะการณ์ของพวกเขา ซึ่งไม่ใช่เพราะความรู้ แต่เป็นเพราะสถานการณ์ของพวกเขา แม้แต่ผู้เลื่อมใสศรัทธามากมายก็อยู่อย่างถือพรหมจรรย์(เป็นโสด) นั่นไม่ใช่เรื่องใหญ่ อย่างไรก็ตาม ตรวจสอบความบริสุทธิ์ของลูกตลอดทั้งวัน สิ่งที่ยกมาบอกถึงความบริสุทธิ์คือความสะอาดและความซื่อสัตย์ตลอดทั้งวันในการนั่ง การยืน การพูด การทำงานรับใช้ ไม่ว่าจะเป็นในทางร่างกายหรือในทางที่ละเอียดอ่อน ถ้ามีความคลาดเคลื่อนไปจากการทำตามระบบแม้แต่น้อย นั่นไม่ใช่ความสะอาด นั่นไม่ใช่ความบริสุทธิ์ ความคิดที่ไร้สาระก็คือความไม่บริสุทธิ์เช่นกัน เพราะเหตุใด? ลูกจะมีความคิดที่ไร้สาระ แต่ลูกจะไม่คิดว่าลูกได้ทำบาปหรือลูกสร้างความทุกข์ให้แก่ใคร อย่างไรก็ตามหากลูกมีความคิดที่ไร้สาระและใช้เวลาไปกับสิ่งเหล่านั้น หากความคิดของลูกสูญหายไปและลูกสูญเสียความพอใจแล้วก็จะมีความแตกต่างเล็กน้อยในระดับของความบริสุทธิ์ของลูกในสภาพสุดท้ายของลูก ลูกจะไม่สามารถกลับมาได้ 16 องศาสมบูรณ์เต็มได้ ลูกอาจจะได้ 15 องศา 14 องศา หรือ 15½ องศา ลูกจะตามลำดับกันไป ความไม่บริสุทธิ์ไม่ได้เป็นเพียงการทำให้ผู้อื่นเป็นทุกข์หรือกระทำความบาปเท่านั้น อย่างไรก็ตามหากลูกสัมผัสได้ถึงความสะอาดและความซื่อสัตย์ในตนเองตามระบบแล้ว ลูกก็บริสุทธิ์ หากมีคำพูดปรากฏออกมาโดยที่ลูกไม่ต้องการที่จะพูดออกมา ลูกจะเรียกสิ่งนั้นว่าอะไร? แล้วลูกเป็นนายหรือไม่? ดังนั้นตั้งแต่เวลาอมฤตจนถึงเวลากลางคืน จงตรวจสอบความคิด คำพูด การกระทำและงานรับใช้ของลูก อย่าได้ตรวจสอบในรูปที่หยาบ หากลูกเพียงแค่ตรวจสอบในรูปที่หยาบแล้ว สัญลักษณ์ของสิ่งนั้นก็คือคันธนูที่ใหญ่กับลูกธนูแห่งจันทราวงค์ ในขณะที่สัญลักษณ์ของสุริยวงค์เป็นเพียงแค่ขลุ่ยเล็กๆ ขลุ่ยนั้นเบาบาง ส่วนคันธนูกับลูกธนูก็ทำงานหนักมาก ก่อนอื่นลูกต้องเล็งไปที่เป้าหมายและลูกต้องแบกภาระไปด้วย ในขณะที่

มองไปที่ขลุ่ย เพียงแค่รำรำ ร้องเพลง หัวเราะ และเล่น! ดังนั้นอย่าได้นำรูปที่พยายามมาใช้ในความพยายามของคุณหรือในการตรวจสอบของคุณ เวลานี้จึงมีสติปัญญาที่ละเอียดและประณีต เพราะเวลากำลังจะหมดลงอย่างทันทีทันใด เวลาจะไม่เตือนคุณล่วงหน้า บัปดาดาได้บอกคุณล่วงหน้าแล้วว่า คุณต้องไม่พรีนและพูดว่า: บาบามาทำไมทำไมบอกเราก่อนล่วงหน้า? พ่อจะไม่ทำให้คุณมีจิตสำนึกในเรื่องเวลา เวลานี้คุณต้องกลายเป็นเพชรที่สมบูรณ์ คุณได้ทำสัญญาแล้วใช่ไหม? คุณปรารถนาที่จะเฉลิมฉลองไดอะมอน จูบิลี (การฉลองครบรอบ 60 ปี) หรือคุณจะเป็นเพชร? คุณปรารถนาที่จะทำอะไร? คุณต้องกลายเป็นและคุณต้องเฉลิมฉลอง คุณต้องทำทั้งสองสิ่งพร้อมกัน ในปีหน้า บัปดาดาจะตรวจสอบว่าคุณทำตามคำสัญญาหรือไม่หรือว่าคุณเพียงแค่ปากหวาน ดังนั้นคุณเป็นใคร? คุณเป็นผู้ที่เพียงแค่พูดสิ่งนี้หรือเป็นผู้ที่ทำตามสัญญาด้วย? อ้อชะ ดูลี! ภาพของคุณทุกคนกำลังถูกบันทึกลงบนทีวี อย่าเปลี่ยนแปลงภายหลังโดยบอกว่าไม่ใช่คุณ ที่คุณไม่ได้พูดสิ่งนี้ เป็นเรื่องที่ดีที่จะกลายเป็นสิ่งนี้ และดังนั้นคุณควรทำอะไรเกี่ยวกับสิ่งที่ดี? คุณควรทำเช่นนั้นอย่างรวดเร็วหรือใช้เวลากับสิ่งนั้น? คุณควรทำอย่างรวดเร็วใช่ไหม?

คุณสามารถมีความพร้อมเสมอในหนึ่งวินาทีได้หรือไม่? คุณสามารถกลับมาปราศจากร่างในหนึ่งวินาทีได้หรือไม่? หรือคุณจะต้องรบรา และคิดว่า “ไม่ ฉันไม่ใช่ร่างกาย ฉันไม่ใช่ร่างกาย” มันไม่เป็นเช่นนั้นใช่ไหม? ซึ่งควรจะเกิดขึ้นในนาที่ที่คุณคิดถึงสิ่งนั้น (บัปดาดาทำการฝึกฝนเพียงไม่กี่นาที) รู้สึกดีใช่ไหม? ดังนั้นตลอดทั้งวันให้ฝึกฝนสิ่งนี้เป็นครั้งคราว ไม่ว่าคุณจะยุ่งมากแค่ไหน แน่แน่นอนจงฝึกฝนการอยู่อย่างปราศจากร่างแม้กระทั่งหนึ่งวินาทีที่ครั้งแล้วครั้งเล่า สำหรับสิ่งนี้จะไม่มีการคนไหนสามารถพูดได้ว่าคุณไม่ว่าง คุณต้องใช้เวลาในหนึ่งวินาทีที่คุณฝึกฝนสิ่งนี้ ถ้าคุณพูดคุยกับใครบางคน ถ้าคุณกำลังทำงานกับคนอื่น ทำให้พวกเขาทำการฝึกฝนนี้เป็นเวลาหนึ่งวินาทีด้วยเช่นกัน เพราะผู้ที่มีประสบการณ์นี้มากกว่าและฝึกฝนการอยู่อย่างปราศจากร่างตามเวลาจะสามารถประกาศสิทธิในอันดับที่สูงได้ คุณได้รับการบอกแล้วว่าเวลาที่สมบูรณ์พร้อมจะเกิดขึ้นในทันที เมื่อคุณมีการฝึกฝนของการอยู่อย่างปราศจากร่าง คุณจะมีการแสดงของความสมบูรณ์ของเวลาในทันที ดังนั้นฝึกฝนสิ่งนี้ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป อย่าได้คิดว่าไดอะมอน จูบิลีคือปีหน้า และคุณจะไม่ทำในตอนนี้ที่คุณจะทำได้ในภายหลัง ยิ่งคุณเพิ่มเวลาให้มากขึ้นเป็นเวลาที่ยาวนานมากเท่าไร คุณก็จะยิ่งประกาศสิทธิในอันดับที่สูงของการได้มาซึ่งโชคแห่งอาณาจักรมากเท่านั้น หากคุณฝึกฝนสิ่งนี้เป็นระยะๆ คุณจะสัมผัสกับสภาพที่ทรงพลังได้อย่างง่ายดายและโดยอัตโนมัติ ความพยายามที่คุณต้องทำกับเรื่องเล็กน้อยจะจบลงอย่างง่ายดาย

อ้อชะ คุณทุกคนมีความสุขและพอใจไหม หรือคุณจะต้องให้ถาม? ผู้เป็นแม่มีความสุขไหม? ดีมาก คุณได้มาถึงเมลาแล้วจากทุกหนแห่ง คุณได้รับโอกาสที่ดีใช่ไหม? มิฉะนั้นคุณต้องรอวันของคุณและสงสัยว่าเมื่อไหร่จะถึงคราวที่คุณจะได้มาเสียที ครั้งนี้เป็นโอกาสที่เชื่อใจที่เปิดเผย ทุกคนสบายดีไหม? คุณอยู่อย่างสบายไหม? คุณกำลังประสบกับความไม่มีชีวิตจากใจใช่ไหม? หรือมีความยากลำบากบางอย่าง? แม่ที่แก่ชราไม่ประสบกับความยากลำบากใดๆใช่ไหม? “คุณจะได้รับอาหารบางอย่างเมื่อคุณยืนต่อคิวเท่านั้น!” คุณยืนต่อคิวไม่เหนื่อยหรือ? คุณสนุกกับสิ่งนี้ไหม? เมื่อไหร่ที่คุณจะได้พบกับครอบครัวที่ใหญ่เช่นนี้? คุณมีความสุขที่ได้เห็นครอบครัวของคุณใช่ไหม? เมล่านั้นดีกว่าเมลาของหนทางแห่งความเลื่อมใสศรัทธาใช่ไหม? เราควรเพิ่มเมล่านั้นอีกสองวันไหม? หรือจะมีค่าใช้จ่ายของรถบัสไหม? คุณจะไม่จดจำบ้านและงานของคุณหรือ? ต้องมีความใหม่บางอย่าง และดังนั้นเมล่านั้นจึงเป็นสิ่งใหม่ เวลานี้คุณมีประสบการณ์กับความใหม่แล้ว สิ่งเก่าๆเดิมๆจะไม่ดำเนินต่อไป จะต้องมียุคใหม่ๆ คุณชอบสิ่งใหม่หรือสิ่งเก่า? คุณชอบสิ่งใหม่ๆใช่ไหม? อ้อชะ

ถึงดวงวิญญาณพิเศษในทุกหนแห่งผู้มีบุคลิกภาพทางจิตของความบริสุทธิ์ ถึงดวงวิญญาณที่สูงส่งซึ่งเปิดเผยประกายของบุคลิกภาพของพวกเขาตั้งแต่ตอนเริ่มจนถึงตอนจบ ถึงดวงวิญญาณผู้เปลี่ยนแปลงโลกที่เปลี่ยนแปลงตนเองและโลกด้วยพลังของความบริสุทธิ์ ความสะอาด และความซื่อสัตย์ ถึงดวงวิญญาณที่มีประสบการณ์ซึ่งได้สัมผัสกับผลทันทีของการทำงานรับใช้ในทางปฏิบัติในฐานะเครื่องมือ ด้วยความรัก ระลึกถึง และนมัสตจากบัปดาดา

บัปดาดาพูดกับดาดี:

เมลาโอเคดีไหม? ไม่มีความยากลำบากอะไรใช่ไหม? มีความสำเร็จแน่นอนด้วยความคิดที่บริสุทธิ์และความจริงจังและความกระตือรือร้นของทุกคน ความคิดของชุมชนนี้เป็นเช่นนั้นที่พวกเขาจบสิ้นสิ่งที่ขาดความสำเร็จใดๆ ป้อมปราการจะอ่อนแอเมื่ออิฐในป้อมนั้นสั่นคลอน ในขณะที่เมื่ออิฐทั้งหมดแข็งแรง ป้อมปราการก็จะไม่สามารถสั่นคลอนได้ คุณมีชัยชนะแล้ว ดังนั้น ที่นี้ก็เช่นกัน ความสำเร็จของคุณได้รับการรับประกันเนื่องจากการมารวมตัวกัน เนื่องจากความจริงและความกระตือรือร้นของคุณ เนื่องจากความคิดที่สูงส่งและความร่วมมือของคุณ นี่เป็นสิ่งที่ดีมาก และคุณจะได้สัมผัสกับสิ่งนี้

ต่อไปเรื่อยๆเป็นระยะๆ ก่อนหน้านี้ลูกเคยมีคำถามว่าจะเป็นไปได้หรือไม่ พลังของการชุมนุมให้พรแก่ลูกในการเป็นตัว
ของความสำเร็จอย่างแน่นอน บัพดาตามักจะพูดเสมอว่า “Good morning and Good night” (อรุณสวัสดิ์และราตรี
สวัสดิ์) อัจชะ ดินแดนดับเบิลฟอเรเนออร์กาลังโบยบินใช่หรือไม่? นี่เป็นสิ่งที่ดี โอม ชานติ

พร: ขอให้ลูกนั่งบนบัลลังก์อมตะของลูกและนั่งบนบัลลังก์หัวใจ และโดยการมีอำนาจในการปกครองตนเอง
เป็นนายของตนเอง จงทำให้ประสาทสัมผัสของลูกเชื่อฟังคำสั่งของลูก
"ฉันเป็นดวงวิญญาณอมตะที่นั่งอยู่บนบัลลังก์หัวใจ นั่นคือฉันเป็นราชาที่มีอำนาจในการปกครองตนเอง"
เมื่อราชานั่งบนบัลลังก์ บรรดาผู้รับใช้ทั้งหมดก็เชื่อฟังคำสั่งของเขา เมื่อลูกนั่งบนบัลลังก์ ประสาทสัมผัส
ของลูกจะทำงานภายใต้คำสั่งของลูกโดยอัตโนมัติ ผู้ที่นั่งอยู่บนบัลลังก์อมตะจะมีบัลลังก์หัวใจของพ่อเสมอ
ทั้งนี้เป็นเพราะโดยการพิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณ ลูกก็จดจ่ระลึกถึงพ่อ แล้วก็ไม่มีร่างกาย ไม่
มีความสัมพันธ์ใดๆของร่างกายหรือทรัพย์สินของร่างกาย พ่อผู้เดียวคือโลกของลูก และด้วยเหตุนี้ลูกจึงนั่ง
อยู่บนบัลลังก์หัวใจของพ่อผู้เป็นอมตะโดยอัตโนมัติ

คติพจน์: ชีเมซบพลังในการตัดสินใจ แยกแยะ และยอมรับ คือการกลายเป็นหงส์ศักดิ์สิทธิ์

*** โอม ชานติ ***

สาระ: ลูกๆ ที่แสนหวาน ให้ความใส่ใจในปรัชญาของกรรม กรรมที่เป็นกลางและกรรมที่เป็นบาป และอย่าได้กระทำความที่เป็นบาปใดด้วยอวัยวะประสาทสัมผัสของร่างกายของคุณ ให้ทานและนางรายของงาเม็ดจะถูกจัดทิ้งไป

คำถาม: ด้วยการทำตามพอบราห์มาในประเด็นใดที่ลูกๆ กลายเป็นผู้ที่นั่งบนบัลลังก์ในอนาคต?

คำตอบ: พอบราห์มาอุทิศทุกสิ่งที่คุณมีรวมทั้งร่างกายของคุณและให้ทุกสิ่งเพื่อรับใช้ลูกๆ ในนามของพระเจ้า ท่านได้ประกันตนเองโดยตรงและเหตุนี้เองจึงได้รับอาณาจักรของโลก ทำตามพ่อในวิธีการเดียวกัน ลูกต้องประกาศสิทธิในประกาศนียบัตรของการเป็นผู้ที่มีค่า กลายเป็นลูกๆ ที่แท้จริงและรับใช้ด้วยร่างกาย จิตใจ และทรัพย์สินสมบัติของคุณ กลายเป็นผู้ช่วยที่แท้จริงของพ่อ ด้วยการประกันทุกสิ่ง ลูกจะสามารถประกาศสิทธิในอาณาจักรถึง 21 ชาติเกิด

เพลง: อย่าได้ลืมวันเวลาในวันเด็กของคุณ

โอมซานติ ลูกๆ ที่สุดแสนหวานได้ยินเพลงแล้ว เวลานี้ลูกๆ ได้ตายขณะมีชีวิตและได้รับรักของพ่อแล้วเพื่อที่จะไปจากโลกนี้สู่โลกนั้น ใครคือพ่อ? “พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด” หมายถึงพระเจ้า เมื่อใดก็ตามที่ลูกอธิบาย ลูกต้องไม่พูดว่าบาปนั้นเป็นจิตใจลึกลับหรือท่านเป็นรูปแสง ที่สว่างไสวยิ่งกว่าพระอาทิตย์พันดวง ในความเป็นจริงการพูดเช่นนี้ผิด ลูกควรจะทำอะไร? พระเจ้านั้นคือพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด อาศัยอยู่ในอาณาเขตสูงสุดเสมอ สูงสุดหมายถึงพ่อที่ไม่มีตัวตน ผู้ที่สูงที่สุดเหนือสิ่งใด ท่านเป็นพ่อของดวงวิญญาณทั้งหมดและเหตุนี้เองท่านจึงถูกเรียกว่าสูงสุด ท่านไม่ได้เข้าไปสู่วงจรของการเกิดและการตาย ท่านอธิบายว่า: ลูกๆ หากพ่อเข้าไปสู่วงจรของการเกิดและการตายด้วย ใครจะให้การหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์แก่ทุกคน? พ่อผู้เดียวเท่านั้นที่มาและนำพาทุกคนไปอยู่เหนือความทุกข์ พ่อคือผู้จัดการความทุกข์และผู้ประทานความสุข แต่ไม่มีใครรู้อย่างนี้ ในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา ผู้คนเฝ้าแต่ร้องเพลง: โอ พ่อสูงสุดดวงวิญญาณสูงสุด! พวกเขาคิดว่าท่านนั้นเป็นพ่ออย่างแน่นอน แต่พวกเขาไม่รู้ว่าพ่อของพวกเขาเป็นเช่นไรหรือท่านคืออะไร ท่านไม่ได้มีรูปที่เป็นมนุษย์ ผู้คนนั้นจดจำบราห์มา วิษณุและชางก้าด้วยเช่นกัน บราห์มา วิษณุและชางก้าสามารถมองเห็นได้ด้วยดวงตาเหล่านี้ แต่ชีวาใคร? ผู้คนไปที่วัดของชีวา แต่พวกเขาไม่รู้ว่าทำไมพวกเขาจึงจดจำท่าน พ่อหนึ่งท่านและอธิบายว่า: เมื่อเหล่าเทพไปสู่หนทางบาป พวกเขาได้สร้างวัดให้แก่โสมนาศ สิ่งเดียวเท่านั้นที่พวกเขาเข้าใจก็คือท่านคือชีพบบาแต่พวกเขาไม่รู้ว่าท่านคือผู้สร้างสวรรค์หรือไม่ว่าท่านเป็นผู้เดียวผู้ที่ทำให้เรากลายเป็นนายแห่งสวรรค์ หากพวกเขารู้สิ่งนี้ พวกเขาจะบอกประวัติชีวิตของชีพบบาแก่ผู้อื่น เป็นสิ่งที่ถูกกำหนดไว้แล้วในละครสำหรับพวกเขาที่จะไม่รู้ การรู้หมายถึงการได้รับมรดก การไม่รู้หมายถึงการสูญเสียมรดก พ่อพูดว่า: พ่อ ผู้สร้างสวรรค์ ได้ให้ความสุขแก่ลูกและทำให้ลูกบริสุทธิ์ และแล้วกิเลสทั้งห้าก็ทำให้ลูกไม่บริสุทธิ์และองศาที่เฝ้าแต่ลดลงไป และแล้วลูกก็อยู่อย่างน่าเกลียด เริ่มแรก ลูกเคยเป็นเช่นพระจันทร์ที่เต็ม 16 องศา ลูกเคยบริสุทธิ์ แต่เวลานี้ลูกมีงาเม็ด บาบพูดว่า: ให้ทานแล้วนางรายของงาเม็ดจะถูกจัดทิ้งไป กิเลสทั้งห้าที่นั่นกล่าวได้ว่าเป็นงาเม็ดของนางรายที่จะทำให้ลูกดวงวิญญาณอยู่อย่างไม่มีความสุขและน่าเกลียด พ่อพูดว่า: พ่อเป็นพ่อของลูกบราห์มิน โอ บราห์มิน ให้ทานกิเลสทั้งห้าที่ลูกมีแก่พ่อและงาเม็ดของนางรายจะถูกจัดทิ้ง หลังจากให้ทานสิ่งเหล่านั้นในวันนี้ อย่าได้ทำสิ่งใดด้วยสิ่งที่ลูกให้ทานไปแล้ว พายุมากมายของมายาจะมา แต่ถ้าลูกกลับมาความโกรธ ลูกก็จะทำบาปด้วยอวัยวะทางร่างกายของคุณ พ่ออธิบายปรัชญาของกรรม กรรมที่เป็นกลางและกรรมที่เป็นบาป การกระทำของคุณไม่ควรที่จะกลายเป็นบาป พ่อกำลังทำให้ลูกๆ เป็นผู้เอาชนะการกระทำที่เป็นบาปเหล่านั้นเป็นนางของราหู เมื่อลูกให้ทาน งาเม็ดของนางรายก็จะถูกจัดทิ้งไป พ่อพูดว่า: ลูกๆ ที่แสนหวานของพ่อ ให้ทานวิญญาณปีศาจร้ายทั้งห้าเหล่านั้น ไม่มีเรื่องของเงินทองฯลฯ ใดๆในสิ่งนี้ ท่านเป็นพ่อและลูกคือลูกๆ ที่แท้จริง พ่อต้องช่วยลูกๆ ที่แท้จริงอย่างแน่นอน ลูกรับใช้ด้วยร่างกาย จิตใจ และทรัพย์สินสมบัติของคุณ หน้าที่ของพ่อคือรับใช้ลูก พ่อพูดว่า: ทั้งหมดนี้เป็นของลูกๆ ลูกเคยให้พระเจ้าในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา อย่างไรก็ตาม พระเจ้านั้นไม่มีความละโมภ ลูกกำลังทำประกันตนเอง ด้วยการให้แก่พระเจ้า และแล้วพระเจ้าก็จะให้ลูกในชาติเกิดถัดไปของคุณ นี่คือการประกัน ใช่มั้ย? ลูกได้รับผลของสิ่งนั้นในชาติเกิดถัดไปของคุณ พระเจ้าคือผู้ประทาน เวลานี้ลูกกำลังประกันตนเองถึง 21 ชาติเกิด ผู้คนเหล่านั้นประกันตนเองเพียงชาติเกิดเดียว ที่นี่ มีการประกันทุกสิ่งถึง 21 ชาติเกิด มีคำกล่าวว่า: ลูกอวดพ่อ มองดู ไม่ว่าสิ่งใดก็ตามที่พ่อ(บราห์มาบาบา) มี ท่านใช้ในนามของพระเจ้าเพื่อรับใช้ลูกๆ ท่านทำให้ชีพบบาเป็นทายาทของท่าน

ท่านให้ร่างกาย จิตใจ และทรัพย์สมบัติ และเป็นเพราะท่านทำทุกสิ่งโดยตรง ท่านจึงได้รับอำนาจในการปกครองโลก เป็นการตอบแทนผ่านความเพียรพยายามของตัวเอง ด้วยการเป็นของพ่อ ลูกกลายเป็นนายแห่งสวรรค์ถึง 21 ชาติ เกิด แต่ลูกจะได้รับมรดกมากเท่าที่ลูกอุทิศตัวลูกเอง ลูกต้องอุทิศทุกสิ่งรวมทั้งร่างกายของลูก ผู้ที่ทำตามแม่และพ่อจะนั่งอยู่บนบัลลังก์ พ่อพูดว่า: ให้ท่านและนางรายของเงามีดจะถูกขจัดทิ้งไป หากลูกนำบางสิ่งกลับคืนหลังจากให้ท่านไปแล้ว ลูกจะกลับมาตกต่ำ ลูกต้องทำความเพียรพยายามอย่างเต็มที่ นักเรียนที่กำลังทำความเพียรพยายามผู้ที่ศึกษาเล่าเรียนเป็นอย่างดีจะประกาศสิทธิในอันดับ ลูกเองก็สามารถทำความเพียรพยายามและประกาศสิทธิในอันดับที่สูงด้วย ไม่มีเรื่องของความยากลำบากใดๆ ในสิ่งนี้ ลูกเพียงแต่ต้องอยู่อย่างบริสุทธิ์ ลูกได้รับพลังจากบาบาสำหรับสิ่งนี้และปรารถนาของความสุขก็จะขึ้นสูงด้วยเช่นกัน เราต้องการกลายเป็นเทพและดังนั้นเราจะต้องไม่มีข้อบกพร่องใดๆ ในตัวเรา ลูกต้องกลับมาเต็ม 16 องศาและปราศจากกิเลสอย่างสมบูรณ์ที่นี้และดังนั้นลูกต้องไม่มีข้อบกพร่องใดๆ ลูกเคยมีกิเลสมาถึงครึ่งหนึ่งของวงจร และดังนั้นมายาพูดว่า: เวลาที่เธอกำลังพยายามที่จะกลับมาปราศจากกิเลสและดังนั้นฉันจะทำให้เธอมีกิเลสอีกครั้งหนึ่ง นี่คือการสงครามกับมายาที่ดำเนินไป นี่คือการความยากลำบาก ลูกต้องเอาชนะมายา และแล้วผู้คนเหล่านั้นก็แสดงสงครามที่ก้าวร้าวรุนแรงและทำให้ทุกสิ่งนั้นผิดไป ลูกกลายเป็นนายของโลกด้วยการเอาชนะมายา ลูกๆ เข้าใจว่าถ้าหากลูกไม่ให้ท่านกิเลสทั้งห้าแก่พ่อ ลูกจะไม่สามารถแต่งงานกับศรีลักษมีหรือนารายณ์ ดังนั้น ลูกๆ ควรจะมองไปที่กระจกหัวใจของลูกว่า: ฉันทำสิ่งผิดใจด้วยอวัยวะประสาทสัมผัสทางร่างกายของฉันไหม? พายุของมายาที่เกิดขึ้นนั้นจะรุนแรงยิ่งกว่าที่เคยเป็นมาก่อน เมื่อหมอยาสมุนไพรให้ยา พวกเขาเตือนลูกว่าโรคภัยแก่ๆ ทั้งหมดนั้นจะปะทุขึ้นก่อนที่ลูกจะอาการดีขึ้น ลูกต้องไม่หวาดกลัวสิ่งนี้ สิ่งเหล่านี้จะเกิดขึ้น ผู้เดียวนี้เป็นศัลยแพทย์ด้วยเช่นกัน พ่อพูดว่า: เมื่อลูกกลายเป็นลูกๆ ของพ่อ ลูกจะมีสงครามใหญ่กับราวัน มายาจะมาจู่โจมลูกอย่างมาก ดังนั้น ลูกต้องไม่หวาดกลัวพายุ ลูกเป็นของพ่อและดังนั้นลูกต้องไม่มีม้วยเด็กนี้ นี่คือการวัยเด็กของพระเจ้าของลูก ลูกเข้ามาสู่ตักของพระเจ้าอีกครั้งหนึ่งและแล้วก็เข้าไปสู่ตักของเหล่าเทพถึง 21 ชาติเกิด หลังจากชาติเกิดของพระเจ้าของลูก ลูกก็จะไปสวรรค์ ลูกแต่ละคนต้องประกาศสิทธิในพระกษัตริย์ บาบา ฉันเป็นลูกที่มีค่าหรือลูกที่ไร้ค่าของท่าน? บาบาสสามารถบอกลูกได้ว่าลูกเป็นลูกที่มีค่าอันดับใด บาบาสสามารถบอกลูกถึงสิ่งที่ยังขาดหายไปในตัวลูก ตัวลูกเองสามารถเข้าใจตนเองว่า: หากฉันไม่ทำงานรับใช้ ฉันจะสามารถประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูงอย่างมากได้อย่างไรกัน? อัจชะ บาบาบอกลูกถึงสิ่งที่ต้องทำคือ: เปิดโรงพยาบาลควบคู่กับวิทยาลัย ลูกอาจไม่ได้ไปที่นั่น แต่เมื่อผู้คนมากมายได้รับการเยียวยาที่นั่น ลูกจะได้รับผลรางวัลของสิ่งนั้น มนุษย์สร้างธรรมศาลาเพื่อที่ผู้คนมากมายสามารถพักผ่อนที่นั่น และดังนั้นพวกเขาจะได้รับพระราชวังที่ดีมากในชาติเกิดถัดไปของพวกเขา ลูกๆ มากมายมาหาบาบาและพูดว่า: เปิดโรงพยาบาลนี้และเราจะช่วยเหลือท่าน เปิดโรงพยาบาลใหญ่ หากลูกไม่มีเวลาที่จะรับความรู้นี้ และแล้วก็เพียงแค่ใช้ที่ดินสามตารางฟุตและเปิดโรงพยาบาลควบคู่กับวิทยาลัยนี้ ด้วยโรงพยาบาลลูกจะกลับมาสัมผัสความดีเสมอและด้วยวิทยาลัยลูกจะกลับมาสัมผัสเสมอ เมื่อผู้คนมากมายกลายเป็นเช่นนี้ ลูกจะสะสมบุญของสิ่งนั้น ไม่ได้มีค่าใช้จ่ายมากมายนักในสิ่งนี้ ผู้คนทุกวันนี้หารายได้มากมาย พวกเขามีทรัพย์สมบัติที่มีค่าหลายล้าน ลูกชายและหลานชาย ฯลฯ ของพวกเขาจะรับประทานจากสิ่งนั้นหรือ? พวกเขาจะไม่ได้รับแม้กระทั่งฝุ่น ทุกสิ่งกำลังจะถูกทำลาย ผู้ที่ยากจนจะได้รับอาณาจักร บาบาคือเจ้าแห่งคนจน บาบานี้คือบุคคลธรรมดาอันดับหนึ่ง ใครบางคนที่มีเพียงหนึ่งถึงสองพันนั้นก็ถูกเรียกว่าเป็นผู้ที่ยากจน ที่นี้ ผู้ที่ยากจนก็สามารถประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูง ลูกกำลังจะทำอะไรกับเงินหลายแสนหรือหลายล้านของใครบางคน? การก่อตั้งกำลังดำเนินไปด้วยทุกสตาจ์ของคนจน คานธีจีเคยได้รับทานมากมาย แต่กระนั้นผู้คนมากมายได้ตายไปในสิ่งนั้น พวกเขาทนต่อความยากลำบากมากมาย ลูกไม่ได้มีความยากลำบากใดๆ พ่อพูดว่า: ก่อนอื่นใด ศึกษาราชาโยคะและจะมีการให้อาณาจักรแก่ลูก อาณาจักรนี้ที่นี้เป็นเหมือนกับภาพลวงตา มีเรื่องราวของดรพดีที่เชิดชูด้วยธนูไปยังพระราชวังของเธอและเมื่อเธอมา เขาก็ได้เห็นทะเลสาบและเริ่มจะถอดเสื้อผ้าของตน ดังนั้น ดรพดีจึงบอกเขาว่า: ลูกที่ตาบอดของคนตาบอด นั้นเป็นเพียงภาพลวงตา พวกเขาทั้งหมดคิดว่าพวกเขาได้รับเอกราชของพวกเขาแล้ว แต่มีความทุกข์มากมาย ผู้คนไม่มีความสุขอย่างมาก ความตายเพียงแต่กำลังยืนอยู่เบื้องหน้า พ่อพูดว่า: ทั้งหมดนั้นได้ตายไปเรียบร้อยแล้ว นี่คือการสุสานและลูกต้องทำให้สิ่งนั้นให้ไปเป็นดินแดนของเทวดา นางฟ้า ลูกจะสร้างพระราชวังที่ประดับประดาด้วยเพชรและไข่มุก ที่นี้ เป็นดินแดนของหิน ขณะที่นั้นจะเป็นดินแดนของทองคำ ดังนั้น พ่ออธิบายว่า: เมื่อลูกให้ท่าน นางรายของเงามีดจะถูกขจัดทิ้งไปและลูกจะกลับมาเต็ม 16 องศา เวลาที่ลูกไม่บริสุทธิ์ มนุษย์นั้นไม่มีความสุขอย่างมาก เมื่อสงครามเกิดขึ้น ผู้คนสูญเสียการนอนของพวกเขา พวกเขาไม่สามารถที่จะหลับได้ พวกเขาหลับด้วยการรับประทานนอนหลับ นี่คือการอาณาจักรของราวัน เวลาที่พวกเขาจะเผาราวันในเทศกาลดาเซรา พวกเขาเผ่าแต่จะเผาราวันจนถึงเวลาสุดท้าย จนกว่าการทำลายล้างจะเกิดขึ้น หลังจากการทำลายล้าง รูปปั้นของราวันจะไม่ถูกเผา และแล้วในยุคทองแดงพวกเขาก็จะสร้างราวันเพื่อที่จะเผาอีกครั้งหนึ่ง พวกเขาเผาราวันทุกปี แต่ราวันกลับไม่ตาย ลูกเฉลิมฉลองรักขานันดานและผูกมัดก็ทุกปี แต่กระนั้นลูกก็กลับมาไม่บริสุทธิ์อีกครั้งหนึ่งเช่นเดียวกัน

ลักษมีและนารายณ์นั้นมีสมบัติมากมาย พวกเขาได้รับการกราบไหว้บูชาอย่างมาก พวกเขาไม่ได้กราบไหว้บูชาลักษมีเท่านั้น พวกเขากราบไหว้บูชารูปปั้นที่มีสี่มือ ทั้งสองรวมกันอยู่ในนั้น พร้อมกันกับลักษมี นารายณ์ก็เป็นที่ต้องการด้วยเช่นกัน พวกเขากราบไหว้บูชาทั้งสอง สิ่งใดก็ตามจะสามารถทำงานได้อย่างไรหากไม่มีคู่? นี่คือนันทครอบครวั ลูกกลายเป็นนายของโลก ลูกบางคนพูดว่าผู้คนอื่นนั้นบอกพวกเขาว่า: หากท่านไม่กราบไหว้บูชาลักษมีในเทศกาลดิवाลี ทรัพย์สมบัติก็จะไม่มาหาท่าน ดังนั้น บาบานะแนะนำลูกว่า: ลูกๆ เพียงแต่เล่นบทบาทของลูกอย่างเป็นผู้สังเกตการณ์ที่ละวาง ไม่เช่นนั้น จะเป็นความขัดแย้ง บาบานะพูดว่า: หากลูกจะต้องแต่งงานให้กับลูกสาวของลูก เพียงแต่เล่นบทบาทของลูกอย่างเป็นผู้สังเกตการณ์ที่ละวาง ไม่เช่นนั้น จะเป็นการทะเลาะเบาะแว้ง หากลูกสาวไม่ต้องการอยู่อย่างปราศจากกิเลส และแล้วในสถานการณ์ที่สิ้นหวังเหล่านั้น ก็ให้เธอแต่งงาน หากเธอไม่ต้องการอยู่อย่างบริสุทธิ์ และแล้วก็เพียงแต่ปล่อยเธอไปอย่าได้คุกคามเธอ กุมารีคือผู้ที่ยกระดับ 21 ชั่วโมง ลูกทั้งหมดคือบราห์มากุมารีและธุรกิจของลูกคือการทำให้ทุกคนกลายเป็นนายแห่งสวรรค์ ตามหัวใจของลูกว่า: ฉันทำให้ผู้อื่นมากมายเพียงไรเป็นเหมือนกับตัวฉันเอง? นี่คือนันทกิจ ที่นี้ ลูกเปลี่ยนมนุษย์ให้กลายเป็นเทพและดังนั้นลูกต้องทำความเพียรพยายามอย่างมาก ลูกเป็นผู้ช่วยของพระเจ้า พ่อปลดปล่อยลูกจากความทุกข์และทำให้ลูกไปเป็นนายแห่งสวรรค์ พ่อไม่เห็นแก่ประโยชน์ส่วนตน พ่อให้อาณาจักรแก่ลูกและไปสู่การปลดเกษียณ พ่อไม่ได้มีความปรารถนาใดๆ ที่จะปกครองอาณาจักร พ่อได้ให้อาณาจักรแก่ลูก ลูกสามารถรับโชคของอาณาจักรของลูกอีกครั้งหนึ่ง ลูกรู้ว่าลูกเคยเป็นเทพ ลูกไปผ่าน 84 ชาตเกิดและวันนี้ลูกเป็นส่วนหนึ่งของชุมชนรวัน ผู้คนเฝ้าหุ่นจำลองของรวันเสมอ พวกเขาไม่เคยกราบไหว้บูชารวัน ผู้ที่ให้ความสุขนั้นได้รับการกราบไหว้บูชา พวกเขาทำรูปปั้นของรวันและเฝ้ารูปปั้นนั้น รวันให้ความทุกข์เสมอ ลูกจะสามารถยกย่องใครบางคนที่ทำให้ความทุกข์แก่ลูกได้อย่างไร? ชีพบาบาเป็นผู้ประทานความสุข ผู้คนไปและมอบดอกไม้ให้แก่ท่านทุกวัน แต่พวกเขาไม่รู้ถึงหน้าที่การงานของท่าน ทุกวันนี้ มีศรัทธาถึงมหายอู่มากมาย บาบานะพูดว่า: ลูกต้องไม่ลืมพ่อผู้ให้ความสุขแห่งสวรรค์แก่ลูก ไม่เช่นนั้น ลูกจะไม่สามารถได้รับความรื่นเริงของความสุขแห่งสวรรค์ ในเมื่อลูกพูดว่า “มา มา บาบานะ” ลูกจะไปสวรรค์ แต่ลูกจะกลายเป็นสาวใช้และคนรับใช้ ลูกๆ เข้าใจความหมายของเพลงแล้ว หลังจากที่ เป็นของพระเจ้า ลูกต้องไม่ลืมวัยเด็กนี้ ลูกได้เปลี่ยนจากลูกๆ ที่เป็นเช่นปีศาจให้กลายเป็นลูกๆ ของพระเจ้าและลูกกำลังจะกลายเป็นลูกๆ ของเทพ นี่คือนันทกิจของพระเจ้าของลูก เวลานั้นลูกเป็นผู้รับใช้ ลูกคือนักสังคมนาถแห่งทางจิต อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานั้นได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. หลังจากที่ใช้ชาติเกิดของพระเจ้าแล้วอย่าได้ทำการกระทำที่ผิดใดๆ กลายเป็นลูกที่มีค่า ขจัดข้อบกพร่องและสร้างสมคุณธรรมที่สูงส่ง
2. กลายเป็นผู้ช่วยของพระเจ้าและทำให้ผู้อื่นทัดเทียมกับตัวลูกเองด้วยการทำงานรับใช้ทางจิต ใช้ที่ดินสามตารางฟุตและเปิดโรงพยาบาลควบคู่กับวิทยาลัยทางจิต กลายเป็นผู้ช่วยที่สมบูรณ์ด้วยร่างกาย จิตใจ และทรัพย์สมบัติของลูก

พร: ขอให้ลูกปราศจากความกังวลและด้วยการเป็นคาร์มาโยคี ทำทุกการกระทำอย่างมีประสิทธิภาพและประสบความสำเร็จ

ลูกๆ หลายคนกังวลเกี่ยวกับการหารายได้และเลี้ยงครอบครัวของพวกเขา แต่ผู้ที่กังวลไม่สามารถประสบความสำเร็จในการหารายได้ นำความวิตกกังวลของลูกออกไป เป็นคาร์มาโยคี และแล้วทำการกระทำ เมื่อลูกมีโยคะ ลูกจะทำทุกอย่างอย่างมีประสิทธิภาพและประสบความสำเร็จ หากลูกหาเงินด้วยความวิตกกังวล ก็จะสร้างความวิตกกังวลมากขึ้น ในขณะที่หากลูกหารายได้อย่างมีความสุขด้วยการเป็นโยคยูคต์ นั้นก็จะนำความสุขมาให้ลูก เพราะเมล็ดเป็นเช่นใด ผลที่ออกมาก็จะเป็นเช่นนั้น

คติพจน์: กลายเป็นหงส์ศักดิ์สิทธิ์หยิบไข่มุกในรูปของคุณธรรมไม่ใช่หยิบหิน

*** โอม ขานติ ***

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน รูปของพ่อคือจุด การตระหนักรู้จักท่านอย่างถูกต้องและการจดจำท่านคือการเป็นผู้ที่รู้จัก
- คำถาม:** อะไรคือความหมายของความฝันเมื่อเรามองดูสิ่งนั้นในวิธีที่ไม่มีขีดจำกัด? เหตุใดโลกนี้จึงกล่าวได้ว่าเป็นเหมือนกับความฝัน?
- คำตอบ:** ความฝันหมายถึงสิ่งที่ผ่านไปแล้ว เวลานี้ลูกๆ ทั่วโลกนี้เป็นเหมือนกับความฝันของทุกสิ่งที่ผ่านไปแล้ว จากยุคทองจนถึงสิ้นสุดยุคเหล็กและเวลานี้ลูกได้กลับมามีสำนึกในหนึ่งวินาทีของโลกที่เป็นเหมือนกับความฝัน ด้วยการล่วงรู้ถึงตอนเริ่ม ตอนกลางและตอนจบของโลก โลกที่ไม่มีตัวตน อาณาเขตที่ละเอียดอ่อนและโลกที่มีตัวตน ลูกกลายเป็นนายของพระเจ้า
- เพลง:** ใครมาที่ประตูของฉันพร้อมด้วยเสียงกระดิ่งข้อเท้า?

โอมชานติ ชีพบาบานั่งที่นั่นและอธิบายกับลูกๆ ซาลิแกรมที่สดแสนหวานที่จากหายไปนานและเวลานี้ได้พบพานอีกครั้งของท่าน ซาลิแกรมคือลูกๆ ของชีพบาบา ลูกๆ รู้ว่าผู้เดียวที่ไม่มีใครรู้จักแม้เพียงน้อยนิดที่สุดกำลังสอนลูกอยู่ ผู้คนไปที่วัดของชีวาและพวกเขาได้เห็นลิงกัมที่ใหญ่โตอยู่ที่นี่ พวกเขาไม่เข้าใจว่าบาบาของพวกเขาคือจุด ลูกๆ ผู้ที่จดจำหรือต้องเคยจดจำชีพบาบา พิจารณาว่าท่านนั้นใหญ่โตเป็นผู้ที่ไร้เดียงสาเพราะพวกเขานั้นผิด พ่ออธิบาย: พ่อคือจุด ใครก็ตามจะสามารถเข้าใจจุดได้อย่างไร? ถึงแม้ว่าบางจะพูดว่าท่านเป็นรูปของแสงที่สม่ำเสมอ ท่านเป็นผู้หนึ่งผู้หนึ่ง ก็ไม่ได้เป็นอย่างนั้น ท่านเป็นจุด เป็นเรื่องยากมากที่จะจดจำท่าน พวกเขาลืมท่านช้าแล้วช้าเล่า ในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา ผู้คนมีนิสัยของการถวายดอกไม้แก่ชีวาลิงกัมและกราบไหว้บูชาสิ่งนั้น และดังนั้นพวกเขาจึงจดจำสิ่งนั้น อย่างไรก็ตาม พวกเขาลืมช้าแล้วช้าเล่าว่าบาบาของพวกเขาคือจุด ท่านเล่นบทบาทที่ท่านมีในทั้งละคร พวกเขาจะนั่งลงและยกย่องจุด ด้วยการพูดว่าท่านเป็นมหาสมุทรแห่งความสุขและมหาสมุทรแห่งความสงบหรือ? ท่านเป็นจุดที่สดแสนเล็ก ลูกๆ ถามว่า: เราควรจะให้ใครไว้ในจิตใจของเรา? เพียงลูกๆ ที่รู้จักจะสามารถเข้าใจสิ่งนี้ ไม่เช่นนั้นแล้ว พวกเขาจะเพียงแต่จดจำสัญลักษณ์ลิงกัมนั้นของชีวา ศรีภคชนสามารถนั่งในสติปัญญาของพวกเขาดูอย่างดีมาก แต่ผู้เดียวนั้นเป็นจุด ในเพลง มีคำกล่าวว่า แม้แต่เมื่อลูกพยายามจะจดจำท่าน ลูกก็ไม่สามารถจดจำท่านและดังนั้นใบหน้าของท่านเป็นเช่นไร? นี่คือน่าอัศจรรย์อย่างมาก ท่านเป็นจุดที่สดแสนเล็ก ท่านแสดงการร้ายรำของความรู้ มีคำกล่าวว่า: นี่เป็นโลกของความฝัน สิ่งใดก็ตามที่ผ่านไปแล้วกล่าวได้ว่าเป็นความฝัน โลกที่เป็นเหมือนกับความฝัน ไม่ว่าสิ่งใดก็ตามที่ผ่านไปแล้วจะเข้าไปอยู่ในสติปัญญาของลูก บราห์มันด์ โลกที่ไม่มีตัวตน อาณาเขตที่ละเอียดอ่อน ยุคทอง ยุคเงิน ยุคทองแดง ฯลฯ ทั้งหมดกลายเป็นเหมือนกับความฝัน สิ่งใดก็ตามซึ่งผ่านไปแล้วกลายเป็นความฝัน เวลานี้เป็นตอนสิ้นสุดยุคเหล็กด้วยเช่นกัน นี่คือน่าอัศจรรย์อย่างมาก โลกที่เป็นเหมือนกับความฝัน ความฝันเหล่านั้นที่ลูกมีนั้นไม่มีขีดจำกัด สิ่งที่ไม่ใช่ขีดจำกัดเข้าไปอยู่ในสติปัญญาของลูก สุริยวงศ์และจันทราราศีกลายเป็นความฝันด้วยเช่นกัน สิ่งนี้ลูกเรียกว่าโลกของความฝัน ไม่มีใครนอกจากลูกๆ รู้ถึงความลับเหล่านี้ มีความสุขมากมายในยุคทอง ทั้งหมดนั้นที่ผ่านไปแล้ว เวลานี้ลูกๆ มีความรู้ที่สมบูรณ์ของตอนเริ่ม ตอนกลางและตอนจบในสติปัญญาของลูก ควรจะมีการจดจำระลึกถึงพ่อผู้เดียวเท่านั้น ไม่มีใครอื่นสามารถอธิบายสิ่งที่พ่ออธิบาย ลูกมีโลกของความฝันในสติปัญญาของลูก สติปัญญาของลูกรู้สิ่งต่างๆ ทั้งหมดว่ากลายเป็นอดีต ลูกมีความรู้ทั้งหมดนี้ตั้งแต่สูงสุดจนถึงต่ำสุดอยู่ในสติปัญญาของลูก ตั้งแต่ตอนเริ่มถึงตอนจบ เวลานี้ลูกกลายเป็นตรีกาลดาชิและตรีโลกนารด ด้วยการกลายเป็นตรีโลกนารด ก็ราวกับว่าลูกกลายเป็นเทพพระเจ้า พระเจ้านั่งที่นั่นและให้คำสอนแก่ลูก ลูกมีความฝันในหนึ่งวินาที ดังนั้นลูกควรจะจดจำเมล็ดและต้นไม้อันหนึ่งวินาที บาบาพูดด้วยเช่นกันว่า: พ่อมีความรู้ของตอนเริ่ม ตอนกลางและตอนจบ เหตุใดเองจึงพ่อจึงถูกเรียกว่ามหาสมุทรแห่งความรู้ เต็มเปี่ยมไปด้วยความรู้ จานีจันนฮาร์ (ผู้เดียวที่ล่วงรู้ความลับทั้งหมดภายใน) ท่านรู้ว่าสภาพของทุกคนเป็นเช่นนี้เสมอ เหตุใดพ่อจึงจะนั่งและมองดูสภาพของแต่ละคน? ไม่ว่าลูกแต่ละคนจะมีสภาพเช่นใดก็ตามในวงจรที่แล้ว ลูกก็อยู่ในสภาพเช่นนั้นเวลานี้ ลูกรู้สิ่งนั้นด้วยเช่นกัน เพื่อที่จะปล่อยให้ลูกทำความเพียรพยายาม พ่อพูดว่า: ทำความเพียรพยายามอย่างดีมาก เวลานี้ลูกต้องกลายเป็นผู้คงแก่เรียนแห่งการสำนึกในตนเอง ลูกรู้เกี่ยวกับสิ่งนี้สิ่งนั้นที่กลายเป็นอดีต เหล่าเทพเคยปกครองในวิธีนี้และพวกเขาจะมาและปกครองอีกครั้งหนึ่ง ลูกจะเฝ้าแต่จดจำอดีต ปัจจุบันและอนาคต สิ่งนี้ลูกเรียกว่าวงจรแห่งการสำนึกในตนเอง ผู้คนเคยจดจำสัญลักษณ์ชีวาลิงกัม ดังนั้น พวกเขาเชื่อว่าบาบา คือจิตลิงกัม (สัญลักษณ์รูปแสงที่เป็นรูปไข่) หากลูกจะเรียกท่านว่าจุด

ผู้คนจะกลับมาสับสน พวกเขาเชื่อว่าดวงวิญญาณนั้นเล็กและดวงวิญญาณสูงสุดนั้นใหญ่โต เวลานี้ลูกๆ รู้ว่ามีความโอ้อวดอย่างมากและแสดงในโลกยุคเหล็กละในเวลานี้ สิ่งนี้ถูกเรียกว่าความโอ้อวดและการแสดงของมายา เป็นการโอ้อวดของมายา พวกเขาพูดว่าเวลานี้โลกกลับมาดีมาก มีพระราชวังที่ใหญ่โตในเวลานี้ มีความโอ้อวดและเห็นได้ชัดในอเมริกาอย่างมากมาย สิ่งต่างๆ ที่สวยงามอย่างมายนั้นมีการทำขึ้น เราเข้าใจว่าสิ่งเหล่านี้ว่าเป็นเพียงการเคลือบทองและจะถูกทำลายในไม่ช้า แต่เวลาที่ผ่านไป พวกเขาสร้างเขื่อนและอาคารที่สูงมาก ฯลฯ ราวกับว่าเป็นโลกใหม่อย่างสมบูรณ์ ผู้คนได้รับอิทธิพลของมายา นี่คือการโอ้อวดและการแสดงของชุมชนที่เป็นเช่นปีศาจ ทั้งหมดนั้นเป็นเวทมนตร์ ซึ่งในไม่ช้าจะหายไป ได้อยู่ในสติปัญญาของนักวิทยาศาสตร์ที่ยิ่งใหญ่ ผู้ที่มีความหยิ่งยโสของวิทยาศาสตร์ว่าทั้งหมดกำลังจะถูกทำลาย พวกเขาบอกกันและกัน: อย่าได้แทรกแซง ไม่เช่นนั้น ทุกสิ่งจะถูกทำลาย อเมริกานั้นคิดว่าตนเองเต็มไปด้วยพลัง และดังนั้นจะต้องมีใครบางคนผู้ที่เป็นอันดับสองมาเผชิญหน้ากับสิ่งนั้นอย่างแน่นอน มีการจดจำกันว่ามิแวนสองตัวต่อสู้กัน ยาดาวสทำลายวงศ์สกุลของตนเอง ดังนั้นพวกเขาคือแวนสองตัว สิ่งนั้นเองกำลังเกิดขึ้นในทางปฏิบัติจริงในเวลานี้ ลูกๆ รู้ว่าลูกได้รับความรู้ในเวลานี้ในวงจรที่แล้วด้วย เวลานี้ลูกกำลังได้รับความรู้นั้นอีกครั้งหนึ่ง พ่อมาและอธิบายความรู้ทั้งหมดนี้ สิ่งนั้นอยู่ในสติปัญญาของลูกๆ เช่นเดียวกับสิ่งนั้นอยู่ในสติปัญญาของพ่อ ผู้เป็นจุดถูกเรียกว่าชีวา บทบาททั้งหมดถูกบันทึกอยู่ในดวงวิญญาณ ลูกมีบทบาทที่รอบด้านตั้งแต่ยุคทองจนถึงยุคเหล็ก เวลานี้เมื่อลูกมีประสบการณ์ของความสุขในยุคทองและยุคเงิน พ่อฉันไม่มีบทบาทใด พ่อพูดว่า: ลูกมีบทบาทที่ยิ่งใหญ่กว่าของพ่อ ลูกอยู่ในความสุขในขณะที่พ่ออยู่ในดินแดนนิพพาน พ่อไม่มีบทบาทใดๆ ในเวลานั้น ลูกเล่นบทบาทที่รอบด้านและดังนั้นลูกคือผู้ที่เหน็ดเหนื่อย เหตุนี้เองจึงถูกเขียนไว้ว่า พระเจ้านวดเท้าของลูก พ่อพูดว่า: ลูกๆ ลูกต้องไม่เหน็ดเหนื่อย ลูกเคยทำพิธีแสดงความเลื่อมใสศรัทธาถึงครึ่งหนึ่งของวงจรและล้มลุกคลุกคลานไปทั่วจากที่หนึ่งสู่อีกที่หนึ่ง ด้วยการล้มลุกคลุกคลานไปทั่วในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา ลูกจึงกลับมาเหน็ดเหนื่อยและดังนั้นพ่อจึงมาและให้การตอบแทนแก่ลูกด้วยการทำให้ลูกผู้กราบไหว้บูชากลายเป็นผู้มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชา ลูกรู้ว่าลูกเคยมีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาและเวลานี้กลับมาเป็นผู้กราบไหว้บูชา ไม่ใช่ว่าพระเจ้านั้นมีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาและแล้วกลายเป็นผู้กราบไหว้บูชา ไม่เลย เรากลายเป็นเช่นนั้น บาร์ตได้รับการจดจำว่าเป็นดินแดนที่ไม่สูญสลาย บาร์ตคือสถานที่เกิดของชีพบาบา ผู้คนสังเวยตนเองสำหรับสถานที่เกิดของพวกเขา มองดูว่ารัฐสภานั้นได้เพียรพยายามอย่างหนักมากเพียงไรเพื่อที่จะเอาแผ่นดินเกิดของพวกเขาขึ้นมา พวกเขาขับไล่ชาวต่างชาติออกไป แผ่นดินเกิดนี้เคยเป็นสวรรค์ และแล้วมายา ก็เลสเตทั้งห้าก็มาและกลืนสิ่งนั้น เราคิดว่าราวันเป็นศัตรูที่ยิ่งใหญ่ ไม่มีใครเข้าใจว่ามายา ราวัน ผู้ที่กินอาณาจักรของเราเป็นศัตรูที่ยิ่งใหญ่ที่สุดในบรรดาทั้งหมด เธอเป่าในวิธีที่แผ่ตัวเหมือนกับหนูและแล้วจึงกัดเพื่อที่จะไม่มีใครรู้ ด้วยการกัดลูกในวิธีนั้นเธอทำให้ลูกล้มละลายอย่างสมบูรณ์ ไม่มีใครรู้ว่าเธอขโมยโชคแห่งอาณาจักรของลูกไป ไม่มีใครรู้ว่าศัตรูของพวกเขาเป็นใครหรือพวกเขากลับมายากจนแสนเข็ญได้อย่างไร มายาเป็นหนูตัวใหญ่ ด้วยการกัดลูกถึงครึ่งหนึ่งของวงจร เธอทำให้บาร์ตมีค่าเช่นเปลือกหอย เธอฉันเต็มไปด้วยพลังอย่างมาก เวลานี้ลูกกำลังเอาชนะเธออย่างเจียมๆ ลูกรู้ว่าลูกกำลังประกาศสิทธิในอาณาจักรของลูกคืนมาในวิธีที่แผ่ตัวอย่างไร เช่นที่ลูกได้สูญเสียอาณาจักรไปในวิธีที่แผ่ตัว ดังนั้นลูกก็กำลังประกาศสิทธิในอาณาจักรนั้นกลับคืนมาในวิธีที่แผ่ตัวด้วยเช่นกัน ไม่มีใครรู้อะไร แต่เวลานี้ลูกต้องเอาชนะเธอ นี่เป็นความลับที่ลึกมาก เรากำลังประกาศสิทธิในโชคของอาณาจักรของเราด้วยการช่วยเหลือของบาบาอีกครั้งหนึ่ง เราไม่ได้ใช้มือหรือเท้าของเรา เรากำลังประกาศสิทธิในมรดกของเราจากพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดในวิธีที่แผ่ตัวและแล้วสิ่งนั้นจะดำเนินไปถึงครึ่งหนึ่งของวงจร มายาซึ่งเป็นหนูก็ด้อยกว่าๆ มาก แต่เวลานี้ ลูกกำลังประกาศสิทธิในอาณาจักรถึง 21 ชาติเกิดในเพียงนับเดียว ความลับของ 84 ชาติเกิดได้มีการอธิบายแก่ลูกแล้วด้วยเช่นกัน ลูกเคยใช้ชาติเกิดมากมายเช่นนี้ ลูกรู้ว่าในยุคทองอายุขัยของลูกนั้นยาวมาก และแล้ว เมื่อลูกกลับมาไม่บริสุทธิ์และต้องแหวะในความสุขจากการใช้ประสาทสัมผัส ลูกก็ใช้ 63 ชาติเกิด ในยุคทองแดงและยุคเหล็ก บาบาฉันที่นี้และอธิบายสิ่งนี้ มายาเอาอาณาจักรของเราไปในวิธีนี้ ทุกวงจรและแล้วเราก็ประกาศสิทธิในอาณาจักรนั้นคืนมาจากเธอ มีการร้องไว้ในเพลงว่า: ลูกได้มาจากแผ่นดินใดและลูกต้องกลับไปสู่แผ่นดินใด? อย่างไรก็ตาม ผู้คนไม่เข้าใจสิ่งนี้ ลูกรู้ว่าลูกๆ ดวงวิญญาณได้มาจากแผ่นดินใดและเหตุใดลูกจึงได้มา ลูกมีทั้งวงจรอยู่ในสติปัญญาของลูก ในทั้งละคร ชีพบาบาฉันมีบทบาทของนักแสดงเอกทั้งหญิงและชาย ใครเป็นนักแสดงพร้อมกับชีพบาบา? ก่อนอื่นท่านให้กำเนิดแก่บราห์มา วิษณุและชางก้าและแล้วก็ให้กำเนิดแก่ลูกๆ ลูกเป็นผู้ช่วยของพ่อ พ่อเล่นบทบาทของท่านและกลับไปยังดินแดนของท่านและท่านพาลูกซึ่งเป็นผู้ช่วยของท่านไปสู่ดินแดนแห่งการหลุดพ้นพร้อมกับท่านด้วยเช่นกัน ลูกจะไปสู่ดินแดนแห่งการหลุดพ้นและแล้วลูกก็จะไปสู่ดินแดนแห่งการหลุดพ้นในชีวิต ลูกควรจะเก็บสิ่งนี้ไว้ในสติปัญญาของลูกด้วยอย่างชัดเจนมาก ดังนั้นนี่คือโลกของความฝันซึ่งกลายเป็นอดีต ลูกรู้ว่าเหล่าเทพเคยอาศัยอยู่ในยุคทองและยุคเงิน พวกเขาไม่ได้คงอยู่อีกต่อไป เพลงนั้นก็มีความหมายที่ลึกซึ้งอย่างมาก: ลูกกำลังนั่งอยู่กับโลกแห่งความฝันในสติปัญญาของลูกอย่างไรและทั้งวงจรหมุนไปอย่างไร? เรามีความรู้ที่บาบามีอยู่ด้วย

เช่นกัน เพียงพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดเท่านั้นที่มีความรู้ที่ไม่มีขีดจำกัดนี้ ลูกๆ รู้ว่าสิ่งนี้จะกลายเป็นความฝันด้วยเช่นกัน นี่คือบางสิ่งที่เป็นที่เข้าใจและถูกอธิบาย สิ่งเหล่านี้ไม่ได้อยู่ในสติปัญญาของใครในยุคทองและยุคเงิน? ลูกเฝ้าแต่ได้รับประเด็นที่ลึกลับ ทั้งวงจรควรจะคงอยู่ในสติปัญญาของลูก อะไรคือหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาและเมื่อใดที่สิ่งนั้นเริ่มต้น ไม่มีคุณประโยชน์ใดผ่านสิ่งนั้น ด้วยการทำพิธีแสดงความเลื่อมใสศรัทธา ผู้คนนั้นก็สร้างความสูญเสียเท่านั้น เวลานั้นลูกกำลังกลายเป็นเช่นเพชรจากเปลือกหอย มายาทำให้ลูกมีค่าเช่นเปลือกหอย บาบาสอนการร้ายราของความรู้แก่ลูก และแล้วลูกก็จะไปและร้ายราที่นั่น เหล่านี้เป็นสิ่งที่น่าอัศจรรย์อย่างมากและมีค่าที่จะรับรู้ ขนบธรรมเนียมประเพณีของสถานที่นั้นไม่ได้คงอยู่ที่นั่นเลย นั่นเป็นโลกที่ปราศจากกิเลส ไม่มีนามหรือร่องรอยใดๆ ของมายาที่นั่น ก่อนอื่นใด จดจำบาบาและประกาศสิทธิ์ในมรดกของลูก อย่างไรก็ตาม ไม่ว่าขนบธรรมเนียมประเพณีของสถานที่นั้นเป็นเช่นไร สิ่งเหล่านี้จะดำเนินไปที่นั่น ขนบธรรมเนียมประเพณีของที่นั่นทั้งหมดจะเป็นสิ่งใหม่ ไม่มีเทศกาลเหล่านี้ที่นั่น ที่นั่น ไม่มีความสุขและเหตุนี้เองพวกเขาจึงฉลองเทศกาล ที่นั่นทุกวันคือการเฉลิมฉลอง ไม่มีความจำเป็นที่จะร้องไห้ที่นั่น ไม่มีเรื่องของการเฉลิมฉลองเทศกาล ที่นั่น ทุกวันเป็นวันที่ยิ่งใหญ่สำหรับเรา การแต่งงานที่นั่นเกิดขึ้นด้วยความตระการตาอย่างมากด้วยเช่นกัน เจ้าสาวได้รับสินสอด เธอได้รับสาวใช้และคนรับใช้ด้วยเช่นกัน อย่างไรก็ตาม ไม่มีความจำเป็นสำหรับเทศกาลใดๆ ฯลฯ เหล่านี้เป็นเทศกาลของยุคแห่งการบรรจบพบกันซึ่งมีการเฉลิมฉลองในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา ที่นั่น มีความสุขอยู่เสมอ อัมชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานั้นได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพาดา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. คววงจักรแห่งการสำนึกในตนเองและได้รับชัยชนะเหนือมายาในวิธีที่แผ่ตัว กลับมาเติมไปด้วยความรู้เช่นพ่อ
2. รู้จักพ่ออย่างถูกต้องแม่นยำอย่างที่ท่านเป็นและในสิ่งที่ท่านเป็นและจดจำท่านในรูปที่เป็นจุด กลายเป็นจุดและอยู่ในการจดจำระลึกถึงพ่อ ผู้เป็นจุด อย่าได้อยู่อย่างไร้เดียงสา

พร: พร: ขอให้ลูกไม่รู้เหน้อยและเป็นอิสระจากบ่วงพันธะโดยการทำทุกสิ่งขณะที่พิจารณาว่าเป็นการทำงานรับใช้ตามคำแนะนำของพ่อ

ดูแลครอบครัวของลูกขณะที่พิจารณาว่าเป็นการทำงานรับใช้ ไม่ใช่การคิดว่าเป็นบ่วงพันธะบางอย่าง พ่อได้ให้คำแนะนำแก่ลูกเพื่อชำระบัญชีกรรมของลูกด้วยโยคะ ลูกรู่ว่านั้นเป็นบ่วงพันธะ แต่ด้วยการพูดหรือคิดซ้ำๆ สิ่งนั้นจะกลับมาแข็งแรงขึ้น และแล้วในช่วงเวลาสุดท้าย ถ้าลูกจดจำบ่วงพันธะนั้น ลูกจะต้องเข้าไปสู่กรงขังแห่งกรรม ดังนั้นอย่าทุกขระทมด้วยตนเองหรือกลับมาติดกับดักหรือถูกบังคับโดยสิ่งใดๆ ทำทุกการกระทำต่อไปเป็นเช่นเกมและลูกจะอยู่อย่างไม่รู้เหน้อยและกลับมาเป็นอิสระจากบ่วงพันธะ

คติพจน์: กลายเป็นภาพลักษณ์ของทาปาเซียและนั่งในกระท่อมกลางหน้าผากของลูก นี่คือการสำรวจตน

*** โอม ชานติ ***

- สาระ:** ลูกที่แสนหวานกลายเป็นผู้ที่มีสติปัญญาที่กว้างไกลและไม่มีขีดจำกัด อย่าได้เป็นเหตุของการรบกวนใด ๆ ในงานของชีพบบา ผู้ที่เป็นเหตุของการรบกวนไม่สามารถได้รับสถานภาพที่สูง
- คำถาม:** ผู้คนที่อยู่ในโลกนี้มีความคิดจิตใจที่เหล่าเทพในยุคทองจะไม่มี?
- คำตอบ:** ที่นี้ผู้คนคิดว่าลูกชายและหลานชายของพวกเขาจะรับประทานจากสิ่งใดก็ตามที่พวกเขาหารายได้มา เหล่าเทพจะไม่มีวันมีความคิดเช่นนั้นเพราะลูกชายและหลานชายของพวกเขาไม่มรดกของพวกเขาไปพร้อมกับพวกเขาจากที่นี่ พวกเขาเชื่อว่าอาณาจักรของพวกเขาจะไม่สูญสลาย ลูกแต่ละคนกำลังทำความเพียรพยายามของแต่ละคนเองที่นี่
- เพลง:** แม่ โอ แม่ ท่านคือโชคของวันพรุ่งนี้

โอม ซานติ ลูกๆ ได้ยินคำยกย่องของผู้เป็นแม่แล้ว ลูกๆ รู้ว่าแม่ใดที่ได้รับการยกย่อง อย่างแน่นอนที่เป็นแม่ที่เคยอยู่ที่นี้ แล้วจากไปที่ได้รับการยกย่องอย่างมากมาย พวกเขาไม่ได้อยู่ที่นี้ในเวลานี้ ในหนทางของความเสื่อมสัทธิธรรมมีคำยกย่องของจากัดอัมบา ลูกเองไม่รู้ด้วยเช่นกันว่าเธอเคยทำอะไรมาก่อนที่เธอจากไป พวกเขาไปวัดจากัดอัมบาและร้องขอสิ่งใดสิ่งหนึ่ง บ้างก็ต้องการลูกและคนอื่นจะร้องขอพร สัญลักษณ์ที่ไม่มีชีวิตไม่สามารถทำหรือเข้าใจสิ่งใดได้ แต่นั่นเป็นความเสื่อมสัทธิธรรม! ลูกรู้ว่าพวกเขาเคยมีชีวิตอยู่มาในอดีต มีคำยกย่องของจากัดอัมบา เธอไม่ได้เป็นเพียงคนเดียวเท่านั้น ลูกๆ ทั้งหมดหล่อเลี้ยงสกุลบราห์มินและแล้วลูกจะหล่อเลี้ยงสกุลที่สูงส่ง เวลานี้ราวกับว่าลูกกำลังหล่อเลี้ยงทั้งโลกแต่ไม่มีใครรู้อะไร มีชุมชนสำหรับเทวีชานดิกาด้วยเช่นกันแต่ชื่อชานดิกานั้นไม่ดีนัก บาบาพูดว่า: ผู้ที่เคยประหลาดใจแล้วก็วิ่งหนีไปและหย่าขาดจากพ่อไปและแล้วจะถือกำเนิดเป็นสัปเหร่อ หากลูกๆ สร้างความชุกช่นร้ายกาจที่บ้านหรือไม่เชื่อฟัง พวกเขาเรียกว่าสัปเหร่อ ลูกสามารถที่จะมองเห็นอย่างแท้จริงว่าบางเป็นของชีพบบาแต่กระนั้นพวกเขาก็เป็นเหตุของความเสื่อมเสียอย่างมากมาย การเป็นเหตุของความเสื่อมเสียนั้นหมายถึงการไม่เชื่อฟัง ผู้ที่สร้างการรบกวนในงานรับใช้ของชีพบบาจากจะไปในที่สุด บราห์มาภุมาริที่เป็นเหตุของความเสื่อมเสียที่ศูนย์จะไม่สามารถอธิบายแก่ใครได้ หากเธอโกรธทุกคนก็พูดว่า: เธอมีความโกรธมากมาย ชานดิกาจะไม่เพียงแค่นคนเดียว จะมีพวกเธอมากมาย มีคำยกย่องเทวีและอนุสรณ์ของผู้ที่กลายเป็นเช่นชานดิกาด้วย พวกเขายังคงเป็นของพระเจ้า ถึงแม้ว่าบางคนจากไปพวกเขาก็ยังไปสวรรค์ พวกเขาจะยังคงกลายเป็นนายถึงแม้ว่าเพียงราชาและราชินีเท่านั้นที่จะกลายเป็นนาย ปวงประชาที่จะพูดด้วยเช่นกันว่า: เราเป็นนาย ผู้คนพูดว่า: บาร์ตของเรายิ่งใหญ่ ทุกวันนี้พวกเขาแม้กระทั่งร้องเพลงว่า: บาร์ตนั้นเคยดีมาก เวลานี้ลูกกลายเป็นลูกๆ ของพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด โโกปและโกปปีของวัลลานั้นเป็นที่จดจำ วัลลาคือพ่อ ได้มีการจดจำว่าโกปปีวัลลาคือคนเดียวที่มีโกปและโกปปีมากมาย ในยุคทองไม่มีเรื่องของโกปปีแล้ว ฯลฯ เวลานี้ลูกๆ มองเห็นการณ์ไกลและมีสติปัญญาที่กว้างไกลและไม่มีขีดจำกัด ล้อคของสติปัญญาของลูกได้เปิดขึ้นแล้ว ลูกรู้เรื่องราวของชีวิตของชาติเกิดนี้อย่างดีมาก ทุกคนมีความซาบซึ้ง มีเบอร์ล่าผู้ที่มีความซาบซึ้งในทรัพย์สินสมบัติของเขา เขาคิดว่าเขานั้นร่ำรวยที่สุด อย่างไรก็ตามลูกรู้ว่าผู้ที่มั่งคั่งในวันนี้และแล้วก็จะอยู่อย่างยากจน มีความแตกต่างเหมือนกับกลางวันและกลางคืนระหว่างสติปัญญาของลูกและของผู้คนข้างนอก บ้างก็มีความซาบซึ้งของสิ่งหนึ่งและผู้อื่นก็มีความซาบซึ้งของสิ่งอื่น: ฉันเป็นผู้หนึ่งฉันเป็นเช่นนั้น ผู้นี้(บราห์มา) ก็มีความซาบซึ้งของการเป็นพ่อค้าเพชรที่ยิ่งใหญ่ด้วยเช่นกัน เวลานี้ลูกเข้าใจว่าความซาบซึ้งประเภทเหล่านั้นทั้งหมดมีค่าเหมือนกับเปลือกหอย ความซาบซึ้งของลูกๆ นั้นสูงมาก ผู้คนเหล่านั้นคิดว่าพวกเขาจะหารายได้บางสิ่งและลูกชายและหลานชายของพวกเขาจะรับประทานจากสิ่งนั้น ไม่ได้เป็นเช่นนั้นที่นี่ ลูกรู้ว่าด้วยการรู้จักพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด, ลูกกำลังประกาศสิทธิในมรดกของลูกจากท่าน และเราเองนั้นจะได้รับผลรางวัลของสถานภาพนั้นชาติแล้วชาติเล่า ลูกชายและหลานชายทั้งหมดกำลังทำความเพียรพยายามที่นี่ ที่นั่นพวกเขาจะไม่คิดว่า: หลานชายของเราจะรับประทานจากสิ่งนี้ พวกเขาเข้าใจว่านั่นเป็นอาณาจักรที่ไม่สูญสลาย ที่นี้ผู้คนที่สูงศักดิ์ก็คิดว่าลูกชายและหลานชายของพวกเขาจะรับประทานจากรายได้ของพวกเขา เวลานี้ลูกกำลังประกาศสิทธิในมรดกอย่างมากจากพ่อและทำการกระทำเช่นนั้นที่ลูกจะเฝ้าแต่ได้รับผลของสิ่งนั้นถึง 21 ชาติเกิด ลูกไม่ได้ใส่ใจเกี่ยวกับลูกชายและหลานชายของลูก พวกเขาทั้งหมดประกาศสิทธิในมรดกของพวกเขาที่นี่ ลูกมีความรู้มากมายผู้คนไม่รู้สิ่งใด แน่แน่นอนที่ผู้คนจะได้รับความสุขอย่างมากมายจากพระเจ้าผู้เป็นพ่อผู้ที่ทุกคนนั้นจดจำอย่างมาก มีการร้องเพลงว่า: โอ พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด ได้โปรดเมตตาเกิด! ท่านนั้นเรียกได้ว่าเป็นดวงวิญญาณสูงสุด ท่านนั้นสูงสุด ท่านอยู่เหนือการเกิดและการตาย และเหตุนี้เองท่านจึงถูกเรียกว่าดวงวิญญาณสูงสุด

นั่นคือเป็นพระเจ้า รูปของดวงวิญญาณทั้งหมดนั้นเป็นเช่นเดียวกัน ความเพียรพยายามใดก็ตามที่ลูกแต่ละคนทำลูกก็ประกาศสิทธิในสถานภาพตามนั้น ดวงวิญญาณของผู้ที่ศึกษาอย่างดีและดังนั้นจึงกลายเป็นนารายณ์ ใครบางคนที่สอบตกจะกลายเป็นราม เป็นดวงวิญญาณที่กลายเป็นเช่นนั้น ลูกดวงวิญญาณเข้าใจว่าลูกกำลังศึกษาราชายะจะกับพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด และแล้วดวงวิญญาณก็มาแล้วสวมเครื่องแต่งกายใหม่และเล่นบทบาทของเขา เขาจะเปลี่ยนจากคนธรรมดาเป็นนารายณ์ สิ่งนี้อยู่ในสติปัญญาของลูกๆ ตามลำดับกันไปตามความเพียรพยายามที่ลูกทำ และแล้วความรู้ก็จะหายไป จะไม่มีใครที่ไม่บริสุทธิ์ที่นั่น ลูกจะให้ความรู้แก่ใคร? ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ได้รับการจดจำที่นี้ โอเค เพียงแต่คิดว่าคงคานั่นคือผู้ชำระให้บริสุทธิ์ อย่างไรก็ตามสิ่งนั้นจะไม่สามารถสอนราชายะแก่ลูกได้ พ่อสอนราชายะแก่ลูก ความลับของทั้งหมดในละคร ตั้งแต่ตอนเริ่มต้นจนถึงตอนจบอยู่ในสติปัญญาของลูกๆ ลูกทั้งหมดกำลังศึกษาในชั้นเรียนเดียวกันแต่ลูกนั้นตามลำดับกันไป ในตอนเริ่มต้นเคยมีบทติของ 300 คน หากจะมีวันนับพันๆตัวในคอกที่จะต้องดูแล จะไม่สามารถมีใครดูแลทั่วทั้งหมดได้ บทติของเพียงไม่กี่คนต้องมีการสร้างขึ้นมาก ในบรรดาบุคคลเหล่านั้นด้วย บ้างก็ยังคงก้าวต่อไปและบ้างก็ขาดตอนลง ลูกๆ บางคนคิดว่าจะเป็นการดีกว่าหากพวกเขาจะอยู่ที่นี้ตั้งแต่ตอนเริ่มต้นแต่ไม่ได้เป็นเช่นนั้น ผู้ที่เก่าแก่มากมายวิ่งหนีไป แม้แต่ผู้ที่เคยอยู่ที่นี้มาเป็นเวลา 25-30 ปีก็ไม่จดจำว่าท่านคือพ่อที่ไม่มีชีวิตจำกัดผู้ที่พวกเขาได้รับมรดกจากท่าน บาบ่าทำให้ลูกกลายเป็นนายแห่งสวรรค์ เป็นประเด็นของหนึ่งวินาที พ่อพูดว่า: ด้วยการเป็นของพ่อลูกจะกลายเป็นนายแห่งสวรรค์ ราชา ราชินีและปวงประชาได้รับการหลุดพ้นในชีวิตด้วยเช่นกัน “การหลุดพ้นในชีวิตในหนึ่งวินาที” นั่นเป็นที่จดจำ ลูกๆ ผู้ที่ไม่ศึกษาเล่าเรียนอย่างเต็มที่ที่จะทำอะไร? เป็นเหตุของการชุกช่นร้ายกาจ ลูกๆ บางคนนั้นก็เชื่อฟังอย่างมาก พวกเขาแม้กระทั่งประกาศสิทธิในสถานภาพที่ดีเสียยิ่งกว่าพ่อของพวกเขา พ่อของพวกเขาจะหารายได้ 100 หรือ 200 และลูกก็จะกลายเป็นมหาเศรษฐี ดังนั้นเป็นเช่นเดียวกันในความสัมพันธ์ทางจิต ลูกที่มีอายุ 7 วันก็จะไปล่าหน้าใครบางคนที่อยู่ที่นี่มานานเป็นเวลา 25 ปีได้อย่างเร็ว เป็นสิ่งที่ตามลำดับกันไป ในความเป็นจริงลูกทั้งหมดคือเจ้าสาวและลูกจดจำเจ้าบ่าวเดียว ลูกรู้ว่าพ่อกำลังให้มรดกของดินแดนแห่งความสุขแก่เรา ผู้หญิงทั้งหมดมีสามเณรโลกของตนแต่กระนั้นทุกคนก็จดจำสามเณรสามเณรทั้งหมด เจ้าบ่าวเหนือโลกให้น้ำทิพย์แก่ลูกดื่มและเหตุนี้เองท่านจึงเป็นที่จดจำ และแล้วลูกก็กลายเป็นนายแห่งสวรรค์ ลูกไม่ได้จดจำใครที่นั่น ด้วยความเพียรพยายามของเวลา ปัจจุบันของลูก ลูกประกาศสิทธิในผลของรางวัลถึง 21 ชาติเกิด สติปัญญาของลูกเปิดขึ้นมาแล้วอย่างมาก นั่นก็ตามลำดับกันไปและดังนั้นอำนาจในการปกครองที่ลูกประกาศสิทธินั้นก็ตามลำดับกันไปด้วยเช่นกัน ได้มีการอธิบายทุกสิ่งแก่ลูกแล้ว ด้วยการศึกษาล่าเรียนอย่างดีที่นี้ลูกจะประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูงด้วย ไม่เช่นนั้นผู้รับการศึกษาจะต้องก้มลงเบื้องหน้าผู้ที่มีการศึกษา ลูกต้องทำความเพียรพยายามที่ดีมากในสิ่งนี้ เวลานั้นเป็นเวลาที่ดีมากสำหรับการทำความเพียรพยายาม ลูกรู้ว่าลูกต้องดื่มน้ำทิพย์แห่งความรู้ขณะที่ลูกยังคงมีชีวิตอยู่ นั่นคือลูกต้องเฝ้าแต่ศึกษาล่าเรียน ตันอ่อนยังคงถูกปลุกต่อไป สำหรับผู้ที่เข้าใจอย่างรวดเร็วก็เป็นสิ่งที่เห็นได้ชัดว่าพวกเขาจะได้รับสถานภาพที่ดี เขาเป็นดอกไม้ที่ใกล้จะบานและอุทิศร่างกาย จิตใจ และทรัพย์สินสมบัติและช่องแหวะในงานรับใช้ได้อย่างดีมาก เขาเข้าใจว่ามากเพียงไรก็ตามที่เขาให้เพื่องานรับใช้นั้นเป็นคุณประโยชน์ เช่นที่บาบากลายเป็นไม้เท้าสำหรับเราผู้ที่ตามบอดทั้งหมดผู้ที่ปราศจากดวงตาของความรู้ ดังนั้นเราต้องกลายเป็นเช่นเดียวกันด้วย ลูกเฝ้าแต่กลายเป็นไม้เท้าสำหรับกันและกัน เป็นราวันที่ทำให้ลูกตามบอด มีการอธิบายแก่ลูกว่าในเวลานี้ว่าทั้งโลกนั้นคือลังกา ทั้งหมดอยู่ในกระท่อมของความทุกข์ พวกเขามีสื่อ “โรงแรมโศกา” (ปราศจากความทุกข์) และพวกเขาก็มีความสุขสันตอย่างมากที่สุดที่นั่น ลูกรู้ว่าเวลานี้บาบาได้มาแล้ว สงครามมหาภารตะเพียงแต่อยู่เบื้องหน้า สิ่งนั้นต้องเกิดขึ้นเพราะประตูไปสู่บ้านต้องเปิดขึ้น ไม่มีเรื่องของสิ่งนี้เกิดขึ้นในยุคทองแดง เป็นความมืดที่สุดในเวลานี้ กลางคืนของบราห์มินในเวลานี้ต้องมาถึงจุดสิ้นสุดและบาบาได้มาแล้ว เพียงลูกเท่านั้นที่รู้สิ่งเหล่านี้ เมื่อศึกษาล่าเรียนที่โรงเรียน บ้างก็ประกาศสิทธิในคะแนนที่ดีมากในขณะที่ผู้อื่นนั้นสอบตก สิ่งขับเคลื่อนของการสอบตกคือการกลายเป็นส่วนหนึ่งของจักรวาล สัตว์ลักษณะของนักรบได้ให้ไว้กับราม พวกเขาไม่เข้าใจความหมายของสิ่งนั้น พวกเขานั่งและถ่ายทอดเรื่องราวเกี่ยวกับลพและคุษ (ลูกๆ ของราม) พวกเขาทำการกล่าวหาที่ผิดๆ มากมาย มีการร้องเพลงว่า: กษัตริย์คือรามและผู้คนนั้นคือผู้ที่เขาราม มีความเมตตาเนื่องจากมีศีลธรรมจรรยา ดังนั้นสิ่งเหล่านั้นทั้งหมดมาจากที่ไหน? สิ่งเหล่านั้นทั้งหมดต้องเป็นที่เข้าใจ ลูกรู้ว่าความรู้นี้อยู่ในสติปัญญาของลูกตามลำดับกันไป นักเรียนควรทำความเพียรพยายามที่ดีมาก เราเป็นนักเรียนของพระเจ้าผู้เป็นพ่อ ใครที่จะไม่จดจำครูของพวกเขา? เราเป็นนักเรียนของพระเจ้าผู้เป็นพ่อ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ พ่อ ครู และสัตว์ทั้งหมดยุคนี้รวมอยู่ในนี้ ลูกทั้งหมดคือศิลา ลูกกำลังนั่งอยู่ในกระท่อมของความทุกข์ของราวัน พระเจ้าที่ไม่มีตัวตนผู้เป็นพ่อคือมหาสมุทรแห่งความรู้เต็มไปด้วยความรู้ ลูกจะไม่พูดเช่นนี้ถึงกฤษณะหรือลักษมีและนารายณ์ ค่ายกย่องของพวกเขาแตกต่างไปอย่างสิ้นเชิง ในเพลงมีการร้องว่าค่ายกย่องของผู้ที่ทำให้เราเป็นเช่นนั้นไม่มีชีวิตจำกัด ลูกพูดว่า: บาบานั้นจะประกาศสิทธิในมรดกที่สมบูรณ์จากท่าน ท่านนั้นแสนจะอ่อนหวาน! ท่านนั้นแสนจะน่ารัก! ลักษมีและนารายณ์แสนจะน่ารักและอ่อนหวาน มองดูรูปภาพของลักษมีและนารายณ์มีการแสดงว่าพวก

เขานั่นยิ้มเสมอ ลูกรู้ว่าเหล่าเทพเคยอยู่ในบาร์ดนี้ พวกเขาอยู่ที่ไหนในเวลานี้? ลูกสามารถบอกทุกคนว่า: นี่คือชาติเกิดสุดท้ายของคุณและคุณต้องกลายเป็นเช่นศรีภริกาณะอีกครั้งหนึ่ง ดินแดนของศรีภริกาณะกำลังมีการก่อตั้งขึ้นในเวลานี้ ดวงวิญญาณของศรีภริกาณะกำลังศึกษาราชโยคะด้วยเช่นกัน หากคุณต้องการไปยังดินแดนของภริกาณะและแล้วให้ศึกษาราชโยคะ เมื่อลูกพูดถึงลักษมีและนารายณ์ พวกเขาก็สับสน มีการเทก่ล่อมศรีภริกาณะในเปลและพวกเขาราบไหว้บูชาลักษมีและนารายณ์ ไม่ได้มีการแสดงกิจกรรมใดๆ ในวัยเด็ก ราเดและภริกาณะไปที่ไหนและอะไรเกิดขึ้นกับพวกเขา? พวกเขาไม่รู้สิ่งใด ราเดและภริกาณะนั้นไม่ใช่พี่น้องหญิงชาย เวลานี้ไม่มีอาณาจักรของราเดและภริกาณะ ไม่มีใครในยุคทองแดงรู้เกี่ยวกับอาณาจักรของพวกเขา สถิติปัญญาที่ดีมากนั้นเป็นที่ต้องการที่จะเข้าใจสิ่งเหล่านี้ทั้งหมด ใช้ความเพียรพยายามที่จะเขียนวรรณกรรม พวกเขาได้แสดงเครื่องประดับแก้ววิษณุแต่ในความเป็นจริงวิษณุไม่มีเครื่องประดับเหล่านั้น ทั้งวิษณุและลักษมีและนารายณ์ไม่มีหอยสังข์ ดังนั้นเราควรจะเขียนอะไร? ผู้คนไม่สามารถเข้าใจสิ่งใด ลูกมีหอยสังข์ ดังนั้นต้องมีการให้เครื่องประดับแก่บราห์มินอย่างแน่นอน พวกเขาจะพูดว่า: บราห์มินเหล่านี้มาจากที่ไหน? พวกเขาจะไม่สามารถเข้าใจสิ่งใด ลูกสามารถอธิบายว่าเราบราห์มินคือผู้คงจักรแห่งการสำนึกในตนเอง สถิติปัญญาที่กว้างและไม่มีขีดจำกัดเป็นสิ่งที่จำเป็นอย่างมากที่จะอธิบายสิ่งเหล่านี้ทั้งหมด ผู้ที่มีสถิติปัญญาที่หายากและกำลังกลายเป็นปวงประชาจะไม่สามารถเข้าใจสิ่งใด พวกเขาพบว่าเป็นเรื่องยากมากที่จะอธิบาย บาบาสเขียนว่า: ผู้คงจักรแห่งการสำนึกในตนเองที่สูงสุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนานและเวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง ลูกสิ่งสร้างที่เกิดจากปากของบราห์มา อย่างไรก็ตามลูกไม่มีเครื่องประดับเหล่านั้น ในรูปภาพพวกเขาแสดงแต่ละเทวีว่ามีตาที่สามแต่พวกเขาไม่ได้มีดวงตาที่สาม ดวงตาที่สามของลูกเปิดขึ้นมาแล้วในเวลานี้ มีค่ายกย่องลูกๆ ชัดดี เมื่อมีจากัดอัมบา ลูกๆ ก็จะอยู่กับเธอด้วยเช่นกัน ส่วนใหญ่เป็นผู้เป็นแม่ ผู้เป็นแม่นั้นได้รับการยกขึ้นไปสูงมาก อังชะ

ถึงลูกๆ ที่สูงสุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพาดา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ใช้เวลาของลูกอย่างมีคุณค่าโดยการทำงานรับใช้ อุทิศร่างกาย จิตใจและทรัพย์สินสมบัติของลูกและเฝ้าแต่ศึกษาเล่าเรียน ตราบเท่าที่ลูกมีชีวิต

2. หล่อเลี้ยงกันและกันด้วยความรู้ อย่าได้สิ่งใดที่ลูกนั้นจะไม่เชื่อฟังพ่อ

พร: พร: ขอให้ลูกอยู่ในความสุขเหนือประสาทสัมผัสที่ไม่สูญสลาย และให้และรับความสุข ดังเช่นผู้ประทานความสุขที่ยิ่งใหญ่ “ความสุขเหนือประสาทสัมผัส” หมายถึงความสุขของสำนึกเป็นดวงวิญญาณซึ่งไม่สูญสลาย เช่นที่อวัยวะของลูกสูญสลาย ดังนั้นความสุขที่ได้รับผ่านอวัยวะเหล่านั้นก็จะสูญสลาย ดังนั้นเมื่อลูกอยู่ในความสุขเหนือประสาทสัมผัสอย่างสม่ำเสมอ จะไม่มีชื่อหรือร่องรอยของความทุกข์สามารถมาหาลูกได้ ถ้าบางคนกำลังเป็นเหตุของความทุกข์ให้แก่ลูก ลูกต้องไม่รับความทุกข์นั้น คติพจน์ของลูกคือให้ความสุขและรับความสุข อยู่รับความทุกข์และอย่าเป็นเหตุของความทุกข์ ถ้าบางคนเป็นเหตุของความทุกข์ให้แก่ลูก และแล้วจึงเปลี่ยนแปลงสิ่งนั้น และให้ความสุขแก่พวกเขาเป็นการตอบแทนทำให้พวกเขามีความสุข และแล้วลูกจะได้ชื่อว่าผู้ประทานความสุขที่ยิ่งใหญ่

คติพจน์: แทนการพูดมากเกินไปและสูญเสียพลังงานของลูก จงกลับมามีประสบการณ์ในความหวานชื่นของการสำรวจตน

*** โอม ขานติ ***

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน ลูกไม่ต้องพูดสิ่งใดผ่านปาก จงจดจำพ่อผู้เดียวด้วยหัวใจที่จริงแท้อยู่เสมอ พระผู้เป็นเจ้าพอใจกับผู้ที่หัวใจซื่อสัตย์
- คำถาม:** มารยาทที่ดีที่สุด มารยาทที่สูงส่งอันใดที่ลูกต้องซึมซับ
- คำตอบ:** มารยาทที่ดีที่สุด คือ การอยู่อย่างสดชื่นแจ่มใสเสมอ เหล่าเทพอยู่อย่างสดชื่นแจ่มใสเสมอ พวกเขาไม่เคยหัวเราะเสียงดัง การหัวเราะเสียงดังยังเป็นกิเลสด้วยเช่นกัน ลูกๆ ควรอยู่ในความสุขที่แผ่ทั่วของการจดจําระลึกถึง สันสการของความคุ้นเคยยังเป็นเหตุให้เกิดความเสียหายมากมายด้วยเช่นกัน เพื่อที่จะประสบความสำเร็จในงานรับใช้ ลูกจำเป็นต้องมีทัศนคติที่เป็นอิสระจากแรงดึงดูด ไม่ควรมีกลิ่นของการติดกับอยู่ในรูปหรือนามของใครแม้เพียงเล็กน้อย ลูกจำเป็นต้องมีสติปัญญาที่สะอาดมาก ใบหน้าของลูกจะคงอยู่อย่างสดชื่นแจ่มใสเมื่อลูกได้ซึมซับสิ่งเหล่านี้และลูกทำงานรับใช้ และทำให้ผู้อื่นทัดเทียมกับตนเอง
- เพลง:** ท่านจะไม่มีวันแยกห่างจากเรา และเราก็จะไม่มีประสบการณ์กับความทุกข์

โอมชานติ ลูกๆ เข้าใจต่างลำดับกันไปตามความเพียรพยายามที่ลูกทำ มีคำกล่าวว่า พระผู้เป็นเจ้าพึงพอใจกับผู้ที่หัวใจซื่อสัตย์ หัวใจยังอยู่ภายในดวงวิญญาณด้วยใช้ใหม่ ดังนั้น จงจดจำพระผู้เป็นเจ้าที่แท้จริงและลูกจะได้รับความสุข การจดจําระลึกถึงหมายถึงการจดจำพ่ออยู่ภายใน จงสวดชื่อของพระผู้เป็นเจ้า การสวดไม่ได้หมายความว่าลูกต้องพูดบางสิ่งอยู่เรื่อยๆ ไม่เลย แต่เพียงมีการจดจําระลึกถึงอย่างต่อเนื่องแล้วลูกจะได้รับความสุขมากมาย ลูกยังต้องทำให้ผู้อื่นเหมือนตนเองด้วย การอธิบายให้แก่ผู้อื่นนั้นเป็นเรื่องที่แสนง่ายดาย เช่นที่ภรรยาที่จงรักภักดีอย่างแท้จริงจะไม่รักคนอื่นนอกจากสามีของเธอ ในทำนองเดียวกัน ลูกๆ ดวงวิญญาณต้องจดจำพ่อเหนือโลกที่ไม่มีขีดจำกัดด้วยหัวใจที่ซื่อสัตย์เหมือนกับที่คนรักและผู้เป็นที่รักรักกัน พวกเขาถูกดึงดูดเข้าหารูปและนามของกันและกัน นี่ไม่ใช่เรื่องของกิเลส คนรักจดจำผู้เป็นที่รักและผู้เป็นที่รักจดจำคนรัก เท่านั้นเอง! สติปัญญาของพวกเขาไม่ได้ถูกดึงไปที่อื่น แม้ว่าพวกเขาจะยุ่งอยู่กับธุรกิจลาแต่หัวใจของพวกเขายังติดต่อกัน นั่นเป็นการจดจําระลึกถึงที่บริสุทธิ์ ร่างกายและสติปัญญาของพวกเขาไม่ใช่ว่าจะไม่บริสุทธิ์ ดวงวิญญาณเช่นนั้นยังได้รับการสรรเสริญเช่นกัน แต่พวกเขามีจำนวนเพียงเล็กน้อย แม้แต่ในความรู้นี้ก็มิคู่รักที่แท้จริงเช่นนั้นเพียงไม่กี่คน มายาเป็นเช่นนั้นว่าเธอบีบจุมลูก มีตัวอย่างขององคตได้ให้ไว้ ราวน์กล่าวว่า ดูสิ เขาจะหวนไหวหรือไม่ มายาพยายามจะทำให้มหาระตีที่ทรงพลังลุ่มลง เหมือนกับหนูจะเป่าลูกแล้วจึงกัด แม้กระนั้นลูกก็ไม่ได้รู้สึกเลย ในทำนองเดียวกัน มายาทรงพลังมากจนกระทั่งว่าหากบางคนประพฤติไม่ดีและผิดกฎ เธอจะล้อคสติปัญญาของผู้คนไว้อย่างแผ่ทั่ว ลูกต้องการสติปัญญาที่ลึกซึ้งเพื่อที่จะเข้าใจสิ่งเหล่านี้ ลูกจำเป็นต้องฝึกฝนการจดจำบาบาให้มาก ต้องมีความรักอย่างที่สุดต่อพ่อ ลูกต้องทำงานรับใช้โดยที่ไม่ถูกดึงดูด ไม่ว่าลูกบางคนจะดีเพียงใดก็ตาม ลูกต้องไม่ติดกับในรูปหรือนามของเขา สิ่งนี้จะทำให้เกิดความเสียหายอย่างมาก พ่อพูดว่า ให้คิดว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณที่ปราศจากร่างและจดจำพ่อ จงรักหาตนเองให้สะอาดและบริสุทธิ์มากๆ ลูกเป็นของชีพบาบาและท่านกำลังทำให้ลูกสะอาดและบริสุทธิ์ ลูกต้องขจัดกิเลสออกไปจากภายใน ชื่อจริงของลูกคือชีพซัคติ ลูกได้รับพลังจากผู้ทรงอำนาจ ดังนั้น ลูกจึงต้องมีโยคะที่ดีมากกับท่าน พ่อพูดว่า การจดจําระลึกถึงที่สม่ำเสมอไม่เหมือนกับไปบ้านป่าของลูก! ลูกทำความเพียรพยายามมากมายที่จะอยู่ในการจดจําระลึกถึงขณะรับประทาน แต่ท่านก็ยังคงถูกลืม ขณะที่รับประทานอาหาร ลูกทำความเพียรพยายามอย่างมากที่จะจดจำพ่อตลอดเวลา เมื่อท่านเป็นที่รักของเรา แล้วทำไมเราจึงไม่รับประทานอยู่ในการจดจําระลึกถึงท่านเล่า แล้วท่านก็จะอยู่กับเรา อย่างไรก็ตาม ลูกลืมการจดจําระลึกถึงครั้งแล้วครั้งเล่า แม้แต่ในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา สติปัญญาล้มลุกคลุกคลานไปสู่ทิศทางอื่นอย่างต่อเนื่อง เหล่านี้คือประเด็นของความรู้ ลูกบางคนไม่สามารถเข้าใจประเด็นเหล่านี้ได้อย่างถูกต้องและยังคงคลานอยู่บนพื้น หากโยคะของลูกสม่ำเสมอก็เข้าใจได้ว่าสภาพอยู่เหนือบ่วงกรรมของลูกใกล้เข้ามาแล้ว อย่างไรก็ตาม การจดจําระลึกถึงไม่ได้อาจคงอยู่ ดังนั้น การต่อสู้รบราอย่างใหญ่หลวงจึงเกิดขึ้นภายใน บาบาเห็นว่าหลายคนเป็นผู้ที่สติปัญญาล้มลุกคลุกคลาน พวกเขาต้องใช้ความเพียรพยายามที่จะอยู่อย่างปราศจากร่าง มีเพียงไม่กี่คนที่พูดสัจจะ พวกเขาละอายที่จะพูดสัจจะ มายาทรงพลังมาก เธอใช้เวลาไม่นานเลยที่จะกลกหน้หัวของลูก ลูกไม่ควรพูดว่า “ถึงอย่างไรเราก็เป็นลูกๆ ของท่าน” พ่อได้แสดงวิธีการให้ลูกเห็นแล้ว ก่อนอื่น ลูกต้องไปถึงสภาพเหนือบ่วงกรรมของลูก แล้วได้รับสถานภาพที่ต่างลำดับกันไป บาบาว่ามายาสร้างความทุกข์อย่างมาก เธอจะไม่ปล่อยลูกคงอยู่ในการจดจําระลึกถึง จากสภาพของหลายๆคนนั้นสังเกตได้ว่าพวกเขาติดกับในรูปและนามของบาง

คน ลูกต้องฝึกฝนที่จะคิดว่าตนเองปราศจากร่าง เพราะยาวนานมากที่ลูกไม่ได้คิดว่าตนเองปราศจากร่าง ในยุคทอง ลูกจะมีความรู้ที่สมบูรณ์ว่าลูกคือดวงวิญญาณ และลูกต้องทิ้งเครื่องแต่งกายเก่าและไปใช้เครื่องแต่งกายใหม่ ในเวลานั้น ลูกจะได้รับนิมิตเช่นกัน ไม่ว่าลูกจะได้รับนิมิต (ในทางปฏิบัติ) หรือที่ไม่สามารถมองเห็นได้ (เพียงด้วยความรู้สึก) ลูกจะเข้าใจว่า อายุขัยของร่างกายกำลังจะจบลง เมื่อบางคนกำลังจะตาย เขาจะพูดว่า ฉันรู้สึกว่ามันกำลังจะตาย ฉันไม่สามารถมีชีวิตอยู่ได้อีกต่อไป ที่นั่น เมื่อร่างกายของลูกแก่ชรา ลูกจะเข้าใจว่าตนต้องทิ้งร่างนั้น พวกเขาทิ้งร่างอย่างมีความสุขเมื่อถึงเวลาของตน พวกเขามีความรู้ที่สมบูรณ์เกี่ยวกับดวงวิญญาณ แต่พวกเขาไม่มีความรู้เกี่ยวกับพ่อแม่เพียงเล็กน้อยที่สุด เพราะนั่นไม่ได้อยู่ในละคร เหตุใดลูกจึงจดจำพ่อที่นั่นเล่า ไม่มีความจำเป็น ที่นี้ มนุษย์จดจำท่านในความทุกข์ ขณะที่ลูกเองต้องคิดว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและมีโยคะกับพ่อ ร่างกายนี้เก่า ลูกจึงควรมีความไม่ชอบร่างกายเหล่านั้น ไม่ว่าร่างกายของบางคนจะสวยงามเพียงใด ทุกคนน่าเกลียด เพราะตามกฎแล้ว ทุกดวงวิญญาณน่าเกลียด นี่คือสิ่งที่สติปัญญาจะเข้าใจ ดังนั้น พ่อจึงอธิบายว่า ขอให้โยคะสติปัญญาของลูกติดต่อกับผู้เดียว เหมือนกับที่ผู้คนมีการแต่งงานด้วยความรัก ดังนั้น นี่ก็ยังคงเป็นการแต่งงานด้วยความรักของลูกๆ ดวงวิญญาณด้วยเช่นกัน จึงไม่มีความรักต่อร่างกายนี้ หากไม่มีความรักต่อร่างกายของลูกแล้ว ทำไมจึงมีความรักต่อร่างกายของผู้อื่นด้วยเล่า ทุกสิ่งในโลกทำงานบนพื้นฐานของความงาม บางคู่หมั้นหมายกันโดยไม่ได้เห็นกัน แล้วเมื่อพวกเขาเห็นกัน พวกเขาก็ไม่ชอบกันแล้วก็ทะเลาะเบาะแว้งและต่อสู้กัน “ฉันจะทำอะไรกับเงินทองเล่า ฉันอยากได้คนสวย!” ลูกเข้าใจว่าลูกคือดวงวิญญาณ ลูกไม่ควรมีการติดยึดกับร่างกายเก่าๆ ความสัมพันธ์เหล่านั้นทั้งหมดเต็มไปด้วยกิเลส สิ่งต่างๆ ของลูกนั้นแตกต่างจากของผู้คนภายนอก เวลานี้ ลูกๆ ดวงวิญญาณที่น่าเกลียดหมั้นหมายอยู่กับนักเดินทางที่สวยงาม ลูกเข้าใจว่า ทุกดวงวิญญาณในโลกนี้กลายเป็นผู้ที่น่าเกลียดอย่างสิ้นเชิง จึงทำให้ดวงวิญญาณสวยงามด้วยการเชื่อมต่อกับผู้เดียวที่งดงามนั้น นักเดินทางผู้เดียวนี้ทำให้ลูกสวยงามหลายล้านเท่า มีความจำเป็นต้องมีโยคะที่ดีมากเพื่อให้ดวงวิญญาณที่น่าเกลียดกลับมาสวยงาม หากลูกอยู่อย่างน่าเกลียด ประการแรก ลูกจะต้องได้รับการลงโทษ ประการที่สอง สถานภาพของลูกจะถูกทำลาย ที่นี้ ลูกต้องไม่ติดอยู่ในรูปหรือนามของใคร จะมีความเสียหายในงานรับใช้อย่างมากเมื่อสิ่งนั้นเกิดขึ้น เหตุนี้เอง บาบาสพูดว่า จงอยู่อย่างระมัดระวัง ลูกติดกับอยู่ในตาข่ายของมายาแต่กระนั้นลูกก็ไม่เข้าใจ ฆะตกรรมนั้นจะไม่จากลูกไป ลูกจะทำลายสถานภาพของตนเอง พ่อพูดว่า ด้วยพลังโยคะ ลูกต้องทำให้ดวงวิญญาณของตนบริสุทธิ์ นี่คือการเผา (บัตติ) จงมีโยคะกับพ่อ อย่างไรก็ตาม หากสติปัญญาของลูกเร่ร่อนไปที่อื่น การจดจำของลูกจะมีสิ่งเจือปน แล้วลูกก็จะไม่สามารถทำงานรับใช้ หรือรับสิทธิ์ในสถานภาพที่สูงได้ สิ่งเจือปนจะถูกขจัดได้ด้วยไฟโยคะเท่านั้น หากลูกมีโยคะ ความรู้จะยังคงอยู่ในสติปัญญาด้วยเช่นกัน บาบาคือรูป (ตัวของโยคะ) และยังเป็นบาฮาน (ผู้ที่ประพรมความรู้) อีกด้วย ลูกๆ กลายมาเป็นรูป (ตัวของโยคะ) มากเพียงไร ลูกจะซึมซับความรู้ได้มากตามนั้น ก่อนอื่น ดวงวิญญาณต้องถูกทำให้บริสุทธิ์ ลูกจะพูดถึงโยคะอย่างต่อเนื่อง แต่กระนั้นในหมู่ลูกๆ เองก็ยังมีหลายคนที่ไม่เข้าใจความหมายของโยคะ ลูกไม่สามารถชำระตนเองหรือบาร์ดให้บริสุทธิ์ได้โดยไม่มีโยคะ แม้ว่าลูกทำงานรับใช้และเปิดศูนย์แต่มายาก็จะดึงดูดลูกของลูก ลูกบางคนหยิ่งโสและพูดว่าพวกเขาเปิดศูนย์มากมาย พวกเขามีสำนึกที่เป็นร่าง พ่ออธิบายว่า คิดว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและมีโยคะกับพ่อ ไม่ควรมีการกระทำที่เป็นบาปใดเกิดขึ้น หากลูกลืมพ่อและติดกับอยู่ในรูปหรือนามของใครแล้วจะมีความเสียหายมากมายเกิดขึ้น จุดหมายปลายทางนั้นสูงมาก การมาเป็นนายของโลกล้วนไม่ใช่เรื่องเล็กๆ! พ่อได้รับการสรรเสริญอย่างมาก วัดมากมายถูกสร้างขึ้นในนามของท่าน ลูกรู้ว่าใครสร้างวัดโสมนาดและเขาสร้างวัดนั้นขึ้นมาเมื่อใด วัดถูกสร้างขึ้นต่างลำดับกันอีกด้วย หลังจากวัดโสมนาดถูกสร้างขึ้นแล้วก็มี การสร้างวัดลักษมีและนารายณ์ จากนั้นจึงเป็นวัดของจกัถอัมบา มนุษย์ไม่รู้ว่ามีใครสร้างวัดให้กับโสมนาด พระเจ้าไม่มีตัวตน แม้ว่าผู้กราบไหว้บูชาของผู้ที่ไม่มีตัวตนจะบูชาชีวิตที่ไม่มีตัวตน แต่พวกเขาก็ไม่เข้าใจสิ่งใดเลย ลูกๆ ยังต่างลำดับกันอีกด้วย ตลอดทั้งวัน ลูกควรใส่ใจกับงานรับใช้ เมื่อลูกหยุดการมีสำนึกที่เป็นร่าง และกลับมามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณเท่านั้นที่ลูกจะมีความใส่ใจนี้ จงมีโยคะกับพ่ออย่างเต็มที่ การให้ความนับถือกับท่านอย่างเต็มที่นั้นไม่เหมือนกับการไปบ้านป่าของลูก! วิญญาณปีศาจร้ายของมายาจะตัดโยคะของลูก พ่อเท่านั้นที่รู้สิ่งเหล่านี้ บางคนอ่อนไหวมากกระทั่งที่ว่าหากบอกสิ่งใดแก่พวกเขาแล้ว พวกเขาจะอารมณ์เสียและกลายเป็นคนทรยศได้อย่างรวดเร็ว พวกเขาจะทำลายโชคของตนเอง เมื่อพวกเขามาหาบาบา พวกเขาไม่รู้สึกรังเกียจ พวกเขาเป็นของท่านแล้วก็วิ่งหนีไป และเริ่มทำลายงานรับใช้ ในภควิทย์ยังกล่าวไว้ด้วยว่า ขณะที่ดื่มน้ำทิพย์ บางคนกลับกลายเป็นคนทรยศและสร้างความเสียหาย พ่อมีความห่วงใยอย่างมากกับผู้ที่อ่อนแอและอาจกลายเป็นคนทรยศได้ตลอดเวลาและสร้างความเสียหาย ลูกเห็นแล้วว่าบางคนกลายเป็นคนทรยศและสร้างความเสียหายมากมายอย่างไร แล้วผู้ที่ไร้เดียงสาที่ถูกทรมานอย่างหนัก ในชุมชนจิตวิญญาณอื่นๆ มีการทำร้ายร่างกายกันหรือไม่ ที่นี้ ประเด็นแรกคือการละทิ้งยาพิษ บางคนไม่ทิ้งยาพิษเลย ผู้คนพูดว่าคนนั้นคนนี้ได้จากไปสู่อินแดนสวรรค์ แต่ไม่มีใครรู้ว่าสวรรค์คืออะไร ราวกับว่าพวกเขาเพียงแค่พูดโดยไม่รู้ความหมายของสิ่งที่พูด เวลานี้ ลูกมีความเข้าใจอย่างมาก พ่อรู้ว่าใครเป็นดอกไม้ที่ดี มีบางคนที่ไม่มิกลิ้นของการติดกับอยู่ใน

รูปและนามของใคร พวกเขาไม่สนใจสิ่งอื่นใดนอกจากความรู้นี้ ลูกยังจำเป็นต้องมีโยคะที่ถูกต้องแม่นยำอีกด้วย แม้ว่าบางคนน่าเกลียดอยู่แล้วแต่พวกเขากลับน่าเกลียดมากขึ้น ในกองทัพนี้ มีกองทัพช้าง สิงโตตัวผู้และสิงโตตัวเมีย ม้าตัวผู้และม้าตัวเมีย มีฝูงแกะอีกด้วย มีทุกประเภท จากการกระทำของบางคนเราเข้าใจได้ว่าพวกเขาเป็นแพะ พวกเขาไม่เข้าใจสิ่งใด ไม่มีสิ่งใดคงอยู่ในสติปัญญาของพวกเขาเลย สติปัญญาของพวกเขาเป็นเหมือนกับสติปัญญาของควาย บาบาคอธิบายด้วยวิธีการที่แสนง่ายดายว่า ลูกคือดวงวิญญาณ ลูกจดจำพ่อที่ไร้ชีวิตจำไม่ได้หรือ โอ ดวงวิญญาณ จงเอาโยคะสติปัญญาของลูกออกจากทุกหนแห่งและจดจำพ่อ ลูกจดจำพ่อไม่ได้หรือ ลูกจดจำเพื่อนฝูงและญาติๆ ฯลฯ แล้วมันยากอย่างไรที่จะจดจำพ่อ บางคนพูดว่า บาบา มายาตัดโยคะสติปัญญาของลูก แต่ลูกจะสูญเสียมรดกของลูก! หากโยคะสติปัญญาของลูกแน่นแฟ้นอย่างเต็มที่ ลูกจะกลายเป็นนายของโลก พ่อจะถูกลืมได้อย่างไร เมื่อลูกมีสำนึกที่เป็นร่างเท่านั้นที่ลูกจะลืมท่าน ลูกถูกบอกให้คิดว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณชั่วแล้วชั่วเลวและจดจำพ่ออยู่เสมอ ลูกไม่จำเป็นต้องพรีาสวด ลูกไม่จำเป็นต้องส่งเสียงใดๆ ลูกต้องไปอยู่เหนือเสียง ลูกเข้ามาสู่สำนึกที่เป็นร่างเมื่อพูดว่า “ราม ราม” ผ่านปาก จงจดจำพ่ออยู่ภายใน ลูกต้องรับการคำจูนจากอวัยวะท่านนั้นและจดจำว่าลูกคือดวงวิญญาณ จงอยู่ในความเงิบและจดจำพ่อ บาบาคือมหาสมุทรแห่งความรู้ ท่านเต็มไปด้วยความรู้ ท่านมีความรู้ที่สมบูรณ์และยังสอนลูกอีกด้วย ด้วยการจดจำพ่อ ลูกจะกลับมาริสุทธิ์และได้รับมงกุฎที่ศักดิ์สิทธิ์ (รัศมี-halo) และด้วยการรู้จักจักรวาล ลูกจะได้รับมงกุฎที่ประดับด้วยอัญมณี ลูกจะกลายเป็นผู้ที่มีทั้งสองมงกุฎนี้ บาปของลูกจะถูกเผาไปด้วยการจดจำระลึกถึง มิฉะนั้น ดรามราชจะลงโทษลูกและสถานภาพของลูกจะถูกทำลาย ดังนั้น จงจดจำพ่อ ความสุขของลูกต้องแผ่ทั่ว ลูกไม่ควรหัวเราะเสียงดัง ลักษณะและนารายณ์เป็นผู้ที่สดชื่นแจ่มใส การอยู่อย่างสดชื่นแจ่มใสและการหัวเราะเป็นสิ่งที่ต่างกัน มีความสุขที่แผ่ทั่วในการอยู่อย่างสดชื่นแจ่มใส การหัวเราะเสียงดังเป็นสิ่งที่ไม่ดี การอยู่อย่างสดชื่นแจ่มใสเป็นสิ่งที่ดีที่สุด การหัวเราะเสียงดังยังเป็นรูปแบบหนึ่งของกิเลสเช่นกันและกิเลสนั้นก็สมควรหลงเหลืออยู่อีกด้วย ความสุขควรจะปรากฏให้เห็นบนใบหน้าของลูก สิ่งนั้นจะปรากฏให้เห็นเมื่อลูกทำให้ผู้อื่นเหมือนกับตนเอง จงทำงานรับใช้และทำงานรับใช้ให้มากขึ้น ท่านที่ลูกได้รับมอบหมายให้ทำงานรับใช้ ลูกควรระวัง ไม่มีสิ่งใดอื่น ลูกๆ ทำงานรับใช้ เพื่อเปลี่ยนนามให้เป็นดอกไม้ตูม บาบายังคงให้ประเด็นที่ดีมากแก่ลูกอย่างต่อเนื่อง ลูกต้องมีศรัทธาว่า บาบาคือผู้ที่กำลังพูดสิ่งเหล่านี้ ผู้นี้ยังพูดด้วยว่า อย่าสรรเสริญพ่อ คำสรรเสริญทั้งหมดเป็นของชีพบาบา ด้วยการจดจำท่าน ลูกจะกลายเป็นผู้เอาชนะบาปอย่างสมบูรณ์ นี่เป็นเรื่องที่ง่ายดายมาก จงจดจำบาบาและดวงกงจักรแห่งการสำนึกในตนเอง เป็นในเวลาสุดท้ายที่ลูกจะกลายเป็นผู้ดวงกงจักรแห่งการสำนึกในตนเองที่สมบูรณ์ต่างลำดับกันไป อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสต์แด่กับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. จงสร้างวิธีที่จะเก็บพ่อไว้กับลูก จงอยู่ในการจดจำระลึกถึงขณะรับประทานอาหาร จงฝึกฝนที่จะอยู่อย่างปราศจากร่าง! อย่ามีความรักต่อร่างกายเก่า ๆ ของลูก
2. จงให้ความนับถือพ่ออย่างสมบูรณ์ อย่ามีความหยิ่งยโส! จงอยู่ให้ไกลจากความเจ็บป่วยของการติดกับอยู่ในรูปและนามของบางคนอยู่เสมอ จงซาบซึ้งอยู่กับความรู้และโยคะ

พร: พร: ขอให้ลูกมีประสบการณ์ของอำนาจในการปกครองตนเองของยุคนบรรจบพบกันของลูกโดยการมอบทุกสิ่งให้แก่พ่อ และมีสิทธิ์ต่อที่ลึกลับที่ไม่สูญสลายของอาณาจักร
ทุกวันนี้มีการได้รับอำนาจโดยการให้ทานทรัพย์สินสมบัติหรือจากเสียงเลืกตั้ง แต่พ่อท่านเองได้ให้ที่ลึกลับของอำนาจในการปกครองตนเองแก่ลูกๆ แล้ว การเป็นจักรพรรดิที่ไร้กังวลเป็นสภาพที่ดีมาก เมื่อลูกได้มอบทุกสิ่งให้แก่พ่อแล้ว ใครเล่าจะกังวล พ่อ อย่างไรก็ตามอย่าเป็นเช่นที่ว่าลูกได้เก็บอำนาจของลูกเล็กน้อยหรือการกำหนดของตนเองซ่อนไว้บางแห่ง ถ้าลูกทำตามศรัทธา ลูกได้มอบทุกสิ่งให้แก่พ่อแล้ว ลูกๆ เช่นนี้ผู้ที่มอบทุกสิ่งให้แก่พ่อด้วยหัวใจของพวกเขาจะเป็นแสงที่เบาสบาย และพวกเขาประกาศสิทธิ์ต่ออำนาจการปกครองที่ไม่สูญสลาย

คติพจน์: ให้แต่ละคำพูดของลูกเป็นคำพูดที่สูงส่ง อย่ามีคำพูดใดสูญเปล่าและแล้วลูกจะได้ชื่อว่าสัทกูรูที่ยิ่งใหญ่

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน กลายเป็นดอกไม้ที่มีกลิ่นหอม ศรีภุชณะคือดอกไม้ที่มีกลิ่นหอมอันดับหนึ่ง เหตุนี้เอง เขาจึงเป็นที่รักของทุกคน ทุกคนวางเขาไว้บนดวงตาของพวกเขา (มีความเคารพอย่างลึกซึ้งต่อศรีภุชณะ)
- คำถาม:** ความสัมพันธ์ทางโลกใดที่หวานชื่น และลูกจะเรียกใครว่าอ่อนหวานที่สุด?
- คำตอบ:** ในความสัมพันธ์ทางโลก กล่าวได้ว่าผู้เป็นพ่อนั้นอ่อนหวาน ลูกๆ พุดด้วยเช่นกันว่า พ่อของลูกนั้นอ่อนหวานอย่างที่สุดและน่ารักที่สุดและลูกเป็นลูกที่น่ารักของท่าน และแล้วครูก็กล่าวได้ว่าอ่อนหวานที่สุดเพราะครูนั้นสอนลูก ความรู้เป็นแหล่งแห่งรายได้ของลูก ลูกได้รับความรู้ก่อนด้วยเช่นกัน ขณะที่อยู่ที่บ้านกับครอบครัวของลูก ลูกต้องซึมซับความรู้ี้และจิตใจผู้อื่นให้ซึมซับความรู้
- เพลง:** มีชีวิตอยู่ในหนทางของท่านและตายในหนทางของท่าน

โอม ซานติ ลูกๆ ได้ยินเพลงแล้ว เมื่อใครบางคนตาย เขาก็ถือกำเนิดกับพ่อแม่อีกคู่หนึ่ง และผู้คนแสดงความยินดีแก่ผู้เป็นพ่อ เวลานั้นลูกๆ รู้ว่าดวงวิญญาณไม่สูญสลาย เพลงนั้นอ้างอิงถึงร่างกาย ลูกสร้างหนึ่งและรับอีกร่างหนึ่ง นั่นคือลูกจากพ่อหนึ่งไปและไปหาอีกพ่อหนึ่ง ลูกมีพ่อที่มีตัวตน 84 คน ในความเป็นจริงลูกเป็นลูกๆ ของพ่อที่ไม่มีตัวตน ลูกๆ ดวงวิญญาณคือผู้อาศัยในดินแดนนิพพาน ดินแดนแห่งความสงบที่ซึ่งทุกคนอาศัยอยู่กับพ่อ นั่นเรียกว่าโลกของดวงวิญญาณ ลูกๆ ดวงวิญญาณอาศัยอยู่ที่นั่นและพ่อก็อาศัยอยู่ที่นั่นด้วยเช่นกัน ที่นี้ลูกลืมท่านเพราะลูกกลายเป็นลูกๆ ของพ่อทางโลกในยุคทองไม่มีใครจดจำพ่อ ที่นี้สติปัญญาของพวกเขาลดลงไปเรียบร้อยแล้ว ที่นี้เมื่อผู้คนจดจำท่าน พวกเขาพูดว่า: โอ บาบ! ผู้นี้ก็เรียกว่าบาบาด้วยเช่นกัน ผู้นี้ก็เป็นผู้ด้วยเช่นกัน ลูกเห็นพ่อทางโลกที่นี้ เมื่อลูกเรียกหาพ่อเหนือโลก, ลูกก็มองขึ้นไปเบื้องบน เวลานั้นลูกเป็นของบาบานั้น ลูกรู้ว่าเริ่มแรกลูกเคยบริสุทธิ์และมีโชคของอาณาจักรของลูกและเวลานี้ 84 ชาติเกิดของลูกกำลังมาถึงจุดจบ ลูกอยู่อย่างมีความสุขและเหตุนี้เองลูกจึงจดจำพ่อ เครื่องแต่งกาย (ร่างกาย) นี้เวลานี้ได้อยู่อย่างตาโมประธานด้วยการเสื่อมสภาพลงตลอดเวลา เริ่มแรกทั้งดวงวิญญาณและร่างกายนั้นสะอาดประธานและแล้วดวงวิญญาณได้ผ่านสภาพสะอาด ราโจและตาโม เริ่มแรกดวงวิญญาณเป็นทองและแล้วก็ได้ผ่านสภาพของเงินทองแดงและเหล็ก สิ่งเหล่านั้นเรียกว่าเครื่องประดับเช่นกัน อัลลอยด์ได้ปะปนลงไป ในทองคำ พ่ออธิบาย: เวลานั้นลูกๆ ดวงวิญญาณได้อยู่อย่างไม่บริสุทธิ์และทองคำก็ได้หม่นหมองลง ลูกได้อยู่อย่างน่าเกลียดและไม่บริสุทธิ์ เริ่มแรกลูกๆ ดวงวิญญาณเคยบริสุทธิ์และลูกมีร่างที่บริสุทธิ์ เวลานั้นลูกจะได้รับร่างที่บริสุทธิ์ได้อย่างไร? เป็นไปด้วยการอาบน้ำหรือ? ไม่มีสิ่งใดเกิดขึ้นเพียงด้วยการอาบน้ำ ดวงวิญญาณเรียกหา: โอ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ บาบ! คำว่า ‘บาบา’ หวานชื่นอย่างมาก เป็นคำที่ดีมาก คำว่า ‘บาบา’ นั้นใช้ในบาร์ดเท่านั้น ลูกๆ เฝ้าแต่พูดว่า “บาบา! บาบ!” ลูกๆ รู้ว่าเวลานี้ลูกได้กลับมาเป็นสำนักเป็นดวงวิญญาณและเป็นของพ่อ พ่อพูดว่า: ก่อนอื่นใดพ่อส่งลูกไปสวรรค์ จากการเล่นบทบาทของลูก เวลานั้นลูกได้ไปถึงที่สิ้นสุด ให้เฝ้าแต่พูดว่า “บาบา! บาบ!” อยู่ภายใน ลูกๆ รู้ว่าบาบาได้มาแล้ว ทุกคนจดจำท่าน: โอ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์บาบา ได้โปรดมา! จงมาและทำให้เราผู้ที่ไม่บริสุทธิ์นั้นบริสุทธิ์ด้วยเถิด! ทุกคนร้องเรียกหาในภาษาของตนเอง เมื่อโลกเริ่มเก่าพวกเขาก็เรียกหา ดังนั้นอย่างแน่นอนที่ท่านจะมาในยุคแห่งการบรรจบพบกัน เพียงลูกเท่านั้นที่รู้อยู่นี้ พวกเขาเขียนสิ่งต่างๆ ที่สับสนมากมายในคัมภีร์ ลูกๆ มีศรัทธาที่มั่นคงว่าบาบาคือผู้ที่เป็นที่รักและน่ารักที่สุดของลูก บาบ! พุดด้วยเช่นกันว่า: ลูกๆ ที่แสนหวาน อ่อนหวาน, อ่อนหวานมากกว่าและอ่อนหวานที่สุด ใครที่อ่อนหวาน? ในความสัมพันธ์ทางโลก ผู้เป็นพ่อนั้นอ่อนหวาน และแล้วครูก็กล่าวได้ว่าอ่อนหวานที่สุด ครูนั่นดีเพราะเขาสอนลูก มีคำกล่าวว่า: ความรู้คือแหล่งรายได้ ดังนั้นความรู้ก็เป็นแหล่งรายได้ของลูกด้วยเช่นกัน โยคะเรียกว่าการจดจาะลึกถึงและญาณเรียกว่าความรู้ ลูกๆ รู้ว่าลูกๆ ถูกทำให้เป็นนายแห่งสวรรค์ เหตุนี้เองผู้คนจึงฉลองวันเกิดของชีวา อย่างไรก็ตามไม่มีใครรู้ว่าชีพบาบาอย่างไร มีการแสดงตรีมูรติไว้ในรูปภาพและชีวาถูกแสดงไว้เหนือรูปนั้น “การก่อตั้งผ่านบราห์มา”: ใครที่ทำการก่อตั้งผ่านบราห์มา? ชีพบาบาคือคาร์ณการวันฮาร์ ชีวาอยู่เหนือบราห์มา วิชาญ และชางก้า นั่นเป็นสิ่งสร้างและผู้สร้างพวกเขาคือชีวา ท่านนั้นไม่มีตัวตนและนี่คือโลกที่มีตัวตน วงจรโลกเฝ้าแต่ชำระรอย อาณาเขตที่ละเอียดอ่อนจะไม่เรียกว่าวงจรโลก เป็นโลกมนุษย์ที่วนไปโดยรอบ อย่างไรก็ตามไม่มีเรื่องของวงจรในอาณาเขตที่ละเอียดอ่อนหรือโลกที่ไม่มีตัวตน เวลานั้นเป็นยุคเหล็ก, นรก ในขณะที่ยุคทองคือสวรรค์ ใครที่จะทำให้ชาวกรกลายเป็นชาวสวรรค์? ทันทีที่พวกเขาเข้าไปสู่นหนทางบาป, พวกเขาอยู่อย่างไม่บริสุทธิ์ แต่ละวันที่ผ่านมา, พวกเขาเฝ้าแต่มีความสุขมากขึ้นๆ (จากที่เคยมีความสุข) เมื่อโลกกลับมาตาโมประธาน, มีคำกล่าวว่า: นี่คือนิสติปัญญาที่ตาโมกุนี(เสื่อมถอย)อย่างสมบูรณ์ นั่นเป็นสติปัญญาที่สะอาด

ประธานอย่างสมบูรณ์เหมือนกับสติปัญญาของเหล่าเทพ ในความเป็นจริงเหล่าเทพควรจะได้รับกราบไหว้บูชา อย่างไรก็ตามในเวลานี้ไม่มีใครเป็นเทพเพราะพวกเขาไม่มีคุณธรรมที่สูงส่ง ชาวคริสเตียนรู้จักพระคริสต์และกราบไหว้บูชาพระคริสต์ ผู้คนของบาร์ตไม่สามารถเรียกตนเองว่าเป็นเทพ ผู้คนมากมายมีชื่อว่า “เทพนั้น เทพนี้” แต่พวกเขาไม่มีคุณธรรมเหล่านั้น ได้มีการร้องว่า: นั่นนั้นปราศจากคุณธรรม นั่นไม่มีคุณธรรมใดๆ ดวงวิญญาณพูดเช่นนี้เบื้องหน้าใคร? พวกเขาควรจะต้องพูดเช่นนี้เบื้องหน้าพ่อ พวกเขาได้ลืมหืมตาไปแล้วและได้วิ่งไล่ตามพี่น้อง บราห์มา วิษณุ และชางก้าเป็นพี่น้องด้วยเช่นกัน ลูกจะไม่ได้รับสิ่งใดจากพวกเขา พวกเขาเฝ้าแต่กราบไหว้บูชาพี่น้องและเฝ้าแต่ตกลงมา ลูกได้รับมรดกของลูกจากพ่อ ไม่มีใครรู้จักพ่อ พวกเขาเรียกพ่อว่าอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน แต่ชื่อของพ่อคืออะไร? พวกเขาพูดว่า: ท่านอยู่เหนือรูปและนาม ในด้านหนึ่งลูกพูดว่าท่านมีรูปเป็นแสงที่สม่ำเสมอ และดังนั้นลูกจะสามารถพูดว่าท่านอยู่เหนือรูปและนามได้อย่างไร? ลูกเข้าใจว่าตามกฎทุกคนต้องกลับมาตาโมประธาน และแล้วเพียงเมื่อพ่อมาเท่านั้นที่ท่านสามารถทำให้ทุกคนสะอาดประธาน อย่างแน่นอนที่ดวงวิญญาณต้องกลับมาบริสุทธิ์ ดวงวิญญาณทั้งหมดกำลังจะกลับไปอาศัยอยู่กับพ่อ โลกใหม่ต้องกลายเป็นโลกเก่า ลูกรู้ว่าเวลานี้ลูกเป็นของบาบาและบาบาได้มาแล้ว ท่านกำลังทำการก่อตั้งผ่านบราห์มา พ่อพูดว่า: พ่อรับการคำจูนร่างกายของบราห์มา พ่อขับชีพาหนะที่โชคดี อย่างแน่นอนที่จะมีดวงวิญญาณในพาหนะ มีคำกล่าวว่าการได้มาคงความ คงคาไหลออกมาจากมวยผมได้อย่างไร? นั่นเป็นเพียงน้ำจิตที่ไหลมาจากภูเขาเมฆเต็มเต็มตนเองจากมหาสมุทรแล้วตกเป็นน้ำฝน ทุกวันนี้วิทยาศาสตร์มีพลังที่จะทำให้ให้น้ำจิต เมฆได้ทำให้น้ำฝนตกอย่างเป็นธรรมชาติอย่างมาก น้ำจำนวนมากมายกมาจากเมฆเหล่านั้นที่ทำให้เกิดน้ำท่วม น้ำจำนวนมากมายกมาจากที่ไหน? เมฆดึงน้ำขึ้นไป ไม่มีอินทรา ไม่มีเจ้าแห่งสายฝน ฯลฯ นั่นเป็นเพียงเมฆที่เต็มเต็มตนเองแล้วก็ทำให้น้ำฝนตก ในความเป็นจริงนี่คือฝนแห่งความรู้ นี่คือการรู้ ใช่ไหม? อะไรเกิดขึ้นด้วยความรู้? ผู้ที่ไม่บริสุทธิ์ก็กลับมาบริสุทธิ์ แม่น้ำคงคาและยมุนาจะคงอยู่ในยุคทองด้วยเช่นกัน มีคำกล่าวว่าการศึกษาศรีกฤษณะเคยเล่นเกมที่นั่น ในความเป็นจริงไม่มีสิ่งใดเช่นนั้น ที่นั่นพวกเขาเลียดูศรีกฤษณะด้วยความใส่ใจอย่างมาก เขาเป็นดอกไม้ที่ดีมาก ดอกไม้ที่นั่นน่ารักอย่างมาก ผู้คนรับกลิ่นหอมจากดอกไม้ จะมีใครรับกลิ่นหอมจากหนามไหม? นี่คือป่าของหนาม พ่อที่ไม่มีตัวตนพูดว่า: พ่อมาและสร้างสวนดอกไม้ เหตุนี้เองท่านจึงเรียกได้ว่าเป็นบาบูลนาท (เจ้าแห่งหนาม) ด้วยเช่นกัน ผู้เดียวที่เปลี่ยนหนามเป็นดอกไม้ บาบูลเปลี่ยนหนามเป็นดอกไม้ เหตุนี้เองจึงมีการร้องสรรเสริญท่าน: เจ้า ผู้ที่เปลี่ยนหนามเป็นดอกไม้ ดังนั้นควรจะมีความรักอย่างมากต่อบาบา ถึงแม้ว่าดวงวิญญาณจะมีพ่อทางร่าง พวกเขาจึงจดจำพ่อเหนือโลกเพราะพวกเขาไม่มีความสุขอย่างมาก นี่เป็นเกมด้วยเช่นกัน ลูกเคยจดจำพ่อมาถึงครึ่งหนึ่งของวงจร เป็นเพราะท่านมาผู้คนจึงฉลองวันเกิดของชีวา ลูกรู้ว่าเวลานี้ลูกกลายเป็นลูกๆของพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด ความสัมพันธ์ของลูกเป็นไปกับผู้เดียวที่นั่นเช่นเดียวกับพ่อทางโลก พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดพูดว่า: ลูกจะกลับมาบริสุทธิ์ด้วยการจดจำพ่อ แต่ละดวงวิญญาณรู้ว่าผู้ที่เป็นพ่อทางร่างและผู้ที่เป็นพ่อเหนือโลก ดวงวิญญาณร้องเรียกหาพ่อเหนือโลกเท่านั้น ดวงวิญญาณพูดว่า: โอ พระเจ้า! โอ พระเจ้า, ผู้เป็นพ่อ! หากพ่อนั่งอยู่ที่บ้านเหตุใดพวกเขาจึงร้องเรียกหา: โอ พ่อ? ดวงวิญญาณจดจำพ่อที่คงอยู่ตลอดไป เป็นเวลาที่ลูกเข้าใจว่าเมื่อใดที่ท่านมาและทำให้โลกใหม่ มีคำกล่าวว่าจะอย่างแน่นอนที่ท่านมาในการบรรจบกันของตอนสิ้นสุดของยุคเหล็กและการเริ่มต้นของยุคทอง แล้วผู้คนก็พูดว่าระยะเวลาของยุคเหล็กหลายแสนปี ผู้คนล้มลุกคลุกคลานไปทั่วอย่างมากเพียงเพื่อบรรลู่ถึงพระเจ้า ใครที่ทำความเลื่อมใสศรัทธามากที่สุด? พวกเขาควรจะต้องพบกับพ่อก่อน ใช่ไหม? พ่ออธิบายแล้วว่า: ลูกคือผู้ที่เริ่มความเลื่อมใสศรัทธาก่อน ลูกควรจะได้รับความรู้ก่อน ก่อนหน้านั้นลูกเคยเป็นผู้ที่มีลักษณะเป็นเช่นปีศาจ เวลานั้นลูกกำลังจะกลายเป็นเทพที่มีคุณธรรมที่สูงส่ง ลูกกำลังจะกลายเป็นนายของสวรรค์ที่แสนจะสูงส่ง ที่นั่นทุกสิ่งนั้นชั้นหนึ่ง ลูกกลายเป็นบุคคลสำคัญอย่างมาก พระราชวังประดับประดาด้วยเพชรพลอยจะถูกสร้างขึ้นสำหรับลูกที่นั่น ลูกไม่สามารถได้รับมรดกจากชีพบาบาจนกว่าลูกจะกลายเป็นบราห์มิน สุทราไม่สามารถประกาศสิทธิ์ในมรดก นี่คือนิพพานที่ยิ่งใหญ่ที่ซึ่งบราห์มินเป็นที่ต้องการอย่างแน่นอน ไฟบุษายัญจะดำเนินการโดยพราหมณ์เสมอ ชีวาเรียกว่ารูตราด้วยเช่นกัน ดังนั้นนี่คือไฟบุษายัญของความรู้ของรูตรา รูตราชีพบาบาได้สร้างไฟบุษายัญของความรู้นี้ เมื่อความเลื่อมใสศรัทธามาถึงจุดจบ ไฟบุษายัญก็ถูกสร้างขึ้น มนุษย์สร้างไฟบุษายัญในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา ในยุคทองเหล่าเทพไม่เคยสร้างไฟบุษายัญ อย่างไรก็ตามนี่คือไฟบุษายัญที่ไม่สูญสลายของความรู้ของรูตราที่ซึ่งมีการส่งเวทย์มาเพื่อได้มาซึ่งอำนาจในการปกครองตนเอง ได้มีการจดจำด้วยชื่อนี้แม้กระทั่งในคัมภีร์ ความเลื่อมใสศรัทธาและความรู้นั้นเป็นครั้งต่อครั้ง ความเลื่อมใสศรัทธาคือกลางคืนและความรู้คือกลางวัน บาบาอธิบายสิ่งนี้ เฝ้าแต่พูดเสมอว่า “บาบา บาบา!” บาบาเป็นผู้เดียวที่ทำให้เรากลายเป็นนายของโลก บาบาเป็นที่รักที่สุด ไม่สามารถมีใครในโลกที่น่ารักยิ่งกว่าท่าน ลูกเคยจดจำพ่อมาถึงครึ่งหนึ่งของวงจร เวลานั้นลูกรู้ว่าลูกเป็นของพ่อนั้น พ่อพูดว่า: ขณะที่อยู่ที่บ้านกับครอบครัวของลูก จดจำพ่อ ไม่ใช่ทุกคนจะสามารถอยู่ที่นั่นได้ ใช่ ลูกทั้งหมดสามารถอยู่กับบาบา อยู่ที่ไหน? บาบาไหน? ท่านชื่ออะไร? ลูกจะอยู่ที่ไหนกับชีพบาบา? ในอาณาเขตสูงสุด ดวงวิญญาณทั้งหมดสามารถอยู่ที่นั่นได้ พวกเขาทั้งหมดไม่สามารถอยู่ที่นั่นได้ เพียงไม่กี่คนเท่านั้นจะ

หลงเหลืออยู่ที่นี้ ลูกๆต้องรับความรู้ที่นี้ นี่คือการศึกษาลำเรียน เมื่อลูกพบปะกับใครก็ตาม ลูกควรจะบอกเขา: มีสองพ่อ: พ่อทางโลกและพ่อเหนือโลก ทุกคนจดจำพ่อเหนือโลกเมื่อพวกเขามีประสบการณ์ของความทุกข์ เวลานี้พ่อนั้นได้มาแล้ว ชีพบาบาเป็นที่รักที่สุด กฤษณะก็เป็นที่รักที่สุดของทุกคนด้วยเช่นกัน อย่างไรก็ตามชีพบาบาไม่มีตัวตนในขณะที่ศรียกฤษณะนั้นมีตัวตน ศรียกฤษณะไม่สามารถเรียกได้ว่าเป็นพ่อของทุกคน กฤษณะเป็นนายของโลก เป็นชีวาที่ทำให้กฤษณะเป็นเช่นนั้น ทั้งสองนั้นน่ารัก แต่ใครที่น่ายกยิ่งกว่าในบรรดาทั้งสอง? จะกล่าวได้ว่าเป็นชีวา ชีวาเองทำให้กฤษณะเป็นเช่นนั้น แต่กฤษณะได้ทำอะไร? ไม่ได้ทำอะไรเลย! เพียงพ่อนั้นที่มากและทำให้ดวงวิญญาณที่ตาโมประณานั้นสะโตประณาน ดังนั้นท่านควรจะได้รับการยกย่อง กฤษณะเป็นเด็กและพวกเขาได้แสดงการร้ายรำของกฤษณะ ชีพบาบาจะทำการร้ายรำอะไร? พ่ออธิบาย: ลูกทั้งหมดคือปารวตี ชีวา,เจ้าแห่งความเป็นอมตะกำลังบอกเรื่องราวแก่ลูก ไม่มีปารวตีอื่นใด ไม่ได้มีเพียงแค่อรชุนเดียว ลูกทั้งหมดคืออรชุน ลูกทั้งหมดคือดรูพตี เป็นดูซาชั้นที่เปลื้องผ้าผู้หญิง เหตุนี้เองพวกเขาจึงร้องเรียกหา: บาบ่า ปกป้องเราด้วยเถิด! บาบ่าพูดว่า: ลูกๆอย่าได้มีวันถูกเปลื้องผ้า มีการแสดงว่าเมื่อดรูพตีกำลังจะถูกเปลื้องผ้า ศรียกฤษณะได้ให้สำหรับ 21 ผืนแก่เธอ ใครจะสามารถใส่สำหรับ 21 ผืนได้? นั่นเป็นเพียงการแสดงที่พวกเขาแสดงว่ากฤษณะกำลังให้สำหรับแก่เธอจากเบื้องบน ใครก็ตามจะสามารถใส่สำหรับ 21 ผืนได้อย่างไร? ในความเป็นจริงความหมายของสิ่งนั้นก็คือพ่อปกป้องลูกจากการถูกเปลื้องผ้า และดังนั้นลูกจึงไม่เคยถูกเปลื้องผ้าถึง 21 ชาติเกิดอ้าวชะ

ถึงลูกๆที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. เฝ้าแต่พูดอยู่ใน “บาบ่า! บาบ่า!” และกลับมาอ่อนหวานเหมือนกับบาบ่า คงอยู่อย่างมีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ ให้ความใส่ใจอย่างสมบูรณ์ต่อการศึกษาเล่าเรียน
2. จดจำพ่อที่น่ารักที่สุดและอย่างแน่นอนกลับมาบริสุทธิ์ ขจัดอัลลอยด์ของกิเลสด้วยไฟแห่งการจดจำระลึกถึงและกลายเป็นทองคำที่บริสุทธิ์

พร: พร: ขอให้ลูกกลายเป็นโยคีที่ง่ายดาย และทำให้สถานการณ์ใหญ่เท่าๆกับเขากลายเป็นสำลี ด้วยการตระหนักรู้ในคำเดียว “บาบ่า” เพื่อที่จะกลายเป็นโยคีที่ง่ายดาย จดจำคำพูดเดียว “บาบ่าของฉัน” เท่านั้นเอง ไม่ว่าสถานการณ์อะไรเข้ามาเบื้องหน้าลูกแม้ว่าสถานการณ์อาจใหญ่กว่าๆเขาหิมาลัย ท้นที่ที่ลูกพูด “บาบ่า” ภูเขานั้นจะกลายเป็นเหมือนสำลี เมล็ดมีสตาร์ดยังแข็งและแข็งแรง แต่สำลีนุ่มและเบา ไม่ว่าสถานการณ์จะใหญ่โตเพียงใดก็จะเบาเหมือนสำลี เมื่อชาวโลกได้เห็น ก็จะกล่าวว่า “สิ่งนี้จะเกิดขึ้นได้อย่างไร” แต่ลูกจะพูดว่า “สิ่งนี้จะเกิดขึ้นอย่างนี้” ท้นที่ที่ลูกพูด “บาบ่า” สติปัญญาของลูกได้รับการสัมผัสว่าจะทำอะไรและจะกลายเป็นเรื่องง่าย นี่คือนิเวศโยคีที่ง่ายดาย

คติพจน์: อยู่อย่างหลอมรวมในมหาสมุทรของความรักและลูกจะได้รับพรด้วยพรของการอยู่อย่างใกล้ชิด ทัดเทียมเต็มเปี่ยมและสมบูรณ์พร้อมอย่างสม่ำเสมอ

***** โอม ชานตี *****

- สาระ:** ลูกๆที่แสนหวาน พ่อมาเพื่อเติมเต็มความปรารถนาในความสงบและความสุขของลูก หากลูกต้องการความสงบ จงละวางจากอวิยะทางร่างของลูกและทำให้ตนเองมั่นคงอยู่ในศาสนาดั้งเดิมของตน
- คำถาม:** ลูกจำเป็นต้องทำความเพียรพยายามใดเพื่อที่จะมาเป็นผู้ที่มีค่าแก่การกราบไหว้บูชา เหตุใดลูกจึงได้รับการบูชา
- คำตอบ:** เพื่อที่จะมาเป็นผู้ที่มีค่าแก่การกราบไหว้บูชา จงมาเป็นผู้ช่วยในงานรับใช้ที่จะชำระทั้งโลกให้บริสุทธิ์ ดวงวิญญาณมนุษย์ที่ช่วยพ่อจะได้รับการบูชาพร้อมกับพ่อ ลูกได้รับการบูชาพร้อมกับชีพบาบาในรูปของชาลิแกรม จากนั้นรูปที่มีตัวตนของลูกซึ่งเป็นเทพลักษมีและนารายณ์นั้นจึงจะได้รับการบูชา ลูกได้เข้าใจนัยสำคัญที่ลึกสลับระหว่างผู้กราบไหว้บูชาและผู้ที่ถูกกลายเป็นผู้ที่มีค่าแก่การกราบไหว้บูชา
- เพลง:** แม่ โอ แม่ ท่านคือผู้ประทานโชคให้แก่โลกนี้...

โอม ชานติ แน่นอนว่าพ่อคือผู้ที่ทำให้ผู้เป็นแม่มีโชคถึง 100 เท่า คำสรรเสริญลูกร้องให้กับผู้เดียวนี้เท่านั้น ผู้ประทานการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์สำหรับทุกคนคือผู้เดียว เป็นผู้เดียวนี้ที่ต้องได้รับการจดจำ นี่คือการสรรเสริญของลูกๆ ลูกรู้ว่าพ่อคือผู้ที่ทำให้ลูกมีโชคจากที่อัปโชค บารัตเคยมีโชค 100% แล้วจึงอัปโชค 100% เรื่องราวนี้อยู่บนพื้นฐานของบารัต เป็นพ่อผู้เดียวที่ลูกรู้จักคือผู้ที่ทำให้ลูกๆผู้เป็นแม่มีโชค 100% โยคะของลูกติดต่อกับท่าน ลูกเข้าใจว่าทั้งหมดนี้คือสิ่งสร้างของท่าน ไม่มีมนุษย์คนอื่นที่จะรู้จักผู้สร้างหรือสิ่งสร้าง ใครให้ทำรูปภาพเหล่านี้ขึ้นมา ลูกจะพูดว่า ชีพบาบา โดยผ่านใครเล่า ลูกก็จะพูดว่า ผ่านแม่และพ่อที่มีตัวตน เวลานี้ ลูกมีต้นไม้อีกทั้งหมดอยู่ในสติปัญญาโลกนี้กว้างใหญ่เพียงใด! วาสโกดาจากมาแล่นเรือไปรอบโลก รอบๆ มีเพียงมหาสมุทรและท้องฟ้าอยู่ทุกหนแห่ง ไม่มีสิ่งอื่นใด ลูกต้องเคยศึกษาทั้งหมดนี้ในโรงเรียน อย่างไรก็ตาม พ่ออธิบายทุกอย่างโดยสรุป ลูกรู้ว่า 5,000 ปีที่แล้ว โลกเคยเป็นยุคทองในบารัตอย่างแน่นอน ในยุคทองมีเพียงบารัตเท่านั้นและประชากรก็ต้องน้อยมากๆ เวลานี้ ลูกอาจพูดว่าลูกเคยเป็นของอาณาจักรสุริยวงศ์ จดจำกันว่าอาณาจักรของศรีลักษณะคงอยู่บนริมฝั่งแม่น้ำยมุนา เดลลีคือปารีสถาน(ดินแดนของเทวดา นางฟ้า) ด้วยเช่นกัน แน่นอนว่าเริ่มแรกต้องเคยเป็นอาณาจักรของบางคน ลูกพูดว่าลูกเคยเป็นของอาณาจักรสุริยวงศ์ อาณาจักรเหล่านั้นแยกออกจากกันในภายหลัง จริงๆแล้ว ผลกระทบจะเกิดขึ้นในที่ที่มีการปกครองอาณาจักร บารัตมีอิทธิพลอย่างมาก สิ่งเหล่านั้นทั้งหมดควรไหลรินเข้าสู่สติปัญญาของลูก ลูกต้องซึมซับประเด็นเหล่านี้ ชีพบาบา มหาสมุทรแห่งความรู้มีชื่อว่าโสมนาถด้วยเช่นกัน ผู้กราบไหว้บูชาคือผู้ที่ให้ชื่อ“โสมนาถ”แก่ท่าน ชื่อที่แท้จริงของท่านคือชีพบาบา ใครคือผู้เดียวที่ลูกเรียกว่าชีวา พ่อของทุกดวงวิญญาณ ดวงวิญญาณเป็นจุด จดจำกันว่า พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดคือพระเจ้า ดวงวิญญาณคือดวงวิญญาณ ดวงวิญญาณไม่สามารถมีขนาดใหญ่ขึ้นหรือเล็กลงได้ พ่อพูดว่าไม่มีใครตระหนักรู้เมื่อพ่อเข้ามาในผู้ใด อย่างไรก็ตาม พวกเขาเข้าใจว่ามีดวงดาวที่แสนเล็กกำลังเปล่งประกายอยู่ตรงกลางหน้าผาก พวกเขาพูดว่า อัณมณีอยู่บนหน้าผาก มีอัณมณีอยู่บนหน้าผาก แต่ละดวงวิญญาณเป็นอัณมณี พูดกันว่ามีอัณมณีบนหน้าผากของกู จริงๆแล้ว สิ่งเหล่านั้นทั้งหมดเป็นของเวลานี้ ดวงวิญญาณในรูปของอัณมณีเปล่งประกายและอาศัยอยู่ตรงกลางหน้าผาก พ่ออธิบายประเด็นใหม่ให้แก่ลูกทุกวัน สิ่งหลักที่ต้องเข้าใจคือ ฉันคือผู้ดวงกงจักรแห่งการสำนึกในตนเอง พ่อพูดว่า ฉัน ดวงวิญญาณคือดวงวิญญาณสูงสุด และอยู่เหนือการเกิดและการตาย พ่อมาอย่างแน่อน วัดถูกสร้างให้แก่ผู้ที่ไม่มีตัวตน ก่อนหน้านั้น ลูกไม่มีความรู้นี้ แน่นอนว่าผู้ที่ไม่มีตัวตนผู้เดียวนี้เคยมาและทำบางสิ่ง ผู้เดียวที่ไม่มีตัวตนนี้เข้ามาสู่ครอบครัว ดวงวิญญาณของลักษมีและนารายณ์ยังมาด้วยเช่นกัน พวกเขาถูกแสดงไว้ว่ามีร่างกาย ชีวาถูกแสดงไว้ในรูปของลิงกัมเท่านั้น ในวัดของชีวา มีชาลิแกรมอยู่กับชีวาลิงกัมด้วยเช่นกัน ไม่มีชาลิแกรมถูกแสดงไว้ในวัดลักษณะหรือวัดลักษมีและนารายณ์ สิ่งนี้พิสูจน์ว่าทุกคนคือลูกของพ่อผู้เดียว ลูกจะได้รับการบูชาในฐานะที่เป็นดวงวิญญาณ และลูกยังจะได้รับการบูชาในฐานะเทพด้วยเช่นกัน ผู้คนพูดถึงไฟบูชาของรูตรา พ่อได้สร้างไฟบูชาขึ้นผ่านดวงวิญญาณมนุษย์ เช่นเดียวกับที่พ่อได้รับการบูชา ในท่านองเดียวกัน ลูกดวงวิญญาณก็ควรได้รับการบูชาด้วย แล้วรูปที่มีตัวตนของผู้ที่จะกลายเป็นลักษมีและนารายณ์ก็จะได้รับการบูชา ชื่อเหล่านั้นดำเนินต่อไป ลูกกำลังทำงานรับใช้ที่ผ่านร่างกายของตน เหตุนี้เอง ลูกดวงวิญญาณจึงได้รับการกราบไหว้บูชา ชีพบาบาพูดว่า พ่อก็ยังทำงานรับใช้ที่สำคัญมากๆผ่านผู้นี้ด้วยเช่นกัน เหตุนี้เอง พ่อจึงได้รับการบูชาก่อน แล้วดวงวิญญาณทั้งหลายที่พ่อทำงานรับใช้เพื่อทำให้ทั้งโลกบริสุทธิ์ผ่านพวกเขานั้นก็สมควรได้รับการบูชาด้วยเช่นกันอย่างแน่นอน ลูกแต่ละคนได้รับการบูชา อย่าง

น้อยที่สุดมีถึง 100,000 ชาลิแกรมถูกสร้างขึ้นมา เมื่อนักธุรกิจสร้างไฟบูชายัญของรูตรา บางคนทำ 5,000 ชาลิแกรม บางคนทำ 10,000 และบางคนก็ทำ 100,000 ชาลิแกรม การกราบไหว้บูชานั้นสำหรับดวงวิญญาณกับดวงวิญญาณสูงสุด พ่ออธิบายว่า ลูกดวงวิญญาณกำลังทำงานรับใช้ด้วยร่างที่ไม่บริสุทธิ์ของลูก ซึ่งพบบาท่างานรับใช้มากที่สุดและท่านยังตั้งใจให้ลูกทำงานรับใช้ด้วยเช่นกัน ดังนั้น ลูกดวงวิญญาณจึงได้รับการบูชาด้วย พร้อมกับคำสรรเสริญของพ่อแล้วก็ควรมีคำสรรเสริญของลูกด้วย ไม่มีใครรู้สิ่งใด พวกเขาไม่รู้จักทั้งรูตราและชาลิแกรมผู้ที่ได้รับอาณาจักร เวลานั้นลูกกำลังได้รับอาณาจักรนั้น ผู้ที่ได้รับการกราบไหว้บูชาหลักก็คือลักษมีและนารายณ์และราชวงศ์ของพวกเขาได้รับการจดจำด้วย พวกเขาต้องเคยรับสิทธิในอาณาจักรนั้นด้วยความช่วยเหลือของบางคน อาณาจักรนั้นถูกก่อตั้งขึ้นมาด้วยความช่วยเหลือของลูกๆ เหล่านี้เป็นเรื่องที่แสนหวาน บาบอธิบายทุกสิ่งโดยสรุปอย่างต่อเนื่องเพื่อที่ว่าลูกจะซึมซับได้ ประเด็นหลักที่ลูกต้องซึมซับคือการจดจำนั้น ความรู้ของต้นไม้และวงจรรูตราอยู่ในลูกดวงวิญญาณ ผู้ที่มีค่าแก่การกราบไหว้บูชาอันดับหนึ่งคือชีพบบา พ่อของทุกดวงวิญญาณ ผู้ที่นั่งอยู่ที่นั่นและทำให้ลูกดวงวิญญาณมีค่าอย่างมาก ลูกดวงวิญญาณจะได้รับการบูชา เวลานั้น ลูกเข้าใจว่าลูกเป็นผู้ที่มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาอย่างไร และลูกกลายเป็นผู้กราบไหว้บูชาอย่างไร ชาวบารัตคือผู้ที่มีค่าควรแก่การบูชาและจะกลายเป็นผู้กราบไหว้บูชา เวลานั้น ทุกคนคือผู้กราบไหว้บูชา จากนั้นพวกเขาก็จะกลายเป็นผู้ที่มีค่าควรแก่การบูชา ที่นั่นจะไม่มีผู้เลื่อมใสศรัทธาหรือผู้กราบไหว้บูชา แน่แน่นอนว่าต้องเป็นพระเจ้าที่ทำให้พวกเขากลายเป็นเทวาและเทวี เวลานั้น พระเจ้าไม่มีตัวตนหรือมีตัวตน ในรูปที่มีตัวตนนั้นผู้ที่สูงสุดคือลักษมีและนารายณ์ ผู้ที่ไม่มีตัวตนคือผู้ที่ทำให้พวกเขาเป็นเช่นนั้น เหตุนี้เอง ผู้ที่ไม่มีตัวตนจึงได้รับการบูชา พ่ออธิบายสิ่งเหล่านี้ทั้งหมดให้แก่ลูกๆ ก่อนอื่น ลูกต้องมีศรัทธาในพ่อ แน่แน่นอนว่าท่านคือพ่อของเราดวงวิญญาณ เมื่อบางคนพูดว่า “โอ พระเจ้า! โอ ดวงวิญญาณสูงสุด!” จงถามเขาว่า ใครกำลังจดจำ และคุณกำลังจดจำใคร ลูกควรจับพวกเขาไว้และถามว่า คุณมีพ่อกี่คน คุณกำลังเรียกหาใคร คุณกำลังเรียกใครว่าพระเจ้า พวกเขาจะพูดว่า พระเจ้าผู้เป็นพ่อ ดังนั้น แน่แน่นอนว่าคุณมีพ่อสองคน ดวงวิญญาณจดจำพระเจ้าผู้เป็นพ่อ คุณคือดวงวิญญาณและคุณมีร่างกาย แต่ละร่างกายมีพ่อทางร่าง ใครคือพ่อของคุณ ดวงวิญญาณ ผู้ที่คุณเรียกว่าพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด ใครกำลังเรียกหาและเรียกหาใคร ลูกต้องให้คำแนะนำของพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดนั้น ผู้เดียวที่ลูกได้รับมรดกของตนจากท่าน ผู้นี้ยังจดจำท่านด้วยเช่นกัน ชื่อต่างๆถูกตั้งขึ้นมาเป็นภาษาต่างๆ บางคนพูดว่า “พระเจ้า” บางคนพูดว่า “ดวงวิญญาณสูงสุด” และบางคนพูดว่า “คุด้า” แน่แน่นอนว่าผู้คนของทุกศาสนาจดจำผู้เดียว ท่านคือพ่อของทุกดวงวิญญาณ ลูกได้รับมรดกจากท่าน ลูกๆ ดวงวิญญาณเรียกหาท่าน ลูกต้องให้คำแนะนำเกี่ยวกับพ่อทั้งสอง พ่อที่มีขีดจำกัดและพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด ในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา ผู้เลื่อมใสศรัทธาจดจำพระเจ้า ดังนั้น พระเจ้าจึงพูดว่า พ่อมาและให้ความสงบและความสุขแก่ลูกๆ จากนั้นลูกก็ไม่มีความจำเป็นที่จะต้องจดจำพ่ออีกต่อไป ชาวบารัตคือผู้ที่เป็นผู้กราบไหว้บูชาและมีค่าแก่การบูชา บริสุทธิ์และไม่บริสุทธิ์ ระหว่างนั้นศาสนาอื่นๆก็ถูกก่อตั้งขึ้นมา จากนั้นเมื่อประชากรเติบโต ทุกคนจึงค่อยๆ ตาโมประธาน ในเวลาสุดท้ายต้นไม้ทั้งต้นจะล้มลงมา เมื่อที่นั่นว่างเปล่าไม่มีใครเหลือเท่านั้นทุกคนจึงจะกลับไป ดังนั้นเวลานี้โลกนี้ไม่บริสุทธิ์ พวกเขาร้องเพลง โอ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์! ดังนั้นแน่อนว่าพวกเขาต้องไม่บริสุทธิ์ บารัตเคยบริสุทธิ์และเวลานี้ไม่บริสุทธิ์ แน่แน่นอนว่าชีพบบามา แต่ผู้คนลืมไปว่าท่านมาอย่างไรและท่านมาเมื่อใด กฤษณะไม่ได้พูดว่า ฉันนำร่างกายมาใช้เพื่อที่จะอธิบายให้แก่ลูกๆ พ่อที่ไม่มีตัวตนคือผู้ที่พูดว่า พ่ออธิบายให้แก่ลูกๆ ผ่านผู้นี้ ดังนั้น ท่านจึงอยู่ต่างหาก ลูกยังเคยเชื่อว่าศรிகฤษณะเป็นพระเจ้าของกิตะ ผู้เดียวนั้นพูดว่า พ่อเข้ามาในร่างที่ธรรมดาของผู้ี้ในสภาพปลดเกษียณของเขา พ่อพูดว่า พ่อรู้ถึงชาติเกิดของลูก ซึ่งพบบาเข้ามาในผู้นี้ ศรிகฤษณะไม่ใช่พระเจ้า ผู้ชำระให้บริสุทธิ์หรือมหาสมุทรแห่งความรู้ แม้ว่าผู้คนถือกิตะไว้ในมือแต่พวกเขายังคงพูดว่า ผู้ชำระให้บริสุทธิ์คือรามของสีดาทั้งหลาย พวกเขาจะไม่พูดว่ากฤษณะของเราได้ รามหมายถึงพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด หากพวกเขากำลังอ้างอิงถึงรามของยุคเงินแล้ว ลักษมีและนารายณ์จะสูงกว่าเขา ดังนั้น เหตุใดพวกเขาจึงไม่เอ่ยชื่อของลักษมีและนารายณ์เล่า อย่างไรก็ตาม พวกเขาไม่ทำเช่นนั้น เพราะพวกเขากำลังอ้างอิงถึงดวงวิญญาณสูงสุด ผู้เดียวที่ไม่มีตัวตนเท่านั้นที่ลูกเรียกว่าพระเจ้าแห่งสวรรค์ผู้เป็นพ่อ พ่อคือผู้ปลดปล่อยและผู้นำทาง พระคริสต์ไม่สามารถปลดปล่อยทุกคนให้เป็นอิสระ ลูกไม่สามารถเรียกผู้อื่นเช่นนั้นได้ พ่อเท่านั้นที่มาและปลดปล่อยทุกคนออกจากความทุกข์ ท่านมาเป็นผู้นำทางของลูกและพูดว่า พ่อชี้หนทางให้แก่ลูกๆ พ่อมาและทำให้ลูกๆ เป็นของท่าน นี่คือชาติเกิดของลูกที่ได้รับจากพระเจ้า ลูกได้รับพลังจากชีพบบา ลูกมีพลังของความเจียบและพวกเขามีพลังของวิทยาศาสตร์ พวกเขาทำทุกสิ่งด้วยสติปัญญา ดังนั้น พวกเขาจึงมีความหยิ่งยโสในวิทยาศาสตร์อย่างมาก และเพราะสิ่งนั้นการทำลายล้างจึงเกิดขึ้น วิทยาศาสตร์ให้ความสุขอย่างมากแต่ก็นำการทำลายล้างมาให้อีกด้วย ที่นั่น ลูกจะมีเครื่องบิน ฯลฯ ทักษะเหล่านี้จะมีอยู่ที่นั่นด้วย สิ่งเหล่านี้ทั้งหมดจะเป็นประโยชน์กับลูกในภายหลัง ในต่างแดนพวกเขาจะมีแสงไฟที่ลูกมองไม่เห็นหลอดไฟ มีเพียงแสงเท่านั้นที่ปรากฏทุกหนแห่ง แสงไฟในยุคทองยังเป็นเช่นนั้นด้วย ความสวดกลบคายทางวัตถุทั้งหมดที่ลูกมีที่นั่นจะมีอยู่ที่นั่นด้วยเช่นกัน ลูกยังมีมิติของทั้งหมดนั้นด้วยเช่นกัน ไม่มีเรื่องของอุบัติเหตุ ฯลฯ ที่นั่น ไม่มีเรื่องของความ

ทุกข์ที่นั่น พ่อมาและเติมเต็มความปรารถนาต่อความสงบและความสุขของลูกๆ มนุษย์เร่ร่อนไปทั่วเพื่อเสาะแสวงหาความสงบ ดังนั้น ลูกจึงควรถามพวกเขาว่า ใครทำให้ท่านไร้ความสงบ ลูกรู้ว่ากิเลสทั้งห้าทำให้ลูกไร้ความสงบ อย่างไรก็ตาม พวกเขาก็ไม่เข้าใจสิ่งนี้ พวกเขาถือว่าดวงวิญญาณคือตัวแห่งความสงบ โอ ดวงวิญญาณ ลูกมาจากดินแดนแห่งความสงบ และนำอวัยวะทางร่างกายเหล่านั้นมาใช้ เวลานี้ จงแยกตัวเองออกจากอวัยวะทางร่างกายเหล่านั้น จงปล่อยวางตนเอง! ไม่มีเรื่องของการฝึกการหายใจใดๆในสิ่งนี้ นานเพียงใดที่ลูกนั่งกันอยู่ในถ้ำ ดวงวิญญาณพูดว่า ฉันกำลังละวางตนเองจากอวัยวะเหล่านี้ เพราะฉันรู้สึกเหนื่อยล้า เวลานี้ ฉันกำลังลืมร่างนี้ เวลานี้ พ่อพูดว่า จงจดจำศาสนาดั้งเดิมและดินแดนดั้งเดิมของลูก แรกเริ่มลูกเคยเป็นผู้อาศัยของสถานที่นั้น จงจดจำบ้านของลูก ลูกต้องแสดงการกระทำ ลูกไม่สามารถมีชีวิตอยู่ได้โดยปราศจากการกระทำ ชินยาสีคิด่ว่าพวกเขาคือผู้ที่ทิ้งการกระทำ เพราะพวกเขาไม่เตรียมอาหารด้วยมือของตนเอง อย่างไรก็ตาม เป็นไปไม่ได้ที่จะทิ้งการกระทำ ศาสนาของเขากำหนดว่าพวกเขาต้องรับประทานอาหารที่จัดหาให้โดยผู้ครองเรือน เหตุนี้เอง พวกเขาจึงเกิดอีกครั้งกับผู้ครองเรือน แล้วก็จากไปสู่หนทางของความสันโดษ เพื่อที่จะชำระบาปให้บริสุทธิ์ ในบารัตเท่านั้นที่เคยบริสุทธิ์ ทุกคนเคยบริสุทธิ์ ในขณะที่เวลานี้ทุกคนไม่บริสุทธิ์ พ่อนั่งอยู่ที่นี้และอธิบายความลับนี้ ท่านพูดว่า ลูกๆ หากลูกไม่ทำสิ่งอื่น เพียงแค่จดจำพ่ออย่างต่อเนื่องแล้วบาปของลูกจะถูกเผาไปและลูกจะกลับไปกับพ่อ ละครนี้กำลังจะถึงจุดจบ ทุกคนได้ไปผ่านสภาพสะโต ราโจและตาโม และเวลานี้ทุกคนต้องกลับไป อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึงและสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. จงคิดว่าตนเองเป็นอัญมณีที่เปล่งประกายตรงกลางหน้าผาก จงดวงกมลจักรแห่งการตระหนักรู้ในตนเอง
2. จงจดจำศาสนาดั้งเดิมและดินแดนดั้งเดิมของลูกและมีประสบการณ์กับความสงบ อย่าปล่อยให้สติปัญญาเร่ร่อน จงฝึกฝนการอยู่อย่างละวางจากร่างกายของลูก

พร: พร: ขอให้ลูกกลับมาเติมไปด้วยทรัพย์ที่มีค่าของความรักและให้การหล่อเลี้ยงของความรักและพลังแก่ทุกคน
 คลังสมบัติแห่งความรักของลูกๆเหล่านั้นผู้ที่แบ่งปันความรักของพ่อก็เต็มเปี่ยมเช่นกัน ราวกับว่าพวกเขากำลังได้รับการประพรมด้วยความรักตลอดเวลา: นี่คือการรู้สึกที่พวกเขามี ให้ความรักหนึ่งครั้งและได้รับความรักครั้งแล้วครั้งเล่า ในเวลานี้ทุกคนต้องการความรักและพลัง ดังนั้นมอบความรักแก่บางคนผ่านพ่อ และมอบพลังให้แก่ผู้อื่นผ่านพ่อซึ่งพวกเขาจะสามารถมีความจริงใจและความกระตือรือร้นอยู่ตลอดเวลา นี่คือนานรับใช้พิเศษที่ลูกดวงวิญญาณพิเศษต้องทำ

คติพจน์: ผู้ที่อยู่ห่างจากความเกลียดชังของมายายอมเป็นที่รักอย่างลึกซึ้งของพ่อ

*** โอม ชานติ ***

ความชอบพิเศษของบัฟฟาตาคือความบริสุทธิ์และรากฐานของความรู้ก็คือความบริสุทธิ์

วันนี้ บัฟฟาตา มหาสมุทรแห่งความรัก ได้มาพบกับลูกๆของท่านที่เป็นตัวของการรักความรักของพ่อหลอมรวมอยู่ในลูกทุกคน ความรักนำลูกๆทั้งหมดเข้ามาใกล้จากที่ไกล เมื่อครั้งที่ลูกเป็นดวงวิญญาณผู้เลื่อมใสศรัทธา ลูกอยู่ห่างไกลจากพ่อมาก ด้วยเหตุนี้ลูกจึงแสวงหาพ่อในทุกหนแห่ง ในขณะที่เวลานี้ลูกอยู่ใกล้มากซึ่งลูกแต่ละคนพูดด้วยความศรัทธาและความซาบซึ้งว่า บาบาของฉันอยู่กับฉัน! ท่านอยู่กับลูกหรือลูกต้องแสวงหาท่านและสงสัยใจว่าท่านอยู่ทางนี้หรือทางนั้นไหม? ลูกเข้ามาใกล้ท่านอย่างมาก ถ้ามีใครถามลูกว่าพระเจ้าอยู่ที่ไหนลูกจะตอบว่าอย่างไร? “ท่านอยู่กับฉัน” ลูกจะพูดด้วยความซาบซึ้งว่า: แม้แต่พ่อก็ไม่สามารถอยู่ได้โดยไม่มีฉัน ดังนั้น ลูกจึงใกล้ชิดมาก ลูกได้กลายเป็นมิตรร่วมทางชีวิต ลูกก็ไม่สามารถอยู่ได้หากปราศจากพ่อแม้แต่วันที่เดียวเช่นกัน ใครอยู่กับลูกเมื่อมายามา? ถ้าพ่ออยู่กับลูกในเวลานั้นแล้วมาจะมาหาลูกได้หรือไม่? ลูกๆ ไม่ปรารถนาสิ่งนั้น แต่บางครั้งก็ขัดกับความปรารถนาของลูกเอง พวกเขาก็เล่นเกมซ่อนหาพ่อ บัฟฟาตายังคงเฝ้าดูเกมนี้ของลูกๆต่อไป ในด้านหนึ่ง ลูกๆพูดว่า “بابาของฉัน بابาของฉัน” แต่ในอีกด้านหนึ่ง ลูกถอยห่างออกไปจากพ่อ หากเวลานี้ถ้าลูกก้าวออกจากที่นี้ไปด้วยวิธีนี้ พ่อจะไม่สามารถมองเห็นลูกได้ใช่ไหม? ลูกก้าวไปสู่ด้านของมายา ดวงตาของลูกปิดลงที่จะมองเห็นพ่อและดวงตาของลูกเปิดขึ้นที่จะมองเห็นมายา ดังนั้นบางครั้งลูกเล่นเกมซ่อนหาหรือไม่? พ่อยังคงมีความเมตตาต่อลูกและทำให้ลูกถอยห่างจากมายาได้ไม่ทางใดก็ทางหนึ่ง มายาทำให้ลูกสิ้นสติและพ่อทำให้ลูกมีสติ “ลูกเป็นของพ่อ” พ่อได้เปิดดวงตาของลูกที่ปิดลงด้วยมนต์พิเศษของการจดจำระลึกถึง

บัฟฟาตาถามว่า: ลูกทุกคนมีความรักกี่เปอร์เซ็นต์? ลูกทุกคนพูดว่ามากกว่า 100% ลูกบอกว่าลูกมีความรักหลายล้านเท่า ลูกพูดสิ่งนี้ใช่ไหม? อัจชะ ผู้ที่มีน้อยกว่าหลายล้านเท่า นั่นคือ ผู้ที่มีหนึ่งล้านเท่า หนึ่งแสนเท่า หนึ่งพันเท่า หนึ่งร้อยเท่า ยกมือขึ้น (ไม่มีใครยกมือ) อัจชะ ลูกทุกคนมั่นใจ! บัฟฟาตาจะถามลูกอีกคำถามหนึ่ง อย่าได้เปลี่ยนใจภายหลัง อัจชะ เป็นชาวที่ดีมากที่ลูกมีความรักหลายล้านเท่า

อัจชะ ตอนนี้พ่อขอถามว่า: อะไรคือข้อพิสูจน์ของการรักของลูก? (การกลับมาทักทาย) ดังนั้นลูกได้กลับมาทักทายหรือไม่? (ไม่) ดังนั้น นี่จึงเป็นความรักที่น้อยกว่าหลายล้านเท่า ลูกอาจพูดว่ายังมีเวลาเหลืออยู่ที่จะกลับมาสมบุรณ์พร้อม แล้วลูกจะบรรลุผลสำเร็จในตอนนี้ นั่นคือสิ่งที่ลูกคิดหรือ? อย่างไรก็ตามในเรื่องความรักเมื่อใครบางคนมีความรักกับอีกคนหนึ่ง และเขาขอให้อีกคนหนึ่งนั้นอุทิศชีวิตของเขา เขาก็พร้อมที่จะทำสิ่งนั้น บัฟฟาตาไม่ได้เอาชีวิตของใคร เพราะลูกต้องทำงานรับใช้ด้วยชีวิตของลูก อย่างไรก็ตาม บัฟฟาตารู้สึกประหลาดใจเกี่ยวกับประเด็นหนึ่ง แม้จะเพียงช่วงเวลาสั้นๆ ลูกได้รับการบอกว่าลูกไม่ควรประหลาดใจ แต่แม้กระทั่งบัฟฟาตายังประหลาดใจ! ท่านต้องเล่นบทบาทของท่าน ไม่ต้องคำนึงถึงการสังเวยชีวิตของลูก สิ่งซึ่งบอกของการรักคือการอุทิศตนเองอย่างสมบูรณ์ การทำอะไรก็ตามในสิ่งที่ลูกได้รับการบอกเรียกว่าการอุทิศตน บาบาพูดว่าท่านเพียงปรารถนาที่จะเห็นลูกอุทิศตนในประเด็นเดียว มีมากมายหลายประเด็น แต่بابาไม่ได้มองประเด็นมากมายเหล่านั้น ท่านกำลังถามถึงการอุทิศตนเองเพียงประเด็นเดียว ลูกยกมือเพื่อสิ่งนี้ ลูกแม้กระทั่งให้คำมั่นสัญญา แต่อะไรเล่าที่ลูกยังคงทำต่อไปแม้กระทั่งหลังจากที่ลูกได้ให้คำมั่นสัญญากับبابาแล้ว? ลูกแต่ละคนเข้าใจดีว่าชั้นสสารหลักหรือความอ่อนแอหลักของลูกคืออะไรซึ่งทำให้ลูกก้าวออกไปจากพ่อครั้งแล้วครั้งเล่า ลูกแต่ละคนรู้ถึงความอ่อนแอหลักของลูกใช่ไหม? ดังนั้นในเมื่อรู้ถึงความอ่อนแอนี้ ทำไมลูกถึงไม่อุทิศความอ่อนแอนี้เล่า? ลูกมีความรักต่อความอ่อนแอนี้หรือไม่ หรือ เพราะมันเป็นเพื่อนร่วมทางของลูกมาเป็นเวลา 63 ชาติเกิด?

ความรักหมายถึงการทำทุกสิ่งที่บุคคลที่ลูกรักชอบ ตัวอย่างเช่น เมื่อใครบางคนมีความรักให้แก่กัน และคนหนึ่งในนั้นพูดสิ่งหนึ่ง แล้วอีกคนหนึ่งไม่ทำสิ่งนั้น แต่ทำอย่างอื่น แล้วจะเกิดอะไรขึ้น? จะมีความรักหรือจะมีการบรากันเกิดขึ้น? ลูกจะเรียกสิ่งนั้นว่าความรักในเวลานั้นไหม? หรือว่าแต่ละคนจะใช้ไม้มาตีกัน? แล้วพ่อชอบอะไร? บัฟฟาตากล่าวว่ามีหลายประเด็นในการกลับมาทักทาย คุณคุณสมบัติพิเศษของบราห์มา และเมื่อลูกต้องกลายเป็นเช่นเดียวกับพ่อบราห์มา รายการก็ยาวมากเช่นนั้น ในสิ่งนั้นเช่นกัน บัฟฟาตาพูดว่า โอเค ไม่เป็นไรมากหรอก หากลูกขาดไปหนึ่งสิ่งหรือสองสิ่ง ไม่เป็นอะไรมากนักหรอก อย่างไรก็ตามอะไรคือรากฐานของพ่อบราห์มาหรือรากฐานของความรู้? อะไรคือความชอบพิเศษของพ่อบราห์มาและชีบบาบา? (ความบริสุทธิ์ การสำรวจตน สติปัญญาที่มีศรัทธา ความซื่อสัตย์ และความสะอาด) อันที่จริงแล้ว

รากฐานคือความบริสุทธิ์ อย่างไรก็ตาม คำนิยามของความบริสุทธิ์นั้นลึกล้ำมาก ที่ใดมีความบริสุทธิ์ ที่นั่นมีศรัทธา ความซื่อสัตย์ และความสะอาด ทั้งหมดนี้รวมอยู่ในนั้น อย่างไรก็ตาม บัพดาดาเห็นว่าคำนิยามที่ลึกล้ำหรือนัยสำคัญของความบริสุทธิ์นั้นไม่ชัดเจนในสติปัญญาของลูก การมีความคิดที่ไร้ประโยชน์หรือการเป็นเครื่องมือในการสร้างความคิดที่ไร้ประโยชน์ให้กับตนเองหรือเป็นเครื่องมือในการสร้างความคิดที่ไร้ประโยชน์ให้กับผู้อื่น ความคิดที่ไร้ประโยชน์เหล่านั้นเป็นความบริสุทธิ์หรือไม่? ดังนั้นลูกทุกคนควรนำนัยสำคัญของความบริสุทธิ์ในความคิดของลูกไปปฏิบัติถ้าลูกตรวจสอบสิ่งนั้น ในกิเลสทั้งห้า ตั้งแต่ตัณหาะไปจนถึงความผูกพันยึดมั่นกิเลสอันดับหนึ่งคือตัณหาและกิเลสสุดท้ายคือความผูกพันยึดมั่น เมื่อกิเลสใดๆเข้ามา มันจะเข้ามาในความคิดของลูกก่อนเป็นอันดับแรก ความคิดที่ไร้ประโยชน์สร้างความโกรธด้วยเช่นกัน หากมีสายตาที่มีต้นทวาราคะต่อดวงวิญญาณใดแล้วก็ไม่ถือว่าเป็นความบริสุทธิ์เช่นกัน แล้วทำไมลูกถึงไม่อุทิศความคิดที่ไร้ประโยชน์ของลูกด้วยความรักที่มีต่อพ่อเล่า? ลูกสามารถทำสิ่งนี้ได้หรือไม่? (ฮาจิ) เป็นสิ่งที่ง่ายมากที่จะพูด “ฮาจิ” แต่บัพดาดา มีขาร์ทของทุกคน แม้กระทั่งตอนนี้ ลูกส่วนใหญ่มีความคิดที่ไร้ประโยชน์บนพื้นฐานของกิเลสทั้งห้า ไม่ว่าจะเป็นกิเลสใดก็ตาม “ทำไมถึงเป็นเช่นนั้น? ทำไมถึงเป็นเช่นนั้น? มันควรจะเป็นอย่างนี้” สิ่งต่างๆไปที่บัพดาดาบอกลูกเช่นกันคือดวงวิญญาณญาณมีความหยิ่งยโสในคุณธรรมหรือคุณสมบัติพิเศษของพวกเขา และยิ่งพวกเขาก้าวหน้าไปมากเท่าไร ก็ยิ่งเห็นความอ่อนแอในด้านใดด้านหนึ่งของเขามากขึ้นเท่านั้น ความอ่อนแอนี้ไม่ใช่ในแง่ของความเพียรพยายาม แต่เป็นความอ่อนแอในแง่ของการต้องการชื่อเสียง เกียรติยศ ความนับถือ ในการเป็นที่ปรึกษา ในการไปข้างหน้า ในการเป็น “ผู้ดูแลศูนย์ *centre-in-charge*” ในการได้ทำงานรับใช้ และในการได้รับบทบาทพิเศษ ความอ่อนแอนี้ ความคิดที่ไร้ประโยชน์เหล่านี้สร้างความเสียหายอย่างมากโดยเฉพาะอย่างยิ่งในดวงวิญญาณญาณ ทุกวันนี้ทั้งสองสิ่งนี้คือพื้นฐานหลักของความคิดที่ไร้ประโยชน์เมื่อลูกไปทำงานรับใช้ เพียงแค่จดตารางเวลาของลูกในหนึ่งวันและตรวจสอบตนเอง ในหนึ่งวันให้ตรวจสอบสองประเด็นนี้: ความหยิ่งยโสและกล่าวอีกนัยหนึ่งว่าความรู้สึกได้รับการดูถูก “ทำไมฉันถึงได้รับน้อยมาก? ฉันเองก็ควรมีสถานภาพนี้เช่นกัน ฉันก็ควรจะได้รับการผลักดันส่งเสริมให้ก้าวหน้าด้วยเช่นกัน” ลูกเข้าใจว่าสิ่งนี้เป็นความหยิ่งยโสใช่ไหม? สาเหตุของความคิดที่ไร้ประโยชน์ในปัจจุบันมีสองประการด้วยกันคือความหยิ่งยโสและความรู้สึกได้รับการดูถูก ถ้าลูกอุทิศสองสิ่งนี้ มันก็ไม่ยากเลยที่จะเป็นเหมือนพ่อ แล้วลูกมีพลังที่จะอุทิศทั้งสองสิ่งนี้ไหม? อัจชะ จะใช้เวลานานเท่าไร? ตอนนี้คือเดือนพฤศจิกายน ยังมีอีกสองเดือนจนกว่าจะถึงปีใหม่ ไม่ว่าในกรณีใด บัพดาดาใหม่เริ่มต้นในปีใหม่ ดังนั้นลูกทุกคนต้องทำสิ่งนี้ ไม่ว่าจะเป็นครู นักเรียน มหารัตรี หรือพลเดินเท้า อย่าคิดว่าเป็นเพียงสำหรับมหารัตรีเท่านั้น และลูกยังเป็นจูเนียร์ ในช่วงเวลาของการประกาศสิทธิในโชคของอาณาจักร ไม่มีใครพูดว่าลูกยังเป็นจูเนียร์อยู่ ในเวลานั้นลูกจะพูดว่า: ทำให้ฉันเป็นนารายณ์ที่สอง ลูกแต่ละคนต้องให้ชาวของลูกด้วยคำพูดไม่กี่คำ และลูกควรเขียนบนซองจดหมายว่า: ขาร์ทของสภาพของฉัน จดหมายนั้นก็จะแยกจากส่วนที่เหลือ ลูกควรเขียนในจดหมายถึงเปอร์เซ็นต์ที่ลูกได้อุทิศความคิดที่ไร้ประโยชน์ของลูก ลูกได้อุทิศ 50% หรือ 100% หรือไม่? เขียนแค่หนึ่งบรรทัด ไม่มีอะไรยาวและซับซ้อน จดหมายที่ยาวและซับซ้อนจะฉีกทิ้งในทันที ลูกพร้อมสำหรับสิ่งนี้หรือไม่? พุดชิ: พร้อมหรือไม่พร้อม ด้วยเสียงที่ดัง? ในบรรดาลูกผู้ที่คิดว่าต้องการความกล้าหาญหรือต้องการเวลาสำหรับสิ่งนี้ ยกมือขึ้น สำหรับสิ่งนี้ตอนนี้ และลูกจะได้รับอนุญาตให้มีสิ่งนี้ในตอนนี้อย่างไร? มีใครที่คิดสิ่งนี้บ้างไหม? หรือลูกจะเขียนในภายหลังว่า: ฉันได้ใช้ความพยายามอย่างมาก แต่ฉันก็ไม่สามารถทำสิ่งนั้นได้ ลูกจะไม่เขียนเช่นนั้นใช่ไหม? ลูกแน่ใจไหม?

บัพดาดาเห็นว่าความรักนำลูกมาไกลถึงมรณบทแต่ลูกต้องไปให้ถึงที่ใดด้วยความรักนั้น? ลูกต้องกลายเป็นเหมือนพ่อใช่ไหม? จากการพูดว่า “เขียนชื่อของฉันอย่างแนนอน เขียนชื่อของฉันอย่างแนนอน” ลูกได้วิ่งมาถึงมรณบท หากไม่ได้เขียนลูกจะแสดงสายตาที่แข็งกร้าวต่อครูของลูก ดังนั้นเช่นที่ลูกวิ่งมาถึงมรณบทด้วยความรัก ในทำนองเดียวกัน จงเพียรพยายามเพื่อที่ชื่อของลูกจะเป็นชื่อแรกในการกลับมาเป็นเหมือนพ่อ ทำให้รากฐานของความบริสุทธิ์นี้แข็งแกร่ง เพราะความบริสุทธิ์ เพราะความใหม่นี้เอง พ่อบราห์มาจึงต้องรับคำสวดประมาทอย่างมากมาย ดังนั้นความบริสุทธิ์จึงเป็นรากฐานและการปฏิบัติญาณตนว่าจะถือพรหมจรรย์เพื่อเป็นรากฐานเป็นเรื่องปกติธรรมดาทั่วไป อย่างไรก็ตามเวลานี้ลูกได้ก้าวหน้าไป และดังนั้นลูกจึงไม่มีสภาพของความเป็นเด็กอีกต่อไป เวลานี้ลูกต้องไปสู่สภาพของการปลดเกษียณ อย่ามีความสุขเพียงแค่คิดว่า “ถึงอย่างไรฉันก็ถือพรหมจรรย์” หรือ “ถึงอย่างไรฉันก็มีความบริสุทธิ์” แต่ขีดเส้นใต้เน้นให้มากยิ่งขึ้นโดยที่ต้องมีความบริสุทธิ์ในสายตาและทัศนคติของลูก อย่างไรก็ตามรากฐานหลักคือ ทำให้ความคิดของลูกบริสุทธิ์ ให้ความคิดนั้นเต็มไปด้วยความรู้และพลัง มีความอ่อนแอมากมายในความคิดของลูก: “ฉันจะทำอย่างไร? ฉันไม่สามารถทำได้ฉันไม่รู้ว่าจะเกิดอะไรขึ้น” นี่คือนัยสำคัญของความบริสุทธิ์หรือ? ดวงวิญญาณบริสุทธิ์จะพูดหรือว่า “ฉันจะทำอะไรได้? สิ่งนั้นได้เกิดขึ้นแล้ว มันเกิดขึ้นตลอดเวลา ทั้งที่ฉันไม่ปรารถนาให้มันเกิดขึ้น แต่...”? ดวงวิญญาณประเภทใดที่จะพูดเช่นนั้น? นี่คือนัยสำคัญของความบริสุทธิ์หรือดวงวิญญาณที่อ่อนแอที่จะพูดในลักษณะนี้? ลูกคือดวงวิญญาณตริกาลดาชิ เมื่อลูก

พูดว่า “ทำไม?” หรือ “อะไร?” บัพดาดาพูดว่า ลูกควรจะถูกนำมาอยู่ต่อหน้านักเรียน ลูกอธิบายภาพให้กับพวกเขาด้วยการพูดว่าลูกรู้เกี่ยวกับ 84 ชาติเกิด ลูกอธิบายเรื่องราวของ 84 ชาติเกิดให้กับพวกเขา และลูกยังถามคำถามเช่น อะไร? และ ทำไม? ในเมื่อลูกรู้เกี่ยวกับทุกสิ่ง แล้วผู้ที่รู้ทุกสิ่งจะถามคำถามเช่นนั้นหรือไม่? คนที่มีความรู้ย่อมรู้ว่าเหตุใดบางสิ่งจึงเกิดขึ้น คำตอบสำหรับคำถามว่า ทำไม? จะเข้ามาสู่สติปัญญาของลูกโดยอัตโนมัติ ที่ลูกอยู่ภายใต้อิทธิพลของมายา ไม่ว่าลูกจะเป็นนมหาระตีหรือพลเดินเท้าก็ตาม ถ้าหากนมหาระตีทำความผิด เขาไม่ใช่มหาระตีในเวลานั้น ในเวลานั้นเขาอยู่ภายใต้อิทธิพลอื่น ดังนั้นผู้ที่อยู่ภายใต้อิทธิพลภายนอกจะปล่อยให้ตนเองเคลื่อนไปตามคลื่นที่มาจากที่ไหนก็ตาม ลูกมองดูผู้นั้นด้วยสายตาว่า “คนนี่คือนมหาระตีและกำลังทำสิ่งนั้นหรือไม่?” ในเวลานั้น คนนั้นไม่ใช่มหาระตี แต่อยู่ภายใต้อิทธิพลบางอย่าง ลูกเข้าใจไหมว่าลูกต้องทำอะไรในปีใหม่? เปิดบัญชีใหม่ซึ่งบัญชีของการสูญเสียได้จบสิ้นลงแล้ว สิ่งนี้โอเคไหม? ลูกแน่ใจไหม? หรือลูกจะมีข้ออ้างอย่างใดอย่างหนึ่งไหม? ถ้าหากมีข้ออ้าง บาบาก็จะให้แผนใหม่กับลูก ลูกจะไม่ได้รับแผนนั้นในตอนนี้อย่างไร? ถ้าลูกได้รับแผนตอนนี้ ลูกจะให้เหตุผล อย่างไรก็ตาม ลูกต้องไม่มีข้ออ้าง แต่หาทางแก้ไข อย่าได้เป็นตัวของปัญหา แต่เป็นตัวของการแก้ไขปัญหา

แม้แต่วัตถุธาตุก็เหนื่อยล้า พลังงานของวัตถุธาตุทั้งหมดเวลานี้หมดลงแล้ว ดังนั้นสสารและวัตถุธาตุต่างๆจึงขอร้องกับลูกดวงวิญญาณซึ่งเป็นนายของวัตถุธาตุ ให้รีบหนีไป อย่าใช้เวลาอันรัก อังชะ

บัพดาดาที่ต้องใช้ร่างกายนี้เช่นกัน ไม่ว่าร่างกายนี้จะให้ความร่วมมือหรือไม่ บัพดาดาที่ต้องใช้ร่างกายนี้ เพราะท่านมีความรักต่อลูกๆ จะเป็นไปได้อย่างไรที่ดวงวิญญาณจำนวนมากมาด้วยความรักมากมายและบาบาจะไม่มีการสนทนากับพวกเขา? ดังนั้นท่านจึงต้องทำให้ร่างกายทำงานด้วยพลังอันแรงกล้า อังชะ ลูกทุกคนพอใจไหม? ตอนนี้ลูกทุกคนมีความสุขไหมที่ได้พบพ่อ?

ถึงดวงวิญญาณในทุกหนแห่งที่เป็นตัวของการรักหลายล้านเท่า ถึงดวงวิญญาณพิเศษผู้ทำให้ตนเองเป็นอิสระจากอุปสรรคทั้งปวงอย่างสม่ำเสมอ ถึงดวงวิญญาณที่ทำให้ตนเองซึมซับอยู่ในความรักที่มีต่อพ่ออย่างสม่ำเสมอและทำงานรับใช้ที่ปราศจากอุปสรรค ถึงดวงวิญญาณทั้งหมดที่อุทิศตนเองอันเนื่องมาจากความรักที่มีต่อพ่อ ด้วยความรัก ระลึกถึง และนมัสเต จากบัพดาดา

อังชะ ลูกทุกคนมีความสุขไหม? คงไม่มีลูกคนไหนซุ่มซ่ามไม่พอใจที่ไม่ได้พบบาบาใช่ไหม? ผู้ที่เข้าใจนี้สำคัญนี้จะไม่มีความซุ่มซ่ามไม่พอใจ

พูดกับดาดี: ดุติ ความรักที่มีต่อลูกผู้ซึ่งเป็นเพชรพลอยดั้งเดิมและความผูกพันอันบริสุทธิ์ที่มีต่อลูกนั้นเพิ่มมากขึ้นในทุกคนเมื่อพวกเขาเห็นว่าเพชรพลอยดั้งเดิมนั้นโอเค พวกเขาทั้งหมดก็โอเคด้วย ความผูกพันอันบริสุทธิ์ของทุกคนที่มีต่อลูกเพิ่มขึ้น บัพดาดาพอใจกับดาดีทั้งสองนี้มาก (ดาดี จันเดอร์มานี และดาดี ราตันโมฮินี) ความรับผิดชอบต่อญาณสะโรวาร์ ไม่ใช่ความรับผิดชอบ แต่มันคือเกม มีความหนักหน่วงใดๆหรือไม่? อย่างไรก็ตามเกมคืออะไร? เกมเป็นสิ่งที่เบามากใช่ไหม? แล้วความรับผิดชอบคืออะไร? แค่เกม ดังนั้นบัพดาดาจึงพอใจเป็นอย่างยิ่งที่ลูกให้ความร่วมมือในเวลาที่ลูกต้องและลูกให้ความร่วมมือตั้งแต่ต้น จากตอนเริ่มต้น ลูกพูดอยู่เสมอว่า: ฮาจี นี่คือการพิเศษที่ลูกได้รับจากสคารบาบา บราห์มาบาบาไม่เคยชอบคำว่า "ไม่" ลูกทุกคนรู้เรื่องนี้และลูกก็มีประสบการณ์นี้เช่นกัน

พูดกับดาดีอิซ: ดาดีคนนี้เป็นนบทยาได้ดีมากตั้งแต่ต้นจนถึงตอนนี้ เธอคือดวงวิญญาณที่ให้ความร่วมมือพิเศษของลูกเธอเก่งมากในการรับฟังคนอื่นเกี่ยวกับเรื่องใดก็ตามและในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับตัวเอง เพราะเธออยู่อย่างเป็นผู้ใหญ่อยู่เสมอ คุณธรรมของความเป็นผู้ใหญ่ช่วยให้ลูกก้าวไปข้างหน้าได้อย่างมาก หากลูกปล่อยบางสิ่งออกไป ลูกอาจคิดว่าลูกทำได้ดีแล้ว แต่จริงๆแล้วลูกได้รับประโยชน์จากสิ่งนั้นไปครึ่งหนึ่ง ลูกได้ผลตอบแทนครึ่งหนึ่งและสะสมผลประโยชน์ไว้เพียงครึ่งเดียวเท่านั้น ผู้ที่มีความเป็นผู้ใหญ่มากจะสะสมไว้เต็มที่ กล่าวกันว่า: แม้จกักดัมบาอยู่อย่างเป็นผู้ใหญ่มากแม้ว่าเธอจะทำงานรับใช้ทางกายภาพน้อยกว่าลูกทุกคนก็ตาม ลูกทุกคนกำลังทำงานรับใช้มากมาย แต่คุณธรรมของความเป็นผู้ใหญ่ทำให้จกักดัมบาสารสามารถสะสมในบัญชีของเธอได้อย่างเต็มที่ เธอไม่ได้สูญเสียอะไรเลย หลายคนทำมากมายแต่พวกเขาก็สูญเสียไปครึ่งหนึ่งหรือสามในสี่ของประโยชน์จากสิ่งนั้น ลูกทำบางสิ่ง แต่เมื่อบางสิ่งเกิดขึ้น ลูกอาจสูญเสียประโยชน์ทั้งหมด หรือหากมีสิ่งเล็กน้อยเกิดขึ้น ลูกจะสูญเสียประโยชน์สามในสี่จากสิ่งนั้น ในทำนองเดียวกัน ถ้าลูกพูดอะไรเกี่ยวกับตัวลูกเอง ลูกสูญเสียผลประโยชน์ไปครึ่งหนึ่ง แล้วจะเหลืออะไร? ดังนั้น เนื่องจากคุณสมบัติพิเศษของจก

กัธอัมบาถือการสะสมในบัญชีด้วยการเป็นเทพเจ้าแห่งความเป็นผู้ใหญ่ ในทำนองเดียวกัน ลูกทุกคนควรกลายเป็นผู้ใหญ่มากมาย ไม่ว่าลูกจะอาศัยอยู่ในมฐันหรือในศูนย์ของลูก บัพาดากำลังบอกลูกทุกคนให้สะสมคะแนนของลูกผ่านความเป็นผู้ใหญ่ เพราะโดยการพูดเกี่ยวกับอะไรก็ตาม เท่ากับลูกจบสิ้นคุณประโยชน์ทั้งหมด ไม่ว่าลูกกำลังพูดถึงสิ่งที่ดีหรือไม่ดีก็ตาม ถ้าลูกพูดถึงสิ่งที่ดี นั่นคือความหยิ่งยโส และถ้าลูกพูดถึงสิ่งที่ไม่ดี ลูกกำลังดูหมิ่นใคร? ลูกแต่ละคนควรถูกมองว่าเป็นเทพเจ้าแห่งความเป็นผู้ใหญ่ มีความจำเป็นอย่างยิ่งสำหรับความเป็นผู้ใหญ่ในปัจจุบัน สิ่งที่เกิดขึ้นคือเพราะลูกให้คำบรรยาย ลูกจึงได้พัฒนานิสัยในการพูดเป็นอย่างมาก ลูกจะพูดอะไรก็ตามที่เข้าไปในจิตใจของลูก อย่างไรก็ตาม ผลกระทบที่ลูกสร้างขึ้นจากความเป็นผู้ใหญ่นั้นไม่สามารถสร้างได้ด้วยคำพูด

พร: ขอให้ลูกเป็นภาพลักษณ์ที่ดึงดูดทุกคนและกระจายกลิ่นหอมของจิตวิญญาณโดยการกลายเป็นดอกกุหลาบทางจิต
จงตระหนักอยู่เสมอว่าลูกคือดอกกุหลาบทางจิตในสวนของพระเจ้า ดอกกุหลาบทางจิตคือผู้ที่ไม่เคยห่างเหินไปจากจิตวิญญาณ เช่นเดียวกับกลิ่นหอมที่หลอมรวมกันในดอกไม้ ในทำนองเดียวกัน ให้กลิ่นหอมทางจิตวิญญาณหลอมรวมอยู่ในตัวลูกแต่ละคนในลักษณะที่กระจายไปทุกที่โดยอัตโนมัติและดึงดูดทุกคนเข้ามาหาลูกอย่างต่อเนื่องอยู่เสมอ เวลาลูกกลายเป็นภาพลักษณ์ที่มีกลิ่นหอมและน่าดึงดูดที่พวกเขาสร้างกลิ่นหอมในวัดด้วยรูปเพื่อเป็นอนุสรณ์

คติพจน์: คนที่ยกระดับผู้อื่นกลายเป็นเครื่องมือสำหรับการเปลี่ยนแปลงโลกด้วยการเปลี่ยนแปลงตนเอง

*** โอม ขานติ ***

ประกาศ: วันนี้เป็นวันอาทิตย์ที่ 3 ของเดือน ตั้งแต่เวลา 18.30 – 19.30 น. มีการฝึกโยคะโดยเฉพาะ แสงรัศมีที่ทรงพลังกำลังปรากฏออกมาจากหน้าผากของบัพาดาและตกลงมาที่หน้าผากของนั้น และแสงรัศมีเหล่านี้กำลังทำงานของการเปลี่ยนแปลงชั้นสสารดั้งเดิมของนั้นและเปลี่ยนแปลงโลก

- สาระ:** ลูกๆที่แสนหวาน โลกเก่านี้จะกลายเป็นฝุ่นและกลับมาไร้ประโยชน์อย่างสิ้นเชิง ดังนั้นนำโยคะของสติปัญญาของลูกออกจากโลกนี้ที่กำลังจะกลายเป็นฝุ่น
- คำถาม:** ความปรารถนาใจของผู้คนที่มีความเชื่อเดียวเท่านั้นที่สามารถเติมเต็มได้?
- คำตอบ:** ผู้คนปรารถนาความสงบ แต่พวกเขาไม่รู้ว่าใครทำให้พวกเขาได้รับความสงบ ลูกบอกพวกเขาว่ากิเลสทั้งห้าทำให้พวกเขาได้รับความสงบ เมื่อเคยมีความบริสุทธิ์ในบาร์ดที่นั่นก็มีความสงบ เวลานี้พ่อกำลังก่อตั้งหนทางครอบครัวที่บริสุทธิ์ที่ซึ่งจะมีความสงบ ความสุข มีทุกสิ่งอีกครั้ง ไม่มีใครนอกจากพ่อสามารถชี้หนทางไปสู่การหลุดพ้นและการหลุดพ้นในชีวิต
- เพลง:** พาเราไปจากโลกของบาปไปสู่สถานที่ของการพักผ่อนและความสบายเกิด

โอม ซานติ นี่คือการชุมนุมทางจิต (สัทสัง) ของใคร? เมื่อผู้คนไปสู่การชุมนุมทางจิต ก็มีดวงวิญญาณที่ยิ่งใหญ่หรือผู้เคร่งศาสนาใครผู้หนึ่งเสมอที่นั่งอยู่บนเก้าอี้และพูดความรู้จากคัมภีร์ ฯลฯ อย่างไรก็ตาม ที่นั่นพวกเขาไม่มีเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ใด ไม่มีใครรู้ว่าพวกเขาสามารถได้มาซึ่งสิ่งใดในการชุมนุมทางจิต ไม่ใช่เพียงสาวกของครูที่ไปหาเขา ไม่เลย ใครก็ตามสามารถไปและนั่งที่นั่น พวกเขาสามารถเป็นสาวกหรือใครอื่นของศาสนาใดๆ พวกเขาเชื่อว่าดวงวิญญาณที่ยิ่งใหญ่ผู้นั้นผู้นี้ได้มาและดังนั้นพวกเขาจึงวิ่งไปที่นั่นอย่างรวดเร็ว นั้นถูกเรียกว่าการชุมนุมทางจิต มหาตมะจะอธิบายบางสิ่งจากคัมภีร์หรือพระเวทย์อันใดอันหนึ่ง ในความเป็นจริงผู้เป็นสัจจะ ดวงวิญญาณสูงสุดมีหนึ่งเดียวเท่านั้น ที่เหลือทั้งหมดเป็นกลุ่มคนของมนุษย์ เพียงดวงวิญญาณสูงสุดผู้เป็นสัจจะเท่านั้นที่บอกเรื่องราวที่แท้จริงของการกลายเป็นนารายณ์จากคนธรรมดาแก่ลูก มีการบอกเรื่องราวของนารายณ์ที่แท้จริงในวันที่พระจันทร์เต็มดวง เวลานี้ลูกรู้ว่าพระจันทร์เต็มดวงที่แท้จริงเป็นไปเมื่อกกลางคืนเปลี่ยนไปเป็นกลางวัน เมื่อลูกกลับมา 16 องศาสมบูรณ์ ในความเป็นจริงพระอาทิตย์ของความรู้ไม่สามารถถูกเงามืดบดบังได้ เป็นพระอาทิตย์ และพระจันทร์ ฯลฯ นี่ที่ให้แก่แสงแก่โลกที่กลับมาถูกเงามืดบดบัง พระอาทิตย์ของความรู้คือผู้ที่ให้แสงแก่ทุกคน มีการร้องสรรเสริญท่านว่า: เมื่อพระอาทิตย์ของความรู้ปรากฏขึ้นความมืดมิดของความไม่รู้ก็หายไป ลูกทั้งหมดกำลังนั่งที่นี่คือลูกๆ ผู้คนภายนอกไม่ได้รับอนุญาตให้มาที่นี่ พวกเขาจะไม่เข้าใจสิ่งใด พ่อพูดว่า: พ่อมาอยู่เบื้องหน้าลูกเป็นการส่วนตัวเท่านั้นและเปลี่ยนลูกจากดวงวิญญาณบาปให้เป็นดวงวิญญาณบุญ และทำให้ลูกมีค่าควรแก่การอาศัยอยู่ในวัด นั่นคือโลกที่บริสุทธิ์ ชีวาลายา (วัดของชีวา) ชีวาเป็นผู้สร้างสวรรค์ ใครอาศัยอยู่ที่นั่น? เหล่าเทพ ผู้ที่ภาพลักษณ์ของพวกเขาถูกวางไว้ในวัด ลูกรู้ว่าเมื่อ 5000 ปีที่แล้วเทพเหล่านั้นอาศัยอยู่ในบาร์ดและพวกเขาปกครองในสวรรค์ ไม่มีใครในโลกรู้ว่าเมื่อใดที่พวกเขาปกครองอาณาจักรหรือพวกเขาได้มาซึ่งอาณาจักรของเขายังไง ลูกๆ รู้ว่านั่นคือโลกใหม่และนี่คือโลกเก่า ชาวบาร์ดพูดว่า: ควรมีโลกใหม่และบาร์ดใหม่ ควรมีอาณาจักรที่ทรงอำนาจของโลก สิ่งนั้นเข้าไปสู่สติปัญญาของดวงวิญญาณว่าบาร์ดเคยเป็นอาณาจักรของเหล่าเทพที่นั่น แต่ผู้คนที่น่าสงสารเหล่านั้นไม่ได้รู้ว่าเมื่อใด และใครก่อตั้งอาณาจักรของผู้ทรงอำนาจนี้ สิ่งนั้นเคยอยู่ในบางเวลาอย่างแน่นอน ลูกรู้ว่าบาร์ดเคยเป็นนกกกระจอกทองคำ ในความเป็นมิตรของใครที่ลูกกำลังนั่งอยู่ในเวลานี้? ดวงวิญญาณที่ยิ่งใหญ่ใดที่ได้มา? ศรีกฤษณะนั้นจะไม่พูดว่า: พระเจ้าพูด: พ่อสอนราชาโยคะแก่ลูก ล็อคบนสติปัญญาของลูกๆได้เปิดขึ้นแล้วในเวลานี้ ลูกรู้ว่าทั้งโลกเก่านี้จะกลายเป็นฝุ่นและกลับมาไร้ประโยชน์อย่างสิ้นเชิง ผู้คนต้องการความสงบ แต่ใครสามารถก่อตั้งความสงบ? ก่อนอื่นใดถามพวกเขาว่า: ใครทำให้คุณได้รับความสงบ? พวกเขาจะไม่สามารถบอกสิ่งใดแก่ลูกว่ากิเลสทั้งห้าทำให้พวกเขาได้รับความสงบอย่างไร เคยมีความสงบในบาร์ดเมื่อเคยมีความบริสุทธิ์ พวกเขามีความสุขอย่างมาก ในหนทางครอบครัวที่บริสุทธิ์ เวลานี้กลายเป็นหนครอบครัวที่ไม่บริสุทธิ์ มีสิ่งซับซ้อนของสิ่งนั้น พวกเขาเรื่องราวสรรเสริญในวัดว่า: เราคือคนบาปที่ตกต่ำ เรานั้นปราศจากคุณธรรม เราไม่ได้มีคุณธรรมใดๆ ผู้คนร้องสิ่งนี้ แต่พวกเขาไม่รู้สิ่งใด เมื่อพ่อมาท่านเพียรพยายามเพื่อลูกๆ พ่อมาหาลูกๆ ที่นี้ไม่มีผู้รู้หรือผู้เคร่งศาสนาใดๆ ผู้นี้คือผู้มีร่างกาย สายตาของลูกไปสู่เบื้องบน เรากำลังรับฟังชีพบาบา สายตาของเราไม่ได้อยู่ที่ผู้ที่มีร่างกายใดๆ กฤษณะเป็นเด็กที่มีร่างกายผู้ถือกำเนิดผ่านครรภ์ แต่ละดวงวิญญาณมีร่างกายของเขาเอง ชีพบาบาไม่ได้มีร่างกายของท่านเอง มีการให้ชื่อแต่ละร่างกาย ชื่อของแต่ละดวงวิญญาณก็คือ “ดวงวิญญาณ” มีคำกล่าวว่า: ดวงวิญญาณที่ยิ่งใหญ่ ดวงวิญญาณบาป จะไม่เคยมีการกล่าวว่า “ดวงวิญญาณบาปสูงสุด” ในกรณีนั้นเขาจะสามารถเรียกตนเองว่าพระเจ้าได้อย่างไร? พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด คือผู้เดียวเท่านั้น ท่านคือพ่อสูงสุด ผู้อาศัยอยู่ในอาณาเขตสูงสุด ลูกพูดว่า: ดวงวิญญาณสูงสุด ผู้ที่สูงที่สุดคือผู้ที่ไม่มีตัวตน พวกเขาสับสนในสิ่งนี้และให้ชื่อแก่

ท่านว่าดวงวิญญาณสูงสุด ทุกคนนั้นจดจำท่าน: “พระเจ้าแสดงหนทางแก่คนตาบอดเกิด...” สติปัญญาของลูกไปสู่ เบื้องบนไปหาพ่อสูงสุด ในเมื่อผู้ที่บอกลูกถึงความลับทั้งหมดนั้นคือพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด ดินแดนนิพพานถูก เรียกว่าดินแดนของการหลุดพ้น ดวงวิญญาณผู้ที่มาก่อนนั้นมีการหลุดพ้นในชีวิตและแล้วจากชีวิตของการหลุดพ้นพวก เขาเข้าไปสู่ชีวิตของบ่วงพันธะ ลูกๆ รู้ว่ามีความบริสุทธิ์ ความสงบ และความสุขในยุคทอง ในเมื่อมีอาณาจักรเดียว นั้นถูก เรียกว่าอาณาจักรที่ไม่มีการแบ่งแยก และแล้วก็มียาอาณาจักรที่มีการแบ่งแยก นั่นคืออาณาจักรของปีศาจ ก่อนอื่นใดเคยมี เพียงศาสนาเดียวและเวลานี้มีศาสนานับไม่ถ้วน ลูกๆ รู้ทั้งวงจักรโลกนี้อย่างดีมากต่างลำดับกันไปตามความเพียรพยายาม ของลูก ไม่มีที่อื่นใดที่พวกเขามีเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ ลูกๆ รู้ว่าเมล็ดของต้นไม้นี้ ดวงวิญญาณสูงสุดอยู่เบื้องบน เริ่ม แรกมีสิ่งสร้างของยุคทอง และแล้วจากยุคทองก็กลายเป็นยุคเงิน ทั้งโลกต้องกลับมาเก่าและตาโมประธาน เวลานั้นลูกอยู่ ในโลกเก่า โลกเก่าจะไม่ถูกเรียกว่าใหม่ ยุคทองเคยเป็นโลกใหม่ ยุคเหล็กถูกเรียกว่าโลกเก่า ใช้เวลาสำหรับโลกที่จะกลับ มาเก่า ในตอนแรกโลกนั้นใหม่และเวลานี้โลกนั้นได้เก่า ทุกวันนี้ทุกคนในบาร์ตต้องการให้มีโลกใหม่และบาร์ตใหม่ที่มี อาณาจักรที่ทรงอำนาจของโลก เมื่อผู้ทรงอำนาจได้ก่อตั้งอาณาจักรของเหล่าเทพในเวลานั้นไม่มีอาณาจักรอื่นใด ไม่มี มนุษย์ใดที่สามารถเป็นผู้ทรงอำนาจ นั่นคือมนุษย์ไม่สามารถเป็นมหาสมุทรของความรู้ คำสรรเสริญว่า “มหาสมุทรของ ความรู้ มหาสมุทรของความสุข” นั้นเป็นของพระเจ้าเดียวเท่านั้น เป็นไปจากท่านผู้เดียวที่ลูกได้รับมรดก พ่อพูดด้วยตน เองว่า: พ่อมาทุกๆ วงจร พ่อมาและทำให้บาร์ตนี้กลายเป็นสวรรค์ และแล้วหลังจากครึ่งหนึ่งของวงจักรลูกสูญเสียโชคของ อาณาจักรนั้นของลูก และแล้วลูกก็พ่ายแพ้ต่อมายา ไม่ใช่เรื่องของความพ่ายแพ้ต่อจิตใจของลูก จิตใจนั้นกลายเป็นเช่นม้า อย่างสมบูรณ์ มายาทำให้จิตใจของลูกบินไป มายาก็พูดด้วยว่า: เป็นความมหัศจรรย์! ใครคนใดจากกองทัพอันจะไป อยู่อีกฝั่งหนึ่งได้อย่างไร? เธอแม้กระทั่งเอาชนะมหาพระดีที่ดีมาก เป็นการบราของลูกกับมายา นี่ไม่ใช่เรื่องของความบรา ด้วยอาวุธทางวัตถุ นี่คือการบราเพื่อเอาชนะมายา ส่วนการบราเหล่านั้นได้ดำเนินมาเสมอ เริ่มแรกพวกเขาสู้รบกันด้วย ดาบและแล้วพวกเขาก็ประชิดรูปปั้นขึ้นและเวลานี้ก็มีระเบิด เวลานั้นได้อยู่ในสติปัญญาของลูกว่าลูกเคยเป็นเทพ ไม่มีใครใน การชุมนุมทางจิตอื่นจะพูดว่า พวกเขาคือเทพและพวกเขาใช้ 84 ชาติเกิด เวลานั้นพวกเขาได้กลับมาไม่บริสุทธิ์ และ เวลานั้นกำลังกลับมาบริสุทธิ์อีกครั้งหนึ่ง ลูกเคยอยู่อย่างมองไม่เห็นด้วย นี่ไม่ใช่เรื่องของดวงตาทางร่าง นี่เป็นเรื่องของ ดวงตาที่สูงส่งของความรู้ ดวงวิญญาณนั้นลืมพ่อของเขาไปแล้ว ชันยาสซีได้พูดว่า แต่ละดวงวิญญาณคือดวงวิญญาณสูง สุด พ่อเองมาและเปิดดวงตาที่สามของลูก และแล้วพวกเขาก็วาดภาพแสดงเหล่าเทพว่ามีดวงตาที่สาม เช่นที่พวกเขาได้ แสดงให้เห็นวิชนพร้อมกับเครื่องประดับเหล่านั้น ในทำนองเดียวกันพวกเขาได้แสดงให้เห็นเหล่าเทพมีดวงตาที่สาม อย่างไรก็ตามตาที่สามของความรู้ของเขาก็ไม่เคยเปิดขึ้น หากพวกเขามีความรู้นี้ในยุคทองว่าพวกเขาเฝ้าแต่จะตกต่ำลงมา อย่างไร และแล้วพวกเขาก็จะกลายเป็นชวานรก พวกเขาจะสูญเสียความสุขของโชคแห่งอาณาจักรของพวกเขา ความรู้นี้ คงอยู่ในเวลานี้เท่านั้น ลูกที่สุดแสนหวานผู้เป็นที่รักที่จากหายไปนานและเวลานี้ได้พบพานอีกครั้งรู้ว่าลูกได้มาหาบาบา หลังจาก 5000 ปี เพื่อประกาศสิทธิในโชคแห่งอาณาจักรของลูกอีกครั้ง และแล้วเราจะมาอีกครั้งหลังจาก 5000 ปี เราคือ นักแสดงที่รอบด้าน เรากลายเป็นเทพและแล้วเรากลายเป็นนักรบ เวลานั้นเรากลายเป็นบราห์มินอีกครั้ง ไม่มีใครมีความรู้ใน “กิตะพาทชาลา” หมายถึงพาทชาลาของพระเจ้า เป็นคำพูดของพระเจ้า และแล้วผู้คนเหล่านั้นได้ใส่ชื่อของศรีกฤษณะ ไม่ สามารถมีคำพูดที่พูดโดยพระเจ้ากฤษณะได้ กฤษณะคือเด็กเล็กๆ คนหนึ่ง ผู้คนได้กล่าวหาเขาเกี่ยวกับสิ่งต่างๆ มากมาย: เขามีลูกมากมาย เขาลักพาธชีนีมากมาย ฯลฯ ลูกๆ ทั้งหมดนั้นวิ่งมาที่นี้ด้วยตนเอง ไม่มีใครลักพาตัวลูกมา หากใครใน รัฐบาลลักพาใครไป จะมีการฟ้องคดีกับผู้นั้น เป็นความมหัศจรรย์ที่ลูกมากมายได้มา บัดนี้ต้องถูกสร้างขึ้น คนชรา คนที่ เย่าววัย เด็กๆ และผู้คนทั้งหลายวิ่งมาที่นี้ด้วยตนเอง บ้างก็มาทั้งต้นไม้ (ครอบครัว) พวกเขาทำให้สิ่งต่างๆ ที่เกิดขึ้นที่ นี้สับสนปะปนกับเรื่องราวของศรีกฤษณะ และได้เขียนสิ่งที่ผิดทั้งหมด ได้มีชาวอื้อฉาวในหนังสือพิมพ์ มีการพิมพ์ใน หนังสือพิมพ์ในอเมริกาว่าพ่อค้าเพชรในกัลกัตตาพูดว่าเขาต้องการราชีนี 16,108 และถึงเวลานี้ได้มา 400 คนแล้ว ดังนั้น ทั้งหมดนี้คือเกม ไม่มีอะไรใหม่! สิ่งเดียวกันก็จะเกิดขึ้นหลังจากหนึ่งวงจร บัณฑิตของลูกจะถูกสร้างขึ้นในวิธีเดียวกัน ลูก สามารถมองเห็นว่าการก่อตั้งนั้นเกิดขึ้นอย่างไร ลูกกำลังเปลี่ยนจากมนุษย์ให้เป็นเทพ ด้วยการทำให้ผู้ประทานการ หลุดพ้นในชีวิตเป็นของลูก ลูกประกาศสิทธิต่อการได้รับมรดกของลูกในหนึ่งวินาที จานาคก็ได้นิมิตในหนึ่งวินาทีด้วย เช่นกัน ผู้คนพูดว่า: ให้ความรู้แก่เราเช่นที่จานาคได้รับความรู้ นั้น จานาคได้รับอาณาจักรของเขาในยุคเงิน ก่อนอื่นใดบา บาอธิบายแก่ลูกว่า: เวลานั้นอยู่ในสติปัญญาของลูกๆ ว่าใครกำลังนั่งอยู่เบื้องหน้าลูก พวกเขาได้วางนิ้วตัวผู้ไว้เบื้องหน้าวัด ของชีวา มนุษย์นั้นนั่งอยู่บนนิ้ว ชีวาบาบาที่ไม่มีตัวตนจะชีวาได้อย่างไร? ดังนั้นพวกเขาได้แสดงให้เห็นชางก้าน้อยบนนิ้ว พวกเขาไม่เข้าใจสิ่งใด ลูกได้ยินในเพลงด้วยว่า: ชีหนทางแก่คนตาบอดเกิด พระเจ้าที่รัก! ทั้งหมดนั้นตาบอดปราศจาก สติปัญญา เป็นการปกครองของประชาชนเหนือประชาชน ในตอนเริ่มแรกแต่ละอาณาจักรถูกปกครองโดยพระราชา เมื่อ ใครกระทำอาชญากรรมใหญ่ พระราชาก็ตัดสิน เวลานั้นเป็นการปกครองของประชาชนเหนือประชาชน พวกเขาทั้งหมด

เป็นผู้พิพากษาของกันและกัน เป็นสิ่งที่มหัศจรรย์ นี่คือการละเล่นที่ไม่มีขีดจำกัด เพียงลูกเท่านั้นที่รู้อย่างนี้ ไม่มีใครอื่นสามารถพูดสิ่งนี้ได้ ละครนี้เฝ้าแต่เคลื่อนไปเหมือนตัวไร ละครเฝ้าแต่เคลื่อนไปตึกตึก วงจรโลกเฝ้าแต่หมุนไป ไม่มีใครรู้ถึงประวัติศาสตร์และภูมิศาสตร์ของโลก พวกเขาพูดว่าแม้กระทั่งใบไม้ก็เคลื่อนไปตามกำหนดของพระเจ้า อย่างไรก็ตามนี่คือละคร หากแมลงวันบินผ่านที่นี่ สิ่งนั้นจะซำรอยหลังจากหนึ่งวงจร ละครต้องเป็นที่เข้าใจ เพียงมนุษย์เท่านั้นที่จะเข้าใจ บาบาอธิบายอย่างชัดเจนมาก บาบาคือผู้ทรงอำนาจของโลก ท่านพูดว่า: พ่อก็ถูกผูกไว้ด้วยบ่วงพันธะของละครด้วย พ่อมาด้วยตัวท่านเองและทำให้ผู้ที่ไม่บริสุทธิ์นั้นบริสุทธิ์ เวลานั้นลูกกำลังได้รับพลังจากพ่อเพื่อที่จะเอาชนะมายา มายาศัตรูได้ทำให้ลูกยากจนขึ้นแค่น้อย่างสมบูรณ์ ไม่มีพลาณามัยหรือความมั่งคั่งใด เวลานั้นลูกเข้าใจว่าลูกกำลังกลายเป็นนายของโลก ที่นั่นลูกจะมีพลาณามัย ความมั่งคั่งและความสุข ลูกจะมีทุกสิ่ง ลูกพูดกับพระเจ้าว่า: มาและชี้หนทางแก่เราเถิด! มีเมตตาเถิด! มาให้การหลุดพ้นและการหลุดพ้นในชีวิตแก่เรา! ดวงวิญญาณเรียกหา: โอ บาบา! มาและปลดปล่อยเราจากความทุกข์และทำให้เรามีความสุขในสวรรค์! ท่านได้รับการจดจำว่าเป็นผู้จัดความทุกข์และผู้ประทานความสุข พ่อให้ความสุขแก่ลูก และแล้วก็ไม่มีความจำเป็นใดที่จะจดจำท่านในสวรรค์ ท่านทำให้ลูกๆทั้งหมดมีความสุข ในสมัยก่อนพวกเขาจะให้ทุกสิ่งแก่ลูกๆของเขา เมื่อพวกเขาถึงอายุ 60 และปลดเกษียณ พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดพูดว่า: พ่อรู้ว่าเราทำให้ลูกมีความสุขอย่างมาก ดังนั้นเวลานี้พ่อได้มาเพื่อพาลูกกลับไป ดินแดนนิพพานและสภาพของการปลดเกษียณคือสิ่งเดียวกัน สภาพของการปลดเกษียณซึ่งอยู่เหนือเสียงนั้นคือบ้านของความเงียบสงบที่แสนหวาน และแล้วลูกจะไปสู่อาณาจักรที่หวานขึ้นของลูก เวลานั้นเป็นดินแดนของความทุกข์ ลูกพูดว่าลูกกำลังกลายเป็นผู้ควงกงจักรแห่งการตระหนักรู้ในตนเองและกำลังเฝ้าแต่ทำให้ผู้อื่นเป็นเช่นเดียวกัน เพียงในเวลาสุดท้ายเท่านั้นที่ลูกจะกลับมาสมบูรณ์พร้อม พวกเขาพูดว่าวิษณุหรือศรีกฤษณะเป็นผู้ควงกงจักรแห่งการตระหนักรู้ในตนเอง สิ่งนั้นเป็นไปได้อย่างไร? เพียงลูกเท่านั้นที่สามารถเข้าใจสิ่งเหล่านี้ ผู้ที่เป็นผู้ควงกงจักรในการสำนึกในตนเองนั้นควรจะมีคามซาบซึ้งว่า: ชีพบาบากำลังทำให้เราเป็นผู้ควงกงจักรของการตระหนักรู้ในตนเอง เราจะกลับมาสมบูรณ์พร้อมในเวลาสุดท้าย เป็นเพราะลูกยังไม่กลับมาสมบูรณ์พร้อม เครื่องประดับจึงได้ถูกให้ไว้แก่เหล่าเทพ จะดูไม่ถูกต้องที่จะให้เครื่องประดับแก่ลูกในเวลานี้ เหล่าเทพนั้นสมบูรณ์พร้อมและเหตุนี้เองจึงได้ให้เครื่องประดับแก่พวกเขา อัจชะ

ถึงลูกๆที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานั้นได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. เก็บความลับของละครที่ไม่มีขีดจำกัดไว้ในสติปัญญาของลูกและทำให้บทเรียนของ ‘ไม่มีสิ่งใดใหม่’ มั่นคง ให้อยู่เหนือเสียงและไปสู่สภาพของการปลดเกษียณ
2. เพื่อที่จะเอาชนะมายาผู้เป็นศัตรู รับพลังจากพ่อผู้ทรงอำนาจ ให้ดวงตาของความรู้แก่ดวงวิญญาณผู้ที่ไม่มียอดตาของความรู้

พร: ขอให้ลูกกลับมามองการณ์ไกลและทำจิตใจของลูกเป็นบวกแทนที่จะเก็บกด
บนหนทางแห่งความเลื่อมใสศรัทธา ผู้เลื่อมใสศรัทธาทำความพยายามอย่างมากที่จะทำให้จิตใจมีความสงบเงียบด้วยการฝึกฝนการหายใจ ลูกๆทุกคนได้ขึ้นและทำให้จิตใจของลูกไม่วางอยู่กับพ่อผู้เดียวและนั่นคือทั้งหมด ลูกไม่ได้เก็บกดจิตใจของลูก แต่ลูกทำให้สิ่งนั้นเป็นบวก เวลานั้น จิตใจของลูกมีความคิดที่สูงส่ง และนี่คือเหตุผลว่าทำไมจึงเป็นจิตใจที่เป็นบวก ความฟุ้งซ่านของจิตใจของลูกได้หยุดลงแล้ว และได้พบจุดหมายปลายทางแล้ว เวลานั้นลูกรู้ตอนเริ่ม ตรงกลาง และตอนจบของรูปกาลเวลาทั้งสามแล้ว และดังนั้นลูกจึงกลายเป็นผู้มองการณ์ไกลและมีสติปัญญาที่กว้างไกลและไร้ขีดจำกัด เหตุนี้เองลูกจึงเป็นอิสระจากการตรากตรำ

คติพจน์: ผู้ที่รับประทานผลแห่งความสุขเสมออยู่อย่างมีสุขภาพที่ดีและมีความสุขอย่างสม่ำเสมอ

*** โอม ชานติ ***

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน พ่อมาสู่ชุมนุมของยุคเหล็กนี้ นี่คือชุมนุมที่ใหญ่โต ในชุมนุมนี้ลูกแมลงเฝ้าสังเวตตนเองให้กับเปลวไฟและกลับมาบริสุทธิ์
- คำถาม:** อะไรคือเหตุผลที่เหตุใด แม้กระทั่งเวลานี้ ความเพียรพยายามของลูกๆ บางคนนั้นจึงเชื่องช้าเหมือนกับมด?
- คำตอบ:** ลูกๆ บางคนมีนิสัยบูดบึ้งซึ่งตึง เมื่อเขาบูดบึ้งซึ่งตึงกับพ่อและหยุดศึกษาเล่าเรียน และแล้วมายาก็บีบจมูกหรือหูของพวกเขา เหตุนี้เองจึงไม่มีความก้าวหน้าในความเพียรพยายามของพวกเขา ความเพียรพยายามคงอยู่เท่าการก้าวไปของมด ลูกๆ ควรจะมีความใส่ใจในการกลายเป็นมูร์ลีฮาร์(ผู้ที่ถ่ายทอดมูร์ลี)ลูกต้องรับฟังมูร์ลีและถ่ายทอดมูร์ลีให้แก่ผู้อื่น ลูกต้องแสดงผลลัพธ์ ลูกๆ ผู้ที่ขาดมูร์ลีและไม่มีคุณค่าสำหรับการศึกษานี้ไม่สามารถกลายเป็นผู้ที่มิโซค
- เพลง:** เปลวไฟลุกจุดขึ้นในชุมนุมของแมลงเฝ้า

โอมชานติ พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด ชีวานั้นลูกเรียกว่าเป็นเปลวไฟด้วย มีการให้ชื่อมากมายแก่ท่าน และดังนั้นผู้คนจึงกลับมาสับสน ดวงวิญญาณเองก็มีภาพลักษณ์ที่เป็นแสง เวลาที่ลูกกำลังกลายเป็นแสงที่ลูกจดยุติเสมอ เปลวไฟได้เข้ามายังชุมนุมที่ใหญ่โตนี้ ชุมนุมนี้ใหญ่โตมาก บางคนก็มาและเป็นของพ่อ พวกเขาเป็นของพ่อและสังเวตตนเองขณะมีชีวิตในเมื่อลูกละทิ้งสำนักที่เป็นร่างแล้วลูกก็ตายไปจากโลกและโลกก็ตายไปจากลูก ลูกคือใคร? ดวงวิญญาณ เมื่อดวงวิญญาณจากร่างของพวกเขา ก็ราวกับว่าทั้งโลกได้ตายไปแล้วสำหรับพวกเขา เวลานี้พ่อบอกลูกว่า: คิดว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณ เราเป็นของพ่อ ลูกต้องจับสำนักของร่างกายของลูก เมื่อผู้คนตาย พวกเขาก็ลืมทุกสิ่งรวมทั้งร่างกายของพวกเขา หากพวกเขาจากร่างของพวกเขาไปแล้วสายใยความสัมพันธ์ทั้งหมดของพวกเขาถูกตัดขาด สายใยคงอยู่ขณะที่มีร่างกายเท่านั้น ลูกอยู่อย่างปราศจากร่างแม้ขณะที่อยู่ในร่าง เพราะสายใยของลูกเวลานี้อยู่กับพ่อ พ่อได้นำร่างกายมาใช้เพื่อที่จะสอนราชาโยคะแก่ลูกด้วยเช่นกัน ท่านเข้ามาสู่ชุมนุมนี้ ในบรรดาลูก น้อยนิดที่เข้าใจสิ่งนี้อย่างสมบูรณ์ บางคนก็เข้าใจบางส่วนและบางคนก็ไม่เข้าใจสิ่งใดเลย พ่อพูดว่า: พ่อได้เข้ามาสู่สิ่งสร้างนี้ เพียงมนุษย์เท่านั้นที่จะเข้าใจสิ่งเหล่านี้ ชาวบาร์ตรู้เกี่ยวกับวันเกิดของชีวา ชีวาคือพ่อสูงสุดดวงวิญญาณสูงสุด พ่อของดวงวิญญาณทั้งหมด ท่านมาเพราะมีวัดของชีวาอย่างแน่นอนด้วยเช่นกัน วัดมากมายได้ถูกสร้างขึ้นให้กับท่าน เช่นที่มีพระคริสต์เดียวเท่านั้น และมีภาพลักษณ์ที่นับไม่ถ้วนของเขาได้ถูกสร้างขึ้นเป็นอนุสรณ์ของเขา ดังนั้นเหล่านี้ก็เป็นวัดของพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด ผู้เดียวที่ถูกเรียกว่าผู้ชำระให้บริสุทธิ์ เวลานี้เป็นชุมนุมของโลกที่ไม่บริสุทธิ์และแล้วก็จะกลายเป็นชุมนุมของโลกที่บริสุทธิ์ ท่านไม่ได้เข้าไปสู่โลกที่บริสุทธิ์ ชุมนุมในโลกที่บริสุทธิ์จะเล็กและมีความสุขมาก เหตุนี้เองจึงไม่มีความจำเป็นสำหรับท่านที่จะไปที่นั่น ท่านต้องมาสู่ชุมนุมใหญ่ ท่านถูกเรียกว่าผู้ชำระให้บริสุทธิ์ นี่คือโลกที่ไม่บริสุทธิ์และแล้วก็มีโลกที่บริสุทธิ์ด้วยเช่นกัน ในโลกใหม่มีผู้คนจำนวนน้อยอย่างแน่นอน ลูกๆ ทำงานรับใช้ที่แท้จริง ตามลำดับกันไป ตามความเพียรพยายามที่ลูกทำ ข้อพิสูจน์ของงานรับใช้ที่แท้จริงกลับมาชัดเจนด้วยเช่นกัน และดังนั้นพ่อได้เข้ามาสู่ชุมนุมนี้ ท่านคือผู้ชำระให้บริสุทธิ์ของผู้ไม่บริสุทธิ์ มีคำกล่าวว่า "การทำบุญเริ่มต้นที่บ้าน" บาร์ตคือสถานที่เกิดที่คงอยู่ตลอดไปของพ่อที่คงอยู่ตลอดไป ผู้คนลืมไปแล้วว่าเมื่อใดที่ชีพบาบา มาท่านถูกเรียกว่าผู้ชำระให้บริสุทธิ์ และท่านเข้ามาในร่างที่ไม่บริสุทธิ์ ค่ายกย่องของท่านนั้นยิ่งใหญ่มาก: ขอคารวะต่อชีวา ค่ายกย่องของลูกก็ไม่มีขีดจำกัดด้วยเช่นกัน ท่านก่อตั้งสวรรค์อย่างไร ที่สวรรค์ได้รับค่ายกย่องอย่างไม่มีขีดจำกัด? เพียงลูกๆ เท่านั้นที่รู้อย่างนี้และลูกกำลังทำความเพียรพยายามที่จะไปยังดินแดนสุขาวดีเช่นนั้น อย่างไรก็ตาม ความเพียรพยายามของลูกดูราวกับเย็นมากและก้าวไปเหมือนกับมด มายาเฝ้าแต่บีบจมูกของบางคนและหูของบางคน เธอไม่ได้ฟังใครไว้ตามลำพัง ลูกควรจะตระหนักว่าลูกควรจดจำชีพบาบาอย่างสม่ำเสมอเช่นเดียวกับภรรยาจดจำสามีของเธอ บาบานี้เป็นสามีเหนือสามีทั้งหมด ดังนั้น ลูกควรจะจดจำบาบาเช่นนั้นอย่างมาก! ลูกควรจะยกย่องบาบาเช่นนั้นอย่างมาก! ผู้คนร้องสรรเสริญชีพบาบาอย่างมากในเพลง: ค่ายกย่องของท่านนั้นไม่มีขีดจำกัด เหตุใดจึงมีการร้องสรรเสริญท่านอย่างมาก? ต้องมีเหตุผลสำหรับสิ่งนี้ ลูกรู้ว่าพ่อผู้เดียวเท่านั้นคือผู้ที่ทำให้บาร์ตกลายเป็นสวรรค์ ท่านทำให้บาร์ตสูงส่งอย่างมาก และแล้ววันก็ทำให้บาร์ตนั้นตกต่ำ พ่อมาและทำให้ลูกมีความสุข ท่านทำให้คนรักไปเป็นสวรรค์ ไม่มีใครรู้จักพ่อท่าน ทั้งโลกนั้นไม่บริสุทธิ์ ถึงแม้ว่ามีความสุขๆ ในโรงแรมไฮเกา (โรงแรมที่ปราศจากความทุกข์) ทั้งหมดนั้นก็ชั่วคราว โลกนี้ก็เป็นเหมือนกับภาพลวงตา ความสุขที่นี้ไม่มีค่าแม้เพียงหนึ่งสตางค์ ไม่มีสิ่งใดเลยนอกจากความทุกข์ ในยุคทองราชาชินีและปวงประชาทั้งหมดอยู่อย่างมีความสุขอย่างมาก เวลานี้ทุกคนไม่มีความสุข

อย่างมาก ผู้คนรับสินบนมากมาย ผู้คนทำบาปมากมาย บาร์ตเคยเป็นซุ่มนุมนของเทพ เวลานั้นลูกรู้ว่าค่ายกย่องของบาร์ตนั้นยิ่งใหญ่มาก ผู้คนนั้นร้องสรรเสริญพระเจ้าด้วยเช่นกัน พวกเขาจดจำท่านแต่พวกเขาไม่รู้จักท่าน โอ! แต่เนื่องจากคุณพูดถึงพระเจ้า คุณก็ควรจะรู้จักชื่อเต็มของพระเจ้า ชื่อของท่านคือชีวา ค่ายกย่องทั้งหมดเป็นของท่าน ผู้คนไม่รู้จักนาม รูป ดินแดนหรือเวลาของท่าน พวกเขาพูดว่าท่านนั้นไม่มีนามหรือรูป พวกเขาพูดว่าพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด อยู่ในอาณาเขตสูงสุด พวกเขาแม้กระทั่งพูดถึงรูป นามและดินแดน ของท่าน แต่เป็นเพราะการมีสำนึกที่เป็นร่าง พวกเขาจึงไม่จดจำท่าน ถึงแม้ว่าหากพวกเขาจดจำท่านก็เป็นไปโดยปราศจากความเข้าใจใดๆ พวกเขาร้องเพลงว่า: ท่านคือแม่และพ่อ ลูกสามารถอธิบายว่าพวกเขามีแม่และพ่อทางร่าง ดังนั้นพวกเขากำลังอ้างอิงถึงแม่และพ่อใดในเพลงนั้น? เพียงลูกๆ เท่านั้นที่เข้าใจว่าพ่อสร้างโลกอย่างไร ท่านสร้างลูกๆ ที่เกิดจากปากอย่างไร และท่านให้โชคของอาณาจักรของพวกเขาแก่พวกเขาอย่างไร ลูกเท่านั้นที่รู้อย่างนี้ ไม่มีใครอื่นรู้อย่างนี้ แต่ลูกเองนั้นตามลำดับกันไปในเรื่องนี้ด้วยเช่นกัน ลูกเข้าใจว่าชีพบบามาและสอนลูกผ่านร่างของบราห์มา มีค่ายกย่องที่ยิ่งใหญ่ของชีพบบาเดียวเท่านั้น ท่านสอนราชาโยคะแก่เราผ่านบราห์มาและทำให้เราไปเป็นนายแห่งสวรรค์ สรัสวดีและบราห์มาเป็นผู้ที่กลายเป็นลักษมีและนารายณ์ก่อนอย่างแน่นอน แม่ของชาวโลกและพ่อของชาวโลกกำลังนั่งที่นั่น เป็นทั้งสองที่จะกลายเป็นนายของโลก มีกุมารและกุมารีอยู่ในพวกเขาด้วยเช่นกัน วัดดิลวาลาได้สร้างขึ้นอย่างสวยงามอย่างมาก วัดเหล่านั้นๆ ลูกสร้างขึ้นก่อนหน้านี้ เวลานั้นเราสามารถเปรียบเทียบตัวเราเองกับพวกเขาเพราะวัดเหล่านั้นเป็นอนุสรณ์ที่สมบูรณ์แบบของเรา ลูกควรจะเก็บเพลงที่ว่า "ขอคารวะต่อชีวา" เอาไว้อย่างแน่นอน ลูกควรที่จะเก็บเพลงชิ้นหนึ่ง 2-4 เพลง บาบานี้บอกประสบการณ์ของท่านแก่ลูก: ถึงแม้หัวใจของพ่อปรารถนาที่จะรับประทานในการจดจำบาบา พ่อก็ลืม ผู้เดียวนั้นพูดว่า: พ่ออยู่เหนือประสบการณ์ของสิ่งใดๆ ไม่ได้เข้าไปสู่ท่านเลยว่าเป็นสิ่งดีหรือไม่ดี พ่อพูดว่า: พ่อมาเพื่อจะทำให้ลูกๆ บริสุทธิ์จากไม่บริสุทธิ์เท่านั้นเพราะราวันเอาชนะลูก เวลานั้นลูกต้องได้รับชัยชนะเหนือราวันอีกครั้งหนึ่ง ราวันทำให้ลูกล้มละลายและทำให้ลูกกลายเป็นเช่นเปลือกหอย เวลานั้นบาร์ตนั้นล้มละลายและเวลานี้พ่อกำลังทำให้ลูกมีอำนาจ เป็นสติปัญญาของมนุษย์ที่กลับมาล้มละลาย ดังนั้นเพลงนี้ที่ว่า "ขอคารวะต่อชีวา" จึงดีมาก คำสรรเสริญของท่านนั้นอันดับหนึ่ง มีค่ายกย่องบาร์ตด้วยเช่นกัน บาร์ตนั้นน่าอัศจรรย์ พวกเขาร้องเพลงด้วยเช่นกันว่า: บาร์ตเคยเป็นสวรรค์และมีพระราชวังทองคำและเพชรที่นั่น ดังนั้นสิ่งเหล่านั้นไปอยู่ที่ไหน? มายาเข้ามาในลูกได้อย่างไร? ในยุคทอง ศาสนาและการกระทำของเหล่าเทพนั้นสูงส่ง มายา ผู้ที่ดลใจลูกให้ทำสิ่งที่เลวทรามต่ำช้าไม่ได้คงอยู่ที่นั่น ลูกจะเก็บเกี่ยวผลรางวัลของลูกที่นั่นสำหรับความเพียรพยายามที่ลูกทำที่นั่น ไม่มีเรื่องของสิ่งใดที่เป็นเหตุของความทุกข์แก่ลูกและไม่มี ความจำเป็นที่จะทำบาป ที่นั่นผู้คนทำบาปมากมายเพียงเพื่อเงินทอง ที่นั่น ลูกมีทรัพย์สินสมบัติอย่างมาก เป็นอาณาจักรที่ไม่มีขีดจำกัด มีการร้องเพลงว่าบาร์ตเคยเป็นอาณาจักรของเหล่าเทพ เมื่อเป็นดินแดนของราชาที่สูงส่ง ศาสนาของเหล่าเทพนั้นก็สูงส่ง พ่อมาและกำลังสร้างศาสนาเทพที่สูงส่ง ลูกเข้าใจว่าลูกกำลังจะกลับมาสูงส่งและลูกต้องไม่ทำสิ่งใดที่เป็นบาป ลูกควรมีความหวาดกลัวที่จะทำบาป มายาบีบจมูกของลูกที่ได้อย่างมากและทำให้พวกเขาทำบาป ลูกรู้ว่าพ่อมาในเวลานี้เข้ามาสู่ซุ่มนุมนนี้และท่านสร้างลูกๆ ที่เกิดจากปากและทำให้พวกเขาสูงส่ง ท่านต้องยืมร่างกายมาใช้อย่างแน่นอน พ่อพูดว่า: พ่อเข้ามาในร่างที่ธรรมดา ผู้ที่ไม่รู้ถึงชาติเกิดของเขาเอง และดังนั้นพ่อจึงบอกเขา พ่อให้ชื่อเขาว่าบราห์มา พ่อเข้ามาในบราห์มาเท่านั้น เพราะพ่อต้องทำการก่อตั้งผ่านบราห์มา ไม่ใช่ว่าพ่อเข้ามาในชาวพุทธ มุสลิมหรือซิกข์ พ่อพูดว่า: พ่อต้องเข้ามาในร่างของผู้ที่เคยเป็นศรีนารายณ์แห่งสุริยวงศ์ในตอนเริ่มต้นและพ่อทำให้เขาเป็นเช่นนั้นอีกครั้งหนึ่ง เขาไม่รู้ถึงชาติเกิดของเขาเอง นี่คือหนทางของความรู้ เป็นพ่อที่ให้ความรู้นี้ และแล้วก็จะไม่มีร่องรอยหรือการอ้างอิงใดของหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา มีคำกล่าวว่า: หนทางของความรู้และหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา ถึงครึ่งหนึ่งของวงจรที่มีการกระทำของการแสดงความเลื่อมใสศรัทธาและถึงครึ่งหนึ่งของวงจรที่เป็นการกระทำของความรู้ เป็นสิ่งที่ถูกกำหนดไว้แล้วในละครสำหรับทุกคนที่จะกลับมาไม่บริสุทธิ์ด้วยเช่นกัน พ่อได้เปิดเผยความลับที่ดีมากแก่ลูกๆ ได้มีการจดจำว่าพระเจ้ามาและพาผู้เลื่อมใสศรัทธากลับไปกับท่าน พวกเขาจดจำพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด: บาบา ได้โปรดมาแล้วปลดปล่อยเราจากโซ่ตรวนของมายาเกิด! ปลดปล่อยเราเกิด! ท่านปลดปล่อยเพื่อนฝูงและญาติมิตรทั้งหมดของลูก ที่นั่น ลูกๆ ดวงวิญญาณจะมีแม่และพ่อที่สูงส่ง ลูกจะกลายเป็นเทพ ลูกดวงวิญญาณทั้งหมดจะกลับมาบริสุทธิ์ด้วยเช่นกัน ลูกๆ ดวงวิญญาณในเวลานี้ไม่บริสุทธิ์และกำลังกลับมาบริสุทธิ์อีกครั้ง ในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธามีทุกรูปแบบของรูปปั้นบูชาของผู้ที่ไม่มีอาชีพการงานใดๆ ราวกับว่าพวกเขากราบไหว้บูชาตุ๊กตา พ่อ นั้นไม่ใช่ตุ๊กตาชายหรือตุ๊กตาหญิง ถึงอย่างไรพ่อนั้นก็ไม่มีตัวตน มนุษย์นั้นเป็นตุ๊กตาชายและตุ๊กตาหญิง พ่อไม่กลายเป็นเช่นนั้น พ่อเป็นที่รู้ว่าเป็นผู้เดียวที่ไม่มีตัวตน ลูกๆ ตุ๊กตาหญิงและชายนั้นก็มีความสุขอย่างมากในเวลานี้ เมื่อลูกอยู่ในสวรรค์ลูกมีความสุขอย่างมาก ค่ายกย่องของความสุชนั้นไม่มีขีดจำกัด แต่ลูกๆ บางคนก็ลืมสิ่งนี้ซ้ำแล้วซ้ำเล่าและเริ่มบูดบึ้งชิงตึง ลูกบราห์มินมากมายบูดบึ้งชิงตึงด้วยเช่นกัน ด้วยการบูดบึ้งชิงตึง ลูกก็ทิ้งต่อมรดกของลูก อ้า! แต่ลูกต้องประกาศสิทธิในมรดกของลูกจากพ่อ การศึกษานั้นเป็นการศึกษาของเพชรพลอยแห่งความรู้ที่ไม่สูญสลาย บาบาอธิบายสิ่ง

น้อย่างชัดเจนมาก หากลูกไม่สามารถไปที่ศูนย์ได้ อย่างน้อยที่สุดลูกก็สามารถที่จะขอให้ส่งมูรลีไปถึงลูกและอ่านมูรลีเหล่านั้น ไม่มีความเสียหายใดในสิ่งเหล่านั้น อย่างไรก็ตาม ลูกต้องทำความเพียรพยายามที่จะทำงานรับใช้และให้ข้อพิสูจน์ของสิ่งนั้น หากไม่มีข้อพิสูจน์ของงานรับใช้ของลูก จะมีความสำเร็จอะไรด้วยการส่งมูรลีไปให้ลูก? ต้องมีการศึกษามูรลีเพื่อซึมซับความรู้ หากลูกรับฟังมูรลีด้วยหูข้างหนึ่งแล้วปล่อยให้ออกไปจากหูอีกข้างหนึ่ง จะสามารถทำอะไรได้? บ้างก็ไม่มีแม้กระทั่งจดจำบาบา เมื่อใครบางคนทำบาป สติปัญญานั้นก็กลับมาปิดล็อก ฟอนั้นไม่ได้ทำอะไรได้ ฟอเพียงแต่อธิบายว่า: ลูกต้องกลับมาอ่อนหวานอย่างมาก ลูกไม่ควรเป็นเหตุของความทุกข์สำหรับใคร ในเวลาสุดท้าย ลูกๆ จะกลับมาอ่อนหวานอย่างมาก เช่นเดียวกับฟอ อย่างไรก็ตาม ลูกต้องทำความเพียรพยายาม ถามหัวใจตนเอง: ฉันกำลังรบกวนใครหรือไม่? มีใครไม่พอใจฉันหรือไม่? ผู้ที่อยู่ภายนอกนั้นก็จะกลับมาไม่พอใจอย่างมาก ลูกเครื่องประดับของสกุลบราห์มิน ต้องรับฟังมูรลีทุกวันอย่างแนนอน หากลูกไม่รับฟังมูรลี ลูกจะเข้าถึงมูรลีได้อย่างไร? หากลูกไม่รับฟังมูรลีลูกก็กล่าวได้ว่าเป็นผู้ที่อับโชค ลูกไม่ควรที่จะหยุดการรับฟังมูรลี คุรบราห์มินนั้นก็ได้รับมูรลีของชีพบาบาด้วยเช่นกัน และดังนั้นลูกต้องอยู่ในสายใยกับพวกเขา ลูกสามารถได้รับมูรลีโดยตรง แต่ลูกต้องทำให้ผู้อื่นเป็นเหมือนกับตัวลูกเองและให้ข้อพิสูจน์ของสิ่งนั้น เฝ้าแต่จดจำฟอและเฝ้าแต่เตือนผู้อื่นให้จดจำฟอ ให้ชาวของลูกแก่ฟอเพื่อที่ท่านจะรู้ ไม่เช่นนั้นแล้ว จะสามารถรู้ได้อย่างไรว่าลูกกำลังทำงานรับใช้ของฟอ? ข้อพิสูจน์ของงานรับใช้ของลูกนั้นเป็นที่ต้องการอย่างแนนอน ลูกจำเป็นต้องมีความใส่ใจในการกลายเป็นมูรลีฮาร์ เครื่องบันทึกเทปนั้นก็กลายเป็นมูรลีฮาร์ด้วยเช่นกัน เครื่องบันทึกเทปเหล่านั้นสามารถถ่ายทอดมูรลีอย่างถูกต้องแม่นยำ ลูกไม่สามารถทำเช่นนั้นได้ ดังนั้น ลูกควรจะทำอะไร? เพื่อที่จะให้คุณประโยชน์แก่ผู้อื่น ลูกสามารถที่จะให้เครื่องบันทึกเทปแก่พวกเขา หากผู้คนมากมายรับฟังจากเครื่องบันทึกเทป ผู้ที่ให้สิ่งนั้นก็จะได้ผลตอบแทนมากมาย อย่างไรก็ตาม เพียงผู้ที่เข้าใจนัยสำคัญของสิ่งนี้เท่านั้นที่จะซื้อเครื่องบันทึกเทปแล้วให้แก่พวกเขา ลูกสามารถประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูงศักดิ์ด้วยการรับฟังมูรลี ลูกจะกลายเป็นนายแห่งสวรรค์ด้วยการรับฟังคำบรรยายของผู้อื่นหรือไม่? ลูกจะไม่สามารถกลายเป็นเทพจากมนุษยธรรมดา ด้วยการให้ทานชิ้นหนึ่งนี้ของลูก หลายคนสามารถได้รับประโยชน์ถึง 21 ชาตเกิด การซื้อเครื่องบันทึกเทปแล้วให้ทานหรือการซื้ออาคารและให้ทานนั้นเป็นงานรับใช้ที่ดีมาก เป็นลูกๆ ผู้ที่หนึ่งและทำงานรับใช้ อาคารนั้นยังเป็นของลูกอยู่ แต่ลูกจะได้รับผลของการใช้ประโยชน์นั้น ในการตอบแทนสำหรับสิ่งนั้น ลูกจะได้รับพระราชวังที่ใหญ่โตที่นั่น เวลาจะมาถึงเมื่อลูกๆ จะได้รับการเสนออาคารมากมายและผู้คนก็เฝ้าแต่ก้มลงแทบเท้าลูก แล้วเราจะทำอะไรรับอาคารเหล่านั้น? เราเพียงแต่ต้องทำงานรับใช้ เหตุใดเราควรจะรับอาคารเหล่านั้นและแล้วต้องใช้จ่ายเงินทองไปกับสิ่งนั้น? นักธุรกิจนี้ชาญฉลาด ท่านนั้นเป็นนักธุรกิจที่รู้จักดีมาก อัจจะ

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

2. ทำความเพียรพยายามและให้ข้อพิสูจน์ของงานรับใช้ของลูก รับฟังมุรลิตะและศึกษามุรลิตะด้วยเช่นกันเพื่อให้ลูกสามารถเข้าถึงได้ ลูกต้องไม่ปล่อยให้มุรลิตะเข้าไปในหูข้างหนึ่งและออกจากอีกข้างหนึ่ง

คติพจน์: ให้ระมัดระวังในการฝึกฝนการอยู่อย่างปราศจากวาง และระวังอาหารความคิดที่ไร้ประโยชน์ และแล้วลูก

จะอยู่อย่างมีความสุขดีเสมอ

***** โอม ชานติ *****

- สาระ:** ลูกๆที่แสนหวาน อย่าได้มีวันปล่อยมือของแม่และพ่อผู้ที่ลูกได้รับมรดกที่ไม่มีขีดจำกัดของลูกจากท่าน หากลูกออกจากการศึกษาของลูกไป ลูกก็จะกลายเป็นเหมือนกับเด็กกำพร้าข้างถนน
- คำถาม:** อะไรคือความเพียรพยายามและสิ่งขับเคลื่อนของลูกๆที่มีโชค?
- คำตอบ:** ลูกๆที่มีโชคทำความเพียรพยายามที่จะอยู่อย่างมีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ พวกเขาให้ท่านแก่ผู้อื่นไม่ว่าสิ่งใดก็ตามที่พวกเขาได้ยิน พวกเขาไม่สามารถอยู่ได้โดยไม่เป่าหอยสังข์ เพียงเมื่อลูกให้ท่านลูกจึงสามารถดูดซับความรู้ ลูกๆที่มีโชคทำความเพียรพยายามชั้นหนึ่งในงานรับใช้ทั้งวันทั้งคืน พวกเขาไม่เคยมีทัศนคติของการ “ไม่สนใจ” (don't care) ต่อดรามาราช หากลูกเพียงแต่รับประทานอาหารดีๆ สวมใส่เสื้อผ้าดีๆ ไม่ทำงานรับใช้เลยและไม่ทำตามศรัทธา มายาจะทำให้สภาพของลูกนั้นเลวร้ายอย่างมาก
- เพลง:** ไม่มีใครพิเศษสุดเช่นเจ้าผู้ไร้เดียงสา....

โอมชานติ โลกไม่รู้ว่ามีผู้เดียวเท่านั้นที่สามารถทำให้สิ่งซึ่งเสียหายไปแล้วถูกต้อง ลูกๆที่กำลังนั่งอยู่ที่นั่นเข้าใจสิ่งนี้ ลูกๆรู้ตามลำดับกันไปตามความเพียรพยายามที่ลูกทำด้วยเช่นกัน เป็นมายาที่ทำลายทุกสิ่ง ผู้ที่ทำตามการชี้แนะที่เป็นเช่นปีศาจนั้นก็ถูกทำให้เสียหายไป เวลานั้นลูกๆเข้าใจว่าชีวาเรียกได้ว่าเป็นเจ้าที่ไร้เดียงสา ช่างกำไม่สามารถเรียกได้ว่าเป็นเจ้าผู้ไร้เดียงสา เจ้าผู้ไร้เดียงสาคือผู้เดียวผู้ที่เปลี่ยนแปลงสิ่งที่เสียหายไปแล้ว ท่านนั้นไร้เดียงสาอย่างมาก ท่านคือผู้ที่ให้สมบัติที่มีค่าที่ไม่มีขีดจำกัดแก่ผู้ที่ยากจน ท่านให้ความรู้ของตอนเริ่ม ตอนกลาง และตอนจบแก่ลูกๆ มีการทำรูปภาพของสิ่งนี้ ไม่มีใครอื่นอธิบายว่านี่คือต้นไม้กลับหัว พระเจ้าพูด: ความรู้ของต้นไม้และละครไม่ได้เขียนไว้ในพระเวทหรือคัมภีร์ใด พระเจ้าผู้เดียวเท่านั้นที่มีความรู้นั้น เป็นคัมภีร์ของท่านซึ่งเรียกได้ว่าเป็นเพชรพลอยของทุกคัมภีร์ ภัคฺวาทิกะ พ่อสูงสุดดวงวิญญาณสูงสุดเป็นبابาที่สุดแสนหวานแต่มายาก็ทำให้ลูกลืมท่าน ลูกพยายามที่จะจดจำชีพบบาแต่มายานั้นเต็มไปด้วยพลังอย่างมาก เธอจะไม่ปล่อยให้ลูกจดจำท่าน เวลานั้นبابาจะพาลูกออกไปไกลห่างจากโลกของการร้องไห้ในที่ซึ่งลูกไม่จำเป็นต้องร้องไห้ถึง 21 ชาตเกิด ลูกเคยร้องไห้มาถึง 63 ชาตเกิด ลูกจะไม่พูดว่า 84 ชาตเกิด เพียงลูกๆ เท่านั้นที่รูสิ่งนี้ เจ้าผู้ไร้เดียงสานั้นที่นั่นและอธิบายแก่ลูก ลูกเริ่มร้องไห้ตั้งแต่วินาทีที่ราวันเริ่มทำลายทุกสิ่ง ภาพขนาดใหญ่ของต้นไม้และวงจรได้มีการทำขึ้นเพื่อที่จะอธิบายแก่ผู้คนเพราะลูกสามารถอธิบายได้อย่างชัดเจนมากด้วยการใช้ภาพขนาดใหญ่ ลูกๆบางคนไม่สามารถเข้าถึงได้มากนักเพราะกรรมของพวกเขา อย่างไรก็ตามไม่ใช่ทุกคนจะกลายเป็นราชาหรือราชินี เมื่อใครบางคนได้ทำการกระทำที่ดีเขาก็ได้ผลสิ่งนั้นในชาตเกิดในอนาคตของเขา นี่คือการปรัชญาของกรรม พ่อพูดว่า: พ่อรู้ถึงปรัชญาของกรรม กรรมที่เป็นกลาง และกรรมที่เป็นบาปและพ่อก็อธิบายแก่ลูก ครูก็จะสอนทุกคนในวิธีเดียวกัน บ้างก็สอบผ่านด้วยคะแนนที่ดีและผู้อื่นก็สอบตก พวกเขาจะพูดว่า: เราจะสามารถทำอะไรได้? บัญชีกรรมนั้นเป็นเช่นที่ว่าเราไม่สามารถศึกษาเล่าเรียน เป็นเช่นเดียวกันที่นั่น บ้างก็ศึกษาอย่างดีมากแต่ผู้อื่นก็ทั้งจากการศึกษาและวิทยาลัยไป การออกจากวิทยาลัยหมายถึงการจากพ่อ ครู และสัจกูรูไป ผู้ที่จากวิทยาลัยไปนั้นก็กล่าวได้ว่าเป็นเด็กกำพร้าข้างถนน เด็กกำพร้าข้างถนนคือผู้ที่ไม่มีพ่อแม่ ดังนั้นเมื่อลูกจากแม่และพ่อผู้ที่ให้มรดกแห่งสวรรค์แก่ลูกไป ลูกก็กลายเป็นเหมือนกับเด็กกำพร้าข้างถนน ที่นี้ด้วยบ้างก็คิดว่าเขาจะจากที่นี้แล้วกลับไปสู่โลกเก่า อย่างไรก็ตามพวกเขาจะไม่สามารถเรียนความรู้ที่นั่นได้ ที่นั่นลูกจะมีละคร ภาพยนตร์ การเที่ยวชมเมือง การท่องเที่ยวไปทั่ว การสวมใส่เสื้อผ้าที่ดีๆ ฯลฯ ผู้ที่ไม่มีสิ่งนั้นในโชคของพวกเขาก็มีความคิดเช่นนั้น ผู้ที่สติปัญญาไม่มีความรักในเวลาของการทำลายล้างก็ตรงไปสู่โลกเก่า ลูกรู้ว่าโลกเก่ากำลังจะจบสิ้นในไม่ช้า ลูกจะไม่นำสิ่งใดไปกับลูกเลย ลูกต้องละทิ้งสำนึกที่เป็นร่างนั้น เป็นเพราะด้วยสำนึกที่เป็นร่างที่กิเลสอันทุกอย่างหมดมา ลูกต้องใช้ความเพียรพยายามอย่างมากมายที่จะกลับมามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ พ่อพูดว่า: ให้คิดว่าตนเองนั้นเป็นดวงวิญญาณ พ่อเองก็ได้เข้ามาในร่างนี้ชั่วคราว เราเคยเป็นเทพและเวลานี้กลายเป็นศูทร เรากำลังทำให้โลกกลายเป็นสวรรค์ด้วยการทำตามศรัทธา ลูกๆนั้นมีโชคอย่างมาก เมื่อชีพบบามาท่านนั้นก็สร้างกองทัพศักดิ์ของลูกๆ ผู้เป็นแม่ของบาร์ต เหตุนี้เองชื่อที่แท้จริงของลูกคือกองทัพศักดิ์ ลูกกำลังรับพลัง (ศักดิ์) จากชีวาและกำลังก่อตั้งอำนาจในการปกครองของลูก ชีพบบานั้นสูงสุดเหนือสิ่งใด โลกนั้นอยู่ในความมืดอย่างสมบูรณ์ ลูกเองอยู่ในแสงสว่างตามลำดับกันไปตามความเพียรพยายามที่ลูกทำ แสงของบางคนนั้นก็มิถูกจุดขึ้นมาเลย นั่นก็ถูกกำหนดไว้แล้วในละครด้วย แสงของบางคนถูกจุดขึ้นมาแล้วมายาก็ดับแสงนั้น ขณะที่กำลังเคลื่อนไปเมื่อมีพายุของมายาพวกเขาก็กลายเป็นอย่างที่เขาเคยเป็นมาก่อน ในโลกนี้บ้างก็มั่งคั่งอย่างมากและผู้อื่นนั้นก็ไม่สามารถหารายได้แม้ 10 รูปี บางคนนั้นก็ไม่สามารถแม้กระทั่งได้รับอาหาร

พวกเขาทำอย่างมากมายเพื่ออาหาร บาบากำลังทำให้ต่างประเทศให้การช่วยเหลือ ผู้คนไม่รู้สิ่งนี้ สิ่งนี้เป็นความลับในละครด้วย พ่อมาเมื่อลูกอยู่อย่างมีความสุขอย่างมาก หากพวกเขาไม่ได้รับแรงดลใจพวกเขาก็จะไม่ช่วยลูก อาณาจักรของลูกนั้นยังไม่ได้ก่อตั้งขึ้นมาอย่างสมบูรณ์ ดังนั้นรูปภาพนี้เป็นไปเพื่อการอธิบายแก่ใครบางคน เป็นสิ่งที่สำคัญอย่างมากเช่นที่ลูกนั้นมีแผนที่เพราะหากไม่มีแผนที่ลูกก็ไม่สามารถบอกได้ว่าบางเมืองนั้นอยู่ที่ไหน แผนที่เหล่านั้นจะไม่คงอยู่ที่นั่น ที่บาร์ตันนั้นใหญ่โตมาก ในความเป็นจริงบาร์ตันควรมีประชากรจำนวนมากที่สุด พวกเขาต้องการเนื้อที่อย่างมากมายที่จะอยู่ที่นั่น จะมีผู้คนน้อยนิดอย่างมากในสวรรค์ สิ่งต่างๆ เหล่านี้อยู่ในสติปัญญาของลูก เมื่อการทำลายล้างเกิดขึ้นเราน้อยนิดมากจะหลงเหลืออยู่ มีรากฐานของต้นไม้และภายหลังต้นไม้ก็จะเฝ้าแต่เติบโต และแล้วตามลำดับกันไป ต้นไม้อื่นจะเริ่มต้นเติบโตด้วยเช่นกัน ในบรรดาลูกมีจำนวนน้อยนิดที่เข้าใจสิ่งเหล่านี้และมีความซาบซึ้งของการกลับมาเต็มไปด้วยความรู้ผ่านบาบา บาบากล่าวอย่างง่ายดายมาก พ่อพูดว่า: เพียงให้ความใส่ใจกับวงจรโลกนี้ วงจรโลกและหอยสังข์ หากลูกไม่ใช่ใครบางคนที่เป็นหอยสังข์ของความรู้ ลูกจะเรียกว่าบราห์มินที่พูดก็ได้อย่างไร? ผู้ที่ถ่ายทอดก็ตะนั้นก็ตามลำดับกันไปด้วยเช่นกัน ผู้ที่เป็นนักปราชญ์ที่ชาญฉลาดอย่างมากก็มีความซาบซึ้งนั้น ผู้คนหลายพันหนึ่งที่นั่นเพื่อรับฟังพวกเขา ทุกสิ่งของลูกนั้นใหม่ พวกเขาพูดว่า: ความรู้ของพวกเขาไม่ได้เป็นความรู้ของฮินดูหรือมุสลิม ลูกไม่สามารถที่จะบอกว่าพวกเขาได้รับความรู้ของพวกเขาจากที่ไหน กระนั้นก็ตามบ้างก็คิดว่าบาบา เจ้าผู้ไร้เดียงสา พระเจ้า ผู้ปกป้องผู้เลื่อมใสศรัทธา ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ได้มาแล้ว อย่างแน่นอนที่ท่านต้องมา พ่อพูดว่า: มีวัดที่เป็นอนุสรณ์ของพ่อด้วยเช่นกัน พ่อมาเพื่อทำให้ผู้ที่ไม่บริสุทธิ์นั้นบริสุทธิ์ ลูกๆ รู้ว่าบาบาได้มาแล้วและกำลังอธิบายแก่เราอย่างที่ท่านทำเมื่อ 5000 ปีที่แล้ว ลูกพูดว่า: บาบา เราได้มาที่นี่เมื่อ 5000 ปีที่แล้วด้วยและประกาศสิทธิ์ในมรดกของเราจากท่าน ลูกๆ มากมายพูดเช่นนั้นและดังนั้นจึงไม่มีเรื่องของศรัทธาที่มั่งคั่ง ลูกทั้งหมดพูดว่า: บาบา เราเป็นหลานของท่าน เป็นลูกๆ ของบราห์มา เมื่อใดที่มีการถามลูกคนใดลูกก็จะพูดว่า: ใช่ ลูกๆ ของชีพบบาทั้งหมดเป็นพี่น้องกันและแล้วในรูปที่มีตัวตนเพราะเราเป็นลูกๆ ของบราห์มา เราจึงเป็นพี่น้องหญิงชาย บราห์มา กุมาร และบราห์มา กุมารี ดังนั้นสิ่งนี้ควรจะคงอยู่ในสติปัญญาของลูก เราลูกๆ ของบราห์มาคือบราห์มา กุมารและบราห์มา กุมารี และดังนั้นจึงไม่มีเรื่องของกิเลสที่นี้ มีวงศ์สกุลเดียวนี้เท่านั้น ประชาบิดาบราห์มาคือผู้สร้าง และดังนั้นอย่างแน่นอนที่เหล่านี้ทั้งหมดเป็นผู้คนของท่าน ชีพบบามาและสร้างลูกๆ ผ่านบราห์มาและดังนั้นอย่างแน่นอนที่ท่านจะได้มาก่อนหน้ายุคทอง ผู้ที่กลายเป็นบราห์มินแล้วกลายเป็นเทพก็จะอยู่อย่างบริสุทธิ์อย่างแน่นอน ผู้ที่กลับมาบริสุทธิ์ก็จะประกาศสิทธิ์ในโชคของอาณาจักรของพวกเขา ชีพบบากำลังสร้างสิ่งนี้ผ่านบราห์มา ลูกๆ เราเคยอยู่ในยุคแห่งการบรรจบพบกันเมื่อ 5000 ปีที่แล้ว เวลานี้เราเป็นเช่นนั้นและแล้วก็จะกลายเป็นเทพ ไม่มีบราห์มากุมารและกุมารีใดในยุคทองหรือยุคเหล็ก พวกเขาคงอยู่ในยุคแห่งการบรรจบพบกันเท่านั้น บราห์มา กุมารและกุมารีคือพี่น้องหญิงชาย นี่คือวิธีการที่จะอยู่อย่างบริสุทธิ์ ผู้ที่ไม่ได้กลับมาบริสุทธิ์ก็ไม่สามารถประกาศสิทธิ์ในอาณาจักรของโลก เพียงบราห์มินเท่านั้นที่จะกลายเป็นเทพ พ่ออธิบาย: ลูกๆ จงทำความเพียรพยายามและซึมซับความรู้และดลใจผู้อื่นให้ซึมซับความรู้ เมื่อลูกนั้นมีค่าควรแก่การกลายเป็นเทพ การทำลายล้างจึงจะเกิดขึ้น การทำลายล้างเพียงแต่อยู่เบื้องหน้า สิ่งนี้จะคงอยู่ในสติปัญญาของลูกที่มีค่าต้องมารับใช้ที่ดี หากลูกไม่ได้ให้ท่านสิ่งใดก็จะได้ไม่คงอยู่ในสติปัญญาของลูก บราห์มากุมารและกุมารีบางคนทำความเพียรพยายามขั้นหนึ่งที่ดีมาก บ้างก็ทำความเพียรพยายามขั้นสอง ขั้นสามและดังนั้นพวกเขาจึงได้รับผลรางวัลของพวกเขาตามนั้น ทุกคนพูดว่า: ส่งบราห์มากุมารีขั้นหนึ่งมาให้กับเรา เราจะได้พวกเขามากมายมาจากที่ไหน ชีพบบารู้ว่าใครคือผู้ที่ขั้นหนึ่ง ท่านรู้ถึงสภาพของแต่ละคน ลูกสาวมากมายทำงานรับใช้ที่ดีมาก พราหมณ์ทางโลกนั้นให้ความใส่ใจอย่างมากต่ออาหารของพวกเขา พวกเขาไปยังสถานที่ต่างๆ เพื่ออาหารของพวกเขา ในบรรดาลูกๆ ด้วยมีบางคนผู้ที่ไม่สามารถแม้กระทั่งจะพักผ่อนได้หากพวกเขาไม่ได้รับประทานอาหารที่ดี พวกเขาประณามชื่อของมามาและบาบา และแล้วเมื่อลูกอธิบายแก่พวกเขา พวกเขาโกรธ มีบางคนที่มีแม้กระทั่งมีทัศนคติที่ “ไม่สนใจ”(don't care)ต่อดรามราช พวกเขากลายเป็นผู้ที่ตลึงงันด้วยความรู้แล้วก็วิ่งหนีไป มายาทำให้สภาพของพวกเขาเลวร้ายอย่างมากที่พวกเขาไม่ทำตามศรัทธา แล้วพวกเขาก็ทำร้ายผู้ที่ไร้เดียงสาอย่างมากเพราะกิเลส เป็นโทษอย่างมากสำหรับผู้ที่ถูกทำร้ายเพราะอย่างน้อยที่สุดพวกเขาก็สามารถประกาศสิทธิ์ในมรดกของพวกเขาจากพ่อ หลายนคนถูกทำร้ายเพราะผู้คนเหล่านั้นไม่สามารถอยู่ได้โดยที่ไม่มีกิเลส นี่คือโลกของความตกต่ำและไม่สามารถมีใครที่ได้รับ การหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ที่นี้ ไม่มีใครรู้ถึงดินแดนของความตายหรือดินแดนแห่งความเป็นอมตะ ดินแดนแห่งความเป็นอมตะอยู่ในยุคทองที่ซึ่งมีความสุขตั้งแต่ตอนเริ่ม ตอนกลาง และตอนจบ พวกเขาแสดงไว้ว่าเจ้าแห่งความเป็นอมตะกำลังบอกเรื่องราวของความเป็นอมตะกับปารวตี ไม่มีคำถามที่จะต้องรับฟังเรื่องราวทางศาสนาในอาณาจักรที่ละเอียดอ่อน ดังนั้นเรื่องราวทางศาสนาเหล่านั้นมาจากที่ไหน? เขาได้บอกเรื่องราวของความเป็นอมตะ แต่แล้วท่านไปที่ไหนจากอาณาจักรที่ละเอียดอ่อน? พวกเขาไม่รู้สิ่งใดเลย ดังนั้นลูกควรจะอธิบายสิ่งเหล่านี้อย่างชัดเจนมาก มีผู้คนมากมายที่บอกเล่าเรื่องราวเหล่านี้ ดังนั้นก่อนอื่นลูกควรจะรับฟังพวกเขาและอธิบายให้กับพวกเขา บุคคลสำคัญไป

เพื่อที่จะดูหุ่นจำลองของราวันในดาเซรา ผู้ที่รู้จักก็จะอัศจรรย์ใจว่าลิงจะสามารถช่วยรามได้อย่างไร? พวกเขาไม่เข้าใจสิ่งใดเลย เวลานี้ประเทศทั้งหลายกำลังต่อสู้กัน ลูกๆของพระคริสต์เดียวกันนั้นกำลังต่อสู้กันเอง พ่อพูดว่า: นี่เช่นกันก็เป็นชะตากรรมของละครด้วย พ่อพูดว่า: เป็นเพราะเวลานี้ลูกๆเกี่ยวกับละครที่ลูกกำลังทำความเข้าใจพยายาม ลูกรู้ว่าเวลานี้การแสดงกำลังจบสิ้นและลูกกำลังจะประกาศสิทธิในมรดกของลูกจากบาบา ไม่มีใครอื่นมีความลับของละครนี้ในสติปัญญาของพวกเขา บาบาได้มาและอธิบายความลับทั้งหมดแก่ลูก ผู้เดียวที่กำลังสอนลูกคือพ่อผู้ชำระให้บริสุทธิ์เป็นความยิ่งใหญ่ของท่าน มายาทำให้ลูกตกต่ำ พ่อที่สูงส่งเหนือสิ่งใดมาและทำให้ลูกสูงส่ง พ่อพูดว่า: ลูกๆ เวลานี้จงรับฟังพ่อ ฝ่าแต่ทำความเข้าใจพยายามที่จะละทิ้งสำนึกของร่างเก่า เวลานี้ลูกได้พบกับสามเณรสามเณรทั้งหมดแล้วผู้ที่ให้อำนาจในการปกครองสวรรค์แก่ลูก ที่นั่นลูกปราศจากกิเลสอย่างสมบูรณ์ นี่เป็นโลกที่มีกิเลสอย่างสมบูรณ์ โลกนั้นเป็นโลกเดียวกัน ผู้ที่ปราศจากกิเลสอย่างสมบูรณ์เดียวกันนั้นกลายเป็นผู้ที่มีกิเลสอย่างสมบูรณ์ เริ่มแรกบาร์ตเคยเป็นสวรรค์และเวลานี้เป็นนรก รูปภาพเหล่านี้มีคุณค่าอย่างมาก เมื่อลูกอธิบายกับผู้คนต่างแดนและให้รูปภาพเหล่านี้แก่พวกเขา พวกเขาจะพูดว่ารูปภาพเหล่านี้ดีมาก ทุกสิ่งเกี่ยวกับวงจรโลกหมุนไปอย่างไรและราชวงศ์ของใครที่ดำเนินไปทั้งหมดนั้นแสดงไว้ในรูปภาพเหล่านี้ เมื่อลูกอธิบายให้แก่ใครก็ตามของศาสนาใดพวกเขาก็จะมีความสุข ใช่ เมื่อลูกก้าวหน้าต่อไปผู้คนจะได้ยินจากกันและกันว่านี่คือความรู้ที่ดีมาก เมื่อผู้ที่รู้จักไปต่างแดนเขาก็สามารถทำงานรับใช้ที่ดีมากได้ อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจรรจาระลึกถึง:

1. ขณะเก็บปรัชญาของกรรม กรรมที่เป็นกลาง และกรรมที่เป็นบาปไว้ในสติปัญญาของลูก ให้ทำการกระทำที่สูงส่ง อย่าได้หยุดศึกษาเล่าเรียน

2. ลูกจะสามารถซึมซับความรู้โดยการให้ทานเท่านั้น ดังนั้นอย่างแน่อนลูกควรจะให้ทานความรู้ อย่าได้มีทัศนคติที่ “ไม่สนใจ” (don't care) ต่อการชี้นำของพ่อ

พร: ขอให้ลูกเป็นผู้รับใช้ที่ไม่หยุดกลางคัน (non-stop) ผู้ทำงานรับใช้ที่เป็นอิสระจากอุปสรรคต่างๆโดยการอยู่อย่างเป็นอิสระจากการควบคุมสิ่งใดที่ไร้ประโยชน์ ลูกทั้งหมดทำงานรับใช้แต่สิ่งสำคัญคือผู้ที่อยู่อย่างเป็นอิสระจากอุปสรรคขณะที่ทำงานรับใช้ ขออย่าได้มีรูปแบบใดของอุปสรรคขณะทำงานรับใช้ ถ้ามีอุปสรรคใดในบรรยากาศในความเป็นมิตรหรือของความเกียจคร้าน และแล้วงานรับใช้นั้นไม่ถูกต้อง ผู้รับใช้ที่ไม่หยุดกลางคันจะไม่เคยติดกับด้วยรูปแบบใดของอุปสรรค ขออย่าได้มีอุปสรรคใดๆแม้ในความคิดของลูก อยู่อย่างเป็นอิสระจากการควบคุมสิ่งใดที่ไร้ประโยชน์ และ จะกล่าวได้ว่าลูกเป็นผู้รับใช้ที่มีความสำเร็จและสม่ำเสมอ

คติพจน์: ผู้ที่มีความซื่อสัตย์ในหัวและหัวใจของพวกเขา มีค่าควรแก่ความรักของพ่อ และของครอบครัว

***** โอม ขานติ *****

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน ด้วยการจดจำระลึกถึงที่ไม่มีสิ่งใดเจือปนเท่านั้นที่สภาพของลูกจะไม่หวั่นไหวสั่นคลอน จงทำความเพียรพยายามเช่นที่ลูกจะไม่จดจำสิ่งใดนอกจากพ่อผู้เดียว
- คำถาม:** ชีพบาบาทำงานรับใช้อะไร แล้วลูกๆ ต้องทำงานรับใช้อะไร
- คำตอบ:** ในยุคแห่งการบรรจบพบกัน ชีพบาบานำดวงวิญญาณทั้งหมดออกจากสุสาน นั่นคือ ท่านทำงานรับใช้ที่จะ ชำระล้างดวงวิญญาณทั้งหลายผู้ที่ได้อยู่อย่างไม่บริสุทธิ์โดยการมีสำนึกเป็นร่าง ลูกต้องมาเป็นประชากร และพร้อมกันกับพ่อชี้หนทางไปสู่ดินแดนแห่งความสงบและดินแดนแห่งความสุขให้แก่ทุกคน ขอให้มีการ หลุดพ้นอยู่ในดวงตาข้างหนึ่ง และการหลุดพ้นในชีวิตอยู่ในดวงตาอีกข้างหนึ่ง
- เพลง:** ใครที่ได้สร้างการแสดงนี้ขึ้นมา แล้วกลับไปซ่อนตัวหายไป

โอมซานติ จริงๆ แล้ว เพลงนี้เป็นของหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา แน่หนอนว่ามีใครบางคนเป็นเจ้าของคำสรรเสริญนี้ ลูกๆ เข้าใจอย่างชัดเจนมากกว่าพ่อคือผู้ที่ทำทุกสิ่ง ท่านคือคาร์เนคาราวันฮาร์ ชาวซิกข์ร้องเพลงสรรเสริญท่านอย่างมากมาย เพราะศาสนาของพวกเขาใหม่ ในขณะที่ศาสนานั้นเก่ามาก พวกเขาจดจำเอก โอม การ์ (พระเจ้าคือผู้เดียว ภาพลักษณ์รูป ไข่) บาบายังอธิบายความหมายของคำว่า “โอม” อย่างชัดเจนด้วยเช่นกัน ในขณะที่พวกเขาให้คำอธิบายที่ซับซ้อนและยืด ยาวมาก พ่อบอกลูกว่า ฉัน ดวงวิญญาณสูงสุดเป็นผู้อาศัยในอาณาจักรสูงสุด พ่อไม่ได้ใช้ชาติเกิด ลูกๆ ใช้ชาติเกิด พ่อหนึ่ง อยู่ที่นี่และให้คำแนะนำตัวท่านเองแก่ลูกๆ พ่อเปิดเผยตนเองกับลูกๆ เท่านั้น สิ่งนี้ได้อธิบายให้แก่ลูกแล้วว่าพ่อคือพ่อสูง สุด ดวงวิญญาณสูงสุด ผู้เดียวที่ลูกๆ ดวงวิญญาณเคยจดจำกันมาในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาว่าเป็นพระเจ้า ผู้เป็น พ่อ ท่านได้รับการสรรเสริญว่าเป็นผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ผู้ที่เต็มไปด้วยความเมตตาและเป็นผู้ปลดปล่อย ท่านยังเป็นผู้นำทาง อีกด้วย นี่คือการทบทวนดาฟ ผู้นำทางได้ชี้หนทางไปสู่การหลุดพ้นและการหลุดพ้นในชีวิต ผู้คนร้องเพลงว่า “นำเรือของ เราข้ามฟากด้วยเถิด” แน่หนอนว่าพระเจ้าคือคนพายเรือและนายของสวน พ่อพูดว่า ลูกเคยซาบซึ้งมาก ลูกเคยเป็น จักรพรรดิที่ไร้ความกังวลในยุคทองและยุคเงิน ลูกเคยมั่งคั่งอย่างมาก ที่ศรีนาลแวร พวกเขาปรุงอาหารที่อุดมสมบูรณ์ สำหรับโบบ์ที่จะถูกถวาย ที่นั่นพวกเขาทำอาหารที่แสนอุดมสมบูรณ์และบำรุงร่างกาย ในขณะที่วัดจังกัดนาล พวกเขาหุง ข้าวกับดาล ภาพลักษณ์ที่สกปรกของเหล่าเทพถูกแสดงไว้ที่นั่น เวลานี้ ลูกทุกคนสกปรก ที่วัดศรีนาลแวร พวกเขาทำ อาหารชิ้นหนึ่งเพื่อถวายโบบ์ให้กับศรีนาล แล้วพระจะนำอาหารนั้นไปขายที่ร้านของตน พวกเขาหาเลี้ยงชีพด้วยสิ่งนั้น ลูก ๆ กำลังจะกลายเป็นนายแห่งสวรรค์ ที่นั่นสาวใช้และคนรับใช้ของลูกจะรับประทานอาหารที่อุดมสมบูรณ์เช่นเดียวกับที่ลูก รับประทาน จะมีอาหาร 36 ประเภท แต่ลูกไม่สามารถรับประทานได้มากเช่นนั้น ดังนั้น สาวใช้และคนรับใช้จึงรับประทาน อาหารนั้นด้วย อย่างไรก็ตาม ลูกต้องไม่พอใจเพียงแค่นั้น ทั้งอาณาจักรกำลังถูกสร้างขึ้นมา ที่นั่นลูกจะมีชีวิตอยู่ใน ความสุขสันต์และความสบายมาก ลูกๆ จะได้รับโชคในอาณาจักรแห่งสวรรค์ที่ก่อตั้งโดยผู้ทรงอำนาจของโลก มีคำกล่าว ว่า ความรู้ ความเลื่อมใสศรัทธาและการวางเฉย เวลานี้ มีการวางเฉย 2 ประเภท การวางเฉยของชั้นยาสซีมีขีดจำกัด พวกเขาทิ้งบ้านเรือนและธุรกิจไปอยู่ในป่า พวกเขาช่วยนำประโยชน์มากมายมาให้บาร์ตอย่างแผ่ขวาง มีคำกล่าวว่าการประสูติสวรรค์ เกิดขึ้นด้วยการทำลายล้าง ในท่านองเดียวกัน ชั้นยาสซีช่วยด้วยความบริสุทธิ์ของพวกเขา เหตุนี้เอง จึงมีการร้อง สรรเสริญพวกเขาในละคร พ่อพูดว่า ความรู้นี้จะหายไปภายหลัง ดังนั้น การวางเฉยของพวกเขาจึงมีขีดจำกัด ในขณะที่ ของลูกนั้นไม่มีขีดจำกัด พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดดลใจลูกให้มีการวางเฉยที่ไม่มีขีดจำกัด จงอยู่กับครอบครัวและแค่เพียงจัดทุก สิ่งออกจากสติปัญญา เหล่านี้คือร่างเก่าๆ เวลานี้ 84 ชาติเกิดของลูกจะจบสิ้น จงลิ้มร่างกายของตน ศาสนาทางร่างและ ความสัมพันธ์ทั้งหมดของลูกและคิดว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณ พวกเขาพูดว่าดวงวิญญาณมีภูมิคุ้มกันต่อผลของการกระ ทำที่ลูกจะสามารถรับประทานและดื่มอะไรก็ได้ตามที่ลูกต้องการ แล้วลูกจะไม่ถูกกระทบในลักษณะใดก็ตาม มีความ คิดเห็น ระบบและขนบธรรมเนียมมากมายที่แตกต่างกัน ไม่ว่าใครเริ่มความคิดเห็นใดขึ้นมา สิ่งนั้นก็จะดำเนินไป ยก ตัวอย่าง บางคนอ้างถึงถึงอดีตเทพว่าเป็นมหาวีระ แต่พวกเขาก็เรียกหนุมานว่ามหาวีระด้วยเช่นกัน จริงๆ แล้ว ลูกทุกคนคือ มหาวีระ (นักรบที่ยิ่งใหญ่) ผู้ที่มีชัยชนะเหนือมายา ลูกทำความเพียรพยายามบนฐานของศรัทธา ลูกต้องสร้างสภาพเช่น สภาพขององค์ที่ราวันไม่สามารถเขย่าได้ ไม่ว่าพายุของมายาเข้ามามากเพียงไร ลูกๆ นักรบที่ยิ่งใหญ่ต้องไม่สั่นคลอน เวลานี้ ลูกไม่สามารถมีสภาพนี้ได้ แต่จะเป็นเช่นนั้นในเวลาสุดท้าย ไม่ว่าพายุของความคิดที่มีกิเลสเข้ามามากมายเพียงไร ลูกต้องไม่สั่นคลอน ลูกควรมีการจดจำระลึกถึงที่ไม่มีสิ่งใดเจือปน ไม่ควรมีการจดจำผู้อื่น ความเพียรพยายามมากมาย

จำเป็นสำหรับสิ่งนี้ ในเวลาสุดท้ายเท่านั้นที่ลูกจะไม่ไหวหวั่นสั่นคลอนอย่างสิ้นเชิง มีอนุสรณ์ของอชาลการ์ (บ้านของผู้ที่ไม่สั่นคลอน) เหนือขึ้นไปคือ กุรุสิกขา เวลานั้น ลูกเข้าใจว่าชีพบาบานั้นสูงสุดเหนือสิ่งใด ท่านเป็นผู้สร้าง ท่านสร้างอะไรก่อน สิ่งนี้ควรจะอยู่ในสติปัญญาของลูกเช่นกัน ชีพบาบาส่งสุดเหนือสิ่งใด จากนั้นก็มีบราห์มา วิชาญและชางก้า ผู้อาศัยของอาณาเขตละเอียดอ่อน เหตุใดวิชาญจึงถูกแสดงไว้ว่ามี 4 มือ นี่คือข้อพิสูจน์ของหนทางของการครองเรือนที่พวกเขาได้ทำตาม หนทางของลูกคือหนทางของการครองเรือน การก่อตั้งเกิดขึ้นผ่านบราห์มา ศาสนาบราห์มินสูงสุด ลูกสูงยิ่งกว่าเทพ เพราะลูกทำงานรับใช้ ลูกก่อตั้งศาสนาเทพ แล้วมาเป็นนายของโลก พ่อผู้เดียวสูงสุดเหนือสิ่งใด นั่นคือ ชีพบาบานั้นและไม่มีผู้อื่นที่มีค่าควรแก่การสรรเสริญ วันเกิดหลักๆเป็นของชีพบาบา เพราะไม่มีใครทำงานรับใช้มากเช่นนั้น ลักษมีและนารายณ์เพียงแต่มีประสบการณ์ในผลรางวัลของตนเวลานี้เป็นเวลาของการสะสางสำหรับทุกคน แรกเริ่มแล้วพ่อได้รับการกราบไหว้บูชา การกราบไหว้บูชานั้นไม่มีสิ่งเจือปน เวลานั้น การกราบไหว้บูชาเป็นการเจือปนอย่างสมบูรณ์ เริ่มด้วยชีพบาบา ลูกจะรู้จักอาชีพของทุกคน เวลานั้น ลูกกำลังนั่งอยู่กับบาบาในทางปฏิบัติ ลูกเข้าใจว่าลูกกำลังทำให้บารัตกลายเป็นสวรรค์อีกครั้งหนึ่ง ผู้ที่สร้างสิ่งนั้นจะไปปกครองที่นั่น ที่นั่นจะมีราชวงศ์ของลักษมีและนารายณ์จากนั้นก็จะเป็นราชวงศ์ของราม เวลานั้น มีประโยชน์ใดในการกราบไหว้บูชาพวกเขาเล่า พวกเขาต้องลงมา พวกเขาเพียงแต่มีประสบการณ์กับรางวัล ก็เท่านั้นเอง! เวลานั้น ลูกกำลังจะกลายเป็นผู้ที่มีความค่าแก่การกราบไหว้บูชาจากที่เป็นผู้กราบไหว้บูชา ลูกเข้าใจสิ่งที่เกิดขึ้นในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาและลูกใช้ 63 ชาติเกิดอย่างไร เวลานั้น ลูกคือบราห์มิน แล้วจากบราห์มิน ลูกจะไปสู่วรรณะเทพ นักรบ พ่อค้าและศูทร ละครนี้ถูกกำหนดไว้แล้วเป็นนิรันดร์ ไม่มีใครหยุดมันได้ นี่คือเกมของการตีลังกา ผู้คนไปสู่การจาริกแสวงบุญขณะตีลังกา ก่อนหน้านั้น เกมตีลังกาขณะที่อยู่ในการจาริกแสวงบุญนั้นได้รับการพิจารณาว่ามีความสำคัญยิ่ง เวลานั้น ความคิดเห็นที่แตกต่างกันจำนวนมากมาปรากฏขึ้นมา ไม่มีใครนอกจากพ่อผู้เดียวที่จะประทานการหลุดพ้นและการหลุดพ้นในชีวิตได้ เวลานั้น ลูกมีการหลุดพ้นอยู่ในดวงตาข้างหนึ่งและมีการหลุดพ้นในชีวิตอยู่ในดวงตาอีกข้างหนึ่ง สติปัญญาของลูกพูดว่า เราคือประภาคาร ลูกคือประภาคารที่แสดงหนทางให้แก่มนุษย์ ก่อนอื่น ลูกต้องกลับไปยังบ้านที่แสนหวาน เวลานั้น การแสดงนี้กำลังจะจบลง ลูกๆเข้าใจว่ากิตะที่แท้จริงนี้กำลังถูกสร้างขึ้นมาเพื่อที่ว่าผู้ที่อ่อนแอจะได้ศึกษาและกลับมาแข็งแรง สิ่งอื่นทั้งหลายจะถูกทำลาย กิตะอันเดิมนี้อาจถูกสร้างขึ้นอีกครั้ง พวกเขาอ้างคำพูดจากกิตะแล้วอธิบายความหมายของสิ่งนั้น ในกิตะกล่าวว่า “พระเจ้าพูด” พระเจ้าคือผู้ที่พูดกิตะ แต่ผู้คนไม่เข้าใจสิ่งนั้น พ่อพูดว่า ไม่สามารถพบพ่อได้จากการศึกษาคัมภีร์เหล่านั้น พ่อมาเมื่อความเลื่อมใสศรัทธาจบลง ความรู้คือกลางวันและความเลื่อมใสศรัทธาคือกลางคืน ครึ่งหนึ่งของวงจรเป็นอาณาจักรของราวัน ราวันไม่เป็นที่มองเห็นได้ แต่เข้าใจได้ด้วยสติปัญญาเมื่อบางคนมีวิญญาณปีศาจร้ายของตัณหาและบางคนมีวิญญาณปีศาจร้ายของความโกรธ ในยุคทองไม่มีการใช้คำพูดที่ไม่บริสุทธิ์เหล่านี้ ที่นั่น ผู้คนดูหมิ่นกันอยู่เรื่อยๆ ไม่มีสิ่งเหล่านี้ในยุคทอง เวลานั้น ลูกเข้าใจว่าพ่อ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ คือผู้สร้างสวรรค์ ท่านสร้างสวรรค์แล้วซ่อนตัวไป ไม่มีใครรู้จักท่าน แม้ว่ามีภาพลักษณ์ของชีวา แต่ผู้คนก็ไม่เข้าใจว่าชีพบาบาเมื่อไรและมาอย่างไร อะไรคือนัยสำคัญของบราห์มา วิชาญและชางก้าและพวกเขาอาศัยอยู่ที่ไหน ลักษมีและนารายณ์รับสิทธิ์ในอาณาจักรสวรรค์ที่แสนจะสูงส่งได้อย่างไร พวกเขาไม่ได้อยู่ในยุคเหล็ก เวลานั้น ลูกเข้าใจว่าพวกเขารับสิทธิ์ในอาณาจักรอย่างไร ลูกๆ ต้องศึกษากับพ่อให้ดีมากแล้วสอนผู้อื่น พ่อพูดกับลูกๆ ทุกคนของท่าน โอ ลูกๆ ที่จากหายไปนาน เวลานั้นได้พบพานอีกครั้ง โอ ชาลิแกรมของพ่อ พ่อเข้ามาในร่างนี้เพื่ออธิบายให้แก่ลูก พ่อได้นำร่างของบราห์มานี้มาใช้ บราห์มินถูกสร้างผ่านบราห์มา ผู้คนจะไม่ขัดขวางเมื่อลูกไปยังสัทสังอื่น แต่พวกเขาจะขัดขวางเมื่อลูกมาที่นี่ การทะเลาะเบาะแว้งเกิดขึ้นเพราะยาพิษ เพราะสิ่งนี้ที่พ่อพูดว่า ยาพิษนี้ให้ความทุกข์กับลูกตั้งแต่ตอนต้น ตอนกลางและตอนจบ นี่คือศัตรุนับหนึ่ง จงเอาชนะตัณหาและศัตรุนี้ ศัตรูที่ให้ความทุกข์แก่ลูกตั้งแต่ตอนต้น ตอนกลางและตอนจบ เหตุนี้เอง ผู้คนจึงเรียกหา โอ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ได้โปรดมา พวกเขาเชื่อว่าพวกเขาไม่บริสุทธิ์ เหตุนี้เอง พวกเขาจึงไปคารวะอยู่เบื้องหน้าผู้ที่บริสุทธิ์ ชันยาสซิดังดูดผู้อื่นด้วยความบริสุทธิ์ของตน เหตุนี้เอง พวกเขาจึงได้รับสถานภาพที่สูง พวกเขายังคิดว่า ไม่มีใครทั่วทั้งบารัตที่สูงส่งเหมือนพวกเขา ลูกๆ ชัดดียิ่งยิ่งลูกสรไปที่พวกเขาด้วย หากจะเป็นเรื่องของลูกสรที่เป็นวัตถุ ก็จะไม่ใช้พระเจ้าที่ดลใจให้พวกเขอยิ่งลูกสรเหล่านั้น ลูกสรเหล่านั้นคือความรู้ ลูกคือบราห์มากุมาริ แต่พวกเขาเรียกลูกว่า “บราห์มกุมาริ” พวกเขาพูดว่าบราห์ม (ธาตุแสง) คือพระเจ้า พ่อพูดว่า นั่นเป็นบราห์ม (จินตนาการ) ของพวกเขา เวลานั้น ชันยาสซิจำนวนมากมายหา ลูก บุคคลสำคัญจำนวนมากก็ไปหาชันยาสซิเช่นกัน พวกเขาพูดว่า มหาตมะจีได้โปรดมา เราจะถวายอาหารแก่ท่าน พวกเขาต้อนรับชันยาสซิเหล่านั้นอย่างดีมาก เพราะพวกเขาเป็นสัญลักษณ์ของความบริสุทธิ์ ทุกวันนี้ ชโมยหลายคนแต่งตัวเป็นชันยาสซิ ลูกขอสัตย์อย่างแท้จริงและลูกคือราชฤषี เวลานั้น ลูกเข้าใจทุกสิ่งตั้งแต่ตอนบนสุดจนถึงล่างสุด ลูกเข้าใจว่าลูกจะกลายเป็นเทพเหมือนลักษมีและนารายณ์และรับสิทธิ์ในรางวัลของตนเอง ครึ่งหนึ่งของวงจรเมื่อศาสนาอื่นๆมา สงครามเริ่มต้นขึ้น ทั้งหมดนั้นถูกกำหนดไว้ในละคร ลูกกลายเป็นผู้ที่เต็มไปด้วยความรู้ด้วยการที่ได้รู้จักอาณาเขตสูงสุด อาณาเขตละเอียดอ่อน และโลกวัตถุ รวมทั้งตอนต้น ตอนกลางและตอนจบ

ของโลก ลูกยังเข้าใจเกี่ยวกับวงจรด้วยเพื่อที่จะกลายเป็นผู้ปกครองโลก ลักษมีและนารายณ์เคยเป็นราชาและราชินีที่มีมงกุฎสองชั้นในบารัต ผู้ที่มีมงกุฎชั้นเดียวจะคารวะให้กับพวกเขา พวกเขาเคยมีพลังของความบริสุทธิ์ ในยุคทอง พวกเขาปราศจากกิเลสอย่างสิ้นเชิง ผู้คนร้องเพลงว่า: ท่านปราศจากกิเลสอย่างสิ้นเชิง เต็มไปด้วยทุกคุณธรรมที่สูงส่ง เหตุใดพวกเขาจึงร้องเพลงสรรเสริญนี้ เพราะพวกเขาเองก็เป็นผู้กราบไหว้บูชาที่มีกิเลส การละเล่นทั้งเรื่องอยู่บนฐานของบารัตเคยมีมงกุฎสองชั้นแล้วก็มีมงกุฎเดียว เวลานี้ ไม่มีมงกุฎเลย ลูกได้มาเพื่อที่จะเข้าใจวงจรของทั้งโลก เวลานี้ ลูกเข้าใจว่า ผู้สร้าง ผู้กำกับและนักแสดงหลักคือใคร จากนั้นลูกจะกลายเป็นเทพ ความสกปรกของมายากำลังถูกชะล้างออกไปจากลูก พ่อพูดว่า พ่อเป็นคนซุกผ้าและยังเป็นช่างทองที่ยิ่งใหญ่ที่สุดเช่นกัน เวลานี้ ลูกๆ ผู้เป็นเครื่องประดับถูกใส่ไว้ในเตาเผา จากนั้นลูกก็จะกลายเป็นเครื่องประดับที่แท้จริง พ่อยังเป็นนักกฎหมายอีกด้วย ผู้ที่ปลดปล่อยลูกออกจากกรงขังของกิเลสทั้งห้า ท่านปลดปล่อยลูก ลูกอยู่ในกรงขังของราวัน บาบามาให้คำแนะนำทางกฎหมายแก่ลูกว่าลูกจะปลดปล่อยตนเองออกจากคูกนี้อย่างไร พ่อพูดว่า พ่อจะทำงานของพ่อให้เสร็จ และให้โชคแห่งอาณาจักรแก่ลูกแล้วพ่อก็จะหายไป ลูกจะมีความสุข เมื่อลูกได้รับสิทธิ์ในอาณาจักรของตนอีกครั้ง พ่อก็จะเข้าสู่การปลดเกษียณ อัจชะ ใครคือผู้ที่โชคดีที่สุด บาบาพูดว่า กุมาริเป็นผู้ที่โชคดีที่สุด บาบาพูดว่า พ่อเติมเต็มหน้าที่ของตนเอง ลูกไม่บริสุทธิ์และไม่มีความสุขแล้วลูกก็เรียกหา ดังนั้นหน้าที่ของพ่อคือการประทานการหลุดพ้นและการหลุดพ้นในชีวิตให้แก่ลูกๆ ผู้อื่นไม่สามารถประทานการหลุดพ้นได้ ผู้คนเหล่านั้นให้สัญญามากมายแก่ตนเอง แต่สิ่งเหล่านั้นทั้งหมดผิดอย่างสิ้นเชิง สติปัญญาของมนุษย์ไม่มีความรักอย่างสมบูรณ์ในเวลาของการทำลายล้าง ลูกๆ ฝ้าแต่พูดว่า บาบา, บาบา อย่างไรก็ตาม ผู้คนไม่เข้าใจนัยสำคัญของสิ่งนี้ พวกเขาคิดว่าบางทีลูกกำลังจดจำบาบาผู้นี้ ลูกๆ รู้ว่าบาบาทำให้ลูกเป็นนายแห่งสวรรค์มานับครั้งไม่ถ้วน นี่คือชาติเกิดที่ได้รับจากพระเจ้าของลูก พ่อพูดว่า จงจดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้น สิ่งนี้ใช้ความเพียรพยายาม อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้าจากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสต์กับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. จงศึกษาอย่างดีกับพ่อและสอนผู้อื่น จงเป็นประกาศกรและชี้หนทางแห่งการหลุดพ้นและการหลุดพ้นในชีวิตให้แก่ทุกคน
2. จงอยู่ในการจดจำระลึกถึงพ่อผู้เดียวโดยที่ไม่มีสิ่งใดเจือปน ด้วยวิธีนั้น จงสร้างสภาพที่ไม่หวั่นไหวสั่นคลอนให้กับตนเอง กลายเป็นนักรบที่ยิ่งใหญ่

พร: ขอให้ลูกมีหัวใจกว้างใหญ่และโดยมีการแลกเปลี่ยนทางจิตของการให้และการรับ กลับมาเติมเปี่ยมไปด้วยคุณสมบัติพิเศษทั้งหมด
เมื่อลูกไปที่เมลา ลูกให้เงินจำนวนหนึ่งและได้รับบางสิ่งเป็นการตอบแทน ก่อนที่ลูกจะได้รับสิ่งใดลูกต้องให้บางสิ่ง ดังนั้นเช่นกันในเมลาทางจิตวิญญาณนี้ลูกรับบางสิ่งจากพ่อหรือจากใครบางคนอื่น นั่นคือ ลูกซึมซับสิ่งนั้นไว้ในตนเอง เมื่อลูกซึมซับคุณธรรมหรือคุณสมบัติพิเศษประการหนึ่งใดไว้ ความธรรมดาก็จะสิ้นไป ด้วยการซึมซับคุณธรรม ความอ่อนแอของลูกจบสิ้นโดยอัตโนมัติ สิ่งนี้กลายเป็นรูปแบบหนึ่งของการให้ จงมีความใจกว้างในทุกวินาทีในการให้และการรับนี้และลูกจะกลับมาเติมไปด้วยคุณสมบัติพิเศษทั้งหมด

คติพจน์: ทำการทดลอง (ปรโยก-Prayog) กับคุณสมบัติพิเศษของลูกและลูกจะมีประสบการณ์ความก้าวหน้า (ปรกติ-Pragti) ในทุกย่างก้าว

*** โอม ชานติ ***

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน ยุคแห่งการบรรจบพบกันนี้คือดินแดนของบราห์มิน เมื่อลูกกลายเป็นลูกๆ ของบราห์มา ลูกต้องประกาศสิทธิในมรดกของลูกจากพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดและทำให้ผู้อื่นสามารถที่จะประกาศสิทธิในสิ่งนั้นด้วยเช่นกัน
- คำถาม:** สติปัญญาประเภทใดที่ลูกต้องการเพื่อที่จะเข้าใจความรู้เป็นอย่างดีมาก...?
- คำตอบ:** ผู้ที่มีสติปัญญาที่ไม่ว่างเว้นจะเข้าใจความรู้เป็นอย่างดีมาก นี่คือการที่ที่ไม่มีขีดจำกัด พ่อเฝ้าแต่แสดงให้ลูกเห็นวิธีการต่างๆ มากมายที่จะหารายได้ งานของลูกคือการทำความเข้าใจพยายาม ลูกควรคิดค้นวิธีการเช่นที่ว่าลูกจะเฝ้าแต่สะสมรายได้เพื่อตนเองและมีคุณสมบัติสำหรับผู้อื่นด้วยเช่นกัน การจดจำระลึกถึงพ่อและการทำงานรับใช้คือวิธีการที่จะหารายได้
- เพลง:** โอนักเดินทางในเวลากลางคืนอย่าได้เหนื่อยอ่อน! วันแห่งความสุขของลูกกำลังจะมาถึง

โอมชานติ พ่อเหนือโลกกำลังอธิบายแก่ลูก ท่านพูดว่า: โอ ลูกอย่าลืมพ่อ พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดเหนือโลกของลูก พระเจ้าของ กิตะได้รับการจดจำ ไม่เคยมีใครพูดถึงพระเจ้าของไบเบิลหรือพระเจ้าของกูราน ไม่มีผู้ก่อตั้งศาสนาที่พูดว่า: โอ ลูกจดจำพ่อ พ่อเหนือโลกของลูก ไม่มีใครจะสามารถพูดถึงสิ่งนี้แก่ผู้อื่นได้ เมื่อทารกถือกำเนิดทารกนั้นก็ตระหนักรู้จักพ่อของเขา เพราะเขาคือทายาท เขาจะเฝ้าแต่จดจำพ่อของเขา เวลานี้พ่อเหนือโลกพูดว่า: โอ ลูกที่จากหายไปนานและเวลานี้ได้พบพานอีกครั้งของพ่อ เวลานี้ลูกต้องมาหาพ่อ พ่อมาเพื่อพาลูกกลับไปสู่อาณาจักรสูงสุด ดินแดนนิพพาน ลูกๆ ผู้เลื่อมใสศรัทธาเคยจดจำพ่อผู้เป็นพระเจ้า เวลานี้พ่อบอกลูกให้จดจำพ่ออย่างสม่ำเสมอ พ่อพาลูกไปสู่ดินแดนของความสุข มองดูกระจกของหัวใจลูกและมองดูว่าลูกได้มีประสบการณ์ความทุกข์มากเพียงใดถึงครั้งหนึ่งของวงจร ลูกไม่ได้มีประสบการณ์ของความทุกข์มากเท่านั้นในตอนเริ่มต้น เป็นในภายหลังที่ความทุกข์เพิ่มพูนขึ้น เวลานี้พ่อเหนือโลกพูดว่า: จดจำพ่อ! พ่อพูดกับดวงวิญญาณของทุกศาสนาว่า: โอ ลูกของพ่อ ลูกทั้งหมดคิดว่าตนเองเป็นพี่น้อง เวลานี้พ่อเหนือโลกของลูก ผู้ที่ดวงวิญญาณมนุษย์ทั้งหมดจดจำในเวลาของความทุกข์ได้มาแล้วและกำลังอธิบายแก่ลูกผ่านปากดอกบัวของ บราห์มา มีการอธิบายแก่บราห์มิน ลูกที่เกิดจากปากของบราห์มา ประชาบิดาบราห์มาไม่ได้มีแต่กุมารเท่านั้น ท่านมีทั้งกุมารและกุมารี มีพี่น้องหญิงชาย บราห์มากุมารและกุมารี ทั้งหมดคือลูกๆ ของพ่อผู้เดียว เป็นหลานสาวและหลานชายของปู่เดียว ลูกกำลังได้รับการอธิบายถึงสิ่งนั้นเป็นการส่วนตัว ลูกรับฟังเป็นการส่วนตัวและลูกเข้าใจว่าลูกทั้งหมดคือลูกของชีพบาบาที่ไม่มีตัวตน อย่างแน่นอนที่ลูกกำลังศึกษาราชายโศกะเพื่อที่จะประกาศสิทธิในอำนาจในการปกครองสวรรค์ของลูก จากชีพบาบาผ่านบราห์มา สิ่งใดก็ตามที่พ่อสูงสุดดวงวิญญาณสูงสุดอธิบายผ่านบราห์มา ลูกต้องอธิบายสิ่งนั้นแก่ผู้อื่น ลูกต้องอธิบายแก่พี่น้องหญิงชายทางร่างของลูก เวลานี้ลูกเรียกได้ว่าเหนือโลก (จากเบื้องบน) ลูกกำลังประกาศสิทธิในมรดกของลูกจากพ่อเหนือโลก ดังนั้นลูกเรียกตนเองว่าพี่น้องหญิงชายเหนือโลก ในขณะที่ผู้อื่นเป็นพี่น้องหญิงชายทางร่าง พ่ออธิบายว่า: ลูกๆ เชื่อมโยงของสติปัญญาของลูกกับพ่อ เช่นเดียวกับที่ลูกเคยทำเมื่อ 5000 ปีที่แล้วและบาปของลูกจะถูกเผาไป บาปของลูกจะถูกเผาไป การจดจำระลึกถึงพ่อเรียกว่าไฟโยคะ ด้วยการอยู่ในการจดจำระลึกถึงผู้ทรงอำนาจลูกจะได้รับพลัง ท่านคือพ่อที่ไม่มีตัวตนเพียงผู้เดียวเท่านั้น ท่านให้ความรู้แก่ลูกผ่านปากของ บราห์มานี้ อย่างแน่นอนที่ท่านต้องการพาหนะเพื่อที่จะทำสิ่งนี้ พาหนะที่ท่านสามารถจับได้ นี่คือนาฬิกานี้พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดเข้ามาและสอนสิ่งเหล่านี้แก่ลูก ท่านให้การอธิบายของโลกนี้ตั้งแต่ตอนเริ่มต้นตลอดถึงตอนกลางและตอนจบแก่ลูกที่ลูกกลายเป็นผู้ปกครองโลก ราชานและราชินีในอนาคต ด้วยการอยู่ในการจดจำระลึกถึงอย่างสม่ำเสมอลูกจะกลายเป็นผู้เอาชนะกิเลส ลูกจะกลายเป็นดวงวิญญาณบุญที่บริสุทธิ์ ลูกจะกลายเป็นผู้ปกครองโลก จักรพรรดิและจักรพรรดินีของโลกเป็นเวลาถึง 21 ชาติเกิดในสวรรค์ที่บาบาก่อตั้ง เราสามารถถ่ายทอดนัยสำคัญของพิธีฉลองทั้งหมดที่เกิดขึ้นในบาร์ตเช่นชีพแจนที่ โอลีรักก็ จันมาชหมี่ ดิวาลี ฯลฯ และชีวประวัติของเหล่าเทพทั้งหมดด้วยเช่นกัน มาเถิด พี่น้องหญิงชายเราจะให้คำแนะนำของพ่อเหนือโลกของท่านแก่ท่าน ด้วยการได้รับคำแนะนำนี้และการศึกษาราชายโศกะที่ง่ายดาย ท่านสามารถกลายเป็นนายของโลกได้ ท่านจะปกครองอาณาจักรที่ทรงอำนาจของโลกที่ไม่สั่นคลอนและมั่นคงของความบริสุทธิ์ ความสงบ และความสุข เป็นสิ่งที่ย่างดาอย่างง่ายที่จะอธิบายสิ่งนี้แก่ใครก็ตาม ลูกควรเขียนในวิธีนี้ด้วยเช่นกันว่า: เราจะอธิบายความลับที่พ่ออธิบายแก่เรา ลูกจะประกาศสิทธิในมรดกของลูกจากพ่อ หากลูกกลายเป็นลูกของท่าน ลูกสามารถมาและประกาศสิทธิในมรดกที่ไม่มีขีดจำกัดของลูกจากพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดของลูก เป็นเวลาชาติเกิดแล้วชาติเกิดเล่าที่ลูกประกาศสิทธิใน

มรดกที่มีขีดจำกัด นั่นคือมรดกของความทุกข์ เพราะนี่คืออาณาจักรของราวัน เคยมีความสุขอย่างสม่าเสมอในอาณาจักรของราม และแล้วในอาณาจักรของมายาและราวันลูกก็อยู่อย่างไม่มีความสุข ลูกสามารถอธิบายสิ่งนี้แก่ใครก็ตาม ลูกสามารถอธิบายสิ่งเหล่านี้ในการบรรยายแก่สาธารณะชนได้ด้วยเช่นกัน พระเจ้าคือผู้ที่สูงสุดเหนือสิ่งใด แล้วก็มีบราห์มา วิษณุ และชางก้า และค่ายกย่องของพวกเขา มีการจดจำว่าการก่อตั้งเกิดขึ้นผ่านบราห์มา ดังนั้นอย่างแน่นอนที่ท่านต้องเคยอยู่ในโลกที่มีตัวตน บราห์มินคือลูกของบราห์มา ท่านเรียกว่าบราห์มา พ่อของมวลมนุษย์ ดังนั้นเริ่มแรกวรรณะบราห์มินนั้นเป็นที่ต้องการ วรรณะบราห์มินนั้นสูงสุด ใครสร้างวรรณะนี้? พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด ทั้งหมดคือลูกของพ่อ ท่านนั่งที่นั่นและสอนลูกบราห์มากุมารและกุมารีผ่าน บราห์มา ยุคแห่งการบรรจบพบกันนี้คือดินแดนของบราห์มิน แล้วลูกก็จะไปสู่ดินแดนของรูตราแล้วไปสู่ดินแดนของวิษณุ ผู้ที่อยู่ในการจดจำระลึกถึงอย่างสม่าเสมอนั้นจะเป็นคู่แรกที่เข้าไปสู่ลูกประจำของรูตรา พวกเขาจะกลายเป็นราชาและราชินีของสุริยวงศ์และจันทราวศ์ ดังนั้นด้วยการศึกษาราชายโคะจากพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดในเวลานี้ลูกสามารถประกาศสิทธิ์ในสถานภาพของราชินิกุล พ่อพูดว่า: จดจำพ่อ พ่อของลูกอย่างสม่าเสมอ เชื่อมโยงโยคะของสติปัญญาของลูกกับพ่อ นี่คือการจาริกแสวงบุญทางจิต ลูกได้ไปสู่การจาริกแสวงบุญทางร่างมาชาติเกิดแล้วชาติเกิดแล้ว เวลานี้พ่อมาและสอนการจาริกแสวงบุญทางจิตแก่ลูก ท่านพูดว่า: จดจำพ่อ พ่อของลูกและบ้านที่แสนหวานของลูก สถานที่ซึ่งลูกมาเพื่อเล่นบทบาทของลูก เมื่อตอนที่ลูกยังสวยงาม ลูกเคยปกครองโลก และแล้วเมื่อลูกนั่งบนกองไฟของตัณหาราคะ ลูกก็กลับมาแกล้งจากสวยงาม ลูกกลับมาแกล้ง บารัตเคยสวยงามอย่างมาก ชื่อที่แท้จริงคือสวรรค์ เวลานี้บารัตเป็นนรก ลูกคือผู้ที่กลายเป็นผู้กราบไหว้บูชาจากผู้ที่มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชา ดังนั้นผู้ที่สูงสุดเหนือสิ่งใดคือพระเจ้าซึ่งทำงานของท่านสำเร็จเสร็จสิ้นผ่านบราห์มา วิษณุ และชางก้า พวกเขาถูกทำให้เป็นเครื่องมือที่รับผิดชอบสำหรับสิ่งนี้ ท่านคือคาร์ณการวันฮาร์ ท่านสอนราชายโคะผ่านบราห์มาเพื่อที่จะทำให้บารัตกลายเป็นสวรรค์ พ่อพูดว่า: เพียงเมื่อพ่อจบสิ้นงานของการสอนราชายโคะแก่ลูกเท่านั้นที่การทำลายล้างจะเกิดขึ้น และแล้วลูกก็จะไปและปกครองอาณาจักรของโลกใหม่ทีในเวลานี้กำลังถูกสร้างขึ้น อย่างไรก็ตามสิ่งนี้ขึ้นอยู่กับว่าลูกทำความเพียรพยายามมากเท่าใด ทุกสิ่งขึ้นอยู่กับความเพียรพยายาม พวกเขาพูดว่าแม่น้ำคงคาคือผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ดังนั้นเหตุใดพวกเขาจึงเรียกหาดวงวิญญาณสูงสุดว่า “โอ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ได้โปรดมา”? ผู้เลื่อมใสศรัทธาที่เป็นผู้กราบไหว้บูชาต้องได้รับผลของการกราบไหว้บูชาและความเลื่อมใสศรัทธาของพวกเขา พวกเขาได้รับผลรางวัลของการหลุดพ้นในชีวิตในสวรรค์และที่เหลือทั้งหมดได้รับผลรางวัลของความสงบ ทั้งหมดที่ศึกษาราชายโคะเคยมีความสุขในสวรรค์ เคยมีทั้งความสงบและความสุข ลูกต้องทำให้บาปของลูกจะถูกเผาไป บัญชีกรรมทั้งหมดต้องได้รับการสะสาง และลูกก็ต้องเล่นบทบาทของลูกอีกครั้งตั้งแต่ตอนเริ่มต้น พ่อทำให้ทุกคนสามารถที่จะสะสางบัญชีกรรมของเขาได้ ท่านทำให้พวกเขาบริสุทธิ์และพาพวกเขากลับไปกับท่าน นัยสำคัญของประเด็นนี้ต้องเป็นที่เข้าใจ มนุษย์จดจำพระเจ้า ดังนั้นอย่างแน่นอนที่ท่านต้องมาบนโลกนี้ ท่านพูดว่า: พ่อมาบนโลกนี้เพื่อให้ผลของความเลื่อมใสศรัทธาแก่ผู้เลื่อมใสศรัทธา พ่อประทานการหลุดพ้นและการหลุดพ้นในชีวิตและความสงบและความสุขแก่พวกเขาด้วยเช่นกัน ผู้คนทุกคนแห่งในโลกร้องขอความสงบ ความสุข และความมั่งคั่ง มนุษย์ทำความเพียรพยายามอย่างมากมายเพื่อให้ได้มาซึ่งเงินทองเพื่อที่พวกเขาจะสามารถอยู่อย่างมั่งคั่งได้ พวกเขาคิดว่าความสุขอยู่ในความมั่งคั่ง อย่างไรก็ตามไม่สำคัญว่าใครมีความมั่งคั่งมากเพียงใด นี่ยังคงเป็นอาณาจักรของมายา ยังคงเป็นโลกที่ไม่บริสุทธิ์ ดังนั้นอย่างแน่นอนที่ต้องมีบาปที่นี้ ผู้คนกระทำความบาปมากมายเพื่อให้ได้มาซึ่งความมั่งคั่ง นี่คือนอกของดวงวิญญาณบาป ไม่มีดวงวิญญาณบุญที่บริสุทธิ์แม้เพียงดวงวิญญาณเดียวที่นี้ ในขณะที่ไม่มีดวงวิญญาณบาปใดในโลกของดวงวิญญาณบุญที่บริสุทธิ์ ราชา ราชินี และปวงประชาทั้งหมดคือดวงวิญญาณบุญที่บริสุทธิ์ ราชาในโลกที่ไม่บริสุทธิ์กราบไหว้เทพที่บริสุทธิ์เหล่านั้นเช่นกันเพราะพวกเขาคิดว่าเหล่าเทพนั้นเต็มไปด้วยคุณธรรมอย่างสมบูรณ์และพวกเขาเองก็ไม่มีคุณธรรมใด พวกเขาพูดว่า: มีเมตตาต่อเราเถิด! แล้วพวกเขาก็พูดว่าพวกเขา คือพระเจ้า! มีเพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นที่ชำระผู้ที่ไม่บริสุทธิ์ให้บริสุทธิ์ ด้วยการพูดว่า “ผู้ชำระให้บริสุทธิ์” สติปัญญาของลูกควรขึ้นไปหาพระเจ้าที่ไม่มีตัวตน มีผู้กราบไหว้บูชาที่กราบไหว้ผู้ที่ไม่มีตัวตน ดังนั้นพ่อที่ไม่มีตัวตนคือผู้ที่สูงสุดเหนือสิ่งใด จนกระทั่งพวกเขามีคำแนะนำที่เหมาะสมของท่าน พวกเขาจะสามารถกราบไหว้บูชาท่านได้อย่างไร? พวกเขาพูดว่าชวา คือพระเจ้าเพราะพวกเขาจดจำผู้ที่ไม่มีตัวตน แต่ท่านคือใคร? พวกเขาต้องการคำแนะนำที่สมบูรณ์ของท่าน เหตุใดพวกเขาจึงจดจำผู้เดียวที่ไม่มีตัวตน? พวกเขาได้รับสิ่งใดจากท่าน? พวกเขาจะไปสู่โลกที่ไม่มีตัวตนหรือ? ดวงวิญญาณไม่ได้รับหนทางสู่โลกที่ไม่มีตัวตน แม้ว่าทุกคนจดจำท่าน พวกเขาไม่มีคำแนะนำของท่าน ไม่มีใครสามารถกลับมาบริสุทธิ์ด้วยการจดจำประเภทนั้น ผู้ที่ไม่มีตัวตนมาที่นี้เข้ามาสู่ผู้ที่มีความตัวตนด้วยตัวท่านเอง ผู้คนศึกษาคัมภีร์ฯลฯ มากมายเพื่อจะไปสู่โลกที่ไม่มีตัวตน แต่ก็ไม่มีใครสามารถไปที่นั่นได้ พวกเขาไม่รู้หนทางที่นั่น ผู้นำทางของผู้จาริกแสวงบุญทางร่างรู้หนทางเหล่านั้นที่ทำให้พวกเขาสามารถพาผู้คนไปที่นั่นได้ ไม่มีใครที่นี้รู้ถึงหนทางนี้ ดังนั้นพวกเขาจะอธิบายได้อย่างไร? เหตุนี้เองพวกเขาจึงพูดว่าพระเจ้าไม่มีที่สิ้นสุด ในกรณีนั้นพวกเขาจะจดจำท่านได้อย่างไร? พวกเขาไม่เข้าใจสิ่งใดเลย บางคนพูด

ว่าท่านนั้นไม่มีที่สิ้นสุดและคนอื่นพูดว่าท่านนั้นไม่มีตัวตน ดังนั้นพวกเขากลายเป็นผู้กราบไหว้บูชาของผู้ที่ไม่มีตัวตน ในทุกวันนี้พวกเขาพูดว่าพวกเขาคือพระเจ้า วันแล้ววันเล่าความคิดเห็นของผู้คนก็กำลังกลับมาหาไมประธาน พวกเขาพูดถึงได้ก็ตามที่พวกเขาคิด พ่ออธิบายว่าท่านได้รับการจดจำว่าเป็นผู้ที่สูงสุดเหนือสิ่งใด ด้วยความคิดของการอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน ทุกคนกลายเป็นผู้ที่สูงสุดเหนือสิ่งใด ผู้ที่ไม่บริสุทธิ์และไม่มีความสุขนั้นจะเป็นผู้ที่สูงสุดได้อย่างไร? ในอีกด้านหนึ่งพวกเขาพูดว่าท่านนั้นอยู่เหนือรูปและนาม และในอีกด้านหนึ่งพวกเขาก็นำท่านไปไว้ในกรวดและหิน นั่นเรียกว่าการประณามศาสนา เวลานี้พวกเขาพูดว่าเราคือดวงวิญญาณสูงสุด สิ่งใดก็ตามที่ผ่านไปในนั้นอยู่ในละคร สิ่งนั้นจะเกิดขึ้นอีกครั้ง ด้วยการทำความผิดครั้งแล้วครั้งเล่า ด้วยการดูถูกดูหมิ่นครั้งแล้วครั้งเล่า บาร์ตได้กลับมาไม่บริสุทธิ์อย่างมาก ทุกคนต้องได้รับคำแนะนำของพ่อ อิทธิพลของลูกจะกระจายไป ผู้คนได้รับความรู้ผ่านบราห์มากุมารและกุมารีมากมาย อย่างแน่นอนที่สิ่งเหล่านี้พูดไว้โดยพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด ผู้ที่สูงที่สุดคือพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด ท่านได้รับการสรรเสริญอย่างมากมาย ไม่มีขีดจำกัดใดกับคำสรรเสริญของท่าน เวลานี้พ่อนั่งที่นั่นและให้คำแนะนำของท่านเอง พ่อทำอะไร? พ่อมาและสอนราชาโยคะและเปลี่ยนดวงวิญญาณที่ไม่บริสุทธิ์ให้เป็นดวงวิญญาณที่บริสุทธิ์ มีการจดจำว่า: “พระเจ้า หนทางและวิธีการของท่านนั้นพิเศษสุด!” ดังนั้นอย่างแน่นอนที่เมื่อท่านมาที่นี่ที่ที่ท่านจะให้การชี้แนะ ดวงวิญญาณพระคริสต์มาเพื่อก่อตั้งศาสนาคริสต์ การชี้แนะของพ่อนั้นพิเศษสุด พ่อเป็นผู้ที่สูงที่สุด จากมนุษย์ทั้งหมดในบาร์ต เป็นเหล่าเทพที่สูงที่สุดเหนือสิ่งใดที่สวมมงกุฎสองชั้น นี่คือศรีมัทของพ่อ พระเจ้าพูด: พ่อสอนราชาโยคะที่ไม่มีใครอื่นสามารถสอนได้แก่ลูก มีการเขียนไว้ว่า “พระเจ้าพูด” ท่านคือพระเจ้าแห่งสวรรค์ ผู้เป็นพ่อที่ก่อตั้งสวรรค์ ท่านสอนราชาโยคะเพื่อสวรรค์แก่ลูกบราห์มิน วรรณะบราห์มินนั้นสูงสุด พ่อแสดงให้เห็นวิธีการมากมายสำหรับการทำงานรับใช้ แม้ว่าบางคนดูถูกลูก ลูกต้องยังคงตั้งรูปภาพต่างๆไว้ ต้องมีการเขียนไว้บนรูปภาพว่าบาร์ตผ่านวรรณะเหล่านี้ เวลานี้เป็นยุคเหล็กจึงเป็นวรรณะศูทร แล้วลูกก็กลายเป็นบราห์มินผ่านพ่อ ลูกเรียกว่าบราห์มากุมารและกุมารี รูปภาพของลูกควรเป็นเช่นที่มนุษย์นั้นประหลาดใจและพูดว่าพวกเขาไม่เคยเห็นรูปภาพเช่นนั้นที่ไหนอื่นเลย ผู้ที่มีสติปัญญาเช่นนักธุรกิจจะสามารถเข้าใจสิ่งเหล่านี้ดีมาก ธุรกิจนี้ดีอย่างมากและผู้เดียวที่ให้การชี้แนะที่สูงส่งคือผู้ที่สูงส่งที่สุดด้วยเช่นกัน อย่างไรก็ตามมีลูกๆ มากมายที่ไม่ได้ทำความเพียรพยายามเลย พวกเขานอนหลับอยู่ที่บ้าน ดังนั้นบาบามาเพื่อยกระดับพวกเขา หากลูกสร้างรูปภาพหนึ่ง หลายพันคนจะมีประสบการณ์ของคุณประโยชน์จากรูปภาพนั้น ทุกคนจะร้องสรรเสริญลูก พวกเขาจะพูดว่า: ขอคารวะต่อลูกๆ ผู้เป็นแม่ อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. เพื่อที่จะกลายเป็นบุคคลแรกในลูกประจำของรูตรา จงอยู่ในการจดจำระลึกถึงพ่ออย่างสม่ำเสมอ ทำให้ตนเองบริสุทธิ์ ด้วยการจดจำพ่อและบ้านที่แสนหวาน
2. กลายเป็นผู้นำทางทางจิตและพาทุกคนไปสู่การจาริกแสวงบุญที่แท้จริง ทำตามศรีมัทของพ่อผู้เดียวและทำให้ตนเองสวมมงกุฎสองชั้น

พร: ขอให้ลูกเป็นผู้ที่เต็มเปี่ยมไปด้วยความรู้ที่ยิ่งใหญ่และใช้พลังของสภาพการเผชิญของลูกเองต่อสถานการณ์ที่แปรปรวนใดๆ สภาพของลูกเองหมายถึงสภาพของสำนักเป็นดวงวิญญาณ สถานการณ์ที่แปรปรวนมาจากผู้คนอื่นหรือจากวัตถุธาตุ แต่ถ้าสภาพของลูกเองมีพลัง สถานการณ์ที่แปรปรวนเหล่านั้นก็ไม่ใช้สิ่งใดอยู่เบื้องหน้าลูก ผู้ที่มั่นคงในสภาพของพวกเขาเองจะไม่หวาดกลัวต่อรูปแบบใดของสถานการณ์ที่แปรปรวนก็เพราะเขาเป็นดวงวิญญาณที่เต็มเปี่ยมไปด้วยความรู้ เพราะเขามีความรู้ในทั้งสามรูปกาลเวลาทั้งหมด และของดวงวิญญาณทั้งหมด เพราะเขารู้ว่าดวงวิญญาณเหล่านั้นอยู่ภายใต้อิทธิพลภายนอกและดังนั้นพวกเขาจะรับใช้ดวงวิญญาณเหล่านั้นด้วยความปรารถนาดีและความรู้สึกที่บริสุทธิ์ของพวกเขา พวกเขาจะไม่หวาดกลัวแต่จะยิ้มอย่างสม่ำเสมอ

คติพจน์: ผู้มีโชคดีคือผู้ที่ร้องเพลงของโชคของพวกเขา ไม่ใช่ของความอ่อนแอของพวกเขา

- สาระ:** ลูกๆที่แสนหวาน ลูกควรจะมีคามซาบซึ้งว่า พ่อเองได้มาปลูกโซคของลูกและเวลานี้ลูกกลายเป็นเครื่องมือที่จะปลูกโซคที่หลับใหลของบาร์ต
- คำถาม:** ใครที่สามารถหัวเราะและกระโดดด้วยความสุขใจอย่างสม่ำเสมอ?
- คำตอบ:** 1. ผู้ที่ทำให้ตนเองไม่ว่างเว้นในงานรับใช้ทั้งวันทั้งคืน 2. ผู้ที่ไม่เคยบูดบึ้งซึ่งติงกับแม่และพ่อ หากลูกบูดบึ้งซึ่งติงกับกันและกันหรือกับแม่และพ่อและหยุดศึกษาเล่าเรียน ลูกจะไม่สามารถหัวเราะและกระโดดด้วยความสุขใจ มายาตบตีลูกๆ เช่นนั้น ผู้ที่ทำให้ทุกคนหัวเราะไม่เคຍบูดบึ้งซึ่งติงกับใคร
- เพลง:** ลูกคือโซคของวันพรุ่งนี้

โอมชานติ พ่อแม่ที่นี้และอธิบายแก่ลูกๆ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์คือสัตบุรุษ เมื่อเปรียบเทียบกับบุตรที่แท้จริงนั่นคือสัตบุรุษแล้ว แนนอนก็มีคนเหล่านั้นที่ไม่จริงแท้ด้วยเช่นกัน มีเพลงร้องไว้ว่า: มายาไม่จริงแท้ ร่างกายไม่จริงแท้ และทั้งโลกไม่จริงแท้ สิ่งนี้ไม่ได้กล่าวในยุคทอง ชื่อที่แท้จริงของสถานที่นั้นคือดินแดนแห่งสัจจะ บาร์ตเคยเป็นดินแดนแห่งสัจจะ เหตุใดจึงมีการให้ชื่อว่า ดินแดนแห่งสัจจะ? เพราะเป็นสถานที่เกิดของพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด ไม่อยู่ในสติปัญญาของคนอื่นที่พ่อสูงสุดดวงวิญญาณสูงสุดถูกเรียกว่าสัจจะและที่บาร์ตเป็นสถานที่เกิดของท่าน พ่อมาที่นี้และอธิบายสิ่งนี้ ในความเป็นจริงบาร์ตนี้เคยเป็นสวรรค์ ในขณะที่เวลานี้เป็นนรก พ่อมาเพื่อทำให้บาร์ตเป็นสวรรค์ เวลานั้นลูกเข้าใจแล้วว่าก่อนหน้านี้เคยเป็นการปกครองของชาวต่างชาติอย่างแท้จริงแล้วก็กลายเป็นนรก แต่เวลานี้เป็นนรกสุดขีด ผู้คนมีความคิดเห็นที่ขัดแย้งกันและต่อสู้กันอย่างมาก มีความขัดแย้งอย่างมากเนื่องจากภาษาที่แตกต่างกันด้วยเช่นกัน พวกเขาเฝ้าแต่พูดโกหก พวกเขาพูดว่า: เราทุกคนเป็นหนึ่งเดียวกัน ในความเป็นจริงแล้วดวงวิญญาณมากมายทั้งหลาย ทุกคนเป็นพี่น้องกัน ไม่ควรจะมีคามขัดแย้งของคามคิดเห็นใดๆ ไม่ควรจะมีคามขัดแย้งของคามคิดเห็นระหว่างศาสนาที่แตกต่างกัน แต่กลับมีความขัดแย้งกันอย่างมาก เวลานั้นมีความขัดแย้งแม้กระทั่งภาษาที่ต่างกัน นั่นเป็นชะตากรรมของละคร บาร์ตกลายเป็นนรกอย่างที่สุด มีความเป็นศัตรูต่อกันอย่างมาก ไม่มีสงครามระหว่างฆราวาสและพณฺฑาวาส ลูกพณฺฑาวาสกำลังนั่งอยู่ที่นี้ ลูกผู้เป็นเครื่องประดับที่แท้จริงของสกุลบราห์มิน เป็นโซคของบาร์ต ชื่อของลูกก็ดี: สวาดาร์ชานจักระดารี(ผู้ที่ดวงกงจักรแห่งการสำนึกรู้ในตนเอง), ตรินเนตรติ(ผู้ที่มีดวงตาที่สาม) ตรีกาลดาชิ(ผู้ที่รู้รูปกาลเวลาทั้งสาม) ตรีมูรติ ชีพบาบา กำลังทำให้ลูกเป็นตรีกาลดาชิด้วยบราห์มาบาบา ท่านเปิดดวงตาที่สามของลูก เรื่องราวของดวงตาที่สาม เรื่องราวของนารายณ์ที่แท้จริงและเรื่องราวของความเป็นอมตะ ทั้งหมดนั้นเป็นเรื่องเดียวกันและเหมือนกัน ลูกๆผู้คนของบาร์ตทั้งหลายกำลังฟังเรื่องราวของความเป็นอมตะ เช่นที่พ่อกำลังอธิบายแก่ลูก ดังนั้นลูกๆก็ต้องอธิบายให้แก่ผู้อื่น บางคนถามว่า: บาบา ฉันจะทำงานรับใช้ได้อย่างไร? บาบาได้อธิบายแล้วลูกเป็นเครื่องประดับของสกุลบราห์มินที่เปลี่ยนมนุษย์ให้กลายเป็นเช่นเพชร ควรจะมีการติดบอร์ดแขวนไว้ ให้มีรูปภาพของชีพบาบาติดไว้ ด้านล่างของภาพชีพบาบาให้เขียนว่า: เข้ามาและเข้าใจว่าลูกจะสามารถประกาศสิทธิโดยกำเนิดของลูกของอำนาจในการปกครองสวรรค์จากพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดได้อย่างไร? แล้วผู้คนก็จะมาและเข้าใจ คำอธิบายนั้นง่ายด่าย พ่อได้มาและกำลังสร้างสวรรค์ นี่คือนดินแดนของการจุติลงมาของชีพบาบา บาบามาจากอาณาเขตสูงสุดสู่บาร์ต บาร์ตคือสถานที่จาริกแสวงบุญที่ยิ่งใหญ่ที่สุด ทุกคนควรจะมีคามรับสิ่งนี้ นี่คือนสถานที่เกิดของพ่อผู้ชำระให้บริสุทธิ์ของทุกคน เช่นกูรูนานัค พระพุทธเจ้า ฯลฯ เวลานั้นเป็นอาณาจักรที่เป็นเช่นปีศาจ เช่นที่ราชาและราชินีมีความน่าเกลียดเช่นไร ผู้คนก็จะมีความน่าเกลียดเช่นนั้นด้วยเช่นกัน และแล้วพวกเขาก็จะกลับมาสวยงาม นี่เรียกว่ายุคเหล็กและนั่นก็คือยุคทอง ชีวาลายาคือโลกที่บริสุทธิ์ ชาวอังกฤษเชื่อว่าเคยเป็นอาณาจักรของเทวาและเทวีในบาร์ต แต่พวกเขาไม่รู้ว่าเป็นเช่นนั้นเมื่อใด บาร์ตเคยมั่งคั่งอย่างมาก แต่เวลานี้ยากจนข้นแค้น และเหตุนี้เองบาร์ตจึงได้รับเงินทองมีการให้ทานกับผู้คนที่ยากจนและดังนั้นเวลานี้พวกเขาจึงให้ทานแก่บาร์ต พวกเขาเคยนำเอาทรัพย์สินสมบัติมากมายไปจากบาร์ต และดังนั้นเวลานี้พวกเขาจึงนำมาให้แก่บาร์ตอย่างต่อเนื่อง พ่อพูดว่า: บทบาทของพ่อคือการทำให้บาร์ตเป็นเช่นเพชร ลูกคือบราห์มากุมารและกุมารีและจะทำให้ลูกกลายเป็นเทพ ได้มีการจดจำว่าพ่อสูงสุดดวงวิญญาณสูงสุดสร้างบราห์มินและก่อตั้งศาสนาเทพด้วยบราห์มา อย่างไรก็ตามผู้คนของบาร์ตไม่รู้สิ่งนี้ เป็นสิ่งที่ลูกกำหนดไว้แล้วสำหรับพวกเขาที่จะไม่รู้สิ่งนี้ ดังนั้นจึงควรติดบอร์ดไว้: ลูกเคยประกาศสิทธิในมรดกที่มีขีดจำกัดจากพ่อทางร่างของลูกมาชาติแล้วชาติเล่า เวลานั้นเข้ามาและประกาศสิทธิในมรดกแห่งสวรรค์ของลูกจากพ่อที่อยู่เหนือโลก ลูกๆของประชาบิดาบราห์มาคงอยู่ในยุคบรรจบพบกันเท่านั้น ลูกเป็นบีเคและดังนั้นแนนนอนลูกเป็นหลานชายและหลานสาวของชีพบาบา จงอธิบายแก่ทุกคนว่าลูก

เป็นลูกของพระชาบิดาบรรพมาแล้วลูกก็มีสิทธิ์ที่จะได้รับอำนาจในการปกครองเทพของยุคทอง นี่เป็นเรื่องที่ง่ายดายเช่นนั้น บราห์มา कुमार และกุมารีเหล่านี้เป็นหลายชายและหลานสาวของชีพบบา พวกเขากลายเป็นเช่นนั้นในวงจรที่แล้ว และเวลานี้กำลังกลายเป็นเช่นนั้นอีกครั้งเพื่อที่จะกลายเป็นเทพ ลูกควรมีภาพของชีพบบาอยู่กับลูกเช่นกัน ผู้ที่ช่วยทำให้บาร์ตเป็นสวรรค์จะได้รับรางวัลอย่างแน่นอน ไม่ว่างานรับใช้ใดก็ตามที่บราห์มินทำ พวกเขาจะได้รับสถานภาพตามนั้น เพื่อที่จะประกาศสิทธิ์ในมรดกอย่างเต็มที่ของลูกจากพ่อ แน่แน่นอนลูกจะต้องกลับมาบริสุทธิ์ ลูกมีความสุขอยู่ภายในว่าลูกกำลังทำตามศรัทธาและประกาศสิทธิ์ในมรดกของอาณาจักรแห่งสวรรค์ของลูก ความซาบซึ้งของลูกควรจะสูงขึ้นอย่างแน่นอน ลูกทุกคนจะกลายเป็นนายของสวรรค์ แต่ลูกต้องเพียรพยายามเพื่อที่จะได้มาซึ่งสถานภาพที่สูงของลูก จงประกาศชื่อเสียงเกียรติคุณของพ่อ เป็นสิ่งที่จดจำกันว่า: ผู้ที่ประณามกูรูไม่สามารถไปถึงจุดหมายปลายทางของพวกเขาได้ อย่างไรก็ตาม จงถามพวกเขาว่า: จุดหมายปลายทางใด? เวลาที่ศักดิ์สิทธิ์นี้ให้การรับประกันว่า: พ่อมาเพื่อพาทุกคนกลับบ้าน พ่อจะปลดปล่อยลูกจากความทุกข์และพาทุกคนกลับบ้าน เพียงบาบาเท่านั้นที่สามารถพูดสิ่งนี้ เป็นที่จดจำกันว่าทุกคนกลับไปเหมือนฝูงยุง เมื่อการทำลายล้างเกิดขึ้น กองฟางจะถูกเผาไหม้อยู่บนกองไฟ ได้มีการจดจำด้วยเช่นกันว่า Lakha Bhavan ของพันดาวาสดูกเผาไหม้อยู่ในกองไฟ มีอาคาร Lakha Bhavan ชื่อของผู้นี้คือเลคราช ความจริงแล้วผู้คนได้นำน้ำมันมาเพื่อจุดไฟเผาสถานที่ของเขา นี่คือการเกิดขึ้นในทางปฏิบัติ ไม่ได้มีไฟ เพียงแต่พวกเขาได้เขียนสิ่งเหล่านั้นไว้ ดังนั้นลูกควรจะอยู่ด้วยความซาบซึ้งทางจิตเป็นอย่างมาก เพราะลูกเป็นผู้ที่กำลังสร้างโชคของบาร์ต ผู้คนเหล่านั้นขีดฆ่าโชคของพวกเขาเอง เวลาที่เงินทองทั้งหมด ฯลฯ มาจากภายนอก การตอบแทนงานรับใช้กำลังจะเกิดขึ้น การทำลายล้างแค่อยู่เบื้องหน้า ผู้คนเหล่านั้นเอาไปมากมายไปจากลูก พวกเขาถูปล้นบาร์ต ความลับที่แฝงตัวเช่นนั้นลูกกำหนดไว้แล้ว ในละคร ผู้คนจากต่างแดนในเวลานี้เป็นผู้ประทอนสำหรับบาร์ต สิ่งนี้ลูกกำหนดไว้แล้วตามละคร สิ่งเดียวกันนี้เคยเกิดขึ้นในวงจรที่แล้วด้วยเช่นกัน พ่ออธิบายว่า: ลูกกับพ่อพบกันทุกวงจร ทุกวงจรลูกได้มาซึ่งอำนาจในการปกครองตนเองของลูกจากพ่อโดยการทำตามศรัทธา ลูกไม่ต้องทำสิ่งอื่นใด โดยการทำตามศาสนาสูงสุดที่ไม่ก้าวร้าวรุนแรงตามศรัทธา ลูกจะกลายเป็นนายของโลก กูรูจะไม่เรียกว่าศรีศรี ชีพบบาผู้เดียวเท่านั้นที่เรียกว่าศรีศรี พระเจ้าพูดว่า: นี่เป็นช่วงเวลาเดียวกันกับเมื่อ 5000 ปีที่แล้ว เมื่อพ่อมาเพื่อยกระดับทุกคน ลูกเป็นหลานชายและหลานสาวของชีพบบาเช่นกัน ลูกของบราห์มา บราห์มา कुमार และกุมารี ลูกสามารถอธิบายสิ่งนี้กับผู้ที่อยู่ในตำแหน่งที่สูงได้ ลูกสามารถอธิบายสิ่งนี้ได้เป็นอย่างดีกับนักสังคมสงเคราะห์ด้วยเช่นกัน การเติบโตเกิดขึ้นจากงานรับใช้ ลูกควรรักษาความกล้าหาญ ลูกรู้ว่ามายานั้นไม่เล็กน้อยเลย เธอตอบตูลูกและหันไปหน้าของลูกออกไปเพื่อที่สติปัญญาของลูกจะกลับมาหยาดจากราม มีของเล่นอย่างหนึ่งที่หนึ่งนาทีสิดาเป็นของรามและนาที่ต่อมาเธอเป็นของราวัน บาบาพูดว่า: จงสร้างภาพของสัญลักษณ์ในรูปแบบต่างๆ ด้วยเช่นกัน วงศ์สกุลก็ควรจะแสดงให้เห็นที่ลูกไปสู่สกุลเทพ นักรบ พ่อค้า และศูทรได้อย่างไร จากสกุลศูทรเวลานี้ลูกได้เข้ามาในสกุลบราห์มิน นี่คือการที่วงจรของ 84 ชาติเกิดของบาร์ตหมุนไป ลูกสามารถอธิบายสิ่งนี้แก่ใครก็ตาม สิ่งนี้เรียกว่าราชาโยคะที่ง่ายดาย ลูกคือราชาโยคี และราชริชี ในขณะที่ผู้คนเหล่านั้นคือหัตตะโยคะริชี เวลาที่ลูกกำลังทำตามศรัทธาและกลับมาบริสุทธิ์ ในยุคทองและยุคเงินเป็นโลกที่ปราศจากกิเลสอย่างสมบูรณ์ มายาไม่ได้คงอยู่ที่นั่น เด็กๆที่นั่นจะเกิดในลักษณะใดก็ตามก็เป็นไปตามเจตนาของพวกเขา เหตุใดลูกจึงถามว่า: เด็กๆที่นั่นจะเกิดได้อย่างไร? ก่อนอื่นจงประกาศสิทธิ์ในมรดกของลูก ไม่ว่าขนบธรรมเนียมและประเพณีที่นั่นจะเป็นเช่นไร พวกเขาจะดำเนินต่อไป เหตุใดลูกจึงถามสิ่งนี้? ลูกต้องกลับมาปราศจากกิเลส และแล้วไม่ว่าที่นั่นจะมีขนบธรรมเนียมประเพณีใดพวกเขาก็จะดำเนินต่อไป ศรีกฤษณะถือกำเนิดโดยผ่านครรรค์ เขาเหล่านั้นเรียกได้ว่าปราศจากกิเลสอย่างสมบูรณ์ เขาเหล่านั้นสบายมากในพระราชวังของครรรค์ ที่นั่นดวงวิญญาณมีประสบการณ์ของการลงโทษมากมายในกรงขังของครรรค์และร่ำร้องในความทุกข์ระทม ดังนั้นลูกต้องอธิบายสิ่งต่างๆ เช่นนั้น จงทำงานรับใช้! ลูกต้องให้ความรู้แก่เพื่อนฝูง ญาติมิตร และเพื่อนบ้าน ฯลฯ ทั้งหมดของลูก เผาแต่ให้คำแนะนำของพ่อ พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดก่อตั้งสวรรค์ พ่อพูดว่า: จดจำพ่อและบาปของลูกจะถูกเผาไป ทำสัญญา: บาบา ฉันจะกลายเป็นผู้ช่วยของท่าน และประกาศสิทธิ์ในมรดกของความบริสุทธิ์ของฉันอย่างแน่นอน ทุกสิ่งขึ้นอยู่กับความเพียรพยายาม ทำตามแม่และพ่อ ลูกจำเป็นจะต้องถามอะไรหรือ? เป้าหมายและวัตถุประสงค์ของลูกคือราชาโยคะโยคะเพื่ออาณาจักร นี่ไม่ใช่ประชาธิปไตยที่จะกลายเป็นปวงประชา หากลูกกลายเป็นราชา ปวงประชาของลูกก็เป็นที่ต้องการด้วยเช่นกัน เคยมีอาณาจักรของราชาและราชินีในบาร์ตอยู่เสมอ แต่เวลานี้ไม่มีราชาหรือราชินีใดๆ พ่อกำลังก่อตั้งอาณาจักรของราชาและราชินีอีกครั้ง สิ่งนี้เรียกว่าหนทางครอบครัว พ่อผู้ชำระให้บริสุทธิ์ทั้งนี้และอธิบายแก่ลูก ท่านต้องได้รับการกล่าวว่าเป็นผู้ชำระให้บริสุทธิ์อย่างแน่นอน พ่อผู้ชำระให้บริสุทธิ์กำลังสอนราชาโยคะแก่เรา ดังนั้นท่านคือพ่อที่แท้จริงและครูที่แท้จริงและเป็นกูรูที่แท้จริง (ศักดิ์สิทธิ์) ก่อนอื่นท่านเป็นผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ค่ายกย่องของกูรูนั้นยิ่งใหญ่มากที่ไหนมีความขัดแย้งในบ้าน ก็มีคำกล่าวว่า: เนื่องมาจากความทุกข์และความขัดแย้ง แม้กระทั่งไหนดก็แห้งเหือด และแล้วผู้ที่สร้างอุปสรรคเหล่านั้นก็ถูกกล่าวโทษ ตามละครแล้วสติปัญญาของพวกเขาได้ถูกปิดล็อก พวกเขาจะไม่สามารถที่

จะพูดสิ่งใดได้ หากใครบางคนไปและประณามผู้อื่นเขาก็จะสำคัญ ผู้ที่ประณามสัตกูรเหล่านั้นไม่สามารถไปถึงจุดหมายปลายทางของพวกเขาได้ ผู้เดียวนั้นเป็นพ่อที่แท้จริง ครูที่แท้จริงและกูรูที่แท้จริง (สัตกูรู) พ่อพูดว่า: หากลูกได้ประณามพ่อ ลูกจะไม่สามารถประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูงส่ง การฝึกซ้อมสำหรับการทำลายล้างจะยังคงเกิดขึ้นต่อไปเรื่อยๆ ด้วยเช่นกันเพื่อให้ผู้คนจะสามารถตื่นขึ้นมา ลูกตื่นแล้ว แต่ผู้คนเหล่านั้นยังอยู่ในการนอนที่หลับลึก พวกเขาเขียนสิ่งที่เป็นการประณามในคัมภีร์ พวกเขาทำให้ชื่อของยุคทองหายไป ลูกควรจะหัวเราะและกระโดดด้วยความสุขภายใน อย่าได้บูดบึ้งซึ่งตึงกับแม่และพ่อ พายุจะมาแต่ลูกต้องไม่หย่าขาดจากพ่อ อย่าได้หันใบหน้าของลูกออกไปจากแม่และพ่อ มายามีความเข้มแข็งมาก ลูกๆ ไม่ควรจะบูดบึ้งซึ่งตึง เพียงแค่เฝ้าแต่ทำให้ทุกคนหัวเราะ ลูกได้รับลือตเตอร์รางวัลใหญ่จากพ่อ และดังนั้นให้อยู่อย่างสดชื่นแจ่มใสเสมอ ลูกต้องไม่เป็นสาเหตุแห่งความทุกข์แก่ใคร หากลูกเป็นต้นเหตุของความทุกข์ ลูกจะตายในความทุกข์ ให้มีเพียงเพชรพลอยเท่านั้นไม่ใช่ก้อนหินที่ออกจากปากของลูก หากก้อนหินออกมา สติปัญญาของลูกก็จะกลายเป็นหิน ยังไม่มีใครกลับมาสมบูรณ์ ลูกควรเพียรพยายามที่จะกลับมาสมบูรณ์ อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสต์กับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1 จงเป็นผู้ช่วยของพ่อและประกาศสิทธิในผลรางวัลจากพ่อ ลูกต้องประกาศชื่อเสียงเกียรติคุณของสัตกูร ลูกต้องไม่ประณามท่าน

2 อย่าให้มีความขัดแย้งกันระหว่างลูก ขอให้เพียงเพชรพลอยเท่านั้นและไม่ใช่ก้อนหินที่ออกจากปากของลูกอยู่เสมอ ลูกต้องไม่บูดบึ้งซึ่งตึง แต่ทำให้ทุกคนหัวเราะ

พร: ขอให้ลูกกลายเป็นนายผู้ทรงอำนาจ และทำให้บรรยากาศมีพลังด้วยสภาพของลูกที่เป็นอิสระจากอุปสรรคต่างๆ งานรับใช้ของลูกคือก่อนอื่นใดทำให้ตนเองเป็นอิสระจากอุปสรรคและแล้วทำให้ผู้อื่นเป็นเช่นเดียวกัน ถ้าลูกตัวลูกเองมีอุปสรรคต่างๆ ลูกจะไม่สามารถเป็นอิสระจากอุปสรรคในเวลาสุดท้ายได้ ดังนั้นจงทำให้สภาพของลูกเป็นอิสระจากอุปสรรคเวลาที่ยาวนาน ให้พลังที่ลูกได้รับมาแล้วจากพ่อแก้ดวงวิญญาณที่อ่อนแอและทำให้พวกเขามีพลัง มีประสบการณ์สภาพของการเป็นนายผู้ทรงอำนาจ และบรรยากาศก็จะกลับมามีพลัง

คติพจน์: ความสูงศักดิ์จะปรากฏให้เห็นในทุกการกระทำ ของผู้ที่เป็นลูกๆ ที่สูงศักดิ์ของพ่อที่สูงศักดิ์

*** โอม ขานติ ***

ความปรารถนาของบัพดาตา คือ ในปีใดอะม่อนลูบี่จึงเฉลิมฉลองอย่างเป็นทางการเป็นอิสระจากความผูกพันยึดมั่น

วันนี้ บัพดาตามาพบกับลูกๆ ที่รักและให้ความร่วมมือของพ่อ ผู้ที่มีภารกิจระลึกถึงพ่อในหัวใจของพวกเขา พ่อมีความรักลูกเป็นอย่างมากเท่ากับที่ลูกมีความรักต่อพ่อ พ่อให้ความรักมากมายแก่ลูกทุกคนอย่างเท่าเทียมกัน แต่ลูกๆ ก็ซึมซับความรักนั้นตามความสามารถของตัวเอง ด้วยเหตุนี้พ่อจึงต้องพูดว่า “รักและระลึกถึงตามลำดับกันไป” อย่างไรก็ตามในเวลาอมฤต พ่อให้ความรักอันดับหนึ่งจากหัวใจของพ่อแก่ลูกๆ ทุกคน เหตุนี้เองช่วงเวลาพิเศษในเวลาอมฤตจึงเป็นไปสำหรับลูกโดยเฉพาะ เพราะเวลาอมฤตคือช่วงเวลาเริ่มต้นของทั้งวัน ลูกๆ เหล่านี้ที่หัวใจซึมซับความรักจากพ่อในตอนต้นของวันจะไม่ถูกดึงดูดด้วยความรักอื่นใด เพราะหัวใจของเขาเต็มไปด้วยความรักของพระเจ้า ถ้าตามสภาพของลูก ลูกไม่ได้เติมหัวใจของลูกด้วยความรักอย่างสมบูรณ์ ถ้าหัวใจของลูกว่างเปล่าแม้กระทั่งเพียงเล็กน้อย ถ้าลูกได้ซึมซับความรักเพียงเล็กน้อยแล้ว เนื่องจากยังมีพื้นที่ว่างบางส่วนในหัวใจของลูก ลูกจึงถูกดึงดูดด้วยความรักหลายรูปแบบจากมายา ทั้งในรูปของบุคคลอื่นหรือในรูปของสิ่งอำนวยความสะดวกทางวัตถุ มายาดึงดูดลูกด้วยความรักในทั้งสองรูปแบบ

ลูกๆ หลายคนถามบัพดาตาว่า: ทำไมมายายังมาหาพวกเราอีก? เมื่อลูกกลายเป็นนายผู้ทรงอำนาจ ก็ไม่ควรมีคำถามเกี่ยวกับมายาที่จะมาหาลูก อย่างไรก็ตาม เหตุผลสำหรับสิ่งนี้ก็อยู่ในเวลาอมฤตในช่วงเวลาเริ่มต้น หัวใจของลูกไม่ได้ซึมซับความรักของพระเจ้าอย่างเต็มที่ หากมีบางสิ่งที่เติมเพียงครึ่งเดียวและยังมีที่ว่างในนั้น ย่อมมีการขึ้นลงอย่างแน่นอน ลูกตื่นขึ้นมาในเวลาอมฤต ลูกนั่งเพื่อการจดจำระลึกถึง ลูกมีเป้าหมายนั้น และลูกแม้กระทั่งพูดว่าลูกเป็นของพ่อผู้เดียวไม่มีใครอื่น ลูกพูดสิ่งนี้ด้วยหัวใจหรือด้วยปากของลูก? แล้วอะไรคือสาเหตุที่ทำให้หัวใจของลูกถูกดึงดูดไปที่อื่น? ความรักของลูกต้องถูกดึงไปหาบุคคลอื่นหรือทรัพย์สินบางอย่างแน่นอน ด้วยเหตุนี้มายาจึงดึงดูดลูกไว้ หัวใจของลูกไม่ได้เติมเปี่ยมไปด้วยความรักของพระเจ้าอย่างสมบูรณ์ ลองคิดดูสิ: ถ้าหากมีใครให้เพชรแก่ลูกในมือข้างหนึ่ง และให้ลูกบอลดินเหนียวในมืออีกข้างหนึ่ง สิ่งไหนที่จะดึงดูดลูก? ลูกจะถูกดึงดูดไปที่เพชร ไม่ใช่ดินเหนียว เป็นการดีที่จะเล่นกับดินเหนียวไหม? ดังนั้นความคิดที่ไร้ประโยชน์คืออะไร? มันคือเพชรหรือดินเหนียว? ลูกเล่นกับดินเหนียวเพราะลูกได้พัฒนานิสัยนั้น คนอื่นเป็นอะไร? พวกเขาทำด้วยดินเหนียวด้วยเช่นกันใช่ไหม? ดินหลอมรวมกับดินซึ่งอาจจะดูสวยงาม บางทีอาจเป็นเพราะใบหน้าของพวกเขา คุณสมบัติพิเศษของพวกเขาหรือคุณธรรมของพวกเขา และดังนั้นลูกจึงพูดว่า: “ฉันไม่มีความผูกพันยึดมั่นอื่นใด ฉันไม่มีความรักอะไรเช่นนั้น แต่คุณธรรมนี้ของผู้นั้นดีมาก” ดังนั้น ลูกจึงได้รับอิทธิพลจากคุณธรรมของพวกเขาที่ละน้อย หรือลูกพูดว่าคนๆ นั้นมีคุณสมบัติพิเศษมากมายสำหรับการทำงานรับใช้และดังนั้นเนื่องจากคุณสมบัติพิเศษของงานรับใช้นั้น ลูกจึงมีความรักต่อผู้หนึ่งเล็กน้อย ลูกอาจจะไม่ได้กล่าวออกมาเป็นคำพูด แต่เมื่อลูกมีความคิดนี้อยู่เสมอเกี่ยวกับบุคคลใดหรือต่อสิ่งอำนวยความสะดวกทางวัตถุใดๆ ที่ลูกรู้สึก: “ถ้าบุคคลนี้หรือสิ่งนี้อยู่ที่นี้ก็จะเป็นการดีมาก” นี่ก็เป็นการดึงดูดด้วยเช่นกัน ใครคือผู้ประทานคุณสมบัติพิเศษในการทำงานรับใช้ของบุคคลนั้น? บุคคลนั้นหรือพ่อที่ให้คุณสมบัติพิเศษนั้น? ใครให้สิ่งนั้น? มันโอเคที่จะพูดว่าบุคคลนั้นดีมาก แต่ในเวลาที่คุณเห็นคุณสมบัติพิเศษใด คุณธรรมใด หรืองานรับใช้ใดของพวกเขา จงอย่าลืมผู้ประทาน บุคคลเหล่านั้นเป็นผู้รับเช่นกันไม่ใช่ผู้ให้ หากไม่ได้มาเป็นของพ่อ พวกเขาจะสามารถพัฒนาคุณธรรมหรือคุณสมบัติพิเศษสำหรับงานรับใช้นั้นขึ้นมาได้หรือไม่? พวกเขาสามารถพัฒนาได้ไหม? หรือว่าพวกเขานำคุณสมบัติพิเศษนั้นมากับตัวเขาเองจากหนทางของความไม่รู้? คุณสมบัติพิเศษในการทำงานรับใช้ของพระเจ้าไม่สามารถอยู่บนหนทางของความไม่รู้ บนหนทางของความไม่รู้พวกเขาอาจมีคุณสมบัติพิเศษหรือคุณธรรม แต่หลังจากเข้ามาในความรู้นี้ หากพวกเขาไม่เติมเต็มคุณธรรมหรือคุณสมบัติพิเศษนั้นด้วยความรู้แล้ว คุณสมบัติพิเศษนั้นหรือคุณธรรมนั้นก็ไม่สามารถทำงานรับใช้ได้มากเท่ากับบนหนทางของความไม่รู้ แม้แต่คุณธรรมตามธรรมชาติก็ยังคงเติมเต็มด้วยความรู้ แล้วใครคือผู้ที่เติมเต็มคุณสมบัติพิเศษหรือคุณธรรมนั้นด้วยความรู้? พ่อ แล้วของขวัญได้มาจากใคร? ใครคือผู้ประทาน? ดังนั้นลูกชอบผู้ที่รับหรือชอบผู้ประทาน? แล้วเหตุใดลูกจึงวิ่งไล่ตามผู้ที่เพียงแต่รับเท่านั้น?

ลูกพูดอย่างอ่อนหวานมากกับพ่อหรือดาดี และลูกพูดว่า “ดาดี ฉันไม่มีความผูกพันยึดมั่นใดๆ เลย ไม่มีเลย แต่เพราะงานรับใช้นี้จึงมีบ้างเพียงเล็กน้อย” ลูกพูดว่าลูกมีความผูกพันยึดมั่นเล็กน้อยเท่านั้นและให้เหตุผลกับตัวเองด้วยวิธีนี้ อย่างไรก็ตาม ไม่ว่าความผูกพันยึดมั่นนั้นจะมีต่อคุณธรรมหรือต่องานรับใช้ของพวกเขาก็ตาม หากไม่ใช้วันนี้ก็อาจเป็น

พรุ่งนี้ ที่ความผูกพันยึดมั่นนั้นจะนำไปสู่ที่ใด? ลูกบางคนถูกดึงกลับเข้าไปสู่โลกเก่าด้วยความผูกพันยึดมั่นของเขา แต่ลูกส่วนใหญ่ไม่ได้กลับไปสู่โลกเก่ามากนัก มีเพียงไม่กี่คนที่กลับไปเท่านั้น สำหรับลูกส่วนใหญ่ความผูกพันยึดมั่นนำไปสู่ความไม่ระมัดระวังในความพยายามของลูก แล้วลูกคิดว่า: ถึงอย่างไรสิ่งนี้ก็เกิดขึ้นเล็กน้อยตลอดเวลาอยู่ดี แล้วลูกก็เริ่มให้เหตุผลกับตนเองตอบบาบา “บาบา ท่านไม่ได้อยู่ในรูปที่มีตัวตน แม้แต่บราห์มาบาบายังกลายเป็นอะแคว และท่านเป็นเพียงแค่จุด จุดแห่งแสง เรามีร่างกายที่ใหญ่โตเช่นนี้ในรูปที่มีตัวตนนี้ และเราต้องทำทุกสิ่งด้วยร่างกายของเรา เราต้องเคลื่อนไหวด้วยร่างกาย เราจึงมีตัวตน ในขณะที่ท่านนั้นละเอียดอ่อนและไม่มีตัวตน ดังนั้นเราจึงต้องการใครสักคนในรูปที่มีตัวตน เราอาจไม่ต้องการมากมายหลายคน แต่เราต้องการคนเดียว” ลูกไม่ต้องการแค่คนเดียวหรือ? ลูกต้องการหนึ่งคนหรือ? ผู้ที่นั่งข้างหลัง ลูกต้องการคนเดียวไหม? ขอให้ระวัง บัพาดาถามว่าลูกต้องการคนเดียวหรือไม่ ลูกไม่ต้องการใครเลยหรือ? (เราต้องการบาบาผู้เดียวเท่านั้น) แนนอนว่าลูกมีพ่อ แต่บางครั้งมีหลายสิ่งหลายอย่างเข้ามาในจิตใจของลูก และดังนั้นจิตใจของลูกจึงหนักหน่วง ลูกไม่สามารถมีโยคะได้จนกว่าลูกจะทำให้จิตใจของลูกเบาสบาย แล้วลูกจะอย่างไร? แม้แต่พ่อก็มีคำถาม: ลูกจะอย่างไรเมื่อจิตใจของลูกหนักหน่วงและลูกไม่สามารถมีโยคะได้? หมอจะพูดว่าอะไรถ้าลูกไม่สำรวจออกมา แต่ลูกรู้สึกคลื่นไส้? ถ้าท้องของลูกกลับมาหนักขึ้น ลูกควรสำรวจออกมาให้หมดหรือลูกควรจะเก็บไว้ในตัวลูก? หมอจะพูดว่าอย่างไร? ลูกควรสำรวจออกมาใช่ไหม? หมอก็เช่นกันพูดว่าลูกควรสำรวจออกมา อัจชะ

พวกเขาคือหมอของร่างกายและลูกทุกคนคือหมอของจิตใจ ดังนั้นหมอของร่างกายได้ให้คำตอบของเขาแล้ว เวลานี้หมอของจิตใจพูดว่า: หากมีความสับสนในจิตใจ ลูกควรจะสำรวจที่ไหน? ลูกจะสำรวจต่อหน้าบาบาหรือไม่? (ไปสำรวจในห้องบาบา) ไปสำรวจในห้องบาบา! ลองคิดดู ลูกจะสำรวจเบื้องหน้าพ่อหรือไม่? ถ้าไม่แล้วลูกจะไปสำรวจที่ไหน? บอกบาบาถึงสถานที่ที่ลูกสามารถสำรวจได้ บัพาดาอยู่เคียงข้างลูกและรู้สึกละอายใจว่าในเวลานั้นลูกต้องการใครบางคนอย่างแนนอน (บอกบาบา) ลูกจะอย่างไรถ้าพ่อไม่ฟังลูก? ลูกหลายคนพร่ำบ่นว่าพวกเขาบอกบาบาเกี่ยวกับบางสิ่ง แต่บาบาไม่ฟังและไม่ตอบพวกเขาเลย ถ้าอย่างนั้นแล้วลูกจะอย่างไร? อันที่จริงแล้ว ถ้าหัวใจของลูกเต็มไปด้วยความรักของพระเจ้า พลังของพระเจ้า และความรู้ของพระเจ้าแล้ว หากไม่มีที่ว่างแม้เพียงเล็กน้อย ก็ไม่สามารถมีความผูกพันยึดมั่นหรือความรักต่อผู้ใดได้

ลูกหลายคนพูดว่า: “เราไม่ได้มีความผูกพันยึดมั่นใดๆ แต่เราชอบพวกเขา” แล้วลูกจะเรียกสิ่งนั้นว่าอะไร? ลูกไม่มีความผูกพันยึดมั่น แต่ลูกชอบพวกเขา”? แล้วนั่นคืออะไร? ลูกควรจะได้รับอิสระมากพอที่จะชอบพวกเขาโดยไม่ต้องมีความผูกพันยึดมั่นหรือไม่? ลูกสามารถนั่งกับพวกเขา พูดคุยกับพวกเขา และทำให้พวกเขาทำงานรับใช้ ลูกสนุกกับทั้งหมดนั้น ลูกควรได้รับอิสรภาพนั้นหรือไม่? ลูกผู้ที่คิดว่าลูกควรได้รับอนุญาตให้มีอิสระบ้างเล็กน้อย เพราะลูกยังไม่สมบูรณ์พร้อมและยังคงเพียรพยายาม ที่ลูกควรได้รับอิสระเล็กน้อย ยกมือขึ้น! ลูกจะไม่ยกมือขึ้นตอนนี้เพราะลูกจะเขินอาย แต่ถ้าลูกรู้สึกว่าการควรได้รับอิสระเล็กน้อย ลูกสามารถเขียนจดหมายและมอบจดหมายนั้นให้กับดาดีเป็นการส่วนตัวได้ อย่าพูดว่าลูกต้องการที่จะพูดกับดาดีเป็นเวลาห้านาที เพราะต้องใช้เวลาสำหรับสิ่งนั้น เพียงแค่เขียนลงบนกระดาษ และบัพาดาจะจัดชุมนุมของบุคคลเหล่านั้น (ผู้เขียนจดหมาย) นั่นจะเป็นการดีกว่า อัจชะ ลูกทุกคนกำลังพูดว่า “ไม่” และสิ่งนี้กำลังถูกบันทึกในวิดีโอ เทปวิดีโอที่กำลังบันทึกที่ลูกพูดคำว่า “ไม่” นั้นจะส่งไปให้ลูก แล้วทำไมลูกถึงทำอีก? บาบาจะต้องส่งไปให้ลูกหรือไม่? หรือลูกจะรักษาตนเองให้ปลอดภัยไหม? ลูกแน่ใจไหม? หรือลูกไม่แน่ใจเล็กน้อย และแน่ใจเล็กน้อย?

ก่อนหน้านี้ลูกได้รับการบอกว่าเป็นคือฤดูกาลที่จะเริ่มโดอะมอนจูบิลี (การฉลองครบรอบ 60 ปี) ดังนั้นลูกจึงสร้างโปรแกรมของการประชุม การบรรยาย และเมলামมากมายสำหรับฤดูกาลนี้ อย่างไรก็ตาม บัพาดาปรารภว่าที่จะจัดโปรแกรมพิเศษรายการหนึ่งสำหรับโดอะมอนจูบิลีนี้ แล้วลูกทั้งหมดพร้อมหรือยัง?

บัพาดาปรารภว่าลูกคนไหนก็ตามที่ท่านเห็นในโดอะมอนจูบิลี ไม่ว่าจะเป็นลูกอายุสองปีหรือ 60 ปี หรือแม้กระทั่งสองเดือน ไม่ว่าจะเป็นครูหรือนักเรียน ไม่ว่าจะเป็นอุทิศตนหรืออาศัยอยู่ที่บ้าน ลูกทุกคนต้องเป็นอิสระจากความผูกพันยึดมั่น ลูกทุกคนร่วมกับพ่อมีความรับผิดชอบในการชำระล้างวัตถุธาตุให้บริสุทธิ์ด้วยความบริสุทธิ์ของลูกในปีโดอะมอนจูบิลี นี่คือการคิดของลูกหรือการคิดของพ่อผู้เดียวที่ต้องทำสิ่งนี้ทั้งหมด? ลูกเป็นมิตรร่วมทางของพ่อหรือไม่? มือของลูกยังเลเล็กน้อยในสิ่งนี้และลูกกลับมาตลาดด้วยวิธีนี้ อย่าทำอย่างนี้! บัพาดาต้องการให้ลูกทุกคนในโลกกลับมาเป็นอิสระจากความผูกพันยึดมั่นต่อสิ่งอำนวยความสะดวกและต่อสิ่งมีชีวิตอื่นๆ ลูกต้องไม่มีความผูกพันยึดมั่นต่อสิ่งอำนวยความสะดวกใดๆ เช่นกัน การใช้สิ่งอำนวยความสะดวกเหล่านั้นเป็นเรื่องหนึ่ง แต่การมีความผูกพันยึดมั่นนั้นก็เป็นอีกเรื่องหนึ่ง

ดังนั้นบรรพตาดต้องการให้ลูกเฉลิมฉลองในปีหน้าอย่างเป็นทางการเป็นปีที่ เป็นอิสระจากความผูกพันยึดมั่น ท่านต้องการที่จะดำเนินงานนี้ ลูกจะเป็นมิตรร่วมทางของท่านในการดำเนินงานนี้หรือไม่? ลูกจะไม่พูดในภายหลังว่าสิ่งนี้ได้เกิดขึ้นใช่ไหม? ไม่ว่าเหตุผลจะเป็นอย่างไรก็ตาม ถ้าแม้ว่าเทือกเขาหิมาลัยจะถล่มลงมา ลูกจะเคลื่อนออกไปจากฝั่งของเทือกเขาหิมาลัยที่ถล่มลงมาหรือไม่? แล้วลูกมีความกล้าหาญมากถึงเพียงนี้หรือไม่? ครุควรพูดก่อน นักเรียนรู้สึกมีความสุขเพราะบรรพตาดกำลังพูดบางสิ่งกับครูของพวกเขา ครูเป็นมิตรร่วมทางที่ให้ความร่วมมือเสมอ เมื่อลูกก้าวหน้าไปในโลกปัจจุบัน รากฐานของความบริสุทธิ์ของดวงวิญญาณทั้งหลายเหล่านั้นที่เรียกตนเองว่าดวงวิญญาณที่เคร่งทางศาสนา ดวงวิญญาณที่ยิ่งใหญ่ จะสั่นคลอนอย่างมาก จะเป็นเวลาเช่นนั้นด้วยเช่นกัน ในตอนเริ่มต้นเมื่อบราห์มาบาบากลายเป็นเครื่องมือท่านก็ได้รับการดูหมิ่น ทำไมท่านถึงถูกดูหมิ่น? นั่นก็เป็นเพราะความบริสุทธิ์ มิฉะนั้นในชีวิตก่อนหน้านี้ของบราห์มาไม่มีใครเลยแม้แต่ผู้ ที่อาวโธจะมีความกล้าหาญที่จะเข้ามาช่วยเหลือเขา นั่นคือบุคลิกภาพของเขาเป็นเช่นนั้น อย่างไรก็ตาม เนื่องจากความบริสุทธิ์ เขาจึงต้องถูกดูหมิ่น ความใหม่ของความรู้ของพระเจ้านี้คือความบริสุทธิ์ ลูกพูดด้วยความซาบซึ้งอย่างมากว่า แม้ ว่าสำคัญอยู่กับไฟ ก็ไม่อาจติดไฟได้ ลูกยืนคำท้าทายนี้ ผู้ที่เป็นคู่ยมือขึ้น! ดังนั้นลูกทั้งหมดที่เป็นคู่กำลังยืนคำท้าทายนี้หรือไม่ หรือจะมีไฟเล็กน้อยแล้วลูกจะดับมัน? ลูกกำลังท้าทายโลกใช่ไหม? ลูกบอกทั้งโลกในการบรรยายของลูกว่า ถ้าปราศจากความบริสุทธิ์แล้ว คนหนึ่งจะไม่สามารถกลายเป็นดวงวิญญาณโยคีหรือญาณิได้ นี่คือการท้าทายของลูกใช่ไหม? ผู้ที่เป็นคู่ที่รู้สึกว่าเขาสามารถยืนคำท้าทายในลักษณะนี้ได้ ยกมือขึ้น! นี่เป็นสิ่งที่ดี มีมิตรมากมายในกลุ่มเดียว แล้วลูกจะทำอะไรในปีไดอะมอนจูบิลี? เป็นอิสระจากความผูกพันยึดมั่น ลูกมีปีที่กลับมาเป็นอิสระจากความโกรธแล้ว บรรพตาดเห็นว่าลูกหลายคนที่มีความโกรธเล็กน้อย อย่างไรก็ตามครั้งนี้ ท่านยอมให้ลูกออกมาจากสิ่งนั้นเล็กน้อย ถึงลูกทุกคนที่ให้ความใส่ใจ ไม่ว่าจากแผ่นดินนี้หรือจากต่างแดน บรรพตาดขอแสดงความยินดีมากกว่าหลายล้านเท่ากับผู้ที่มีประสบการณ์ ในชีวิตของพวกเขาที่เป็นอิสระจากความโกรธโดยสิ้นเชิง โทษทัณฑ์ของสติปัญญาของผู้ที่มาจากแผ่นดินนี้และผู้ ที่มาจากต่างแดนเชื่อมต่อกับมรณภูมิ ลูกทั้งหมดมีการเชื่อมต่อกับมรณภูมิ และลูกผู้ที่มีความคิดที่มุ่งมั่นนี้จะต้องมีประสบการณ์ของการได้รับความช่วยเหลือเป็นพิเศษจากบรรพตาด เวลานี้อย่าได้คิดว่า เพราะลูกได้จบสิ้นการเป็นอิสระจากความโกรธเป็นเวลาหนึ่งปีแล้ว และตอนนี้ลูกเป็นอิสระ ไม่เลย! เมื่อลูกมีประสบการณ์ว่าตนเองเป็นอิสระจากความผูกพันยึดมั่นอย่างสมบูรณ์แล้วลูกก็จะกลับมาเป็นอิสระจากความโกรธโดยอัตโนมัติ เพราะเหตุใด? ทำไมลูกถึงมีความโกรธ? ถ้าลูกไม่สามารถทำตามความปรารถนาที่ลูกมี หรือลูกไม่สามารถได้ในสิ่งที่ต้องการ ลูกก็จะโกรธ สาเหตุของความโกรธคือเมื่อใดก็ตามที่ความคิดของลูก – ไม่ว่ามันจะถูกหรือผิด – ไม่ได้ได้รับการเติมเต็ม ลูกก็จะโกรธ ตัวอย่างเช่น ลูกอาจต้องการที่จะมีบทบาทหรือมีส่วนร่วมในการประชุมหรือการดำเนินงานต่างๆที่กำลังเกิดขึ้น และลูกรู้สึก “อย่างไรก็ตาม แล้วเมื่อไหร่ฉันจะมีโอกาสที่จะได้ทำสิ่งนี้อีก?” ลูกมีความปรารถนาและลูกแม้กระทั่งให้สัญญาณสำหรับสิ่งนั้น แต่ถ้าลูกไม่ได้รับโอกาสนั้น ลูกจะรู้สึกขุ่นเคืองไม่พอใจหรือไม่? โอเค ลูกอาจไม่มีความโกรธเคืองในรูปที่หยาบไต่กับใคร แต่ลูกจะไม่มีความคิดที่ไร้ประโยชน์กับใครก็ตามที่ปฏิเสธลูกหรือไม่? ดังนั้นนั่นจึงไม่ใช่ความบริสุทธิ์ ลูกได้รับอนุญาตให้เสนอตนเองและให้ความคิดเห็นของลูก แต่เมื่อได้เสนอความคิดเห็นของลูกแล้ว อย่าได้เปลี่ยนความคิดเห็นเหล่านั้นไปเป็นความต้องการของตนเอง เมื่อความคิดของลูกอยู่ในรูปของความปรารถนา ลูกจึงกลับมาขุ่นเคืองไม่พอใจ หรือลูกยังแสดงความโกรธด้วยคำพูดของลูก หรือแม้กระทั่งใช้มือหรือเท้าของลูก: นั่นคือความโกรธในรูปที่หยาบมาก อย่างไรก็ตามให้ความคิดเห็นของลูกโดยไม่มีความแรงใจที่เห็นแก่ตัว อย่าได้มีความแรงใจที่เห็นแก่ตัวใดๆ และคิดว่า เพราะลูกได้พูดถึงสิ่งนั้น มันควรจะเกิดขึ้น อย่าได้คิดในลักษณะนั้น ลูกอาจเสนอบางสิ่ง ซึ่งไม่ผิด แต่อย่าได้เข้าไปในคำว่า “ทำไม?” หรือ “อะไร?” ฯลฯ มิฉะนั้นเพื่อนของความอิจฉาริษยาและความเกลียดชังทั้งหมดของมันก็จะตามมาด้วย ดังนั้นถ้าลูกได้ทำให้ระเบียบวินัยของความบริสุทธิ์มั่นคงแล้ว ถ้าลูกกลับมาเป็นอิสระจากความผูกพันยึดมั่นแล้ว ลูกก็จะไม่มีความผูกพันยึดมั่นใดๆเกี่ยวกับสิ่งที่จะเกิดขึ้น อย่าให้เป็นเช่นนั้นที่ “สิ่งนี้ควรเกิดขึ้น” ถ้าลูกเสนอบางสิ่งโดยที่ไม่มีแรงใจที่เห็นแก่ตัว สิ่งนั้นจะไปถึงผู้อื่นอย่างรวดเร็ว หากลูกเสนอบางสิ่งด้วยแรงใจที่เห็นแก่ตัวหรือด้วยความอิจฉาริษยา นั่นก็จะยิ่งสร้างความโกรธมากขึ้นไปอีก ผู้เป็นครูจะทำอย่างไร? เป็นอิสระจากความผูกพันยึดมั่นหนึ่งร้อยเปอร์เซ็นต์! พูดซิ! ใช่หรือไม่? ลูกต่างชาติพูดฮาจิ!

ลูกต้องไม่เฉลิมฉลองไดอะมอนจูบิลีแบบนั้น ลูกต้องแสดงให้เห็นความใหม่ในไดอะมอนจูบิลี เพื่อให้รัฐบาลได้เปิดตาและประหลาดใจว่า "นี่คืออะไร" พวกเขาไม่ควรพูดว่า "ไม่" กับสิ่งใด พวกเขาควรออฟเฟอร์ตัวเองแทน คงจะเหมือนกับเมื่อมหาเมฆทเลศวาร์มาที่นี้ เขาออฟเฟอร์อะไร? ที่ว่าบราห์มากุมารและกุมารีควรบริหารหรือดูแลอาศรมของเขา เขาขอสิ่งนี้ใช่ไหม? ดังนั้นทุกแผนกของพวกเขาควรเสนอให้มิเพียงลูกเท่านั้นที่ดูแลแผนกของพวกเขา การสามารถทำให้สิ่งนี้เป็นจริงได้ในทางปฏิบัติคือไดอะมอนจูบิลี อย่างไรก็ตามลูกจดจำคำสัญญาแรกของลูกได้หรือไม่? ลูกปรารถนาที่จะกลายเป็น

อะไร? (เป็นอิสระจากความผูกพันยึดมั่น) แล้วเมื่อนั้น ทั้งหมดนี้สามารถเกิดขึ้นได้ ถ้าลูดยังคงดีลูกของลูกอยู่ต่อไป แล้วลูกของลูกจะกลายเป็นคนดีได้อย่างไร? หากลูดยังคงอ่อนแอในบรรดาพวกลูกเองต่อไป มหาตมะจะก้มลงแทบเท้าลูกได้อย่างไร? ยิ่งลูกทำให้เสาหลักแห่งความบริสุทธิ์แข็งแกร่งมากเท่าไร เสาหลักนี้ก็จะยิ่งทำงานเหมือนประภาคารแห่งแสงมากเท่านั้น อัจชะ

ถึงดวงวิญญาณที่สูงส่งที่จากหายไปนานและเวลานี้ได้พานพบจากทุกทิศทุกทางที่หลอมรวมอยู่ในหัวใจของพ่อ ถึงผู้ที่อุทิศความปรารถนาทุกอย่างของตนเองและของผู้อื่นโดยการเชื่อฟังทุกคำสั่งของพ่ออยู่เสมอ ถึงผู้ที่ทำให้เสาหลักแห่งความบริสุทธิ์ของพวกเขาแข็งแกร่งอยู่เสมอ ถึงดวงวิญญาณพิเศษผู้กระจายแสงแห่งความบริสุทธิ์ด้วยการเป็นประภาคารแห่งแสง ถึงผู้ที่ทำให้ตนเองเป็นอิสระจากความผูกพันยึดมั่น และด้วยเหตุนี้จึงเข้ามาใกล้ชิดพ่อ และถึงผู้ที่อยู่อย่างใกล้ชิดพ่อ ถึงลูกๆเช่นนั้น ด้วยความรัก ความระลึกถึง และนมัสเต จากบัปดาดา

ถึงลูกๆที่อยู่ต่างแดนในทุกหนแห่ง ถึงลูกๆทุกคนในทุกหนทุกแห่ง ด้วยความรักและความระลึกถึงเป็นพิเศษจากบัปดาดา เพราะลูกทุกคนส่งจดหมายแห่งความรักและความระลึกถึงอยู่เสมอ ความระลึกถึงเป็นพิเศษต่อผู้ที่ส่งจดหมาย และความรักและความระลึกถึงเป็นพิเศษต่อผู้ที่ส่งความรักและความระลึกถึงจากหัวใจของพวกเขา

พร: พร: ขอให้ลูกเป็นเพชรพลอยแห่งชัยชนะที่สติปัญญา มีศรัทธาและด้วยเหตุนี้จึงอยู่อย่างไม่สั่นคลอนแม้กระทั่งท่ามกลางความปั่นป่วนใดๆ
ศรัทธาและชัยชนะเป็นมิตรที่มั่นคงของกันและกัน ที่ใดมีศรัทธา ที่นั่นมีชัยชนะอย่างแน่นอน เพราะลูกมีศรัทธาว่าพ่อคือผู้ทรงพลังอำนาจและลูกเป็นนายผู้ทรงอำนาจ ดังนั้นชัยชนะจะไปที่ไหนได้? ผู้ที่สติปัญญา มีศรัทธาเช่นนี้จะไม่มีวันพ่ายแพ้ เมื่อรากฐานแห่งศรัทธาแข็งแกร่ง ไม่มีพายุใดมาทำให้สั่นคลอนได้ การไม่สั่นคลอนแม้กระทั่งท่ามกลางความปั่นป่วนเรียกว่าเป็นเพชรพลอยแห่งชัยชนะที่สติปัญญา มีศรัทธา
อย่างไรก็ตาม ไม่ใช่แค่ศรัทธาในพ่อ แต่ให้มีศรัทธาในตนเองและในละครด้วย

คติพจน์: นกที่โฉบบินคือผู้ที่อยู่อย่าง เป็นอิสระจากความสัมพันธ์ทางร่างกายและเพียรพยายามที่จะกลายเป็นเทวดา
นางฟ้า

*** โอม ขานติ ***

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน กลายเป็นผู้มีชัยชนะด้วยการมีศรัทธาในสติปัญญา เพียงบนพื้นฐานของศรัทธาของลูก เท่านั้นที่ลูกกลับมามีค่าควรแก่อาณาจักรแห่งสวรรค์ ศรัทธาแรกที่ลูกจำเป็นต้องมีก็คือพระเจ้ากลายเป็นครูและกำลังสอนลูกอยู่
- คำถาม:** ถึงแม้ว่าพ่อคือผู้ทรงอำนาจ เหตุใดท่านจึงไม่สามารถทำทุกสิ่งด้วยการให้แรงบันดาลใจ?
- คำตอบ:** บาบาพูดว่า: พ่อคือมหาสมุทรแห่งความรู้ พ่อต้องมาเพื่อพูดความรู้ หากศาสตราจารย์นั่งอยู่ที่บ้านเขาจะสามารถสอนได้อย่างไร? พ่อต้องให้การศึกษาแก่ลูกๆ และทำให้ลูกมีค่า และให้มรดกแห่งสวรรค์แก่ลูก เหตุนี้เองพ่อจึงมาและรับการคำจูนของร่างกาย ลูกๆ ไม่ควรจะมีความสงสัยแม้แต่น้อยนิดที่สุดเกี่ยวกับสิ่งนี้
- เพลง:** ฝนแห่งความรู้เป็นไปสำหรับผู้ที่อยู่กับผู้เป็นที่รัก

โอม ซานติ พ่อถูกเรียกว่าผู้เป็นที่รัก พ่อจะไม่ประพรมน้ำฝนที่เป็นน้ำ นี่คือบางสิ่งที่จะต้องเข้าใจ เมื่อบางคนไม่เข้าใจสิ่งใดก็มีคำกล่าวว่า: เธอมีสติปัญญาเป็นหิน เวลานี้เจ้าแห่งความสูงส่งเป็นที่รู้จักอย่างดีมาก เจ้าแห่งความสูงส่งทำให้ลูกสูงส่ง ใครทำให้ลูกกลายเป็นหิน? ราวกับถูกเรียกว่าผู้ที่ทำให้ลูกเป็นหิน ลูกเป็นของชุมชนของราม จากการมีสติปัญญาเป็นหิน ลูกเฝ้าแต่กลายเป็นเจ้าแห่งความสูงส่งตามลำดับกันไป ราชา ราชินี ปวงประชาทั้งหมดกลายเป็นผู้ที่มีสติปัญญาที่สูงส่งได้อย่างไร? ต้องมีบางคนผู้ทำให้พวกเขากลายเป็นผู้ที่มีสติปัญญาที่สูงส่งอย่างแน่นอน อย่างไรก็ตามบางคนก็จะไปสู่สุริยวงศ์ บางคนไปสู่จันทร์ทราวส์ บางคนจะกลายเป็นสาวใช้และคนรับใช้และบางคนจะกลายเป็นปวงประชาที่มั่งคั่งทั้งหมดนั้นขึ้นอยู่กับความเพียรพยายามของลูก พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด ผู้ที่ถูกเรียกว่าเจ้าแห่งความสูงส่งอย่างแน่นอน ไม่มีมนุษย์ใดที่ถูกเรียกว่ามหาสมุทรแห่งความรู้ ค่ายกย่องนี้เป็นของพ่อที่ไม่มีตัวตนเท่านั้น ท่านคือมหาสมุทรแห่งความรู้ และดังนั้นท่านต้องการร่างกายที่จะพูดความรู้ได้อย่างแน่นอน ดวงวิญญาณต้องการร่างกายเพื่อที่จะทำการกระทำตามสันสการ์ที่ท่านนำมาอย่างแน่นอน พ่อคือพ่อสูงสุดที่ไม่มีตัวตน ดวงวิญญาณสูงสุด และท่านได้รับการยกย่องอย่างมาก พ่อของทุกคนนั้นไม่มีตัวตน ท่านเป็นดวงวิญญาณด้วย ดวงวิญญาณพูดผ่านอวัยวะเหล่านี้: เหล่านี้เป็นลูกๆ ของฉัน พ่อได้อธิบายแล้วว่ามนุษย์เลี้ยงอาหารพราหมณ์ พวกเขาเชิญดวงวิญญาณให้เข้ามาในพราหมณ์ และพวกเขาก็ถามคำถามดวงวิญญาณนั้น ถึงแม้ว่าพวกเขาไม่ถามคำถาม อย่างน้อยที่สุดพวกเขาก็เลี้ยงอาหารพราหมณ์ เมื่อสามีสองบางคนตาย ภรรยาหม้ายของเขาก็จะพูดว่า: ฉันต้องมาเลี้ยงอาหารดวงวิญญาณของสามีของฉันที่จากไปแล้ว อัจชะ สามีของลูกตายไปแล้ว ดังนั้นลูกกำลังจะเรียกใครให้มาเล่า? ดวงวิญญาณหรือร่างกาย? เป็นเรื่องของความเข้าใจที่ลูกเรียกดวงวิญญาณอย่างแน่นอน; ร่างกายนั้นไม่มีอีกต่อไป พวกเขาเลี้ยงอาหารพราหมณ์ นั่นคือดวงวิญญาณที่จากไปแล้ว เข้าไปในพราหมณ์และรับประทานอาหาร อะไรคือการพิสูจน์ว่าดวงวิญญาณของผู้ที่ตายไปแล้วได้มา? เขามาอย่างแน่นอน ดวงวิญญาณนั้นมาและพูด เมื่อลูกถามดวงวิญญาณนั้นว่าของบางอย่างวางอยู่ที่ไหน ดวงวิญญาณก็บอกลูก ดังนั้นเธอเชื่อว่าเธอกำลังเลี้ยงอาหารดวงวิญญาณของสามีของเธออย่างแน่นอนและเธอก็ก้มหน้าผาจรดเท้าสามีของเธอ เธอไม่ได้เห็นพราหมณ์ในเวลานั้น ราวกับว่าเธอได้เห็นชื่อและรูปของสามีของเธอและก้มหน้าผาจรดเท้าให้กับเขา รูปและนาม(ของสามี)นั้นถูกเผาทิ้งไปแล้ว แต่เธอยังคงจดจำร่างกายนั้น ดวงวิญญาณเข้าไปในพราหมณ์ สามารถรู้สึกได้ว่าอีกดวงวิญญาณหนึ่งได้เข้าไป ดวงวิญญาณได้มาและดังนั้นพวกเขาต้องมีศรัทธาที่แน่นอน เคยมีการอธิบายแก่ลูกๆ แล้วว่า พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดนั้นไม่มีตัวตน ท่านไม่มีร่างของท่านเอง ดังนั้นท่านจะสามารถให้มรดกได้อย่างไร? เหตุนี้เองท่านต้องรับการคำจูนของร่างกายอย่างแน่นอน ก่อนอื่นใดมีศรัทธาว่ามีพ่อสูงสุดคือดวงวิญญาณสูงสุดอย่างแน่นอน และท่านมาเพื่อจะให้มรดกผ่านผู้นี้ ท่านจะไม่ทำสิ่งนั้นผ่านแรงบันดาลใจ ท่านต้องมาและสอนลูก ท่านคือมหาสมุทรแห่งความรู้ ประเด็นเหล่านี้ต้องเป็นที่เข้าใจ ผู้ที่ไม่มีรางวัลแห่งอนาคตอันสูงส่งในโชคของพวกเขาจะไม่สามารถเข้าใจได้ ดวงวิญญาณนี้พูดว่า: ฉันไม่ใช่มหาสมุทรแห่งความรู้ พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดนั้นพูดว่า: พ่อคือมหาสมุทรแห่งความรู้ แต่พ่อผู้เดียวที่ไม่มีตัวตนจะสามารถนั่งอยู่เบื้องบนเหนือทุกสิ่งและสอนผ่านการให้แรงบันดาลใจได้อย่างไร? การศึกษาเล่าเรียนไม่มีวันเกิดขึ้นในวิธีนั้น หากศาสตราจารย์จะนั่งอยู่ที่บ้าน เขาจะสามารถสอนผ่านการให้แรงบันดาลใจหรือ? เขาต้องไปที่โรงเรียนอย่างแน่นอน พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดเองก็จะไม่สอนลูกขณะที่นั่งอยู่ที่บ้าน ไม่สามารถอธิบายรูปภาพผ่านการให้แรงบันดาลใจ ซิพบาบาให้มีการทำรูปภาพเหล่านี้ขึ้นมา และแล้วท่านเองได้มาและพูดว่า: พ่อได้ให้มีการทำภาพเหล่านี้ขึ้นมา ผู้นี้(บราห์มา)ไม่แม้กระทั่งรู้สิ่งนี้ พ่อได้ให้มีการทำภาพเหล่านั้นขึ้นโดยการ

ให้เทพนิมิตแก่ลูกๆ พ่อคือคารันการวันฮาร์ ก่อนอื่นใจพ่ออธิบาย: ฉันเป็นพ่อของดวงวิญญาณทั้งหลาย ไม่เช่นนั้นแล้ว ลูกๆ จะได้รับมรดกได้อย่างไร? มีวัดมากมายอย่างแน่นอน มีวัดให้กับดวงวิญญาณของผู้เดียวนั้นด้วยเช่นกัน ที่เหลือทั้งหมดเป็นวัดของผู้ที่มีชีวิต (ดวงวิญญาณที่มีร่างกาย) เพราะผู้มีชีวิตเข้ามาสู่การเกิดและการตาย ในขณะที่พระเจ้าไม่ได้ทำเช่นนั้น ดังนั้น ท่านจึงแสดงไว้ว่าเป็นผู้ที่ไม่มีตัวตนเท่านั้น พ่อพูดว่า: พ่อสอนราชาโยคะแก่ลูก บาบานี้เองก็พูดว่า: พ่อกำลังเรียนรู้ด้วย เวลานี้ไม่มีเรื่องของการแรงบันดาลใจหรือพลังในสิ่งนี้ หากใครบางคนพูดว่ามีพลังบางอย่าง เขาจะสามารถได้รับมรดกได้อย่างไร? พ่อฉันพูดว่า: พ่อสอนราชาโยคะแก่ลูก หากพระเจ้าพูด ท่านต้องเข้ามาในร่างกายอย่างแน่นอน ไม่ใช่ว่าผู้ที่มีพลังบางอย่างในตัวเขา ที่นี้เป็นเรื่องของการศึกษาเล่าเรียน นั่นคือพ่อของลูกและฉันต้องกลายเป็นครูของลูกด้วยเช่นกัน พ่อจะสามารถดูแลทุกคนได้อย่างไร? และแล้วพ่อก็จะต้องสอนทุกคนในวิธีการเดียวกัน อย่างไรก็ตาม อย่างไรก็ตาม การดำรงอยู่มีการก่อตั้งขึ้น บางคนต้องกลายเป็นสาวใช้และคนรับใช้ และผู้อื่นต้องกลายเป็นปวงประชา หากลูกคนใดต้องการถาม ลูกสามารถถามบาบาได้ว่าลูกกลายเป็นผู้ที่มีค่ามากเพียงไรและลูกจะกลายเป็นส่วนหนึ่งของสุริยวงศ์หรือจักรวาล หรือสาวใช้และคนรับใช้ ฉันจะประกาศสิทธิในสถานภาพใดหากฉันจะละร่างของฉันในเวลา? หากลูกมาและศึกษากับบาบา บาบาสามารถบอกสิ่งนั้นแก่ลูกตามวิธีการที่ลูกศึกษาเล่าเรียน นักเรียนในโรงเรียนจะถามครูของเขาใหม่: อาจารย์ที่เคารพ ฉันจะสอบผ่านด้วยคะแนนมากเพียงไร? อาจารย์ก็จะบอกลูกโดยประมาณ: เธอไม่ได้ศึกษาอย่างเต็มที่และดังนั้นเธอจะสามารถได้รับคะแนนมากอย่างไรกันเล่า? ลูกเองนั้นสามารถเข้าใจสำหรับลูกเองหากลูกไม่ได้ศึกษาอย่างเต็มที่อย่างแท้จริง หัวใจของแต่ละคนจะบอกตนเอง พ่อที่ไม่มีชีวิตจำกัดสามารถบอกลูกด้วยเช่นกัน กับบางคนบาบาจะพูดว่า: ลูกเป็นดอกไม้ที่ดีมาก ลูกสามารถเข้ามาสู่อันดับนี้ในลูกประจำแห่งชัยชนะ ตามเวลาปัจจุบัน สิ่งนี้เป็นเพราะขณะที่เคลื่อนไหวไปบางคนก็ล้มลงด้วยเช่นกัน ลูกๆ มากมายของบาบาก็คงไม่ได้อยู่ที่นี่ในวันนี้ก็ต่อไปเพราะพวกเขาไม่ได้ทำตามศรัทธาและเวลานี้ได้รับอิทธิพลของตัณหาและสำนึกที่เป็นร่าง บางคนก็ได้รับอิทธิพลของความละโมภหรือความผูกพันยึดมั่น มายาเป็นเช่นที่ว่ามันกระทั้งทำให้ลูกลึกลับ มายาทำให้ลูกทำทั้งหมดนั้น มีคำกล่าวว่า: ผู้ที่ขโมยเศษฟางก็สามารถขโมยหลายแสนด้วยเช่นกัน บางคนก็มีนิสัยที่เลวร้าย ผู้ที่มีนิสัยของตัณหาและก็จะวิ่งหนีไปจากที่นี่ พวกเขาจะไม่สามารถอยู่ที่นี่ได้ บางคนก็จะแหมะกระทั้งขโมยภายใต้อิทธิพลของความละโมภ มายาทำให้พวกเขาลึกลับ มายาเข้าสิงพวกเขา พวกเขาไม่ได้ปล่อยวางจากสำนึกที่เป็นร่างอันดับหนึ่ง บาบาพูดว่า: ให้มีศรัทธาว่าลูกคือดวงวิญญาณ ดวงวิญญาณนั้นเป็นอมตะและร่างกายนั้นต้องตาย กลับมามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ บางคนกลับมามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณในสองถึงสามเดือนและบางคนก็ไม่กลายเป็นเช่นนั้นในแม้กระทั่ง 25 ปี หลักสูตรเดี่ยวนี้ยาวมากและดำเนินไปเป็นเวลา 50-60 ปี หากลูกไม่รู้หลักสูตรของการศึกษาเล่าเรียนและครูผู้สอนลูก ลูกจะศึกษาเล่าเรียนอะไร? ด้วยการล่วงรู้จักบาบา นี้ ลูกสามารถรู้จักชีพบาบาด้วยเช่นกัน ผู้เดียวที่ลูกต้องเชื่อมโยงโยคะของสติปัญญาของลูกกับท่าน เราต้องกลายเป็นนายของโลกและไม่ใช้มนุษย์ที่ทำให้เราเป็นเช่นนั้น จนกว่าลูกมีศรัทธา ไม่เช่นนั้นลูกก็ไม่เข้าใจสิ่งใด แม้แต่ลูกบางคนผู้ที่เคยอยู่ที่นี่มาเป็นเวลา 20-25 ปีก็ไม่ได้มีศรัทธาที่สมบูรณ์ พวกเขาเฝ้าแต่ขึ้นลง หนึ่งนาที่พวกเขามีศรัทธาและนาที่ถัดไปพวกเขามีความสงสัย บาบาอธิบาย: ลูกพูดถึงพระเจ้าผู้เป็นพ่อและดังนั้นลูกๆ ดวงวิญญาณเป็นลูกๆ ของท่าน ท่านเป็นพ่อของลูก ทุกคนควรจะเขียนว่า: ใช้ ท่านคือพระเจ้าผู้เป็นพ่อเดียวเท่านั้นของเรา ลูกได้รับมรดกของอาณาจักรแห่งสวรรค์ของลูกจากพ่อแล้ว และดังนั้นท่านได้สอนราชาโยคะแก่ลูกอย่างแน่นอน เพียงพ่อเท่านั้นที่จะสอนราชา โยคะแก่ลูก จนกระทั่งใครบางคนมีศรัทธาที่มั่นคงในพ่อ ไม่เช่นนั้นลูกก็สามารถเข้าใจว่าผู้หนึ่งไม่ได้มีค่าควรแก่การไปสวรรค์ พวกเขาไม่รู้จักพ่อ ดังนั้นพวกเขาจะได้รับมรดกได้อย่างไร? พ่อมาเพื่อให้มรดกแต่บางคนก็ไม่ได้รับสิ่งนั้นเพราะไม่ได้อยู่ในโชคของเขา ผู้ที่มีศรัทธาในสติปัญญากลายเป็นผู้มีชัยชนะ ในขณะที่ผู้มีความสงสัยในสติปัญญาถูกนำไปสู่การทำลายล้าง ก่อนอื่นใจ รู้จักพ่อ พ่อที่ไม่มีตัวตนคือพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด ท่านมาและสอนลูก ลูกได้รับมรดกจากท่าน ท่านต้องสอนราชาโยคะแก่ลูก ไม่มีเรื่องของการแรงบันดาลใจในสิ่งนี้ เป็นไปไม่ได้ที่ครูจะสอนลูกจากบ้านของเขา บาบาพูดว่า: พ่อมา มีวัดที่สร้างให้แก่พ่อด้วยเช่นกัน ผู้เดียวที่ไม่มีตัวตนไม่สามารถทำอะไรตามลำพังและเหตุนี้เองท่านจึงต้องใช้ร่างกาย ไม่เช่นนั้นแล้วพ่อจะสอนความรู้ของวงจักรโลกที่พ่อมีแก่ลูกได้อย่างไร? พ่อต้องเข้ามาในร่างกายอย่างแน่นอน จำนวนของลูกๆ ก็เฝ้าแต่ขยายตัวขึ้น พวกเขาเฝ้าแต่ค้นหาผู้อื่นมา ต้นอ่อนของผู้เป็นของศาสนาเทพก็จะถูกเพาะหว่าน มีการเพาะหว่านต้นอ่อนของผู้ที่มาและกลายเป็นบราห์มิน พ่อของบราห์มินคือบราห์มา และพ่อของบราห์มาคือชีพบาบา ดังนั้นมีพ่อทางจิตและพ่อทางร่างกายด้วยเช่นกัน ลูกๆ คือลูกทางจิตของชีพบาบาและดวงวิญญาณบราห์มาก็เป็นลูกของชีพบาบาด้วยเช่นกัน และแล้วบราห์มาก็เป็นพ่อของบราห์มินทางร่างกายด้วยเช่นกัน ด้วยบราห์มาที่ทำให้บราห์มา กุมารและกุมารีนั้นปรากฏออกมา ลูกคือลูกๆ ของบราห์มาและเป็นหลานของชีพบาบา ลูกได้รับมรดกจากท่าน นี่คือนางสิ่งที่จะต้องเข้าใจด้วย หากลูกคนใดถามบาบาว่า: เขาจะประกาศสิทธิในสถานภาพใด บาบาก็จะบอกเขา บางคนก็นำคนใหม่มา อย่าได้ถามเลย! บางครั้ง ลูกธนูก็ยิงตรงเป้าเมื่อพวกเขามาพบเป็นครั้งแรก ลูกๆ บางคนเขียนจดหมายที่ดีมาก: บาบา ผู้หนึ่ง-ผู้นี้ถ่ายทอดสิ่งที่ดียิ่ง

มากที่ฉันนั้นมีศรัทธาที่มั่นคงว่าเวลานี้ท่านได้มาแล้ว ฉันจะประกาศสิทธิในมรดกที่สมบูรณ์จากท่านอย่างแน่นอน เมื่อลูก ๆ ผู้ที่ไม่เคยแม้กระทั่งพบบาบาเขียนจดหมายเช่นนั้นก็เป็นที่เข้าใจได้ว่าพวกเขาคือลูกๆ ที่จากหายไปนานและเวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง ผู้นั้นเป็นต้นอ่อนที่ดีและสามารถเข้าใจได้อย่างเร็ว เมื่อศูนย์ศรัทธาการเปิด ลูกๆ ใหม่ ๆ ที่นั่นก็เขียนจดหมาย: เวลานี้ มีแรงดึงดูดที่จะพบปะกับท่านแต่มีบ่วงพันธะเหล่านี้ พวกเขาแม้กระทั่งเขียนเหตุผลของพวกเขา เพียงผู้ที่เป็นของศาสนาเทพเท่านั้นจะมา เพียงผู้ที่กำลังจะมาสู่ดินแดนของศรัทธาเท่านั้นที่จะเข้าไปสู่ดินแดนของบราห์มา ไม่ใช่ดินแดนของบราห์ม (บราห์มบุรี) บางคนก็เขียน “บราห์มกุมารี” แต่สิ่งนั้นผิด บราห์มคือธาตุแสง จะมีกุมารีของธาตุแสงได้อย่างไร? ประชาบิดาบราห์มานั้นเป็นที่รู้จักดี พ่อของมนุษยชาติจะคงอยู่ที่นั่นใช่ไหม? ลูกๆ ของประชาบิดาบราห์มา บราห์มากุมารและกุมารีหมายถึงชาติของชีวา พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด ลูกได้รับพลังของชีพบบา ไม่ใช่จากดวงวิญญาณของผู้นี้ (บราห์มา) ดังนั้น ลูกต้องจดจำชีพบบา เป็นไปด้วยการทำสิ่งนี้ที่เราจะกลับมาบริสุทธิ์จากไม่บริสุทธิ์ เวลาทั้งหมดคือดวงวิญญาณบาป ทุกคนถือกำเนิดผ่านกิเลส บางคนก็เข้าใจสิ่งเหล่านี้อย่างรวดเร็วมาก ในขณะที่ผู้อื่นไม่เข้าใจสิ่งต่างๆ เหล่านี้เลย ความรู้ที่น่าอัศจรรย์อย่างมาก พระเจ้าต้องมาเพื่อให้ผลของความเลื่อมใสศรัทธาแก่ลูก พ่อสอนลูกๆ พ่อพูดว่า: ฉันคือพ่อ ครูและสัตกูรูของลูกด้วยเช่นกัน พ่อได้มาเพื่อพาลูกทั้งหมดกลับบ้าน ดังนั้นท่านถูกเรียกว่าผู้ปลดปล่อยด้วยเช่นกัน ท่านจะไม่ปลดปล่อยใครผ่านแรงบันดาลใจ การขยายตัวเกิดขึ้นในโรงเรียนด้วย อย่างไรก็ตาม หากลูกจดจำโลกเก่า ลูกก็ลืมพ่อ ด้วยการลืมที่ละน้อย ในที่สุดลูกก็จะกลับไปสู่โลกเก่า และแล้วจะไม่มีความรู้ใดหลงเหลืออยู่ สัญญานั้นจะถูกยกเลิก ก็เท่านั้นเอง! พวกเขาอ้างสิ่งใดก็ตามที่ให้พ่อไว้กลับคืน สติปัญญานั้นกลับมาถูกปิด ล็อคอย่างสมบูรณ์ พ่อคือสติปัญญาของผู้มีปัญญา (Intellect of the Wise) ท่านอธิบายแก่ลูกอย่างชัดเจนมาก ลูกสามารถบอกได้จากดวงตาและรูปลักษณะของผู้ที่กำลังรับฟังว่ามากเพียงไรที่พวกเขากำลังเข้าถึงสิ่งนี้ และพวกเขาจะสามารถประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูงหรือไม่ บาบานั้นเข้าใจได้อย่างเร็ว ไม่ว่าพวกเขาจะเข้าใจหรือไม่ และไม่ว่าโยคะของสติปัญญาของพวกเขากำลังล้มลุกคลุกคลานไปบางแห่ง มีการจับชีพจรของพวกเขາ บางคนผู้ที่จับชีพจรของผู้อื่นนั้นต้องชาญฉลาด จุดหมายปลายทางนั้นสูงมาก ลูกจะเข้าใจได้อย่างเร็วไม่ว่าบางคนจะสามารถได้รับการยกระดับหรือไม่ เป็นสิ่งที่ตามลำดับกันไป ถึงแม้ว่าผู้นี้ (บราห์มา) คือพรหมบุตร (แม่น้ำใหญ่) ท่านก็จะไม่ยกย่องตนเอง สรัสวดีนั้นก็ชาญฉลาดด้วยเช่นกัน ในการศึกษาเหล่านั้นการสอบเกิดขึ้นที่นี่ การสอบของการศึกษานี้จะไม่ได้เกิดขึ้นในเวลานี้ ให้เฝ้าแต่ดื่มน้ำทิพย์ของความรู้ トラバเท่าที่ลูกมีชีวิตอยู่ อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสต์กับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. อย่าได้ได้รับอิทธิพลจากนิสัยเก่าๆ และเหตุนี้เองจึงได้ทำการกระทำที่ผิดๆ ละทิ้งนิสัยของสำนักที่เป็นร่าง และจบหลักสูตรของการคงอยู่อย่างมีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ

2. อย่าได้ขึ้นลงในศรัทธาของลูก トラバเท่าที่ลูกมีชีวิต ลูกต้องศึกษาเล่าเรียนและสอนผู้อื่น

พร: พร: ขอให้สติปัญญาของลูกมีศรัทธาเพื่อให้ลูกกลับมาไร้ความกังวล และเป็นจักรพรรดิที่ไร้ความกังวลอย่างต่อเนื่องโดยมีการตระหนักรู้ของ Karavanhar (ผู้ที่ทำให้ทุกคนกระทำ) การมีชีวิตบราห์มินหมายถึงการเป็นจักรพรรดิที่ไร้ความกังวล พ่อบราห์มากลายเป็นจักรพรรดิที่ไร้กังวล และร้องเพลงเสมอว่า: ฉันได้รับสิ่งที่ต้องการแล้ว! ยังเหลืออะไรอื่นอีก? ในทำนองเดียวกัน งานรับใช้ใดๆ ที่ยังต้องทำให้เสร็จสิ้นก็เป็นชีวิตที่ได้รับแรงบันดาลใจจากคาราวันฮาร์ และพ่อจะเฝ้าแต่ทำให้ลูกทำเช่นนั้นอยู่อย่างตระหนักรู้เสมอว่าพ่อในฐานะคาราวันฮาร์กำลังทำทุกสิ่งผ่านลูกทุกคน และลูกจะอยู่อย่างไรกังวล ลูกมีศรัทธาว่างานนี้จะต้องเกิดขึ้น สำเร็จเรียบร้อยแล้ว และเหตุนี้เองสติปัญญาของลูกมีศรัทธา และลูกจึงไร้ความกังวลและปราศจากความกังวลใดๆ

คติพจน์: เพื่อที่จะไปจากความอ่อนแอทั้งหมดของลูก นำทัศนคติการวางเฉยอย่างไม่มีขีดจำกัดมาใช้

*** โอม ขานต์ ***

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน การนำความรู้มาใช้เหมือนเช่นไม้จันทน์ (สร้างกลิ่นหอม) เป็นไปตามศรัทธาและกลับมาบริสุทธิ์คือการประกาศสิทธิในอาณาจักรของอำนาจในการปกครองตนเอง ทำสัญญาที่จะอยู่อย่างบริสุทธิ์ และลูกจะได้รับติลัคของอาณาจักรแห่งสุริยวงศ์
- คำถาม:** ใครผูกรักก็ให้กับลูกๆ? และใครแต่มีติลัคนี้ให้แก่ลูก? เหตุใดจึงมีธรรมเนียมของการให้ของหวานเพื่อทำให้ปากของลูกหวาน?
- คำตอบ:** มัมมีอาวูโส(แม่บราห์มา)ของลูกผูกรักก็ให้กับลูกเพื่อชำระลูกให้บริสุทธิ์ และแล้วเมื่อลูกถือสัตย์ปฏิบัติญาณที่จะอยู่อย่างบริสุทธิ์ พ่อก็แต่มีติลัคของอำนาจในการปกครองตนเองแก่ลูก “การทำให้ปากของลูกหวาน” หมายถึงการประทานพรทั้งหมด พร้อมกับติลัคของอำนาจในการปกครองตนเอง, พ่อได้ให้พรทั้งหมดแก่ลูกด้วยเช่นกัน อนุสรณ์ของธรรมเนียมนี้ได้ดำเนินไป
- เพลง:** มีความรักในด้านนี้และโลกอีกด้านหนึ่ง ฉันควรไปในหนทางใด?

โอมซานติ พระเจ้าพูด อัจชะ พระเจ้าต้องมีชื่ออย่างแน่นอน พระเจ้ามีชื่อเดียวเท่านั้น มนุษย์มีหลายชื่อ แต่ครั้งที่ลูกใช้ร่างใหม่, ชื่อของลูกก็เปลี่ยนแปลงไปด้วยเช่นกัน ทุกคนมีร่างกายและเข้ามาสู่วงจรของการเกิดและการตายอย่างแน่นอน และพวกเขาได้รับชื่อที่ต่างกันมากมายด้วยเช่นกัน ผู้คนมีความรักต่อผู้คนมากมาย ลุง ป้า น้า อา ครูและผู้เคร่งศาสนา ฯลฯ พวกเขามีความรักต่อผู้คนมากมาย พวกเขามีความสัมพันธ์ที่แตกต่างกันมากมาย เวลานั้นมีเพียงความสัมพันธ์เดียวเท่านั้น ความสัมพันธ์อื่นทั้งหมดได้ดึงดูดลงมาและทำให้ลูกล้มลง เพียงความสัมพันธ์เดียวนั้นเท่านั้นที่สูงสุดเหนือสิ่งใด และท่านพาลูกไปสู่จุดหมายปลายทางสูงสุด ลูกๆ ดวงวิญญาณมนุษย์ในเวลานี้มีความรักต่อพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด ท่านพาลูกไปสู่เบื้องบนที่สูงมาก ลูกมีศรัทธาว่าท่านอาศัยอยู่ในอาณาจักรสูงสุด หากลูกพูดว่า: “ฉันไม่รู้” และแล้วลูกมาจากที่ไหน? ลูกมาที่นี้จากเบื้องบน ดั้งเดิมแล้วลูกเองก็เป็นผู้อาศัยของสถานที่สูงสุดเหนือสิ่งใด, อาณาเขตสูงสุด, โลกวิญญาณ นี่คืออาณาจักรที่เป็นวัตถุและระหว่างทั้งสองคืออาณาจักรที่ละเอียดอ่อน ลูกมาที่นี้จากที่นั้นอย่างแน่นอน และแล้วลูกก็รับชื่อและรูปที่หลากหลาย เวลานั้นลูกได้จบสิ้น 84 ชาติเกิดของลูกแล้ว เวลานั้นเป็นเวลาที่จะกลับไป เวลานั้นความรักของลูกเป็นไปสำหรับพ่อ ลูกเข้าใจว่าในเวลานี้ลูกกำลังนั่งอยู่เบื้องหน้าแม่และพ่อ ลูกรู้ด้วยเช่นกันว่าก่อนอื่นใดมีการผูกรักก็ของความบริสุทธิ์ไว้กับลูกๆแต่ละคน พ่อพูดว่า: โอ ลูกๆ เอาชนะตัณหาราคะ, ศัตรูที่ยิ่งใหญ่ที่สุดของลูก นั่นคือเอาชนะมายา ราวั้น ลูกต้องทำความเพียรพยายามเพื่อสิ่งนี้ นี่ไม่ใช่เรื่องของศรัทธาที่มง่าย ลูกต้องจดจำพ่ออย่างแน่นอน พ่อพูดว่า: พ่อผูกรักก็ให้กับลูกผ่านบราห์มา สิ่งนี้ลูกเรียกว่าเทศกาลของการผูกรักก็ เทศกาลของการถือสัตย์ปฏิบัติญาณของความบริสุทธิ์ แล้วสิ่งใดจะเกิดขึ้น? พ่อจะให้ติลัคของการได้รับอำนาจในการปกครองตนเองแก่ลูก พ่อที่กำลังนั่งอยู่เบื้องหน้าลูกเป็นการส่วนตัว ลูกเข้าใจว่าลูกต้องอดทนต่อความยากลำบากมากมายเนื่องจากความบริสุทธิ์ เพื่อนฝูงญาติมิตร ฯลฯ ทั้งหมดของลูกกลายเป็นศัตรูของลูก พ่อบอกลูกโดยตรงว่า: ลูกๆ กลับมาบริสุทธิ์! ชีพบาบา พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดมาและให้อำนาจในการปกครองตนเองที่แท้จริงแก่ลูก ดวงวิญญาณได้รับอาณาจักร เวลานั้นดวงวิญญาณมี “ความเป็นลา” จริงๆแล้วเทศกาลรักก็ไม่สามารถถูกเรียกว่าการเฉลิมฉลองรักก็ได้ เพราะผู้คนใช้จ่ายอย่างมากกับความโอฬารตระการตาภายนอกเพื่อการเฉลิมฉลอง, ในขณะที่ไม่มีเรื่องของการลงทุนในค่าใช้จ่ายใดในการผูกรักก็ของความบริสุทธิ์ พ่อเองนั้นพูดว่า: ลูกๆ ทำสัญญากับพ่อนี้และแล้วลูกจะประกาศสิทธิในอำนาจการปกครองตนเอง บาบาทัวท่านเองแต่มีติลัคของอำนาจในการปกครองตนเองให้แก่ลูก บาบาประทานนิมิตแก่ลูกด้วยเช่นกัน นิมิตที่ทำให้ลูกๆ ได้เห็นว่าในยุคทองพ่อแต่มีติลัคให้กับบุตรชายของเขาและทำให้เขานั่งบนบัลลังก์อย่างไร ผู้ที่กลายเป็นสุริยวงศ์จะนั่งบนบัลลังก์ เป็นแม่และพ่อผู้ที่ให้โชคของอาณาจักรของเขาแก่ลูกชายของเขา พวกเขาเข้าใจว่าลูกชายของเขาจะประกาศสิทธิในบัลลังก์ พ่อนี้ ตัวท่านเองได้มาและทำความสะอาดลูกๆ ดวงวิญญาณด้วยน้ำทิพย์ของความรู้ น้ำทิพย์ของความรู้ไม่ใช่ น้ำ พ่อพูดว่าลูกเคยกระเสือกกระสนในมหาสมุทรแห่งยาพิษเป็นเวลา 63 ชาติเกิด ลูกๆ ที่จากหายไปนานและเวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง เวลานั้น 84 ชาติเกิดของลูกได้จบสิ้นแล้ว เวลานั้นจงอยู่อย่างบริสุทธิ์ในชาติเกิดสุดท้ายนี้และทำตามการชี้แนะของพ่อ ลูกมาหาพ่อเพื่อที่จะประกาศสิทธิในอำนาจการปกครองตนเอง เมื่อลูกชายถือกำเนิดกับราชา เขาก็รู้ว่าเขาจะได้สืบทอดอาณาจักรอย่างไรก็ตามนั้นจะไม่ถูกเรียกว่าอำนาจในการปกครองตนเอง “ตนเอง” หมายถึงดวงวิญญาณ และเป็นดวงวิญญาณที่ได้รับอาณาจักร อย่างไรก็ตามพวกเขาไม่มีความรู้ว่าจะดวงวิญญาณได้รับร่างของเจ้าชายเพื่อที่จะกลายเป็นจักรพรรดิหรือ

จักรพรรดินี การเฉลิมฉลองของการแต่้มติลค์ได้รับการจดจำ พ่อจะแต่้มติลค์ให้แก่มดด้วยเช่นกันเมื่อลูกดูไม้จันทน์ของความรู้, เมื่อลูกกลับมาบริสุทธิ์และทำตามศรั้มท์ พ่อไม่ได้ปกครองอาณาจักรด้วยตัวเอง ท่านไม่ได้นั่งบนบัลลังก์ ลูกเคยเห็นพ่อเช่นนั้นที่ไม่ได้นั่งบัลลังก์ด้วยตัวเองแต่มอบบัลลังก์นั้นให้แก่มดของเขาหรือไม่? บราห์มานี้คือผู้ทำความเข้าใจพยายามด้วยเช่นกัน ชีพบาบาคือผู้ที่ฉลาดลูกให้ทำความเข้าใจพยายาม ผู้ที่ไม่ได้สรรเสริญตนเองเลย ชีพบาบาและทำให้ผู้นี้กลายเป็นเช่นเพชร ดังนั้นสิ่งหลักคือการอยู่อย่างบริสุทธิ์ แม้ว่าลูกจะอยู่ด้วยกันที่บ้าน ลูกก็ต้องอยู่อย่างบริสุทธิ์ พ่อได้สร้างไฟบูชาญญูของความรู้ของรูตรานี้ เป็นพราหมณ์เสมอที่สร้างไฟบูชาญญู เป็นไปไม่ได้ที่ศรัักฤษณะจะพูดว่า: ฉันสร้างไฟบูชาญญู ลูกคือบราห์มิน, ลูกๆ ที่เกิดจากปากของบราห์มา เวลานี้ลูกกำลังทำตามศรั้มท์ บราห์มาไม่สามารถถูกเรียกว่า “ศรั” เพราะที่นี้ทั้งดวงวิญญาณและร่างกายไม่บริสุทธิ์ ลูกกำลังกลายเป็นศรั(สูงส่ง) ลูกไม่สามารถถูกเรียกว่า “ศรั” ในเวลานี้ เวลานี้ลูกกำลังกลับมาสูงส่งอีกครั้ง พ่อที่สูงส่งเหนือสิ่งใดมาและทำให้ลูกสูงส่งเช่นลักษมีและนารายณ์ ลูกต้องกลับมาสูงส่งเช่นนี้ เต็ม 16 องค์ พ่อถามว่า: ลูกมีความซาบซึ้งของการกลายเป็นเช่นลักษมีและนารายณ์ หรือความซาบซึ้งของการกลายเป็นเช่นรามและสีดา? ลูกพูดว่าลูกมีความซาบซึ้งของการกลายเป็นเช่นลักษมีและนารายณ์ เราจะกลายเป็นส่วนหนึ่งของสุริยวงศ์ เหตุใดเราจึงควรจะเป็นส่วนหนึ่งของจักรวาลด้วยสององค์ที่น้อยลงไปแล้ว? เราจะแต่งงานกับนารายณ์หรือลักษมี มามาและบาบาของลูกจะเป็นส่วนหนึ่งของสุริยวงศ์ด้วยเช่นกัน ทั้งจากัดอัมบาและจากัดปีตากลายเป็นส่วนหนึ่งของสุริยวงศ์ และลูกเรียกพวกเขาว่ามามาและบาบา ดังนั้นลูกควรทำความเข้าใจพยายามด้วยบาบาแต่้มติลค์นี้ให้แก่มดและทำให้ปากของลูกหวานขึ้นด้วยเช่นกัน นั่นคือท่านให้พรลูก บาบาแต่้มติลค์ของชัยชนะให้แก่มดและให้พรลูก: ขอให้ลูกประกาศสิทธิในอาณาจักรของอำนาจในการปกครองตนเองของลูกเสมอ ราชา ราชนี และปวงประชาทั้งหมดนั้นมีประสบการณ์ของโชคของอาณาจักรที่นั่น อาณาจักรก่อตั้งขึ้นเพียงครั้งเดียวเท่านั้นโดยพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด นั่นคืออาณาจักรของผู้ทรงอำนาจ โลกที่ปราศจากกิเลสได้รับการจดจำ: เต็มไปด้วยคุณธรรมทั้งหมด เต็ม 16 องค์ เหล่าเทพที่มีระเบียบวินัยของการใช้ชีวิตสูงสุดไม่เคยกลับมาก้าวร้าวรุนแรงด้วยการใช้ดาบของต้นหาคะ เป็นเวลา 63 ชาติเกิดที่ลูกเคยเป็นเหตุของความทุกข์แก่กันด้วยการใช้ดาบของต้นหาคะ ดาบของต้นหาคะไม่ได้คงอยู่ในดินแดนของความไม่เป็นอมตะ ที่นี้เป็นเพราะดาบของต้นหาคะที่ลูกกลับมาไม่บริสุทธิ์และตาโมประธานอย่างสิ้นเชิง เวลานี้ลูกๆ เข้าใจว่าพ่อกำลังก่อตั้งสวรรค์อีกครั้งอย่างแท้จริง เป็นในบาร์ตที่ท่านถือกำเนิด พ่อได้นำของขวัญของดินแดนสุขาวดีมาเพื่อลูก ถึงครึ่งหนึ่งของวงจรที่ลูกร้องหา: โอ พระเจ้าผู้เป็นพ่อ โปรดเมตตาต่อเราเถิด! โปรดเมตตาเถิด! พวกเขาร้องเช่นนี้ในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา ลูกจะไม่ร้องเรียกในความทุกข์ระทมในยุคทอง ที่นั่นมีความสุขอย่างสม่ำเสมอ ทุกคนจดจำพระเจ้าในเวลาของความทุกข์ ไม่มีใครจดจำท่านเมื่อมีความสุข มีความทุกข์ประเภทต่างๆ มากมายเมื่อบางคนล้มละลายก็มีความสุขอย่างมาก เมื่อบางคนล้มป่วยนั้นก็เหตของความทุกข์ด้วย ไม่มีนามหรือร่องรอยของความทุกข์ในยุคทอง พ่อมาและแต่้มติลค์ของโชคของอาณาจักรให้แก่มด นี่คือนดินแดนของความทุกข์และนั่นคือนดินแดนของความสุข ดวงวิญญาณไม่พูดในดินแดนของความเจ็บสงบ เมื่อพวกเขาไปที่นั่น, พวกเขาเข้าสู่การใช้เสียง (talkie) ศาสดาเดิมของลูกคือความสงบ เวลานี้ลูกกำลังได้รับอำนาจในการปกครองตนเองของความสงบและความสุข ดังนั้นลูกต้องกลายเป็นลูกของพ่อและทำตามศรั้มท์ของท่าน ในเวลาของการศึกษาเล่าเรียน ลูกต้องใส่ใจอย่างเต็มที่กับการศึกษานี้ ในเวลาของการศึกษาเล่าเรียน ลูกไม่พูดเรื่องราวที่ไร้ประโยชน์ ผู้ที่พูดสิ่งผิดๆ ได้รับการบอกว่า: โปรดใส่ใจ! ดังนั้นพ่อบอกลูกๆ ว่า: สติปัญญาของลูกไม่ควรเร่ร่อนไปในทิศทางอื่นใด ความคิดของผู้ที่ไซเซเร่ร่อนไปภายนอกก็อยู่ที่นั่น และที่นั่น พวกเขาไม่สามารถรวันหยุดเพื่อที่พวกเขาจะกลับบ้านได้ เวลานี้ลูกต้องศึกษาและสอนผู้อื่น ธุรกิจของบราห์มินคือการถ่ายทอดกิตะ พราหมณ์เหล่านั้นถ่ายทอดกิตะเพื่อที่จะหาเลี้ยงชีพของเขาด้วยเช่นกัน ลูกได้รับการบอกว่าขณะที่อาศัยอยู่ที่บ้านกับครอบครัวของลูก ลูกต้องอยู่อย่างบริสุทธิ์เช่นดอกบัว ลูกควรทำสัญญาที่จะอยู่อย่างบริสุทธิ์ในชาติเกิดสุดท้ายของลูกนี้ โลกที่ไม่บริสุทธิ์นี้กำลังจะถูกทำลาย ลูกสามารถมองเห็นการเตรียมการสำหรับการทำลายล้างด้วยเช่นกัน โอลิจะถูกละ ในความเป็นจริงเทศกาลเหล่านี้ทั้งหมดอ้างอิงถึงเวลาปัจจุบัน พ่อแต่้มติลค์ให้แก่มดแต่ละคน สติปัญญาของลูกพูดว่า: บาบากำลังสอนเราเพื่อที่จะทำให้เรากลายเป็นนายของโลกของยุคทอง สิ่งนี้หมายความว่าลูกได้รับติลค์ของอำนาจในการปกครองตนเอง เป็นพ่อที่แต่้มติลค์นี้ให้แก่มด เวลานี้ลูกกำลังนั่งอยู่ที่นี่เป็นการส่วนตัวเบื้องหน้าท่าน เพียงผู้ที่อยู่อย่างบริสุทธิ์เท่านั้นที่สามารถประกาศสิทธิในโชคของอาณาจักรของพวกเขาได้ นัยสำคัญของรักก็นั่นยิ่งใหญ่ พวกเขาพูดว่า: พี่สาวน้องสาวผู้รักก็ให้แก่มดพี่ชายน้องชายของเธอและแต่้มติลค์ให้แก่มด ดังนั้น ลูกผู้เป็นพี่สาวน้องสาวจะผู้รักก็ให้แก่มดพี่ชายน้องชาย แต่้มติลค์ให้แก่มดพวกเขาและทำให้ปากของพวกเขาหวานขึ้น เทศกาลนี้มีจุดเริ่มขึ้นอย่างไร? เริ่มขึ้นในยุคแห่งการบรรจบพบกัน เมื่อพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดทำให้ลูกถือสัตย์ปัญญาของความบริสุทธิ์ มีเทศกาลของการเกิดของชีวา และแล้วก็มีเทศกาลรักก็ และแล้วก็เป็นเทศกาลดาเซรา และแล้วจึงเป็นเทศกาลดิวาลี มีเทศกาลของการกราบไหว้บูชาเทวีเก้านั้น(นราตรี)ด้วยเช่นกัน ผู้คนเฝ้าแต่เฉลิมฉลองเทศกาลเหล่านั้น ลูกมีประสบการณ์ของความ

สุข หลังจากดาเชรานั้นคือหลังการทำลายล้าง ดิวาลีจะมา จะมีสวรรค์ในทุกบ้าน ลูกสามารถบอกเรื่องราวชีวิตของชีพบาบา บราห์มา วิษณุและชางก้า และลักษมีและนารายณ์ รามและสีตา ลูกรู้ทั้งวงจร ไม่มีใครที่มี 8-10 แขน ผู้คนนั่งและสร้างรูป ปั้นมากมาย ทั้งหมดนั้นลูกเรียกว่า: การสูญเสียเวลา สูญเสียเงินทองและสูญเสียพลังงาน เวลานั้นลูกเข้าใจว่าลูกมาที่นี่เพื่อ ประกาศสิทธิในมรดกของอำนาจในการปกครองตนเองของลูก เหตุใดเราจึงจะไม่ทำตามครีမ်ที่แม่และพ่อกำลังทำตามเล่า? สิ่งเหล่านี้ต้องเป็นที่เข้าใจ พ่อคือผู้สร้างโลกมนุษย์ ท่านคือพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด ท่านนำลูกมากมายมาเลี้ยงดู ท่านคือพ่อของมวลมนุษยชาติไหม? พ่อทางร่างอาจจะรับลูกหนึ่งคนมาเลี้ยง ดังนั้นเขาจะไม่ถูกเรียกว่าพ่อของมวลมนุษยชาติ มีบางคนที่ได้รับเด็กมาเลี้ยงดู แต่เมื่อพวกเขามีลูกของตัวเอง พวกเขาก็มีความรักต่อลูกคนนั้นมากกว่าและความรักน้อยกว่าสำหรับลูกบุญธรรม ลูกเข้าใจว่าในเวลานี้ลูกเข้ามาสู่ตักของพระเจ้า พระเจ้าจะแถมดีลัคของความบริสุทธิ์ให้แก่ลูก ลูกทำสัญญาในหัวใจของลูก: บาบา เวลานั้นที่ท่านได้มาแล้ว ฉันจะกลายเป็นลูกที่มีค่าของท่าน ฉันจะอยู่อย่างบริสุทธิ์และประกาศสิทธิในมรดกของฉันจากท่าน เวลานั้นเป็นเวลาของการชำระสะสางสำหรับทุกคน ลูกต้องสะสางปัญหิยาบาทั้งหมดของลูกและสะสมบุญธิบุญ เป็นไปด้วยการจดจำระลึกถึงพ่อที่ลูกจะสะสม ยิ่งลูกเฝ้าแต่มีการจดจำระลึกถึงมากเท่าใดและยิ่งลูกให้ทานเพชรพลอยของความรู้ที่คงอยู่ตลอดไปมากเท่าใด ลูกจะสามารถสะสมได้มากเท่านั้น ยิ่งลูกทำงานรับใช้มากเท่าใด ลูกจะสะสมมากเท่านั้น ขณะที่ลูกกำลังสะสม อาณาจักรของลูกจะถูกสร้างขึ้น มีแปดเพชรพลอยหลัก พวกเขาทำเครื่องประดับของเพชรพลอยทั้งแปดด้วยเช่นกัน พร้อมกับเทวี จะมีเทวดาด้วยเช่นกัน อย่างไรก็ตามเพราะผู้เป็นแม่มีอยู่เป็นส่วนใหญ่จึงมีเทวีที่ได้รับการกราบไหว้บูชามากที่สุด อัจชะ ใครผูกรักก็ให้กับลูก? ชีพบาบาเองกำลังนั่งอยู่เบื้องหน้าลูกเป็นการส่วนตัว ดังนั้นชีพบาบาผูกรักก็ให้กับลูกแต่ละคน ท่านแถมดีลัคให้ลูกและทำให้ปากของลูกหวานขึ้นด้วยเช่นกัน สิ่งนี้หมายความว่าลูกจะอยู่อย่างมีความสุขอย่างสม่ำเสมอในอนาคต และแล้วลูกก็ให้ของขวัญแก่บาบา ลูกให้ของขวัญอะไร? ลูกให้ทุกสิ่งที่ลูกมี ดังนั้นบาบาพูดว่า: พ่อให้มรดกแก่ลูกเป็นเวลา 21 ชาติเกิด มีปัญหิยาของการให้และการรับ บาบาคือนักธุรกิจ ลูกรับสิ่งใดและลูกให้สิ่งใด? พวกเขาพูดว่าพวกเขาให้ทานบางสิ่งในนามของพระเจ้าเพราะพวกเขาเชื่อว่าพระเจ้าจะให้การตอบแทนแก่พวกเขาสำหรับทุกสิ่ง พ่อพูดว่า: พ่อให้ผลตอบแทนสำหรับทุกสิ่งแก่ลูกในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาด้วย เวลานั้นพ่อมาโดยตรงและพ่อให้ทานเพชรพลอยที่ไม่สูญสลายของความรู้เหล่านี้แก่ลูก และแล้วลูกก็ให้ทานเพชรพลอยเหล่านี้แก่ผู้อื่น ลูกทั้งหมดคือพี่น้อง มัมมี(แม่)อาวุโสผูกรักก็ให้กับลูกและพ่อแถมดีลัคให้กับลูก แม่และพ่อทั้งสองนี้รวมรูปกัน แม่ผูกรักก็และพ่อแถมดีลัคและลูกกลายเป็นราชาและราชินี ความรักของลูกเป็นไปสำหรับดวงวิญญาณสูงสุด ผู้เดียวที่มาเพื่อแถมดีลัคให้กับชาวบาร์ต ใครทำให้บาร์ตไปเป็นสวรรค์? เป็นพ่อที่ได้มาและทำสิ่งนี้ ศรีกฤษณะคือสิ่งสร้างอันดับหนึ่งและชีพบาบาคือผู้สร้างอันดับหนึ่ง ดังนั้นปรอทของความสุขของลูกควรจะขึ้นสูงจากปลายนิ้วเท้าของลูกไปถึงศีรษะของลูก อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานั้นได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสเตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ขอให้ความรักของหัวใจของลูกเป็นไปสำหรับพ่อผู้เดียวและไม่เป็นไปสำหรับผู้มีร่างกายใด เพราะความสัมพันธ์ทั้งหมดของลูกในเวลานี้เป็นไปกับพ่อผู้เดียว
2. ในเวลาของการศึกษาเล่าเรียนการศึกษานี้, ให้ความใส่ใจอย่างเต็มที่ อย่าได้พูดหรือแม้กระทั่งคิดถึงสิ่งที่ไร้ประโยชน์ อย่าได้ปล่อยให้อคติปัญญาของลูกร่อนเร่ไปทั่ว

พร: พร: ขอให้ลูกปราศจากความกังวลและสัมผัสกับพลังของพ่อในรูปของการช่วยเหลือโดยเป็นอิสระจากความคิดใดๆ

ลูกๆบางคนกังวลเกี่ยวกับว่างานรับใช้จะเพิ่มขึ้นได้อย่างไร นักเรียนดีๆจะมาเมื่อไหร่ หรือพวกเขาจะต้องทำงานรับใช้ต่อไปอีกนานแค่ไหน อย่างไรก็ตาม งานรับใช้จะไม่เพิ่มขึ้นโดยการคิดเกี่ยวกับสิ่งนั้น จงเป็นอิสระจากความคิดเช่นนั้นและปล่อยให้สติปัญญาของลูกเป็นอิสระ และลูกจะสัมผัสกับพลังของพ่อในรูปของความช่วยเหลือและงานรับใช้จะเติบโตต่อไป "บาบาคือคาราวานฮาร์ และนั่น ดวงวิญญาณ เป็นเครื่องมือที่จะทำสิ่งนั้น" สิ่งนี้ลูกเรียกว่าเป็นอิสระจากความคิด นั่นคือ มีการจดจำระลึกถึงพ่อผู้เดียว ดวงวิญญาณเช่นนี้ไม่สามารถมีความกังวลใดๆ ที่ใดมีความคิดที่บริสุทธิ์ ที่นั่นไม่มีความกังวล

คติพจน์: หลีกหนีจากทุกสถานการณ์ด้วยสภาพของการอยู่เหนือของลูก และลูกจะมีประสบการณ์การค้าจุนจากพ่อผู้เดียว

***** โอม ขานติ *****

- สาระ:** ลูกๆที่แสนหวาน การถือสัตย์ปฏิบัติสำหรับความบริสุทธิ์คือรักขานั่นที่แท้จริง เพียงครั้งเดียวเท่านั้น ในหนึ่งวงจรที่พ่อผู้รักก็ให้แก่มูลๆ
- คำถาม:** เหตุใดผู้ที่ทำสัญญาเพื่ออยู่อย่างบริสุทธิ์จึงได้รับสัญญาที่จะอยู่ในโยคะ?
- คำตอบ:** เพราะด้วยพลังของโยคะที่ลูกสามารถทำให้บรรยากาศสงบ โยคะคือวิถีเดียวเท่านั้นสำหรับลูกที่จะให้หมดจดของความสงบแก่ทุกคนในโลก ลูกจดจำพ่อเพื่อที่จะกระจายความสงบในโลก ลูกจะไม่อยู่ภายใต้อิทธิพลของมายามากเท่าที่ลูกจดจำพ่อ คำสั่งของพ่อคือ: ลูกๆจงอยู่อย่างปราศจากร่าง
- เพลง:** โอ พี่น้อง เติบโตเต็มความรับผิดชอบของพันธะของรักก็

โอมชานติ คำสั่งของพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดสำหรับลูกๆคือ: จงอยู่อย่างปราศจากร่าง นั่นคือมีศรัทธาว่าลูกคือดวงวิญญาณและคิดว่าตนเองแยกห่างจากอวัยวะประสาทสัมผัสของลูก ร่างกายขึ้นอยู่กับดวงวิญญาณ เมื่อดวงวิญญาณออกจากร่างกาย ร่างกายก็ไม่มีประโยชน์และดังนั้นร่างกายจึงถูกเผา เมื่อดวงวิญญาณออกจากร่างไป ร่างกายก็กลายเป็นซากศพ หรือ ชยะ เมื่อมีชยะก็จะกล่าวกันว่าจงเผาชยะนี้ ร่างกายนี้ไร้ประโยชน์หากไม่มีดวงวิญญาณ ดังนั้นฉันดวงวิญญาณเป็นอมตะ ร่างกายที่ลูกแต่ละคนได้รับเพื่อเล่นบทบาทของลูกนั้นต้องตาย เมื่อดวงวิญญาณออกจากร่างไป ร่างกายก็ไร้ประโยชน์และเริ่มมีกลิ่น ดวงวิญญาณที่ปราศจากร่างกายจะคงอยู่ในความเงียบสงบ พ่ออธิบายว่า: ศาสดาเดิมของลูกดวงวิญญาณคือความเงียบสงบ ลูกรู้ว่าในความเป็นจริงแล้วลูกดวงวิญญาณอาศัยอยู่ในอาณาจักรสูงสุด พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดอาศัยอยู่ที่นั่นด้วยเช่นกัน เมื่อมีความทุกข์ทุกคนจดจำพ่อและพูดว่าปลดปล่อยเราจากความทุกข์นี้ เป็นดวงวิญญาณที่มีประสบการณ์ของความทุกข์และความทุกข์ มีชั้นยาสซี ฯลฯ มากมายที่พูดว่าดวงวิญญาณมีภูมิคุ้มกันต่อผลของการกระทำ อย่างไรก็ตามสิ่งนี้ไม่ได้เป็นเช่นนั้น อัลลอยด์ปะปนเข้าไปในดวงวิญญาณ เมื่อทองบริสุทธิ์มีเงินปะปนเข้ากับทอง ทองก็เปลี่ยนจาก 24 กะรัตเป็นทอง 22 กะรัต เมื่อผสมสิ่งเจือปนลงในทองคำแท้ เครื่องประดับนั้นจะถูกกล่าวว่าเป็นทองคำชุบ ดวงวิญญาณคือสิ่งสำคัญ พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดคือพ่อของดวงวิญญาณ ท่านมาในเวลานี้และพูดกับลูกของท่านว่า เวลานี้ละทิ้งจิตสำนึกที่เป็นร่างของลูก นั่นคือดวงวิญญาณและนั่นกำลังจะไปหาพ่อ เราคือพันดาวาส นี่คือการแผนการของพันดาวาส เริ่มแรกมียาดาวาสซึ่งเป็นชาวยุโรป ต่อมาคือชาวราส หลังจากนั้นก็มีพันดาวาสเหล่านี้ สงครามมหาภารตะเกิดขึ้นอย่างแน่นอนหลังจากมีเสียงร้องแห่งชัยชนะ ราชาโยคะนี้เป็นไปสำหรับโลกใหม่แห่งสวรรค์ มีเสียงร้องของชัยชนะสำหรับพันดาวาสและทุกคนอื่นลูกทำลาย มีเสียงร้องของชัยชนะในยุคทอง ชาวบาร์ตเฉลิมฉลองเทศกาลรักก็ พวกเขาผู้รักก็ เวลานี้ลูกรู้ว่าการผู้รักก็เพียงครั้งเดียวเท่านั้นที่ลูกอยู่อย่างบริสุทธิ์เป็นเวลา 21 ชาติเกิด ดังนั้นผู้ที่ผู้รักก็จึงจำเป็นอย่างแน่นอนในตอนท้ายของยุคเหล็ก ใครมาและผู้รักก็นี้? ใครเป็นแรงบันดาลใจให้ลูกทำสัญญา? พ่อเองและลูกของพ่อที่เป็นบราห์มิน ลูกคือบราห์มินที่แท้จริง คือบราห์มินที่ผู้รักก็ ระบบของพี่สาวน้องสาวที่ผู้รักก็ให้กับพี่ชายน้องชายของเธอนั้นเป็นระบบที่ไม่จริง คนที่แก่ชราจำได้ว่าก่อนหน้านี้พราหมณ์จะมาเพื่อผู้รักก็ที่เป็นเส้นด้าย พวกเขาไม่เคยพูดว่าท่านต้องอยู่อย่างบริสุทธิ์ พวกเขาไม่รู้ว่าความบริสุทธิ์หมายถึงอะไร ดังนั้นเทศกาลรักก็นี้ต้องมีต้นกำเนิดในยุคบรรจบพบกันอย่างแน่นอน เป็นเวลากี่ปีมาแล้ว? 5000 ปี: พ่อมาในยุคบรรจบพบกันและผู้รักก็นี้และเรากลับมาบริสุทธิ์ตั้งแต่ตอนเริ่มต้นของยุคทองจนกระทั่งตอนสิ้นสุดยุคเงิน แล้วหลังจากนั้นเทศกาลรักก็นี้ก็เริ่มต้นขึ้นในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา ผู้คนพูดว่ามีการเฉลิมฉลองเทศกาลนี้มาตั้งแต่ครั้งบรรพกาล แต่ไม่ได้เป็นเช่นนั้น เราผู้รักก็เพียงครั้งเดียวเท่านั้นในทุกๆ 5000 ปี เมื่อลูกกลับมาไม่บริสุทธิ์ตั้งแต่ยุคทองแดงเป็นต้นมา ลูกผู้รักก็ทุกปี เช่นที่ผู้คนเผารวันทุกปี ในทำนองเดียวกันพวกเขาก็ผู้รักก็ทุกปี ในความเป็นจริงแล้วลูกคือผู้ที่เข้าใจความหมายของสิ่งนี้ พ่อมาและพูดว่า ลูกๆจงทำสัญญา ไม่มีสิ่งใดเกิดขึ้นเพียงแค่ด้วยการผู้รักก็ ลูกต้องถือสัตย์ปฏิบัติว่า บาบาวเวลานี้เราจะอยู่อย่างบริสุทธิ์ ดังนั้นเทศกาลนี้ถูกกำหนดไว้แล้วในละคร ไม่มีความจำเป็นที่จะผู้รักก็ในยุคทองและยุคเงิน นั่นคือโลกที่ปราศจากกิเลส เวลานี้เป็นสภาพของการขึ้นของลูก แต่ภายหลังลูกก็ต้องลงมา แล้วเราจะกลายเป็นเทพที่สะอาดประจักษ์อีกครั้ง ลูกบราห์มินพูดว่าในเวลานี้เราคือลูกของพระเจ้าแล้วเราจะกลายเป็นเทพ คือพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดที่ทำให้ลูกเป็นเทพเหล่านั้น พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดที่ไม่มีตัวตนเปลี่ยนลูกจากมนุษย์ให้เป็นเทพ มนุษย์ไม่สามารถทำให้ลูกเป็นเทพเหล่านั้นได้ ผู้คนใส่ชื่อของมนุษย์เข้าไป พวกเขาจึงแสดงให้เห็นภาพลักษณะในยุคทองแดงด้วยเช่นกัน ในตอนสิ้นสุดของยุคเหล็ก ลูกกลับมาบริสุทธิ์จากไม่บริสุทธิ์ แล้วยุคทองก็มา ถ้าเขาเข้ามาในยุคทองแดงแล้วชื่อของเขาก็จะหาย

ไปในยุคเหล็ก อย่างไรก็ตามนั่นเป็นสิ่งที่ไม่ถูกต้อง เมื่อเป็นสิ่งที่ไม่ถูกต้องเท่านั้นที่พอจะมาเพื่อให้สิ่งนั้นถูกต้อง เวลา
นี้ทุกคนไม่จริงแท้ มายาไม่จริงแท้ และร่างกายก็ไม่จริงแท้ด้วยเช่นกัน พอมาและทำให้ลูกจริงแท้ ไม่มีใครพูดโกหกในยุค
ทองและยุคเงิน ที่นี้ผู้คนกระทำบาปและพูดโกหก เพียงพอเท่านั้นที่สามารถเปลี่ยนดวงวิญญาณบาปให้เป็นดวงวิญญาณ
บุญที่บริสุทธิ์ได้ ในช่วงเวลาของดีพมาลา ผู้คนจะชำระบัญชีของเขาสำหรับทั้งปี บัญชีบาปของครึ่งของวงจรของลูกถูกเผา
ไปและลูกจะเริ่มสะสมบัญชีบุญ เป็นเพียงเมื่อลูกสะสมที่นั่นเท่านั้นที่ลูกจะได้รับผลของสิ่งนั้นเป็นเวลา 21 ชาติเกิด เพียง
ด้วยการจดจำพอเท่านั้นที่บาปของลูกจะถูกเผาไป ลูกต้องไม่กระทำบาปใหม่ใดๆ ลูกแต่ละคนต้องจบสิ้นบัญชีเก่าของลูก
บางคนบอกพ่อว่า บาบา ฉันได้ทำบาปเช่นนั้นเช่นนั้น อ้อชะ ครึ่งหนึ่งจะได้รับการยกโทษ แม้ว่าลูกได้เคยกระทำบาปในวัย
เด็กของลูกในชาติเกิดนี้ จากการบอกบาป การลงโทษครึ่งหนึ่งจะถูกตัดออกไป อย่างไรก็ตามลูกยังต้องเพียรพยายาม
สำหรับอีกครึ่งหนึ่ง จากเรื่องราวชีวิตของลูกในชาติเกิดนี้ บุคคลหนึ่งสามารถรู้เกี่ยวกับชาติเกิดก่อนหน้านั้นของลูกด้วยเช่น
กัน เพราะดวงวิญญาณนำเอาสันสการ์ไปกับเขาและสภาพของดวงวิญญาณก็สามารถเข้าใจได้ ลูกเข้าใจว่าแต่ละวันที่ผ่าน
ไปสภาพของลูกได้ตกลงมา โลกก็เฝ้าแต่กลับมามาโมประมาณและบาปก็เพิ่มขึ้นเรื่อยๆ เวลานี้พ่อผู้ชำระให้บริสุทธิ์มาและ
ผูกมัดก็ให้แก่อีก นั่นคือท่านทำให้ลูกทำสัญญาเพื่อที่ลูกจะกลับมาบริสุทธิ์ ‘ช่วงเวลาในอดีตที่นานมากที่ยังไม่มีการจดจำ
หรือบันทึกไว้ในประวัติศาสตร์’ นั้นหมายความว่าทุกๆ 5000 ปี ลูกได้รับการผูกมัดก็แท้จริงนี้จากพ่อ แล้ว
ขนบธรรมเนียมประเพณีนี้ก็ดำเนินต่อมาเป็นเวลาครึ่งของวงจร มีการให้ความสำคัญอย่างมากต่อสิ่งนี้ การให้ความสำคัญ
ที่สุดคือการผูกมัดก็ เทศกาลนี้คือเทศกาลหลัก เทศกาลที่สูงที่สุดคือชีพขันตี ไม่มีใครรู้จักท่านหรือท่านมาเมื่อไรหรือท่าน
ทำอะไรเมื่อท่านมา ทุกคนรู้ว่าอัมราฮัมพระพุทธรเจ้าและพระคริสต์มาเมื่อไร ไม่มีใครรู้ถึงประวัติศาสตร์และภูมิศาสตร์ของ
สิ่งที่เคยคงอยู่มาก่อนพวกเขาในยุคทองและยุคเงิน - อาณาจักรของเหล่าเทพได้รับการก่อตั้งอย่างไรและคงอยู่เป็นเวลา
นานเท่าไร ไม่มีใครรู้ถึงสิ่งนี้ พวกเขาพูดว่าลักษมีและนารายณ์ของยุคทองเต็มไปด้วยทุกคุณธรรม 16 องค์เต็มสมบูรณ์
และปราศจากกิเลสอย่างสิ้นเชิง ลักษมีและนารายณ์เคยเป็นจักรพรรดิและจักรพรรดินี ต้องมีวัยเด็กของพวกเขาเช่นกัน
อย่างไรก็ตามไม่มีใครรู้ถึงวัยเด็กของพวกเขา เราได้และกฤษณะได้ถูกแสดงให้เห็นอย่างไม่ถูกต้องในยุคทองแดง ทั้งหมด
นั่นคือจินตนาการของมนุษย์ พวกเขาแม้กระทั่งยึดระยะเวลาของยุคทองออกไปถึงหลายร้อยหลายพันปี ยุคทองไม่
สามารถยาวได้นานขนาดนั้น พวกเขาเองพูดว่า 3000 ปีก่อนพระคริสต์เคยมีอาณาจักรของเหล่าเทพอย่างแน่นอน ใน
กรณีนั้นพวกเขาจะสามารถประมาณเวลาของยุคทองว่ายาวนานหลายปีได้อย่างไร? นี่คือนั่นที่ง่ายตาย แต่มามาได้เปลี่ยน
สติปัญญาของทุกคนให้เป็นหินเพื่อให้พวกเขาลืมโดยสิ้นเชิงว่าพวกเขาเคยเป็นเทพ เมื่ออันดับหนึ่งกลายเป็นนารายณ์
เขาไม่ได้มีความรู้นี้ ความรู้ที่หายไป พ่อพูดว่า เวลานี้พ่อกำลังให้ความรู้ของการกลายเป็นเทพจากมนุษย์แก่อีก จะ
สามารถสอนอะไรเพิ่มเติมได้อีกเมื่อลูกกลายเป็นเทพ? จะไม่มีความจำเป็นใดๆ ลูกเข้าใจความหมายของเทศกาลรักก็
เทศกาลทั้งหมดนี้เกิดขึ้นทุกปีด้วยเช่นกัน กุมภเมลาที่ใหญ่โตเกิดขึ้นในที่ที่มหาสมุทรและแม่น้ำมาบรรจบกัน การพบปะ
ของมหาสมุทรและแม่น้ำพรหมบุตรนั้นมีชื่อเสียง พ่อคือมหาสมุทร พรหมบุตรนี้คือผู้แรกที่ปรากฏออกมาจากท่าน แล้ว
ค่อยๆมีการขยายตัวที่ละนิด การพบปะของมหาสมุทรและแม่น้ำพรหมบุตรสามารถมองเห็นได้อย่างชัดเจน ที่นั่น (แม่น้ำ
คงคาและยมนา) พวกเขามีการบรรจบกันของแม่น้ำ ที่นั่นเป็นสิ่งที่มองเห็นได้อย่างชัดเจนว่าแม่น้ำหนึ่งมีน้ำที่สะอาดและ
อีกแม่น้ำหนึ่งมีน้ำที่สกปรก เมลาเกิดขึ้นทุกปี ทุกปีพวกเขาไปที่นั่นเพื่ออาบเพื่อที่จะเปลี่ยนจากไม่บริสุทธิ์มาบริสุทธิ์ เวลา
นี้ลูกอยู่ในยุคบรรจบพบกัน ลูกได้มาและพบปะกับมหาสมุทรของความรู้อย่างแท้จริงในเวลานี้ นี่คือการพบปะที่สวยงาม
ของยุคบรรจบพบกันซึ่งเป็นการพบปะของดวงวิญญาณกับพ่อสูงสุด, ดวงวิญญาณสูงสุดเกิดขึ้น ลูกๆรู้ว่าเทศกาลทาง
ศาสนาทั้งหมดที่ได้รับการเฉลิมฉลองเป็นของเวลานี้ วันนี้คือเทศกาลของรักขาบันด์น บาบาได้นำรักก็เล็กน้อยมากกับท่าน
เวลานี้บาบาถามลูกว่า ใครต้องการที่จะให้ชีพบาบาผูกมัดก็ ยกมือขึ้น (ในตอนแรกมีเพียง 2-4 คนเท่านั้นที่ยกมือ) แล้วบา
บาก็ถามอีกครั้งว่า ยกมือขึ้นหากลูกต้องการที่จะผูกมัดก็โดยชีพบาบา (ส่วนใหญ่ก็ยกมือ) บัพดาพูดว่า เหตุใด? ลูก
ทั้งหมดไม่กลับมาบริสุทธิ์ที่ลูกจำเป็นต้องมีการผูกมัดก็? แล้วบัพดาก็ถามมาว่า มาว่าตอบว่า รักก็ได้รับการผูกแล้ว ดูซิ,
บาบากำลังทดสอบลูกและลูกทั้งหมดก็ตอบตกลง มามาให้คำตอบที่ถูกต้อง ถึงอย่างไรลูกก็บริสุทธิ์อยู่แล้ว อย่างไรก็ตามที่
เหลืออีกขึ้นอยู่กับการสร้างสมความรู้ ลูกจะเฝ้าแต่ได้รับสมบัติที่มีค่า เฝ้าแต่สะสมสมบัติที่มีค่าเหล่านี้ตราบเท่าที่ลูกมีชีวิตอยู่
ลูกมีความบริสุทธิ์ แต่ด้วยการอยู่ในการจดจำระลึกถึง ลูกทำให้บรรยากาศสงบ ลูกกำลังให้มรดกของความสงบแก่ทั้งโลก
ลูกทำสัญญาของความบริสุทธิ์ ลูกจดจำพ่อเพื่อที่จะกระจายความสงบ ลูกรู้ว่าลูกจดจำพ่อมากเพียงใด ลูกก็จะไม่ได้รับ
อิทธิพลของมายามากตามนั้น พายุของมายาก็จะมาด้วยเช่นกัน พ่อสอนลูกๆเพื่อที่จะกลายเป็นตริกาลดาร์ชี (ผู้ที่มองเห็น
รูปกาลเวลาทั้งสาม) ลูกเข้าใจตอนต้นตอนกลางและตอนจบของละคร การลิ้มของลูกถูกกำหนดไว้ในละครด้วยเช่นกัน
และเหตุนี้เองพ่อจึงต้องมาอีกครั้งและสอนราชาโยคะแก่อีก แม้ว่าผู้คนจะฉลองชีพขันตี พวกเขาไม่รู้ถึงความหมายของ
สิ่งนั้น บาบาได้นำรักก็มาที่ขึ้นเรียนกับท่านเพราะมีลูกใหม่มา นี่คือการริเริ่ม บาบา, ฉันจะได้รับการผูกมัดก็ ความบริสุทธิ์

คือสิ่งแรก และเหตุใดฉันจึงไม่ควรกลับมาบริสุทธิ์และประกาศสิทธิในมรดกของฉันจากพ่อที่ไม่มีชีวิตจำกัด? พ่อที่ไม่มีชีวิตจำกัดพูดว่า เป็นเวลาครึ่งวงจรถูกตั้งรกรากอยู่ในท่อน้ำทิ้งของยาพิษ นี่คือการกักขังของนรก ลูกได้ตั้งรกรากบนมาเป็นเวลา 63 ปีเกิด ดังนั้นในเวลาที่ทำสัญญาว่า บาบ่า ฉันจะไปสู่โลกที่บริสุทธิ์และประกาศสิทธิในมรดกของความสุขของฉันเช่นกัน อย่างไรก็ตามบางคนก็ไม่มีคามกล้าหาญ นี่คือการทดสอบของความสุจริตด้วย การอาบในความรู้นี้ มนุษย์กลายเป็นเทวดานางฟ้าแห่งสวรรค์ ผู้คนของบาร์ตสร้างวัดให้แก่ลัทธิและนารายณ์ ฯลฯ แต่ผู้คนเหล่านั้นไม่รู้ว่าพวกเขาเมื่อไร และดังนั้นนี่คือศรัทธาที่มั่งคั่ง เวลาที่พ่อมาเพื่อให้ลูกเป็นเช่นเดียวกับท่าน จ้าวสมุทรผู้ยิ่งใหญ่ (master oceans of knowledge) นักกฎหมายสอนนักเรียนของเขาและทำให้พวกเขาเป็นเช่นเดียวกับตัวเขา แล้วพวกเขาก็สอบผ่านตามลำดับกันไปตามความเพียรพยายามของเขา ในทำนองเดียวกันนี่คือการศึกษาล่าเรียนเช่นกัน เป้าหมายและวัตถุประสงค์ได้เขียนไว้อย่างชัดเจน มีภาพลักษณ์ของชีพบบาด้วยเช่นกัน อย่างไรก็ตามผู้คนไม่เข้าใจสิ่งใดเลย พวกเขาร้องเพลง โอ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ สีดาราม! นี่คือการชุมนุมของราวัน เหตุนี้เองพ่อพูดว่าจงตรวจสอบใบหน้าของลูกแล้วมองดูว่าลูกกลับมาเต็ม 16 องศา ปราศจากกิเลสอย่างสิ้นเชิงหรือไม่ ลูกมีศรัทธาหรือไม่ว่าลูกคือดวงวิญญาณ? ใครเป็นพ่อของลูก ดวงวิญญาณ? หากลูกไม่รู้จักท่าน ลูกคือผู้ที่ไม่มีชีวิตเชื่อในพระเจ้า ในกรณีนั้นลูกผู้ที่ไม่มีชีวิตเชื่อในพระเจ้า จะแต่งงานกับลัทธิหรือนารายณ์ได้อย่างไร? ลูกเข้าใจว่าลูกเป็นของชุมนุมของสิ่งอย่างแน่นอนและในเวลาที่คุณกำลังกลับมาฉันมีค่าควรแก่การแต่งงานกับศรีนารายณ์ พ่อพูดว่า พ่อมาเพื่อปลดปล่อยลูกจากอาณาจักรของมายา ราวัน แล้วลูกจะไม่จำเป็นต้องเผาหุ่นจำลองของราวันอีกต่อไป นี่คือการบางสิ่งที่จะต้องเข้าใจ ยิ่งลูกเพียรพยายามมากเท่าไรลูกก็จะประกาศสิทธิในมรดกได้มากตามนั้น บาบ่าสามารถบอกลูกได้ว่าลูกจะกลายเป็นอะไรก็ขึ้นอยู่กับความเพียรพยายามในปัจจุบันของลูก เวลาที่ความตายของมนุษย์มีราคาสูงมาก ที่นั่น เมื่อช่วงชีวิตของลูกสิ้นสุดลง ลูกจะรู้ทันทีว่าลูกต้องละร่างนั้นและรับร่างใหม่ เมื่อดวงวิญญาณใหม่ลงมา พวกเขาได้รับการยกย่องเป็นอย่างมากมาในตอนแรก แล้วคำยกย่องนั้นก็ค่อยๆลดลงทีละน้อย ทุกคนต้องผ่านสภาพของสะโต ราโจและตาโม บาบามาและทำให้ลูกสะโตประสาธน์ มันเป็นการมหัศจรรย์ที่ดวงวิญญาณห้าพันห้าร้อยล้านได้รับบทบาทยุติที่ไม่สูญสลายของตนเองซึ่งไม่สามารถถูกทำลายได้ ดวงวิญญาณเป็นจุดที่แสงเล็กแต่พวกเขาก็มีบทบาทที่ไม่สูญสลายบรรจุอยู่ในพวกเขา สิ่งนี้เรียกว่าความมหัศจรรย์ของธรรมชาติ คนใหม่ไม่สามารถเข้าใจสิ่งเหล่านี้ สิ่งเหล่านี้เป็นเรื่องที่ลึกลับมาก รูปของชีวามีการแสดงให้เห็นในลักษณะนี้ หากเราจะเปลี่ยนรูปของท่าน ผู้คนจะพูดว่ามุมมองของเราแตกต่างจากคนอื่นที่เหลือในโลก เวลาที่ลูกกำลังรับฟังสิ่งใหม่สำหรับโลกใหม่ แล้วหลังจากหนึ่งวงจรลูกจะมาเพื่อรับฟังอีกครั้ง ดังนั้นพ่อผู้ชำระให้บริสุทธิ์ทำให้ลูกทำสัญญาและผู้ที่ทำสัญญานี้ก็กลายเป็นนายแห่งสวรรค์ เหตุนี้เองจึงมีการเฉลิมฉลองเทศกาลนี้ ลูกคือบราห์มินที่แท้จริง สรัสวตีได้รับการจดจำว่าเป็นบราห์มินที่สูงที่สุด อัจชะ

ถึงลูกๆที่ สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. จบสิ้นบัญญัติกรรมเก่าของลูกและสะสมบัญญัติบุญใหม่ อยู่ใน การจดจำระลึกถึงและทำให้บรรยากาศมีความสงบ
 2. ทำสัญญาที่จะอยู่อย่างบริสุทธิ์ และผู้รักก็แท้จริงให้แก่ทุกคนเพื่อให้พวกเขากลับมาบริสุทธิ์
- พร:** ขอให้ลูกกลายเป็นผู้รับใช้ที่แท้จริง และมีอารมณ์ที่เป็นสุขโดยการรับประทานและเสิร์ฟของหวานดิบลุส (หัวใจเป็นสุข) แก่ผู้อื่น
- ผู้ที่รับประทานของหวานดิบลุสทุกเช้าในอมฤตเวลาคงอยู่อย่างมีความสุขตลอดทั้งวัน และผู้อื่นที่เห็นพวกเขาก็เป็นสุขด้วยเช่นกัน การหล่อเลี้ยงด้วยดิบลุสทำให้สถานการณ์ใดๆกลับมาเล็กน้อย สิ่งนั้นเปลี่ยนพวกเขาเป็นสำคัญ ดังนั้นตระหนักรู้เสมอว่า ลูกต้องรับประทานของหวานดิบลุสนี้และลูกต้องเสิร์ฟของหวานดิบลุสให้แก่ผู้อื่นด้วย เมื่อจิตใจของลูกเป็นสุขอย่างสม่ำเสมอแม้ในสถานการณ์ของน้ำตา จะกล่าวได้ว่าลูกมีอารมณ์ที่เป็นสุข แม้ใบหน้าของลูกก็ทำงานรับใช้ ใบหน้าของลูกเปิดเผยบุคลิกภาพของความรู้นี้
- คติพจน์:** ทุกความคิดของผู้ที่คลั่งใคล้ผู้อื่นมากมายให้ทำให้ชีวิตของพวกเขาสูงส่ง คือความคิดของดวงวิญญาณบุญ

- สาระ:** ลูกๆที่แสนหวาน ในการที่จะทำให้สภาพของลูกเป็นผู้สังเกตการณ์ที่ละวางและสดชื่นแจ่มใส ให้คงอยู่ในสำนักที่ว่าแต่ละดวงวิญญาณมีบทบาทของตนเองและสิ่งที่ถูกกำหนดไว้แล้วนั้นกำลังเกิดขึ้น
- คำถาม:** ด้วยความเพียรพยายามใดที่จะทำให้ลูกสามารถสร้างสภาพของลูกได้?
- คำตอบ:** อย่าได้ใส่ใจ(Don't care)เกี่ยวกับพายุของมายา แต่อย่าได้มีทัศนคติของ‘การไม่ใส่ใจ’(Don't care)ต่อศรัทธาที่พ่อให้ลูก ด้วยการทำเช่นนี้สภาพของลูกจะอยู่อย่างไม่ว้าวุ่นสั่นคลอนและสดชื่นแจ่มใสด้วยกัน และให้เป็นสภาพของผู้สังเกตการณ์ที่สดชื่นแจ่มใสแล ละวาง สภาพของลูกควรจะเป็นเช่นที่ลูกไม่มีวันต้องร้องไห้ ถึงแม้ว่าแม่ของลูกตายให้รับประทานฮาလာ!
- เพลง:** ท่านคือแม่และพ่อ...

โอม ชานติ ลูกๆได้ยินเพลงแล้ว โดยทั่วไปแล้วผู้คนในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาไปที่วัดของชีวา,ลักษมีและนารายณ์,ราเด่และกฤษณะหรือเทวาเทวีอื่นใด พวกเขาเรียงสรเรศริฐเหมือนกันเบื้องหน้าเทพต่างๆเหล่านั้นว่า ท่านคือแม่และพ่อ และพวกเขาพูดว่า: ท่านคือผู้ที่ให้ความรู้ ซึ่งหมายถึง: ท่านคือแม่และพ่อและท่านเป็นผู้ที่สอนเราด้วยเช่นกัน ในความเป็นจริงลูกไม่สามารถพูดว่า “ท่านคือแม่และพ่อ” กับลักษมีและนารายณ์หรือรามและสีดา เพราะพวกเขาจะมีลูกๆของตนเอง พวกเขาจะไม่เรียงสรเรศริฐเช่นนั้น ในความเป็นจริงค่ายกย่องเป็นของชีวาผู้เดียว ผู้คนเหล่านั้นเรียงสรเรศริฐ “เทพ,เทพ,มหาเทพ” ซึ่งหมายถึง “ท่านนั้นยิ่งใหญ่กว่าบราห์มา,วิษณุและชางก้า” พวกเขาไม่สามารถเข้าใจความหมายของสิ่งใดในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา เวลานี้พ่อพูดว่า: ลูกได้ทำความเลื่อมใสศรัทธาอย่างมาก เวลานี้เข้าใจสิ่งที่พ่อพูดและพิจารณาว่าอะไรจริงแท้และอะไรหลอกลวง เวลานี้ลูกๆเข้าใจว่าค่ายกย่องซึ่งมีการให้ไว้แต่พ่อและเหล่าเทพนั้นผิด เพียงสิ่งที่พ่อกำลังอธิบายแก่ลูกในเวลานี้เท่านั้นที่ถูกต้อง ท่านอธิบายแก่ลูกๆ: นี่คือการคืนไม้กลับหัวและเมล็ดของต้นไม้คือพ่อสูงสุดดวงวิญญาณสูงสุด ท่านอาศัยอยู่เบื้องบน ท่านคือเมล็ดที่มีชีวิต ในขณะที่ลูกคือลูกๆ บางคนพูดว่ามีดวงวิญญาณในเมล็ดทั้งหมด อย่างไรก็ตามสิ่งเหล่านั้นไม่มีชีวิต พ่อเรียกว่าเมล็ดที่มีชีวิตของต้นไม้โลกมนุษย์ ผู้คนร้องเพลง: โอ พระเจ้า ผู้เป็นพ่อ! อ้อชะ ลูกจะไม่เรียกต้นไม้ว่าเป็นมหาสมุทรแห่งความรู้ที่มีชีวิต ผู้คนมีความรู้ ว่า นี่คือเมล็ด อย่างแน่นอนที่เมล็ดควรจะมีความรู้ของต้นไม้ อย่างไรก็ตามเป็นเพราะเมล็ดไม่มีชีวิต,จึงไม่สามารถพูดสิ่งใดได้ มนุษย์เข้าใจว่าเมล็ดอยู่เบื้องล่างและต้นไม้งอกออกมาจากเมล็ด ต้นไม้กลับเปรี๊ยะเทียบได้กับต้นบันยาน ต้น(กลับ)นั้นมีชีวิตและต้นนี้ไม่มีชีวิต มีต้นบันยานที่ใหญ่มากในกัลกัตตา รากฐานของต้นนั้นได้ฝังไปแต่ต้นไม้ยังคงยืนอยู่ ความอัศจรรย์ก็คือต้นไม้ไม่มีรากฐาน พ่ออธิบาย: ต้นไม้ที่ไม่มีรากฐานเช่นกัน ศาสนาเทพหายไปแล้วแต่ที่เหลือของต้นไม้ยังอยู่ มีลัทธิมากมาย นี่คือการคืนไม้ที่ไม่มีชีวิตจำกัด พ่อที่ไม่มีชีวิตจำกัดทั้งนี้และอธิบาย บาบาสเขียนว่าวันเกิดของชีพบาบาเป็นเช่นเพชร เพราะชีพบาบาเป็นผู้เดียวเท่านั้นที่เปลี่ยนเราจากเปลือกหอยให้กลายเป็นเพชรและสร้างสวรรค์ เวลานี้บาร์ตยาจนแสนสุขอย่างมาก ผู้คนพูดว่า “ฮัมโซ โซฮัม” แต่พวกเขาไม่เข้าใจสิ่งใด ชันยาสชีเคยรำกลองและพูดว่า “ฉัน ดวงวิญญาณคือดวงวิญญาณสูงสุด และดวงวิญญาณสูงสุดคือดวงวิญญาณ” เวลานี้ลูกๆรู้ความหมายของทุกสิ่ง เรากลายเป็นบราห์มิน และแล้วเราจะกลายเป็นเทพ และแล้วเราจะไปผ่านวรรณะนักรบ พ่อค้า ฯลฯ ดวงวิญญาณพูดว่า: ฉันจะผ่านวรรณะเหล่านี้ ฉันเคยเป็นศูทร และเวลานี้ได้เข้ามาสู่วรรณะบราห์มิน พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดคือผู้เดียวที่สร้างทุกคน ท่านเป็นผู้เดียวที่สร้างเทพบราห์มา,วิษณุและชางก้า เวลานี้พ่อนั่งที่นี้และอธิบายแก่ลูกๆ ลูกพูดว่า: ท่านคือแม่และพ่อ ดังนั้นผู้นี้เป็นแม่อย่างแท้จริง พ่อนั่งที่นี้และทำให้ลูกๆสนุกสนาน มีราเคยเป็นผู้เลื่อมใสศรัทธาในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา นั่นคือลูกประจำของผู้เลื่อมใสศรัทธา มีลูกประจำของความรู้ด้วยเช่นกัน ชื่อลูกประจำของความรู้คือลูกประจำของรูढ़า “ลูกประจำของราวัน” จะไม่ถูกกล่าวถึง ผู้คนไม่ได้แสดงความเลื่อมใสศรัทธาต่อราวัน มีลูกประจำของราม ถึงแม้ว่าเวลานี้เป็นอาณาจักรของราวัน ก็ไม่มีลูกประจำของราวัน มีแต่ลูกประจำของผู้เลื่อมใสศรัทธา,แต่ไม่สามารถมีลูกประจำของปีศาจ หนึ่งในผู้เลื่อมใสศรัทธาที่สูงที่สุดคือมีรา ผู้ที่เคยได้นิมิตของศรัทษะ เธอปล่อยวางจากความคิดเห็นของสังคมอย่างสมบูรณ์ ใครเป็นผู้เลื่อมใสศรัทธาที่สูงที่สุดอันดับสอง? นาราด นาราดได้รับการยกย่องและเขาถูกยกเป็นตัวอย่าง ผู้คนได้นั่งลงและแต่งเรื่องราวเหล่านั้น เพราะสิ่งเหล่านั้นไม่จริงแท้ พ่อพูดว่า: ชายและหญิงทั้งหมดคือสีดา ทั้งหมดอยู่ในกระท่อมของความทุกข์ของราวัน ไม่ใช่เรื่องของลังกา แต่เป็นเรื่องของบาร์ต เพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นคือผู้ประทานการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์สำหรับทุกคน หากผู้เดียวไม่ได้คงอยู่ บาร์ตก็จะไม่มีประโยชน์ใดๆ เป็นบาร์ตที่อยู่

อย่างไม่บริสุทธิ์ที่สุดและบริสุทธิ์ที่สุด บารัตคือสถานที่จาริกแสวงบุญที่ยิ่งใหญ่ที่สุด ถึงแม้ว่าผู้คนไปสถานที่จาริกแสวงบุญของผู้ก่อตั้งศาสนาของพวกเขาเอง ผู้ประทานการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์สำหรับทุกคนคือพ่อผู้เดียว บารัตเท่านั้นคือดินแดนที่ไม่สูญสลาย พ่อพูดว่า: พ่อมาที่นี่และให้การหลุดพ้นในชีวิตแก่บารัตและให้การหลุดพ้นที่เหลือทั้งหมด พ่อคือผู้ประทานการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์สำหรับทุกคน มีพ่อเดียวเท่านั้นที่ก่อตั้งดินแดนแห่งสัจจะ ท่านทำให้ลูกๆมีค่าควรแก่การปกครองในดินแดนแห่งสัจจะ แต่ท่านเองไม่ได้ปกครอง พ่อหนึ่งที่นี่และอธิบายนะ: พ่อมาที่นี่ทุกวงจรเพื่อให้การหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์แก่บารัต พ่อพาที่เหลือทั้งหมดกลับไปกับพ่อสู่การหลุดพ้น ดวงวิญญาณของมนุษย์ทุกคนมีบทบาทที่ไม่สูญสลายบันทึกในตนเอง นั่นหมายความว่าสิ่งซึ่งถูกกำหนดไว้แล้วกำลังเกิดขึ้น ยกตัวอย่างเมื่อพ่อของใครบางคนตายและใช้อีกชาติเกิดหนึ่ง จะได้รับอะไรด้วยการที่บุคคลนั้นร้องให้? ลูกเพียงแต่สังเกตทุกสิ่งอย่างเป็นผู้สังเกตการณ์ที่ละวาง นี่คือละคร ไม่มีความจำเป็นต้องร้องให้ ลูกต้องอยู่ที่บ้านกับครอบครัวของลูก หากแม่ของลูกตาย ให้รับประทานฮาลวา และหากภรรยาของลูกตายให้รับประทานฮาลวา สิ่งนี้กล่าวถึงผู้ที่อยู่ที่บ้านกับครอบครัวของพวกเขา สภาพของลูกควรจะเป็นเช่นที่ว่าลูกไม่มีวันมีประสบการณ์ของความทุกข์ใดๆ ลูกต้องเฝ้าแต่จดจำพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดของลูก สภาพของลูกควรที่จะไม่สั่นคลอนเช่นที่ราวันไม่สามารถเขย่าองค์ได้ มายาเต็มไปด้วยพลังอย่างมาก ลูกอยู่อย่างมั่นคง ไม่ว่าพายุของมายามากมายเพียงไรก็ตามมา อย่าได้ใส่ใจเกี่ยวกับสิ่งเหล่านั้น ลูกต้องไม่หวาดกลัวหรือสับสนโดยพายุเหล่านั้น จงทำความเพียรพยายามและทำให้สภาพของลูกเข้มแข็ง สิ่งที่ดีอย่างมากได้มีการอธิบายนะ ลูกเข้าใจว่าลูกคือปารวตี ชีพบาบากำลังบอกเรื่องราวของความเป็นอมตะ ในดินแดนแห่งความเป็นอมตะมีความสุขตั้งแต่ตอนเริ่มต้นถึงตอนกลางและตอนจบ ในดินแดนของความตายนี้ ไม่มีสิ่งใดเลยนอกจากความทุกข์ตั้งแต่ตอนเริ่มถึงตอนกลางและตอนจบ เทศกาลทั้งหลายอ้างอิงถึงเวลานี้ ไม่มีเทศกาลใดๆของลักษมีและนารายณ์ ฯลฯ พวกเขาทำงานรับใช้อะไร? ลูกๆ บราห์มินทำงานรับใช้มากมาย ดวงวิญญาณของเหล่าเทพจะไม่เรียกว่านักสังคัมสเกราะหะ: พวกเขาไม่ใช่นักสังคัมสเกราะหะทางร่างหรือทางจิต ลูกคือนักสังคัมสเกราะหะสองทาง: ทั้งทางร่างและทางจิต โอเค ผู้คนพบว่าเป็นเรื่องยากที่จะกลายเป็นผู้เอาชนะความผูกพันยึดมั่นเพราะพวกเขาไม่มีเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ ที่นี้ลูกมีการได้มาซึ่งการบรรลุผลมากมายและดังนั้นลูกควรจะมีการทำลายความผูกพันยึดมั่นของลูกอย่างสมบูรณ์ ให้มีโยคะกับบาบาผู้เดียว บาบา, โอ บาบาที่แสนหวาน! เวลานี้เรารู้จักท่านอย่างสมบูรณ์ ก่อนหน้านี้เราเคยพูดว่า “พระเจ้า ผู้เป็นพ่อ” เพียงเพื่อต้องพูดเท่านั้น เวลานี้ท่านมาที่นี่เพื่อให้อำนาจในการปกครองสวรรค์แก่เราอีกครั้งหนึ่ง ยุคเหล็กนี้กำลังจะกลายเป็นสุสาน ดังนั้นเหตุใดเราจึงจดจำสิ่งนั้นเล่า? พ่อพูดว่า: ขณะที่อยู่ที่บ้านกับครอบครัวของลูกในสุสานนี้, ให้จดจำพ่อ สิ่งนี้ง่ายดายอย่างมาก ผู้คนเฝ้าแต่กราบไหว้บูชาคุณลักษณะในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา และสติปัญญาของพวกเขาก็เฝ้าแต่ลืมนะ ลูกคลุกคลีไปยังธุรกิจของตนเอง ฯลฯ ม้าของจิตใจก็เฝ้าแต่วิ่งไปที่ไหนที่หนึ่งอยู่เสมอเหมือนกับคนบ้า พ่อพูดว่า: ขณะที่หารายได้เพื่อหาเลี้ยงชีพทางร่างของลูก ให้เชื่อมโยงของสติปัญญาของลูกกับพ่อ ลูกจะได้รับการได้มาซึ่งการบรรลุผลอย่างมากด้วยการจดจำพ่อ ลูกได้รับซึ่งคุณประโยชน์ชั่วคราวจากทุกคนอื่น โอเค ลูกเคยทำพิธีความเลื่อมใสศรัทธาที่จริงจังอย่างมาก และแล้วอะไรเกิดขึ้น? ลูกได้นิมิตและก็เท่านั้นเอง! ลูกไม่ได้รับการหลุดพ้นและการหลุดพ้นในชีวิต เวลานี้พ่อพูดว่า: ลูกกำลังจะกลายเป็นนายของโลกถึง 21 ชาติเกิด ในสวรรค์แม้กระทั่งครุฑก็เป็นเหมือนกับพระราชวัง ที่นี้ครุฑเป็นเหมือนคุณ ลูกไม่ต้องเฉลิมฉลองวันเกิดของกฤษณะเลย ลูกเพียงแต่ต้องอธิบายนะเมื่อใดที่เป็นวันเกิดของกฤษณะ เวลานี้กฤษณะอยู่ที่ไหน? ลูกรู้ว่าเวลานี้ลูกกำลังศึกษาเล่าเรียนเพื่อที่จะกลายเป็นนายของดินแดนของกฤษณะ ลูกกำลังนั่งอยู่กับพ่อ ลูกจะคารวะพ่อด้วยการพนมมือของลูกเบื้องหน้าท่านหรือ? เมื่อครูกำลังสอนลูก ลูกจะพนมมือของลูกเบื้องหน้าเขาไหม? ลูกต้องยกย่องเขาไหม? ลูกต้องศึกษาเล่าเรียนกับครู ลูกๆ พนมมือเบื้องหน้าพ่อของตนซ้ำแล้วซ้ำเล่าไหม? เวลานี้ลูกอยู่ที่บ้าน ลูกมีความรู้สึกว่าคุณเดียวนั้นคือพ่อและเป็นผู้ชำระให้บริสุทธิ์ด้วยเช่นกัน เวลานี้เป็นเพราะมีเมฆมืดของกิเลสทั้งห้าอยู่เหนือลูก ลูกจึงอยู่อย่างน่าเกลียดอย่างสมบูรณ์ กิเลสทั้งห้าทำให้ลูกน่าเกลียด ในยุคทองลูกเคยสวยงามและเวลานี้ลูกนั้นน่าเกลียด ศรีกฤษณะเคยสวยงามและเวลานี้น่าเกลียด เขาเคยอยู่อย่างน่าเกลียดและสวยงามกี่ครั้ง? ดินแดนของคันส์, ปีศาจกลายเป็นดินแดนของกฤษณะ และดินแดนของกฤษณะต่อมากลายเป็นดินแดนของคันส์ ลูกๆ ดวงวิญญาณคือผู้อาศัยของบราห์มันด์ ซึ่งเรียกว่าธาตุบราห์ม การพูดว่า “นั่นคือ บราห์ม” นั้นเป็นความเข้าใจผิดด้วยเช่นกัน ลูกคือนายของบราห์มันด์ บัลลังก์ของลูกคือธาตุบราห์ม พ่อพูดว่า: พ่อเป็นนายของบราห์มันด์ ลูกๆ ดวงวิญญาณก็พูดว่า: อย่างแท้จริงที่ดินแดนของเราคือบราห์มันด์ ที่นั้นดวงวิญญาณนั้นบริสุทธิ์ ลูกเป็นนายของบราห์มันด์และแล้วเป็นนายของโลกด้วยเช่นกัน พ่อเป็นนายของบราห์มันด์เท่านั้น พ่อต้องเข้ามาในร่างแก่นี้ของผู้ที่ได้อาศัย 84 ชาติเกิดเต็ม ลูกๆควรที่จะอ่านหรือรับฟังมูรลืออย่างดีเป็นเวลาห้าหรือหกครั้ง เพราะและแล้วเมื่อนั้นที่สิ่งนั้นจะคงอยู่ในสติปัญญาของลูกและปรอทของความสุขของลูกจะขึ้นสูง มายาทำให้ลูกลืมนะที่จะจดจำระลึกถึงซ้ำแล้วซ้ำเล่า ไม่มีเรื่องของการบีบบังคับตัวลูกเองในสิ่งนี้ เมื่อลูกมีเวลา เพียงแต่จดจำบาบาและกลายเป็นเหมือนกับเต่า เวลาที่ดีที่สุดคือช่วง

เวลาเข้าครัว ผลกระทบของเวลานั้นจะคงอยู่ตลอดทั้งวัน ได้เคยมีการอธิบายแก่ลูกๆ แล้วว่า ก่อนอื่นลูกต้อง ออฟเฟอร์อาหารให้แก่ผู้เดียวผู้ที่กำลังเลี้ยงดูลูกและแล้วลูกเองจึงจะรับประทาน ลูกกำลังรับประทานจากไฟบูชายัญของ ชีพบาบาและดังนั้นก่อนอื่นลูกต้องออฟเฟอร์ไบ้กับแก่ท่าน ลูกได้นิมิตทั้งหมดในอาณาเขตที่ละเอียดอ่อน นี่เป็นสิ่งที่ถูก กำหนดไว้แล้วในละคร ลูกต้องออฟเฟอร์ไบ้กับชีพบาบา ท่านไม่มีตัวตน เป็นที่จดจำว่าเหล่าเทพปรารถนาที่จะได้ รับประทานบราห์มาโบเงิน เพราะจากบราห์มินลูกกลายเป็นเทพด้วยการรับประทานบราห์มาโบเงิน เหล่าเทพมาสู่ อาณาเขตที่ละเอียดอ่อนและชุมนุมที่มีความสุขก็เกิดขึ้นที่นั่น ทั้งหมดนั้นคือความสนุกสนานและเป็นเกม อัจชะ.

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัฟฟาดา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. รักษาเป้าหมายและวัตถุประสงค์ของลูกไว้อย่างสมบูรณ์ในสติปัญญาของลูกและกลายเป็นผู้เอาชนะความผูกพันยึดมั่น ให้ลืมนิสานนี้และจดจำพ่อ ให้ทำงานรับใช้ทางจิตและทางร่าง

2. ก่อนอื่นได้ออฟเฟอร์อาหารให้แก่ผู้เดียวที่กำลังเลี้ยงดูลูกแล้วจึงรับประทาน ช่วงเวลาเข้าครัวนั้นดี ดังนั้นตื่นในเวลานั้น และจดจำพ่อ ลูกต้องอ่านหรือฟังมุรลีย์หรือหบทครั้งอย่างแน่อน

พร: ขอให้ลูกเป็นดวงวิญญาณที่มีพลังอย่างสม่ำเสมอ และทำการกระทำทางจิตด้วยการตระหนักรู้ของรูปทาง จิตของลูก
ชีวิตบราห์มินหมายถึงชีวิตที่เป็นเพชรทางจิตที่ประมาณค่ามิได้ โดยมีการตระหนักรู้ของชีวิตทางจิตนี้ และ โดยการอยู่อย่างมั่นคงในรูปทางจิตของลูก ลูกไม่สามารถมีกิจกรรมที่ธรรมดา หรือ ทำการกระทำที่ ธรรมดาได้ การกระทำใดก็ตามที่ลูกทำจะเป็นไปทางจิตวิญญาณเพราะการตระหนักรู้ของลูกเป็นเช่นใด สภาพของลูกก็เป็นเช่นนั้น ขอให้แม่พ่อเพียงผู้เดียวและไม่มีใครอื่นในการตระหนักรู้ของลูกอย่างสม่ำเสมอ การตระหนักรู้ในพ่อจะทำให้ลูกมีพลังอย่างสม่ำเสมอ และเหตุนี้เองทุกการกระทำจะต้องสูงส่งและเป็นทาง จิต

คติพจน์: สวมแว่นตาของความก้าวหน้าในตนเองอย่างถูกต้อง และลูกจะเพียงมองเห็นคุณสมบัติพิเศษของทุกคน

*** โอม ชานติ ***